

รัฐสภาสาร

สัปดาห์ที่ ๑๒ สัปดาห์ที่ ๑๑
สัปดาห์ที่ ๑๐ สัปดาห์ที่ ๙ สัปดาห์ที่ ๘ สัปดาห์ที่ ๗ สัปดาห์ที่ ๖ สัปดาห์ที่ ๕ สัปดาห์ที่ ๔ สัปดาห์ที่ ๓ สัปดาห์ที่ ๒ สัปดาห์ที่ ๑

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐธรรมนูญไทยในอนาคต

สาธารณรัฐเดอมะโกดัล

ป๋ยมหาราชาานุสรณ์

ย่ลืบสามตุลมาลเมื่อ
สมเด็จพะสยามินทร์
เสด็จสู่สวรรคัวรินทร์
ระลึกกรณาธิคุณเจ็ดจ้า
พระคุณป๋ยมหาราชเจ้า
ทรงเริ่มเสริมการณั้ไกล
อาทิลีกทาสประกาศไท
บำรุงรัฐขจัดบ่อง
แม่พระเสด็จสู่ฟ้า
แต่พระมหาธิคุณทั้งปวง
ปรากฏสถิตในดวง
ประชาชาติระลึกตั้ง

เวียนถวิล
ที่หา
ไทยโศก กำสรด
ยังด้วยบารมี
จอมไผท
แซ่ซ้อง
ให้สิทธิ เสรี
ทวยราษฎร์เกษมศานต์
แดนสรวง
อยู่ยัง
หทัยราษฎร์ นรินทร
จิตน้อมถวายบูชา

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า “ คณะหนังสือรัฐสภาสาร ”

(ช. เอี่ยมวัน ประพันธ์)

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปก- พล.อ. เนตร ชะเนโยธน์ หัวหน้าคณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทย และภริยา
เข้าเฝ้าพระเจ้าเฟรเดอริกที่ ๙ แห่งเดนมาร์กและพระบรมราชินี ณ พระราชวัง
เมื่อ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๓

ส่วนหนึ่งของคณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทย ในการประชุมสหภาพรัฐสภา
ครั้งที่ ๕๓ ณ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก

คณะผู้แทน ฯ ร่วมถ่ายภาพที่รัฐสภาเดนมาร์ก

คณะผู้แทน ฯ ร่วมถ่ายภาพกับท่านเอกอัครราชทูตไทยประจำเดนมาร์ก

คณะผู้แทนจากคณะกรรมาธิการวิสามัญร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 เดินทางมาเยือนเดนมาร์ก เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะสมาชิกรัฐสภาเยอรมันเข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
๘ กันยายน ๒๕๐๓

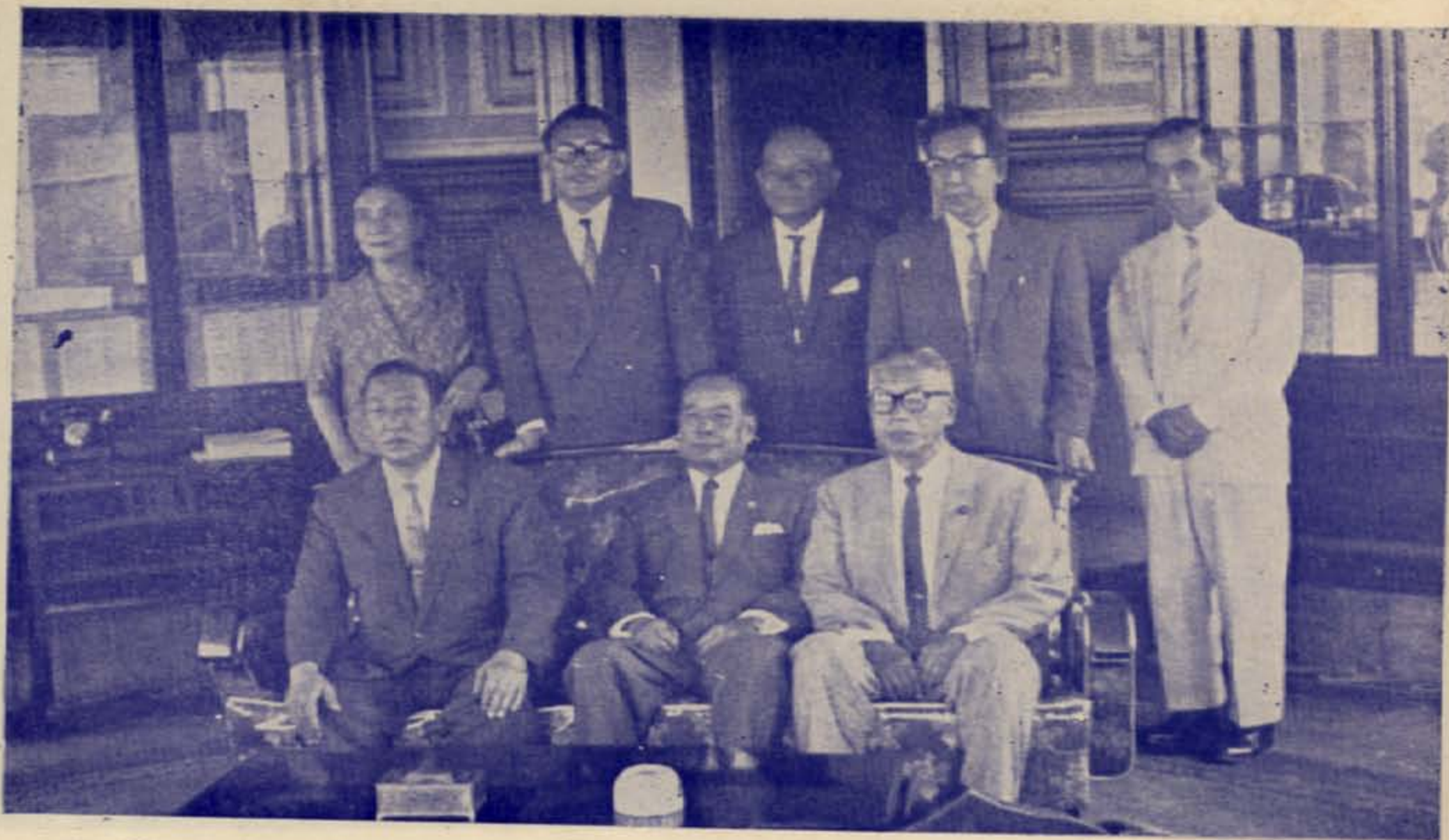
ต้อนรับคณะสมาชิกรัฐสภาเยอรมัน

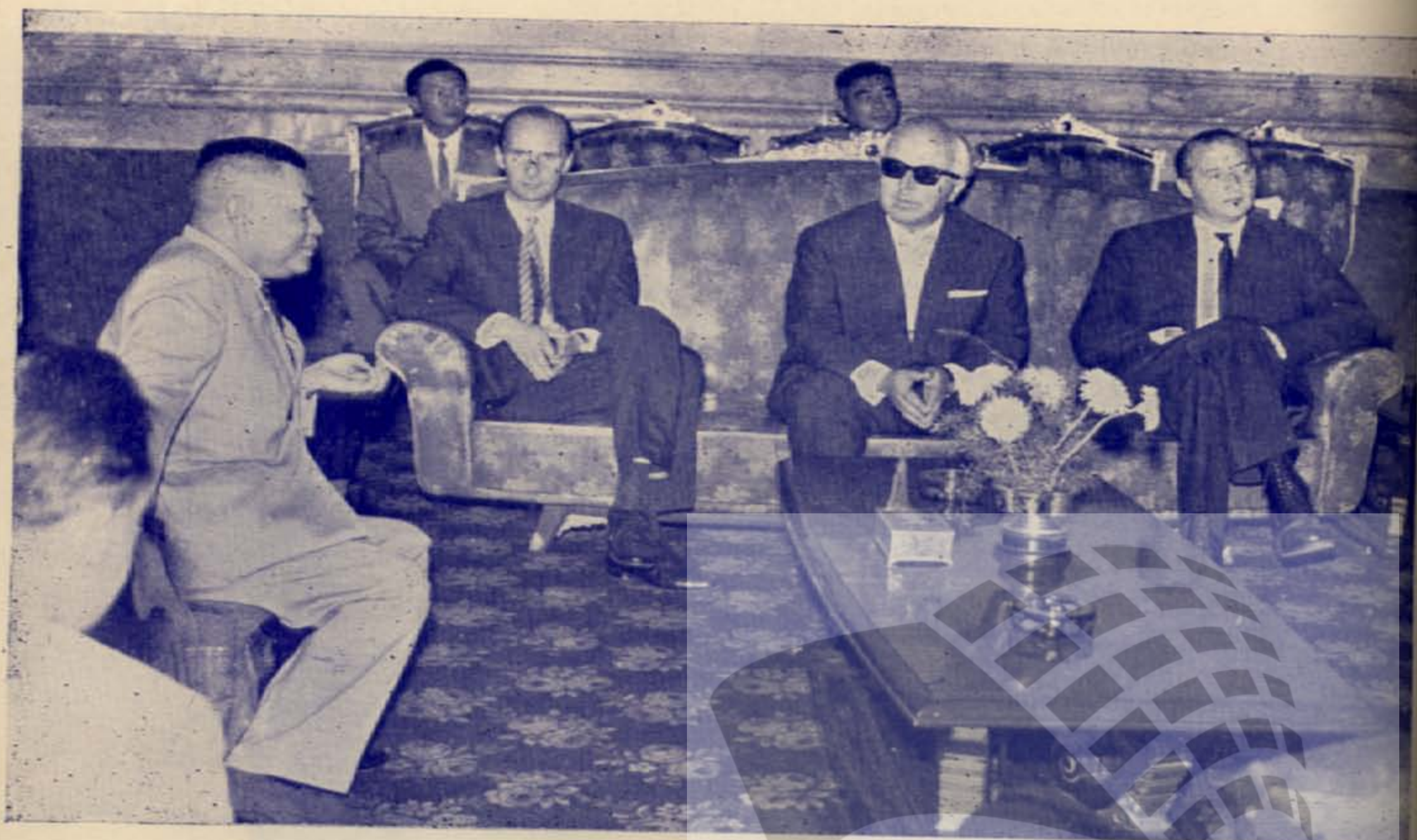
LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ภาพโดย—แผนกภาพโฆษณา กรมประชาสัมพันธ์)

คณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น เข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ
๒๖ กันยายน ๒๕๐๗

คณะสมาชิกรัฐสภาเยอรมันเข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“ – – ข้าราชการที่ดี ในระบอบ ประชาธิปไตย นั้นจะต้องไม่ทำ ตัวเป็นนาย
ประชาชนเป็นอันขาด แต่ควรทำตนเป็น มิตร และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ
เหลือเกินแก่ประชาชนเสมอ นอกจากนี้ ข้าราชการที่ดีควรมีความซื่อสัตย์
สุจริตต่อหน้าที่การงาน ไม่ถือประโยชน์ส่วนตัว ว่าสำคัญกว่าประโยชน์
ส่วนรวมและไม่เห็นแก่อำภิสสินจ้างใด ๆ ในโอกาสแห่งวันขึ้นปีใหม่
ข้าพเจ้าใคร่ขอให้ข้าราชการทั้งหลาย ดำรง พลเรือน และเจ้าหน้าที่ของ
รัฐทุกท่าน ดำรงตนเองคู่เคียงหนึ่ง ถ้าท่านประพฤติดีประพฤติชอบ
อยู่แล้ว ขอได้รับความขอบคุณอย่างจริงใจจากข้าพเจ้า ถ้าผู้ใดยังมีข้อ
บกพร่องอยู่บ้าง ขอจงตั้งตนชีวิตเสียใหม่ เริ่มบำเพ็ญคุณในทางที่ชอบที่
ควรตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไป จงละทิ้งความไม่ดี ไม่งามไว้เบื้องหลัง จงทิ้งไว้
กับปีเก่าซึ่งกำลังจะผ่านไปอย่างไม่มีวันจะกลับคืนมาอีก – – ”

คำปราศรัย ของ ฯ พณ ฯ นายกรัฐมนตรี
เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๐๗

สำนักงาน อยู่ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
พระที่นั่งอนันตสมาคม พระนคร

โทร. ๔๖๓๘๙-๔๗๑๙๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วัตถุประสงค์

เจ้าของ
นายประเสริฐ บัณฑิตกุล
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ผู้อำนวยการ

เพื่อเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย
เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการในวงงานรัฐสภา
และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

กำหนดออก

เดือนละ ๑ ฉบับ

อัตราค่าบำรุง

๖ เดือน ๓๕ บาท หนึ่งปี ๖๐ บาท

จำหน่ายปลีกฉบับละ ๖ บาท

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
รองผู้อำนวยการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ
ผู้จัดการ

การเงินและบอกรับ

ส่งเงินล่วงหน้าในนามผู้จัดการที่สำนักงาน
(เช็คไปรษณีย์หรือธนาคาติ ไปรษณีย์จ่าย
ป.ณ. บางกระบือ)

นายอาสา ทรัพย์อนันต์
บรรณาธิการ

ส่งเรื่องบำรุง

นายชลอ เอี่ยมวัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ส่งบรรณาธิการหรือผู้ช่วย
ที่สำนักงาน

พิมพ์ที่โรงพิมพ์พัฒนาการพิมพ์ เลขที่ ๑๗ ถนนพรั้งกูธร พระนคร

สารบัญ

ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๐๗

	หน้า
นิราศเบลเกรด	พล. ร.ต. จวบ หงสกุล ๕
วีรชนต้นตระกูลไทย	เสถียร ศกุนโต ๑๕
ปัญหาหมาล่าเนื้อเข้าสู่ประชาชาติ	๒๕
โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศและการพัฒนาการเกษตร	บุญชนะ อัคราการ ๓๑
รัฐธรรมนูญไทยในอนาคต	สมภพ ไททรงกิจ ๔๑
รัฐประหารในเวียดนามใต้	๕๕
การเมืองเรื่องความช่วยเหลือต่างประเทศ	สวัสดิ์ สุนทรังษี ๖๕
เด็กขี้ม	มนัส นาน่วม ๗๓
ความรู้เกี่ยวกับแอสแตมิป	กวี ศรีเวศร ๗๗
หลักฐานที่คอมมิวนิสต์เถียงไม่ขึ้น	๘๓
อำนาจบริหารของสาธารณรัฐเดอมะโกสต์	เดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์ ๘๘
งานของสภาร่างรัฐธรรมนูญ	
บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ (ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)	
— ครั้งที่ ๑๗๔	๕๗
— ครั้งที่ ๑๗๕	๑๐๐
รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒๓ (ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)	๑๐๓

การประชุมคณะรัฐมนตรี	๑๓๖
คำปราศรัยของ ฯพณ ฯ นายกรัฐมนตรี	
เนื่องในวันครบรอบปีแห่งการลงนาม ในสนธิสัญญาการ ป้องกันร่วมกันแห่งเอเชีย	
ตะวันออกเฉียงใต้	๑๕๕
ข่าวในพระราชสำนัก	๑๕๗
บันทึกข่าว	๑๖๓
สรุปเหตุการณ์สำคัญของโลก	๑๗๕

แจ้งความโฆษณา

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย	๗
การไฟฟ้านครหลวง	๘
เบียร์ไทยตราสิงห์	๒๕
องค์การน้ำตาลไทย	๓๐
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	๓๐
แม่โขง	๖๕
สลากกินแบ่ง	๗๒
ธนาคารออมสิน	๕๖
บริษัทบุญวานิช	๑๐๒
สหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด	๑๓๕
โรงงานยาสูบ	๑๓๕

บรรณารักษ์การมดลย

ท่านผู้อ่านที่สนใจ เกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญตามมาว่า จากข้อความที่ว่า “แม้ความเห็นนั้น ๆ สภาจะได้ลงมติในสารสำคัญไปแล้วก็ตาม แต่ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาร่างรัฐธรรมนูญยังเปิดโอกาสให้พิจารณาและลงมติใหม่ได้อีก” นั้น หมายความว่าอย่างไร และจะมีวิธีการอย่างไร ขอเรียนว่า ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้บัญญัติไว้ใน ข้อ ๑๑๖ ดังนี้ “การร่างรัฐธรรมนูญจะอยู่ในระยะใดก็ตาม ก่อนที่จะลงมติในวาระที่ ๓ คณะกรรมาธิการแต่ละคณะอาจเสนอญัตติ ขอให้สภาพิจารณาและลงมติในเรื่องที่สภายังมิได้เคยพิจารณาและลงมติไว้ หรือขอให้สภาพิจารณาทบทวนเรื่องที่ได้เคยพิจารณาและลงมติไว้แล้ว เพื่อลงมติใหม่ได้” จากข้อบังคับการประชุม ข้อนี้เองจะเห็นได้ว่า ในระยะใดก็ตามแต่ต้องก่อนการลงมติในวาระที่ ๓ คณะกรรมาธิการแต่ละคณะของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ อาจเสนอญัตติขอให้สภาพิจารณาทบทวนเรื่องที่เคยพิจารณาและลงมติไว้แล้ว เพื่อลงมติใหม่ได้ โดยมีข้อสังเกตว่า คณะกรรมาธิการแต่ละคณะของสภา ซึ่งได้ตั้งไว้แล้ว ๕ คณะเท่านั้นจะเป็นผู้เสนอญัตติเท่านั้นได้

ท่านที่สนใจว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังร่างอยู่นี้จะมีโครง-
พรรณพื้นฐานอย่างไร ท่านจะเริ่มศึกษาได้จากบทความ เรื่อง “รัฐ-
ธรรมนูญในอนาคต” โดย ดร. สมภพ โหตระกิตย์ ในฉบับนี้แล้ว

สำหรับท่านผู้อ่าน ที่ติดตามนิราศเบญจกวีตลอดมาและ
ประสงค์ที่จะหา “รวมนิราศ” ของท่านพลเรือตรี จวบ หงสกุล ไว้
เป็นกรรมาธิส่วนตัว และหรือเพื่อเป็นสมบัติประดับห้องสมุดสักเล่มสอง
เล่มนั้น ท่านผู้แต่งแจ้งมาว่า “รวมนิราศ” ยังมีจำนวนเหลืออยู่บ้าง
เล็กน้อยที่สมาคมศิษย์เก่าเซนต์คาเบรียล และที่ร้านวรรณวิถีสหกรณ์
ทำช่างวังหลวง.

△

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย

กองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย ตั้งขึ้นโดย
พระราชบัญญัติอุตสาหกรรมน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๐๔ เพื่อ
ส่งเสริมควบคุม และคุ้มครองแก่อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย
เนื่องด้วย มีความสำคัญเกี่ยวกับฐานะเศรษฐกิจของประเทศ
หลายสาขา เช่น ด้านเกษตร อุตสาหกรรม การค้าภายใน
และต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้อุตสาหกรรมประเภทนี้พัฒนา
สภาพดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ และมีผลิตดีขึ้นทั้ง
ในทางปริมาณ และคุณภาพ จะได้ทำผลประโยชน์รายได้ให้
บังเกิดแก่ประชาชาติ เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น และส่งเสริมอาชีพ
กับความอยู่ดีกินดีของกสิกรเป็นจำนวนมาก.

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย
ถนนหลวง (บริเวณองค์การน้ำตาลทรายไทย) โทร. ๒๔๖๕๖ และ ๒๔๖๕๗
โทรเลขย่อ "สงเคราะห์ กรุงเทพ"

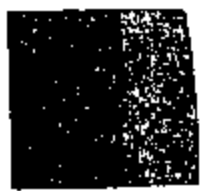

LIRT

ตัดปัญหาเรื่องการ

UP

DOWN

บันได

หันมาใช้ลิฟท์
“ซินด์เลอร์”

การไฟฟ้านครหลวง

ผู้แทนจำหน่าย

วิพร. 22000

Legislative Institutional Repository of Thailand

นิราศเบลเกรด

พล.ร.ต. จวบ หงสกุล

△

(ต่อ)

ถึงวันเปิดประชุมชุมนุมพร้อม
ทั้งไทยจีนแขกฝรั่งนั่งด้วยกัน
พอ “ ตีโต้ ” โผล่เข้ามาเห็นวาศี
ตัวเตี้ยล่ำผิวดำถูกยิงไฟ
ใบหน้ากว้างขวางเหลี่ยมไม่เหลี่ยมแหลม
ลักษณะท่าทักหมอนเค็ม
ขนบนบัลลังก์สภาวางท่าเบม
พอกล่าวเสร็จกลับพลันไม่ทันนาน
หัวหน้าคณะอภิปรายมีหลายรส
ที่ควรกล่าวเล่าไว้ในชุมนุม
หนึ่ง คืออเมริกันช่างสรรเสก
สอง เวียดนาม “ มาตามหนู ” * ตู๊กดี
หล่อนได้เสื่อพิตเป้งอกเต่งตึง
เห็นรูปร่างสัดส่วนน่าชวนนอน
เคยถือพุทธศัตพอมิผัว

คนห้อมล้อมแน่นสถานีกน่าขัน
ผิวดำมันขาวเหลืองนงเงงไป
ไม่น่ามีบุญหนักฤาศักดิ์ใหญ่
หัวโตใหญ่ผมหงอกหงิกเต็ม
ตอนยิ้มแย้มหางตาเหมือนปลาเข็ม
ฝีปากเม้มพูดดังอหังการ
แล้วจึงเริ่มประกาศเสียงฉาดฉาน
เริ่มประชุมเลือกประธานการประชุม
สุดจะจั่วจาวาจาเฮามาสุข
มีสองกลุ่มที่หัวหน้าเป็นนารี
ปากเป็นเอกพูดจามีวาศี
ปากนางนี้เหมือนตะไกรที่ไซซอน
วัดหน้าหลังกระแทกกันไม่ย่นหย่อน
ไม่น่าเคยที่บังอรจะร้อนแรง
กลับเปลี่ยนหัวเป็นคริสต์คิดแบ่งแย่ง

* มาจาก NGO DHIN NHU

ให้ชาวญวนแตกแยกเข้าแทรกแซง
จนพระสงฆ์องค์เจ้านั่งเฝ้าว่าง
เพื่อประท้วงรัฐบาลสุคตทานทน
มาตามหนุญจะมีของดีแน่
พูดอะไรเป็นนั่นนั่นวาจา
ตระกูล “ โง ” เลยนินทาตายทั้งโคตร
ถูกจับว่าให้ทรมาท้าวกรรม
เหตุการณ์นั้นทราบดีเกิดภายหลัง
หล่อนสวดชาวญวนพุทธเสียสุดใจ
พอถึงครา “ ลังกา ” ขึ้นมาพูด
รับหลบหน้าคำดาไม่พาที

การประชุมต่อไปจะไม่กล่าว
เรื่องแบ่งแยกผิวพรรณมันไม่งาม
แต่ความจริงห้ามอะไรไม่ได้ดอก
ส่วนจะแก้หรือไม่แก้แล้วแต่ใจ
วันไหนมีเวลาว่างก็ช่างเหาะ
ชมสวนสัตว์ Park ใหญ่ใจชื่นชวน
เห็นคนแก่คนเฒ่านั่งเหงาเงียบ
ประจักษ์ไม้ไผ่ยังผืนนี้
ผ่านไปดูเด็กเด็กทั้งเล็กใหญ่
พอช่วยให้ใจชื่นชยยืนยง
ค่อยย่างเหยียบเรียบร่มสุมทุมชฎ
ปากต่อปากหน้าต่อหน้าตาต่อตา

เที่ยวกลั่นแกล้งพุทธศาสนิกชน
ให้หมดไม้ว้ายวางกลางถนน
หล่อนวิกลเหลืแล้วแม่แก้วตา
ทั้งผิวแก่ผิวกลั่นวันักหนา
ผู้หญิงมาครองกรุงยู่ระยำ
ทหาร โกรธก่อกบฏสลัดล่า
นางหนูทำเสียปันทุกคนไป
ตอนที่ยังประชุมหากลุ่มไม้
หาว่าใช้บังหน้าความกาดี
ตำราวรรณคดีนางหนูไม่อยู่ที่
กลัวแขกตหรือไรแม่ใจทราม
เพราะเรื่องราวมานักชกรุ่มร่าม
ล้วนข้อห้ามทั้งนั้นพูดกันไป
ได้แต่บอกกล่าวไว้ให้แก้ไข
สุดแต่ชาติใหญ่ใหญ่จะใคร่ควม
เดินลัดเลาะเที่ยวไปที่ในสวน
เพื่อประมวลเรื่องเล่าให้เข้าที่
ช่างเขียนเขียนวิญญาหมดราศี
ถูกวาริเฆาะโคนเกือบโคนลง
เล่นวิ่งไล่กักกองร้องเสียงหลง
ไม่นั่งปลงอนิจจังสังขาร
เห็นคนพัดกันเป็นคู่คูหิวา
ไม่อายรุกร์เทวดาหรือว่าไร

LIRT

ล้วนหนุ่มหนุ่มสาวสาวคราวกระสัน
 เดินชมนานช้านเลี้ยวเปล่าเปลี่ยวใจ
 เห็นเขาจูบคอดล้ำย่ำ^๕
 โอ ! เทวาฟ้าดินพระอินทร์พรหม
 เดินเรื่อยเรื่อยเฉื่อยช้ามาจนสุด
 มีบ้อมค่ายรายเรียงเดินเมียงมอง
 เห็นบ้อมมีอนุสาวรีย์สูง
 ที่เซอร์เบียมียักษ์ฝังใจตรึง
 ซึ่งยึดครองเบดเกรทเป็นเขตแดนวัน
 เซอร์เบียมียักษ์ถอดโตมาน^๑ ผลาญชีวิต
 เป็นชามาสามร้อยปีเศษ
 แต่^{๕๕๔}ตรงนมเหตุดาเพคภัย
 ชาวเซอร์เบียไม่ชอบอยากกอบกู้
 ต้องทนอยู่ดูไปด้วยใจปอง
 เดินเข้าไปในบ้อมที่ล้อมรอบ
 ตรงกลางมีตึกใหม่ไม่ใหญ่โต
 ใช้โรมันพันตุ้มอุษาค
 ทั้งเก่าใหม่มีให้ชมสะสมไว้
 เป็นมิวเซียมทหารนับนานเนื่อง
 มีปืนดาบแหลนหลาวง้าวเกวทัศน์
 โอ ! มนุษย์หรือที่ชื่อว่า

มากลัดมันกันในส่วนคววไฉน
 ด้วยไฟไร้น้องประคองชม
 หัวใจไฟไม่ขึ้นให้ชื่นชม
 ไปรดอุ้มสมยอดพญาคู่ครอง
 เห็นยอดผู้มาเรียวเลี้ยวสยของ
 เป็นชอกชองชั้นชั้นลับลึกซึ้ง
 เพื่อชักจูงให้กระดิกถึง
 ตอนแข็งชิงลุกขึ้นสู้^{๕๕๕}ตุ๊ก
 ผนวกแดนดินไว้ใหญ่เต็มที
 ด้วยวิหิตารุณเป็นจุดไป
 จึงยึดเขตแดนคืนยืนยงได้^๒
 ตกอยู่ใต้คอมมิวนิสต์ที่คิดครอง
 ไม่อาจสู้กับเขาต่างเข่าหมอง
 ไม่กล้าลงของดีพ่อ “ ดีโต ”
 ด้วยเขตชอบกำแพงแข็งแรงโซ
 เขาตั้งโซ่อาวุธทุกชุดไป
 สถาปนาเอกราชตั้งชาติได้
 เพื่อให้คนมาศึกษากัน
 ล้วนแต่เรื่องรบสู้กับเขตชั้น
 ใช้ฆ่าฟันกันตายทำลายลาญ
 ประเสริฐกว่ามอดสัตว์เดรัจฉาน

๑ ชาวตุรกี

๒ เซอร์เบียได้เอกราชคืนจากตุรกีเมื่อ ค.ศ. ๑๘๓๐

LIRT

แท้ก็เบียดเบียนกันเป็นสันดาน
 อวิชาครอบงำจึงทำเหตุ
 แย่งท่ามาหากินถิ่นดำรง
 ดูเจ้าจระเข้พลบออกมาตรงมาใหญ่
 สายน้ำ SAVA พัดมาตัดลำ
 “ชาวา” ผ่านเบลเกรดหัวเขตแคว้น
 ไหลผ่านเรือยี่เอี่ยมมาหลายธานี
 ออกจากสวนชวนกันย่ำให้จำจิต
 หาหญิงงามทราวมสงวนที่ชวนขล
 สาวเมืองนี้คางเหลี่ยมไม่เลี่ยมแหลม
 นมก็โตเหลือล้นทุกคนไป
 นิยมสวมเสื้อตัวเตี้ยเดินเรือว่า
 มันหนักจนทนไม่ไหวยานไปเอง
 ดูหน้าตาผมเผ้าไม่เข้าท่า
 ปากไม่แต้มแก้มไม่ทาหน้าเขารวม
 ส่วนผู้ชายหน้าเหลี่ยมดูเหลี่ยมโต
 ไม่ยิ้มแย้มแจ่มจันวันฤทัย
 ถึงยกสาวชาวเซอร์เบียเป็นเมียน้อย
 ขอเมียไทยไว้เพียงหนึ่งทีพวงชม
 อยากรู้อย่างจังมีเมียเซอร์เบียเกิด
 ไม่สิ้นเปลืองเครื่องสำอางแต่งร่างเมีย
 รัฐบาลท่านให้ไทยประหยั
 ส่วนผู้หญิงเสริมสวยนวยนาดไป

ต่างมุ่งร้ายหมายผลาญล้างจรวง
 เกิดกิเลสละโมภโศกลุ่มหลง
 ไม่เคยปลงสันโดษนิโรธรวม
 เห็นน้ำโตไหลเซื่องอยู่เบื้องต่ำ
 กับแม่น้ำ DANUBE เป็นรูป T
 “ดานูป” แล่นขึ้นเหนือยาวเหลือที่
 ยังการี เวียนนา อราด
 เทียวเดินพิศกริตกรายหลายถนน
 ไม่มีแม้แต่สักคนให้สนใจ
 ชายังแถมหนวดเขี้ยวน่าเสียวได้
 ไม่ยอมใส่ยกทรงปล่อยโตงเตง
 ให้เห็นหน้าอกสั่นถันกระเดิง
 จะเพ่งแสงสัสด่วนไม่ชวนชม
 ปล่อยประบาทปลิวสะบัดไม่ตัดผม
 เหมือนคนอมทุกข์โคกมีโรคภัย
 เหมือนว่าโกรธกันมาแต่คราไหน
 ยิ่งดูไปใจยิ่งเหียวเปลี่ยวระทม
 ให้ตั้งรอยยิ้มไม่ชวนพินชม
 นำภิรมย์กว่ารอยสาวชาวเซอร์เบีย
 แต่ไม่เกิดเสน่ห์หาประดาเดียว
 ลูกคงไม่ยอเยยเหมือนมียไทย
 พวกผู้ชายตั้งเขม้ขัดรัททองได้
 ตัดเสื้อใส่ฮวดกันแฟ้นโซว

บ้างประกวดเทพีชิงคเณ
ถ้าประหลาดเพราะช่วยเหมือนรวไป
เที่ยวกลางวันมันไม่ซ้ำเหมือนคำมิต
มาเบรคเบรคครั้งเดียวต่งแพง
ต่างนัดแนะกันดีพอสุด
ออกเตร็ดเตร่ไปตู้ไฟฝัน
ไปในที่ลับ “เมโทรโปล” โดนถูกต้ม
ร้องเพลงไปปลดไปใจรอนรอน
กระโปรงนอกหลุดไปชั้นในอยู่
คอดชนนึ่งบนตักขอพักพิง
ลูกชนมาขอเดโชเห็นเนื้อหนึ่ง
ทำผิดเหมือนเหมือนตัวนึ่งกลัวเกรง
โดนกระเทยต้มหมูเดียวอยู่หมัด
เราอยากดูผู้หญิงพร่างกาย
มันถอดวิกผมหญิงทั้งไว้ด้วย
ทำแวมวับสัปดนหลอกคนมอง
พากันกลับออกมาไม่ซ้ำได้
ถูกกระเทยเชยแนบนิ่งแอบอิง
ท้องเที่ยวไปในที่ลับไม่นับแห่ง
ได้แต่นั่งกินเหล้ามันเมาไป
พวงสาวสาวพาว์ตเนอรักรักรว่า
มันละเหวละผละผลกว่ากระเทย
ชวนกันกลับที่พักเลิกรักแล้ว

ให้ชายเห็นสัดส่วนกวนโมโห
ได้ร่วมโพธิ์ร่วมผ้าขาวม้าแดง
ดูจิตชิตกรอไปใจเหี่ยวแห้ง
ต้องหอมแรงไว้อาตอนคำกิน
ก็รวมกลุ่มไทยหมดล้นสดชื่น
จนตักคั้นจึงกลับมาหลับนอน
ให้นั่งชมนางพญาเปลื้องผ้าผ่อน
ทำยอกย่อนยกเยื่อนำเคื่องจริง
เดินเตร็ดดูชายที่อายหญิง
เข้าแอบอิงจูบกอดพราหมณ์เพลง
ยกทรงยังปิดอุราจ้องตาเบ่ง
พอถูกแรงเปิดให้ชมหัวนมชาย
ยอมเสียอัฐค่าชมไม่สมหมาย
อ้ายฉิบหายมันหลอกคนคอกทอง
ว่างสำรวจแต่หัวมันน่าถอง
ชนลูกพองชูชานีกว่าจริง
เพราะเจ็บใจเสียรู้อยากดูหญิง
กอดกับถึงดีกว่าน้ำจิงไร
ไม่มีแหล่งชวนชื่นชกคั่นได้
จะหาอื่นชื่นใจไม่มีเลย
ตุนมต้มหน้าตาเจ้าข้าเฮ้ย
แม่ทวามเชยไม่น่าออกหากิน
ไม่ผ่องแผ้ววิญญาพาถวิล

นอนคร่ำครวญทวนหาพยาพิณ
กลางคกตนต์นชั้นมานาน้อง
ละเมอทอด "ต่อคัก" สำลักไป
รับกระโตกออกมาอย่างว่าวุ่น
เพียงถูกหน้อยถูกนิตชิดชายโครง
คืนหนึ่งในเบดเกรตพีเช็ดแล้ว
ซ้ายังถูกเพื่อนรักร่วมพักพิง

จะโยยบินกลับรังก็ยังไม่ไกล
มาร่วมห้องเชยชิดพิสมัย
เพื่อนตดได้บั้งบั้งเหม็นทั้งโปง
นึกเคืองชุ่นเพื่อนชายจะตายโหง
ทำมางโง่งฉายจมระดมยิง
ไม่ผ่องแผ้วไปวังปดอดเลยยอดหญิง
แก้งท้วงติงทางตูดไม่พุดจา

(มีต่อ)

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญอย่างไรบ้าง ?

สภาร่างรัฐธรรมนูญ ยังคงรับฟังความคิดเห็นของท่านอยู่

หากท่านผู้ใดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญ

โปรดส่งความคิดเห็นของท่านไปยังสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หรือจะส่งไปลงหนังสือพิมพ์ก็ได้

แม้ความเห็นนั้น ๆ สภาจะได้ลงมติในสารสำคัญไปแล้วก็ตาม

แต่ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ยังเปิดโอกาสให้พิจารณาและลงมติใหม่ได้อีก

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

วิจารณ์

ต้นตระกูลไทย

โดย เสทธีอน ศุภโสภณ

๘

๔. พระยาพิชัยดาบหัก (ต่อ)

ตอนอาสาน

อย่างไรก็ดี สมเด็จพระปรมหาราช พระมหากษัตริย์นักประวัติศาสตร์ที่ล้นเกล้าฯ พระองค์หนึ่งได้ทรงมีพระราชวิจารณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีในตอนนี้อย่างน่าคิดว่ายังไม่ถึงกับวิกฤต โดยทรงใช้คำว่า “อยู่ข้างพลุ่งพลั้ง แต่ไม่ใช่บ้า”

ในทำนองเดียวกัน พล.ต. หลวงวิจิตรวาทการ นักประวัติศาสตร์คนสำคัญอีกท่านหนึ่งก็ได้วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้อย่างน่าฟังว่า

“พงศาวดารกล่าวว่า สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงเสียพระสติ ชื่อนี้ไม่มีใครจะปฏิเสธได้ จดหมายเหตุทั้งทางไทยและต่างประเทศ ซึ่งอยู่ในเมืองไทยเวลานั้น บันทึกข้อความไว้สอดคล้องกันว่า พระสติวิปลาส แต่การที่พระสติวิปลาสนั้น ไม่ได้หมายความว่า จะบ้าคลั่ง อาจเป็นการดุร้าย หรือเคลิบเคลิ้มไปบ้างบางเวลา แต่โดยมากก็ทรงรู้สึกผิดชอบ คนเก่งกับคนบ้านๆ สภาพจิตอยู่ในขีดที่ใกล้เคียงกัน และไม่เป็นการประหลาดที่คนเก่งจะมีสติวิปลาสขึ้นวันหนึ่ง”

อีกตอนหนึ่งในเรื่อง “ใครฆ่าพระเจ้ากรุงธน” พล.ต. หลวงวิจิตรวาทการ ได้วิจารณ์ถึงการมีพระสติวิปลาสของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

“เรื่องที่ถูกกล่าวมาข้างต้น เป็นพระอาการของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ซึ่งกล่าวกันว่า พระสติวิปลาส ผู้อ่านจะพึงวินิจฉัยเอง ว่าวิปลาสแค่ไหน รวมความก็คือ มีอาการดุร้าย สิ่งง่าย ๆ และรับสั่งอย่างเคลิบเคลิ้ม ไม่ได้สติเป็นบางครั้งว่ คุ่มดีคุ่มร้ายอย่างที่เขาคิดกัน อาจจะเป็นคำใช้ที่เพียงพอ หรือบางทีจะมากไปเสียด้วยซ้ำ เพราะมีพระอาการคุ่มดีมากกว่าคุ่มร้าย เสียพระสติไปประเดี๋ยวหนึ่ง แล้วก็กลับทรงรู้สึกผิดชอบ ไม่ใช่คุ่มคลั่งหลงโหดไปตลอดเวลา”

แต่อย่างไรก็ตาม จากการที่ทรงมีพระสติวิปลาสคุ่มดีคุ่มร้ายนี้เอง ได้นำไปสู่ความยุ่งยากวุ่นวายใหญ่โต จนถึงเกิดจลาจลเป็นศึกกลางเมืองขึ้นในกรุงธนบุรี อันเป็นผลให้สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีต้องทรงประสบกับอวสานลงอย่างน่าสลดใจเป็นที่สุด

ประกอบกับสองทหารเอก คือเจ้าพระยาจักรีและเจ้าพระยาสุรสีห์ กำลังไปราชการสงครามอยู่ทางเมืองเขมร ความเป็นไปในกรุงธนบุรีขณะนั้น จึงไม่มีผู้ใดสามารถควบคุมสถานการณ์ไว้ได้

พฤติการณ์ความเป็นไป ในกรุงธนบุรีในตอนต่อไปนี้ ผู้เขียนคิดว่าข้อความที่หลวงวิจิตรวาทการ ได้เขียนไว้ในเรื่อง “ใครฆ่าพระเจ้ากรุงธน” นั้น เป็นข้อความที่ดีที่สุด ที่จะพึงหาอ่านได้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่สั้นไม่ยาวจนเกินไป แต่ได้รวมใจความสำคัญไว้จนหมดสิ้นทุกตอน และที่สำคัญก็คือได้ให้เหตุผลบางประการที่น่าคิดน่าสนใจเป็นอันมาก จึงขอนำข้อความดังกล่าวมาเสนอต่อท่านผู้อ่านไว้อีกครั้งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

“แต่เป็นกรรมตาอยู่เอง เมื่อพระมหากษัตริย์ผู้เป็นสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ถ้ามีพระสติไม่สมบุรณ์ ก็เป็นผลร้ายมาก กิจการทุกอย่างก็จะล้มระส่าย ความเดือดร้อนฉิบฉิบก็บังเกิดขึ้น การฉ้อราษฎร์บังหลวง ก่อความเดือดร้อนแก่ราษฎรมิชนทั่ว ๆ ไปในพระนคร พลเมืองได้รับความเดือดร้อน เพราะการกระทำของเจ้าหน้าที่ การกระทำซึ่งถ้าเป็นในสมัยนี้ ก็จะต้องเรียกว่า

ศอรัณย์ เมื่อพลเมืองเดือดร้อน ก็พูดกันว่าเป็นความผิดของพระเจ้าแผ่นดิน กล่าวกันว่า สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงตั้งเจ้าหน้าที่ให้ขุดรังเกาะกุมเอาทรัพย์สินของราษฎร ซึ่งองค์สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเอง ทรงหมกมุ่นอยู่ในทางวิปลาน ขั้วหาในเรื่องนี้จึงแย้งกัน ทว่า สำคัญพระองค์ว่าบรรลุโศดาบันถึงกับบังคับให้พระให้ไว้ แต่ในเวลาเดียวกันก็หาว่าทรงแต่งตั้งข้าราชการให้กดขี่ข่มเหงเอาทรัพย์สินของราษฎร ซึ่งเป็นการขัดกันอยู่ในตัว เพราะผู้ที่สำคัญตัวเองว่าบรรลุโศดาบันจะไม่ก่อความทุกข์เดือดร้อน ให้แก่ใครเลยเป็นอันขาด พระราชจริยาวัตรที่ทรงแสดงให้เห็นในเวลาถูกจับ จะเป็นพยานอันแน่ชัด ว่าทรงมั่นอยู่ในสมณกัมมฐาน แม้แต่ข้าราชการที่ใกล้ชิดพระองค์ ก็ยังทรงห้ามไม่ให้ต่อสู้ และทรงยอมให้เขาจับไปโดยดี

เหตุการณ์ชนิดที่เรียกในเวลานั้นว่าศอรัณย์นั้น มีอยู่ทั่ว ๆ ไปในพระนคร แต่เหตุการณ์ร้ายแรงที่สุด ที่เป็นต้นเค้าของความล้มเหลวแห่งรัชสมัยธนบุรีนั้น เกิดขึ้นที่อยุธยา

ขณะที่เกิดศึกขึ้นในกรุงศรีอยุธยาขึ้น พลเมืองโดยมากเอาทรัพย์สินฝังดิน ครั้นเมื่อเสร็จศึกแล้ว พวกเจ้าของก็พากันไปขุด แต่ก็ไม่มีทางจะพิสูจน์ว่าของใครอยู่ที่ไหน นอกจากยังมีพวกที่ล้มหายตายไป คนอื่นก็เข้าไปขุด คนอื่นต่อไปก็ถือสิทธิที่จะขุดบ้าง การทะเลาะวิวาทได้มีอยู่เสมอมา เพื่อที่จะระงับการพิพาท ทางราชการจึงอนุญาตให้มีผู้ประมูลขุดทรัพย์สิน โดยเสียค่าภาคหลวง ผู้ที่ประมูลได้ชื่อ พระวิจิตรณรงค์ รับให้ค่าประมูลปีละห้าร้อยชั่ง ซึ่งในเวลานั้นก็จัดว่าเป็นรายได้ที่สำคัญมากของแผ่นดิน แต่บุคคลผู้นั้นไม่ได้ขุดทรัพย์สินเปล่า ๆ กลับใช้อำนาจเกาะกุมเร่งรัดเอาเงินจากราษฎร เสียบ้านเสียเมือง เสียชีวิตลูกหลานพี่น้องแล้วมีหน้ายังขาดชีวิตเอาเงิน จึงได้เกิดการจลาจลขึ้นในอยุธยา หัวหน้าก่อการจลาจลมีสามคน คือ ขุนสระ นายบุญนาค และ ขุนแก้ว เมื่อข่าวจลาจลมาถึงกรุงเทพฯ ทางกรุงก็แต่งตั้งให้พระยาสุรศักดิ์ขึ้นไปปราบการจลาจล เสด็จพระยาสุรศักดิ์เป็นพี่ชายขุนแก้ว หัวหน้าจลาจลคนหนึ่ง แทนที่จะปราบการจลาจล พระยาสุรศักดิ์กลับไปเข้าพวกกับผู้ก่อการจลาจล และก็ได้หยุดอยู่เพียงนั้น พระยาสุรศักดิ์ทราบข่าวว่ากรุงเทพฯ กำลังระส่ำระสาย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระยามหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ และเจ้าพระยาสุรสีห์ก็ไม่อยู่ในกรุง ส่วนทางอยุธยา พระยาสุรศักดิ์หาพรรคพวกได้มาก พระยาสุรศักดิ์จึงได้คิดการใหญ่ ตั้ง

LIRT

ตัวเป็นแม่ทัพ แล้วยกกำลังมาตีกรุงธน เมื่อเดือน ๔ พ.ศ. ๒๓๒๔ กองทัพพระยาสุรศักดิ์มาถึงในเวลาตอนค่ำ ทางกรุงธนบุรีต่อสู้อยู่นานเข้า โดยเหตุที่ราษฎรทางธนบุรีได้รับความเดือดร้อนอยู่มากแล้ว จึงไม่มีใจต่อสู้ และในที่สุดกองทัพของพระยาสุรศักดิ์เข้าล้อมวัง”

รวมความว่าการที่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ทรงมีพระสติพินเพื่อนคุ่มคุ่มร้ายนั้น ได้ก่อให้เกิดเรื่องเดือดร้อนวุ่นวายแก่ปวงประชาราษฎรโดยทั่วหน้า ความจงรักภักดีและความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ในฐานะที่ทรงเคยเสียสละตรากตรำลำบากมาเพื่อความผาสุกของชาติและประชาชน ที่เคยตราตรึงแน่นอยู่ในดวงใจของทุก ๆ คน ในตอนต้นรัชกาลนั้นได้ละลายสูญหายไปหมดสิ้นในตอนนั้น กลายเป็นความเคียดแค้นชิงชัง คิดแต่ในทางร้ายจะทำลายพระองค์ จึงบันดาลให้เกิดกบฏเกิดจลาจลขึ้นดังกล่าวนี้อ

กองทัพกบฏ ภายใต้การนำของพระยาสุรศักดิ์ ได้เคลื่อนจากกรุงเก่าลงมาถึงกรุงธนบุรี เมื่อคืนวันเสาร์ เดือน ๔ แรม ๑๓ ค่ำ ปีฉลู พ.ศ. ๒๓๒๔ พวกกบฏได้เข้ามาตั้งค่ายมั่นอยู่ที่คลองมอญ ครั้นเพลาราว ๑๐ หุ้ม (๔.๐๐ นาฬิกา) พวกกบฏก็ให้ทหารให้ร้องยกเข้าล้อมกำแพงพระราชวังไว้โดยรอบ แล้วตัวพระยาสุรศักดิ์เข้าไปตั้งกองบัญชาการอยู่ที่ริมคูฟากเหนือคลองนครบาล ที่บ้านของพวกกรมเมือง คือบริเวณคลองวัดแจ้ง ซึ่งอยู่ทางด้านเหนือของวัดอรุณราชวรารามเดิมนี้อ

พวกกบฏได้ระดมยิงปืนเข้าไป กระสุนปืนตกถึงในกำแพงวัง เสียงดังกึกก้องกัมปนาทปลุกประสาธนาท้าววังนางในให้ตื่นตกใจขึ้น ร้องกันอื้ออึงในยามดึกนั้น สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีบรรทมตื่นคิดว่าได้พระแสงประจำพระองค์ รีบเสด็จขึ้นบนพระที่นั่งเย็น ตรัสเรียกทหารฝรั่งที่ประจำล้อมให้เข้าประจำที่ แล้วมีรับสั่งให้ยิงปืนใหญ่โต้ตอบออกไป จนถูกเรือฝ่ายกบฏลำหนึ่งล่มลง

เนื่องจากผู้คน กำลังโกรธแค้นชิงชังสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี จึงไม่มีใครเต็มใจสู้รบกับพวกกบฏ คงมีแต่พวกทหารฝรั่งเข้ารีตที่ประจำล้อมอยู่เท่านั้น ซึ่งตามจุดหมายเหตุของบาท

LIART

หลวงพี่เขยเห็นว่ามีอยู่ด้วยกัน ๓๖ คน ที่ได้ต่อสู้ป้องกันพระราชวังอย่างเต็มที่ การสู้รบได้ดำเนินไป คนสว่าง พวกกบฏเล่นไม่ซื่อ ไปจับบุตรภรรยาฝรั่งเหล่านั้นให้มายัง พอสว่างทหารฝรั่งประจำป้อม เห็นหน้ารู้ว่าใคร ต่างก็พากันละทิ้งหน้าที่กระโจนลงจากกำแพงไปหากัน ในขณะนั้นตามกำแพง ป้อมเชิงเนินต่าง ๆ ภายในพระราชวัง มีผู้คนขึ้นรักษาการณ์อยู่เบาบางมาก

สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี เสด็จออกท้องพระโรงวินิจฉัย พอสว่างทราบดีว่าพระยาสุรศักดิ์ทรงใช้ให้ขึ้นไปปราบกบฏที่กรุงเก่า กลับแปรพักตร์ลงมาเป็นหัวหน้ากบฏเสียเองดังนั้น ก็มีรับสั่งให้เอาตัวบุตรภรรยาจำไว้ แล้วเสด็จเข้าพ้อมพระราชวังสำหรับซึ่งคนโทษผู้หญิงฝ่ายในปล่อยนักโทษออกหมด ภายในพระราชฐานสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเวลานั้นอดเวงวุ่นวายไปหมด

ในยามลับขานยามยากที่ทุกคนกำลังพากันทอดทิ้งพระองค์ไปหมดนั้น คงมีแต่ อำมาตย์ผู้ถวายความจงรัก แสดงความภักดีอยู่จนวาระสุดท้ายเพียง ๓ คนเท่านั้น คือ พระยาธิเบศร์ พระยารามัญ และพระยาอำมาตย์ ได้ช่วยกันต่อสู้พวกกบฏอยู่นานที่สุดท้าย โดยช่วยกันลากปืนจ่ารงขึ้นป้อม แล้วยิงสกัดสู้กับพวกกบฏอย่างแข็งขัน สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีเสด็จออกไปทอดพระเนตรด้วยความตื้นตัน และได้มีรับสั่งห้ามว่า

“ สันบุญพ้อแล้ว อย่าให้ยากแก่ไพร่เลย ! ”

ทั้งสามคน จำต้องหยุดยั้งการต่อสู้กับพวกกบฏตามพระบรมราชโองการ โดย ดุชนียภาพ แต่ได้พร้อมกันกราบบังคมทูลว่า ถ้าไม่โปรดให้สู้ก็ขอถวายชีวิตอยู่ถวายความจงรักจนถึงที่สุด

ครั้นแล้วสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ก็ให้ไปนิมนต์สมเด็จพระสังฆราช (จีน) วัดหงส์ กับพระพิมลธรรม พระรัตนมุนีเข้ามา แล้วให้ออกไปเจรจายอมแพ้กับพระยาสุรศักดิ์หัวหน้ากบฏ พวกกบฏจึงเข้าวังได้ พระยาสุรศักดิ์กราบบังคมทูลให้สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงผนวชเสวยพระเคราะห์เมืองเสียดีก ๓ เดือน สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงพระสรวล ยกพระหัตถ์ขึ้นฟาดพระเพลา แล้วมีรับสั่งอย่างรู้เท่าทันว่า

“ เอहिภิกษุขลุ่ยมาถึงแล้ว ! ”

LIRT

เหตุการณ์ตอนนั้นหลักฐานทางเขมรจดไว้ดีมาก มีบางอย่างที่แปลกแตกต่างไปจากหลักฐานทางไทยเราที่มีอยู่ จึงขอคัดข้อความบางตอนมาแสดงประกอบไว้ดังต่อไปนี้

“....แต่เดือนนี้มีคนมาถึงเดือนสี่ ครั้นนั้นพระเจ้าตากเสียพระจิตแล้ว ให้ลงพระราชอาญาเขียนตีเร่งรัดเอาทรัพย์แต่ราษฎรและขุนนาง ครั้นนั้นเจ้ารามลักษณ์ผู้เป็นพระราชบุตรกราบ ทูลว่าบรรดาราษฎรอันนัก ตรัสให้เขียนเจ้ารามลักษณ์ ๑๐๐ ที่ ว่าเจ้ารามลักษณ์เข้ากับราษฎร ยิ่งคลั่งเป็นอันมาก ตรัสให้เขียนบรรดาราษฎรและขุนนางทั้งกลางวันและกลางคืน

ฝ่ายบรรดาขุนมนตรี กับราษฎรในกรุงศรีอยุธยา ลือขจรขึ้นเป็นอันมาก บ่นให้เกิดขึ้นมาแต่ทิศใด ๆ แล้วจะได้พ้นทุกข์

ฝ่ายบรรดาเมืองนอก หนีออกไปประชุมกันเป็นกองทัพเข้าฟันเจ้าเมือง แล้วพระเจ้าตากตรัสใช้พระยาสุรศักดิ์ไพร่พลออกไปสกัดทัพโจรทั้งปวงนั้น ครั้นนั้นขุนแก้วผู้้องพระยาสุรศักดิ์ มาพูดจากับพระยาสุรศักดิ์ผู้ว่า พระเจ้าตากเป็นบ้าย่างนั้นเราจะไม่เข้าด้วยแล้ว จึงพระยาสุรศักดิ์ว่า ถ้าน้องคิดกำเริบอย่างนั้นว่าไม่ยอมเข้าด้วย ฝ่ายตัวเราเห็นพระเจ้าตากจะไม่ไว้ชีวิตแล้ว คิดอย่างนั้น แล้วพระยาสุรศักดิ์ก็ยอมพร้อมใจกับขุนแก้วผู้้อง กลับยกทัพมา บรรดาขุนนางกับราษฎรก็มีจิตยินดี ทั้งพระสงฆ์คฤหัสถ์ชายหญิง ลูถึงเพลาสยามเศษ พระยาสุรศักดิ์ ขุนแก้ว ยกกองทัพเข้าไปให้ ร้องยิงปืนข้างทิศอีสาน พวกฝรั่งนอนเฝ้าเป็นอยู่บนศีรษะค่ายยิงโต้ตอบกันจนสว่างขึ้น บรรดาฝรั่ง หนีลงมาจากค่ายแล้ว พระยาสุรศักดิ์ยกเข้าไปทูลพระเจ้าตากว่า บรรดาขุนนางกับอาณาประชาราษฎรคิดพร้อมกันกำเริบทั้งต้นแล้ว พระเจ้าตากว่า กูปรารมภ์แต่ศัตรูมันจะมาแต่ประเทศอื่น บัดนี้บรรดาลูกกูใหญ่น้อยมันว่าพ่อคิดคดเป็นบ้าแล้ว จะให้พ่อบวชก็ตาม จะใส่โซ่ตรวนพ่อก็ดี พ่อจะรับตามลูกบังคับนั้น พระยาสุรศักดิ์จึงบังคับเจ้าพนักงานให้หาโซ่ตรวนมาได้ พระเจ้าตาก กับเจ้ารามลักษณ์ด้วย แล้วให้บวชอยู่ในพระวิหารวัดแจ้ง แต่งให้คนอยู่เฝ้ารักษา แล้ว พระยาสุรศักดิ์เข้าไปอยู่ในตำหนักพระเจ้าตาก”

ครั้นตกค่ำวันนั้น (วันอาทิตย์ เดือน ๔ แรม ๑๒ ค่ำ พ.ศ. ๒๓๒๔) เวลา ๓ ทุ่ม สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีก็ทรงผนวช ณ พัทธสีมาวัดแจ้ง (วัดอรุณราชวรารามเดิย

LIRT

๕) ภายในเขตพระราชฐานนั้น พระยาสุรศักดิ์ได้จัดวางกำลังทหารรายล้อมพระอุโบสถวัดแจ้ง อันเป็นที่ประทับอยู่ในขณะนั้นอย่างแน่นหนา มิให้เสด็จเล็ดลอดหนีไปได้โดยเด็ดขาด

แล้วพระยาสุรศักดิ์ก็ส่งเจ้าหลานเธอ กรมขุนอนุรักษ์สงคราม และพระบรมวงศานุวงศ์ของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทั้งปวง มาคุมขังไว้ในพระราชวังจนหมดสิ้น ครั้นวันรุ่งขึ้นคือวันจันทร์ เดือน ๔ แรม ๑๓ ค่ำ ซึ่งเป็นวันจ่ายวันตรุษ พระยาสุรศักดิ์หัวหน้ากบฏ พร้อมด้วยหลวงเทพน้อยชาย ก็เข้าไปอยู่ในพระราชวัง ขึ้นว่าราชการ ณ ท้องพระโรง สถาปนาตนเองขึ้นเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน โดยได้ประกาศแก่บรรดาข้าราชการทั้งปวงว่า ตัวเขาจะรักษาราชการไว้ขอทำเจ้าพระยาจักรี (ซึ่งโดยมากเข้าใจกันว่าเป็น “สมเด็จพระปรมหาราชสุทนต์” อยู่ในขณะนั้น) ข้าราชการทั้งหลายจึงยินยอมเชื่อฟังบัญชาของพระยาสุรศักดิ์โดยดี

จากนั้นพระยาสุรศักดิ์ ก็ส่งปล่อยักษ์โทษ ทั้งที่เป็นข้าราชการฝ่ายหน้าฝ่ายในและราษฎรที่ถูกจับกุมคุมขังโดยหาความผิดมิได้ ด้วยพระราชอาญาของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ออกจากเรือนจำจนหมดสิ้น พอบุคคลเหล่านั้นพ้นโทษออกมาได้ ด้วยความโกรธแค้น ก็ชวนกันออกไล่จับพวกโจทก์ มีพันศรี พันดาเป็นต้น มาฆ่าฟันกันตามอำเภอใจเสียเป็นอันมาก พวกโจทก์นั้นก็บ่นคิดถึงต้องเที่ยวหนีซุกซุน ซุ่มซ่อนอยู่ตามวัดวาอารามบ้านเรือนทั่วไป ที่หนีรอดไปได้ก็มีน้อย ถูกติดตามจับมาฆ่าตายเสียก็มีมากกว่ามาก

ครั้งนั้นกรุงธนบุรีก็องกลายเป็นแดนมิคสัญญญ์กลียุคไปอีกครั้งหนึ่ง ด้วยมีการฆ่าฟันกันตายไปทั่วทุกแห่งหนตำบลบ้าน ตลอดทั้งกรุงธนบุรี หามิผู้ใดออกจับกุมห้ามปรามแต่ประการใดไม่

ครั้นพระยาสุรศักดิ์ เห็นผู้คนที่ปวงยินยอมอยู่ในบังคับบัญชาของตนโดยดี ก็คิดกำเริบเดินสาน จะตั้งตัวเป็นใหญ่ต่อไป แต่มาคิดขัดด้วยมีเจ้าพระยาจักรีขวางกั้นอยู่ จึงแอบไปคิดอ่านกับกรมขุนอนุรักษ์สงคราม พระเจ้าหลานเธอที่กำลังถูกคุมขังอยู่ในขณะนั้น ให้เป็นหัวหน้าคิดอ่านกำจัดเจ้าพระยาจักรี โดยมีพระยาสุรศักดิ์เป็นผู้อุดหนุน เอาเงินในท้องพระคลังหลวงออกแจกจ่ายขุน

LIRT

นางข้าราชการทั้งฝ่ายหน้าฝ่ายใน และทะแกลัวทวารเป็นอันมาก จ้างสมัครพรรคพวกไว้ เพื่อดำเนินการตามแผนต่อไป

พอดีในตอนนั้นเอง พระยาสุริยภักย์ (ทองอิน-ต่อมาได้เป็นกรมพระราชวังหลังในรัชกาลที่ ๑) หลานเจ้าพระยาจักรี ซึ่งไปในราชการสงครามเมืองเขมรครั้งนั้นด้วย และได้รับมอบหมายให้เข้ามาฟังเหตุการณ์จากทางกรุงธนบุรีอยู่ที่เมืองนครราชสีมา ก็ยกกองทัพมาตี พระยาสุริยภักย์พล่อยกรมขุนอนุรักษ์สงครามออกจากที่คุมขังในเวลาค่ำ เมื่อคืนวันอังคาร เดือน ๕ แรม ๕ ค่ำ แล้วให้คุมไพร่พลออกไปปล้นบ้านพระยาสุริยภักย์ ที่ตามลั่นจั่นเป็นสถานที่ตั้งขอโรงพยาบาลศิริราชในปัจจุบัน เมื่อตอนตีประมาณสองยามของคืนนั้น

ก่อนที่จะคุมกำลังไปปล้นบ้านพระยาสุริยภักย์ พอออกจากที่คุมขังได้ กรมขุนอนุรักษ์สงครามก็รีบตรงไปยังพระอุโบสถวัดแจ้ง อันเป็นที่ประทับของพระภิกษุสมเด็จเจ้ากรุงธนบุรีในยามสัณวาทสนานนั้น แล้วก็ร้องทูลสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีว่า

“ประจวบออกมาเถิด !”

คือขอให้ทรงตามผนวชออกมาด้วยกันปราบศึกกลางเมือง

แต่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ซึ่งกำลังครองเพศเป็นพระภิกษุอยู่ ได้ทรงมีพระราชดำรัสร้องตอบออกมาว่า

“สันบุญเราแล้วอย่าทำเลย !”

นอกจากนั้นสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรียังได้ทรงมีพระราชดำรัสห้ามปรามต่อไปอีกว่า

“คงทำไปไม่รอดหรอก บ้านเมืองเป็นของสองพี่น้องเขานั้นแน่ ถ้าไม่ตายก็ฝากตัวเขาให้ตีเถิด”

แต่กรมขุนอนุรักษ์สงครามไม่เชื่อฟัง ผลของการต่อสู้กันในคืนวันนั้น พระยาสุริยภักย์เป็นฝ่ายมีชัย กรมขุนอนุรักษ์สงครามถูกจับเข้าที่คุมขังตามเดิม

เรื่องราวอันเกี่ยวกับการกวาดต้อนของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ในตอนต่อจากนี้ไป ยังมีอีกมาก แต่เนื่องจากเท่าที่ผู้เขียนได้พรรณนามา ก็ยาวพอควรแล้ว เกรงจะเป็นที่เบื่อหน่าย จึง

ชอรวบรัดตัดตอน มุ่งตรงไปถึงตอนสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีสวรรคตเสียที ซึ่งจะกล่าวแต่โดยสังเขป มิใช่โดยพิสดารเช่นกัน

เมื่อเจ้าพระยาจักรีแม่ทัพใหญ่ ที่คุมกองทัพ ออกไปปราบการจลาจลในเมืองเขมร กลับมาถึงแล้ว ก็มีบัญชาให้ประชุมข้าราชการปรึกษากันโดยชำระโทษสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ซึ่งขณะนั้นได้ให้ลาสิกขาบทออกมาคุมขังไว้อย่างมั่นคงแล้ว สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีได้ทรงยอมสารภาพรับผิดชอบแต่โดยดีทุกประการ ในที่สุดที่ประชุมก็ลงมติกันว่า “เมื่อพระเจ้าแผ่นดินอาสัญละสุจริตธรรมเสีย ประพฤติการทุจริตฉฉฉฉ ก็เห็นว่าเป็นเสี้ยนหนามหลักคออันใหญ่อยู่ในแผ่นดิน จะละไว้มิได้ ขอให้ประหารชีวิตออกประหารเสีย”

สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีจึงถูกเพชฌฆาตนำพระองค์ออกไปประหารชีวิต ที่หน้าบ่อนวิชัยประสิทธิ์ เมื่อวันที่เสาร์ เดือน ๕ แรม ๙ ค่ำ ปีชวดจัตวาศก จุลศักราช ๑๑๔๔ ตรงกับวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๓๒๕ ขณะเมื่อต้องสำเร็จโทษนั้น นับพระชนมายุได้ ๔๘ พรรษา.

(ยังมีต่อ)

เบียร์ไทย ตราสิงห์

แก้กระหาย
คลายเหนื่อย

บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด
บางกระบือ พระนคร โทร. 47008-9

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปัญหาหมาเลเข้า

สหประชาชาติ

(บทความของกรมประชาสัมพันธ์ ๘ กันยายน ๒๕๐๗)

คณะมนตรีความมั่นคง แห่งองค์การสหประชาชาติ จะพิจารณาปัญหาหมาเลเข้าเป็นครั้งแรกในวันพรุ่งนี้ เนื่องจากรัฐบาลมาเลเซียได้ร้องเรียนไปกล่าวหาว่าอินโดนีเซียส่งทหารร่วมประมาณ ๓๐ คนมาลงใบ้ำทางภาคใต้ของรัฐยะโฮร์ในมลายาเมื่อวันพุธที่แล้ว ครึ่งนี้เป็นครั้งแรกที่รัฐบาลมาเลเซียร้องเรียนให้คณะมนตรีความมั่นคงพิจารณาโทษอินโดนีเซีย เพราะแต่เดิมมานั้น แม้ว่าได้เกิดเหตุกระทบกระทั่งกันมาในรัฐซาบะห์และซาราวักของมาเลเซียมาตั้งแต่ปีที่แล้ว มาเลเซียเพียงแต่บอกกล่าวให้คณะมนตรีรับรู้การบุกรุกของอินโดนีเซียเท่านั้น ไม่ได้ขอให้คณะมนตรีเปิดประชุมพิจารณาจัดการกับอินโดนีเซียอย่างเป็นทางการเหมือนในคราวนี้ เมื่อร้องเรียนกล่าวหาอินโดนีเซียเช่นนั้นแล้ว ก็เข้าใจว่ามาเลเซียจะไม่กล่าวหาอินโดนีเซียเฉพาะในกรณีส่งทหารร่วมมาลงใบ้ำแผ่นดินใหญ่มาเลเซียคือมลายาเมื่อวันพุธที่แล้วเท่านั้น แต่จะต้องฟ้องร้องกล่าวหาอินโดนีเซียถอยหลังไปถึงครั้งที่อินโดนีเซียส่งกองโจรลอบขึ้นบกในรัฐยะโฮร์ เมื่อกลางเดือนที่แล้ว ตลอดจนการที่อินโดนีเซียส่งกองโจรเข้าไปสร้างความวุ่นวายในรัฐซาบะห์และซาราวักของมาเลเซียตั้งแต่ปีที่แล้ว ภายหลังที่อินโดนีเซียประกาศใช้นโยบายเผชิญหน้ามาเลเซียและช่วยมาเลเซียด้วย

รัฐบาลมาเลเซีย ส่งคณะผู้แทนไปนิวยอร์กแล้ว ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ๔ นายมี นายดาโต๊ะ อีสไมล์ บินอับดุลราห์มาน รัฐมนตรีมหาดไทยและยุติธรรมเป็นหัวหน้า คณะผู้แทนของมาเลเซียได้นำหลักฐานต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้ไปแสดงต่อคณะมนตรีความมั่นคงเป็นเครื่องยืนยันว่าอินโดนีเซียรุกรานมาเลเซียจริงดังที่กล่าวหา ตามคำแถลงของหัวหน้าคณะผู้แทนมาเลเซีย

นั้น หลักฐานต่าง ๆ ที่นำไปมีทั้งเครื่องแบบทหารร่วมอินโดนีเซียครบชุดได้จากทหารร่วมที่เสียชีวิต หรือที่ถูกทางการมาเลเซียจับไว้ได้ กับเอกสารและยุทธภัณฑ์ต่าง ๆ อีกมากมาย คาโต๊ะ อิดมัล แสดงความเชื่อมั่นว่า หลักฐานของมาเลเซียนั้นแน่นหนาพร้อมมูลจะมีอินโดนีเซียให้เป็นผู้ต้องหา หรือเป็นจำเลยอย่างต้นไม่หลุด อย่างไรก็ตามไม่ว่ากรณีที่มาเลเซียกล่าวหาว่าอินโดนีเซียลอบส่ง กองโจรขึ้นบกเมื่อกลางเดือนที่แล้ว หรือเรื่องอินโดนีเซียส่งทหารร่วมมาลงในมลายาเมื่อวันพุธที่แล้ว ทางอินโดนีเซียปฏิเสธอยู่ตลอดมาว่าไม่ได้ทำอย่างที่มาเลเซียกล่าวหา แต่ทั้งหมดเป็นเรื่องราวที่มาเลเซียเองเสกสรรขึ้นกล่าวร้ายอินโดนีเซีย ด้วยเหตุนี้คณะผู้แทนของมาเลเซียจึงจำเป็นต้องนำหลักฐานไปแสดงเพื่อพิสูจน์ว่า แท้ที่มาเลเซียกล่าวหาอินโดนีเซียทั้งหมดเป็นความจริง แต่การปฏิเสธแก้ตัวของอินโดนีเซียต่างหากไม่จริง

ขณะนี้ทางฝ่ายอินโดนีเซีย ยังเงียบอยู่ไม่ได้แสดงวีแววหรือเปิดเผยวิธีการที่จะใช้แก้ข้อหาของมาเลเซีย แต่ก็พอจะเข้าใจได้ว่าผู้แทนของอินโดนีเซียในองค์การสหประชาชาติคงจะปฏิเสธโดยสิ้นเชิงว่าเรื่องราวที่มาเลเซียกล่าวหาไม่เป็นความจริง และแม้แต่กองโจรอินโดนีเซียที่เข้าไปในรัฐซาบักและซาราวักของมาเลเซียทางบอร์เนียว ก็เป็นแต่เพียงหน่วยอาสาสมัครที่เข้าไปช่วยเหลือประชาชนในดินแดนทั้งสองนั้นต่อสู้เพื่อเรียกร้องเอกราชจากมาเลเซีย ดังที่อินโดนีเซียเคยอ้างไว้แต่เดิมมา

คณะกรรมการความมั่นคง จะพิจารณาเรื่องนี้ไปในทำนองใด และจะลงมติอย่างไรนั้น เรื่องนี้ยังไม่อาจทราบได้แน่นอน คณะมนตรีคงจะพิจารณาคำฟ้องของมาเลเซียและอินโดนีเซียก็จะกล่าวแก้ เรื่องนี้อาจจะต้องยืดเยื้อไปนานและอาจมีประเทศสมาชิกของคณะมนตรีบางประเทศเสนอวิธีไกล่เกลี่ย และอาจเป็นไปได้เหมือนกันว่าอาจมีการส่งเจ้าหน้าที่ผู้แทนขององค์การสหประชาชาติมาดูและสอบสวนเรื่องที่ยังเกิดเหตุ หากเป็นเช่นนั้นคณะมนตรีก็จะต้องใช้เวลาพิจารณากฎนี้อยู่นานไม่น้อย แต่ในขณะเดียวกันหากว่าผลของการพิจารณาของคณะมนตรีจะจบลง ในลักษณะเรียกร้องให้อินโดนีเซียระงับการรุกรานมาเลเซียตามที่มาเลเซียต้องการ หรือประณามอินโดนีเซียว่าเป็นผู้รุกรานแล้ว ก็มีทางที่จะคิดไปได้อีกว่าโซเวียตซึ่งประกาศสนับสนุนอินโดนีเซีย

LIRT

ให้ขีมาเลเซียมาแต่เริ่มแรกอาจจะใช้สิทธิยับยั้งช่วยอินโดนีเซีย ทำให้มติของคณะมนตรีความมั่นคงไม่สามารถใช้ปฏิบัติได้ เรื่องที่โซเวียตจะใช้สิทธิยับยั้งนั้นออกจะเป็นสิ่งที่โซเวียตปฏิบัติได้อย่างคล่อง ๆ ในเมื่อโซเวียตเองได้ทำชื่อเสียงไว้มากแล้วในการใช้สิทธิยับยั้งอย่างพร่ำเพรื่อในคณะมนตรีความมั่นคงมากกว่า ๑๐๐ ครั้ง หากว่าโซเวียตเห็นว่า การใช้สิทธิยับยั้งในคณะมนตรีความมั่นคงในฐานะที่โซเวียตเป็นประเทศมหาอำนาจและเป็นสมาชิกถาวรของคณะมนตรี และจะเป็นผลประโยชน์แก่นโยบายของโซเวียตเอง ทำให้เหตุการณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตึงเครียดไม่สงบอยู่เรื่อยไปแล้ว โซเวียตก็คงจะใช้สิทธินั้น

ขณะเดียวกันรัฐบาลมาเลเซีย แสดงให้เห็นว่าไม่ได้หวังผลมากนัก ว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะสามารถระงับ หรือยับยั้งการรุกรานของอินโดนีเซียได้อย่างเด็ดขาด แต่ที่รัฐบาลมาเลเซียร้องเรียนไปยังคณะมนตรีความมั่นคงขอให้พิจารณาเรื่องนี้ รัฐบาลมาเลเซียกระทำไปเพราะเห็นว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุด เพื่อประกาศให้โลกรู้ว่าอินโดนีเซียรุกรานมาเลเซีย หากว่าคณะมนตรีความมั่นคงแก้ไขอะไรไม่ได้ จนกระทั่งมาเลเซียจำต้องใช้วิธีรุนแรงเข้าต่อต้านการรุกรานของอินโดนีเซียแล้ว จะไม่มีประเทศใดในโลกตำหนิมาเลเซียได้ ก่อนที่คณะผู้แทนของมาเลเซียจะเดินทางไปนิวยอร์ก และแม้เมื่อผู้แทนออกเดินทางไปแล้ว เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของมาเลเซียรวมทั้งต้นอับดุลราซัค รองนายกรัฐมนตรีกลาโหมก็แข็งแรงไว้แล้วว่า หากคณะมนตรีความมั่นคงหรือองค์การสหประชาชาติยับยั้งอินโดนีเซียมิให้รุกรานมาเลเซียไม่ได้ มาเลเซียก็จะดำเนินการทำที่สมควรและจำเป็นเพื่อป้องกันตนเอง ทั้งอาจจะขอให้อังกฤษออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมมือทางทหารที่ทำไว้กับมาเลเซีย มาเลเซียมีสิทธิเต็มที่ที่จะตอบโต้อินโดนีเซียด้วย คำแถลงของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของมาเลเซียที่กล่าวมาแล้วหมายความว่า มาเลเซียจะขอความช่วยเหลือจากประเทศพันธมิตรและประเทศสมาชิกจักรภพด้วยกันทั้ง ๓ นั้นให้เข้าช่วยเหลือป้องกันมาเลเซีย คือสู้รบกับอินโดนีเซียโดยตรง เท่าที่เป็นอยู่ประเทศทั้ง ๓ นั้นได้ให้คำมั่นและรับปากมาเลเซียไว้อย่างแข็งแรง และมันเหมาะ มาแต่ไหนแต่ไรแล้วว่าจะช่วยเหลือป้องกัน

มาเลเซีย ภายหลังที่อินโดนีเซียส่งทหารร่วมลงในมลายาเมื่อวันพุธที่แล้ว แลเกิดเหตุไม่สงบขึ้นใน
 สิงคโปร์ มาเลเซียก็ได้ขอร้องให้อังกฤษกับนิวซีแลนด์เข้าช่วยเหลือรับเป็นภาระปราบปรามกอง
 โจรอินโดนีเซียที่ยก ขึ้นบก ในรัฐยะโฮร์เมื่อกลาง เดือนที่แล้ว และกำจัดทหาร ร่วมอินโดนีเซียที่ลงใน
 มลายาเมื่อวันพุธที่แล้ว ทหารอังกฤษและทหารนิวซีแลนด์ที่ประจำอยู่ในมลายา ในฐานะเป็นส่วนหนึ่ง
 ของกำลังตำรวจทางยุทธศาสตร์ของประเทศจักรภพอังกฤษในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็เข้าปฏิบัติงานนี้
 จากทหารมาเลเซียในทันที ส่วนออสเตรเลียนั้นแม้ขณะนี้ยังไม่ส่งทหารเข้าปราบปรามกองโจร
 และทหารร่วมอินโดนีเซียในมลายา ก็ยืนยันว่าพร้อมที่จะช่วยเหลือมาเลเซียในเรื่องนี้เหมือนกัน
 หากได้รับความร้องเมื่อใดก็จะลงมือในทันที ก่อนหน้านั้นทหารอังกฤษก็ช่วยมาเลเซียต่อสู้
 กองโจรอินโดนีเซียอยู่ในซาบาห์และซาราวักอยู่แล้ว ทหารออสเตรเลียก็เข้าไปอยู่ในซาบาห์สร้าง
 ถนน สร้างสนามบินและที่เป็นประโยชน์แก่การรบ เรือรบออสเตรเลียยังมาประจำอยู่ใน
 น่านน้ำมาเลเซีย ทางบอร์เนียวเหนือคอยขัดขวางการบุกรุกของอินโดนีเซียด้วย ด้วยเหตุนี้
 หากว่าคณะมนตรีความมั่นคงแห่งองค์การสหประชาชาติและองค์ การสหประชาชาติแก้ไขปัญหานี้ไม่ตก
 ไม่สามารถทำให้อินโดนีเซียเลิกบุกรุกมาเลเซียตามที่รัฐบาลมาเลเซียเรียกร้องแล้ว การสู้รบ
 ระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซียก็จะขยายวงออกไป และอาจจะมี การตอบโต้แก้มือติด
 ตามเข้าไปทำลายที่ ตั้งกอง โจรอินโดนีเซีย ถึงในเขต แดนอิน โดนีเซีย ดังที่อังกฤษและมาเลเซีย เคย
 เดือนอินโดนีเซียไว้เมื่อไม่กี่เดือนมาแล้วก็ได้ เหตุการณ์จึงน่ากลัวอันตรายมาก ในชั้น
 คณะมนตรีความมั่นคงเท่านั้นจะบังคับมิให้สถานการณ์เสื่อมทรามร้ายแรงหนักขึ้นได้ การที่จะหวัง
 วิธีอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไกล่เกลี่ยของฟิลิปปินส์หรือประเทศอื่น ๆ ในขณะนี้เป็นเรื่องที่
 หวังได้ยาก ภายหลังที่การเจรจาหยุดยั้งที่โตเกียวเมื่อเดือนมิถุนายนล้มเหลวไป ทางฟิลิปปินส์
 ก็พยายามต่อไปที่จะให้มาเลเซียกับอินโดนีเซียเปิดเจรจากันใหม่ ทั้งมาเลเซียและอินโดนีเซียก็
 แสดงท่าทีว่ายินยอมจะเจรจากันในชั้นเจ้าหน้าที่ชนต่ำกว่ารัฐมนตรีเพื่อนำไปสู่การเจรจากันในชั้นสุด

LIRT

ขอตีความต่อไป อย่างไรก็ตามในทันทีที่อินโดนีเซียส่งกองโจรขึ้นบกในมลายาในวันชาติอินโดนีเซีย
คือวันที่ ๑๗ สิงหาคม เป็นต้นมา มาเลเซียก็แสดงท่าทีให้เห็นว่าไม่ยินดีจะเจรจากับอินโดนีเซีย
ต่อไปอีก

จึงเป็นอันว่า ในเมื่อมาเลเซียกับอินโดนีเซียไม่มีทางที่จะติดต่อเจรจากัน และเหตุการณ์
ที่ความรุนแรงยิ่งขึ้นทุกทีเช่นนี้ ทางที่จะหวังได้ว่าเหตุการณ์จะไม่ร้ายแรงไปกว่าขณะนั้นคือการเข้า
แทรกแซงและการใกล้เคียงของคณะมนตรีความมั่นคงและขององค์การสหประชาชาติเท่านั้น แต่คณะ
มนตรีและองค์การนั้นจะทำได้สำเร็จก็ต่อเมื่อไม่มีประเทศอื่นที่อยู่นอกวง เช่นโซเวียตเข้ามาช่วยกระ
พือให้กลายเป็นเรื่องร้ายแรงจนแก้ไขไม่ได้ ในขณะเดียวกันเรื่องนี้ก็เป็นต้องอาศัยความมีสติของคู่
พิพาทด้วยเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินโดนีเซียจะต้องไม่ทำให้อินโดนีเซียเป็นการบีบบังคับให้
มาเลเซียต้องงูเข่าพันธมิตรของตนเข้ามาสู้รบกับอินโดนีเซียด้วย.

^

ไม้สักไม้ยางแท้นแปรรูป

คุณภาพมาตรฐาน ขนาดราคาถูกต้อง

อบไม้ไสไม้มาตรฐาน

โปรดติดต่อได้ที่ โรงเลื่อยโรงงาน ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
 โรงเลื่อยไม้ไทย (ไม้สักแปรรูป) โทร. ๔๓๐๕๔, ๔๓๐๕๕
 โรงเลื่อยเกษตร 1 (ไม้ยางแปรรูป) โทร. ๖๐๓๖๕, ๖๐๕๘๗
 โรงเลื่อยเกษตร (ไม้ยางแปรรูป) ปากคลองสวนพลู อยุธยา

โรงงานอบไม้และประดิษฐ์ประตูลานต่าง โทร. ๔๓๑๓๕

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระทรวงเกษตร

ถนนราชดำเนินนอก พระนคร โทร. ๒๖๖๗๐-๑-๒-๓

องค์การน้ำตาลไทย

สังกัดกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ผลิตน้ำตาลทรายขาวโดยตรงจากอ้อย ความหวานสูง เม็ดสีขาว
 สะอาด ปราศจากสิ่งสกปรกเจือปน เหมาะสำหรับอุตสาหกรรม
 น้ำอัดลม และทำขนม ตลอดจนปรุงอาหาร

สำนักงานกลางตั้งอยู่หัวขั้วแดง ถนนหลวง พระนคร

โทรศัพท์ ๒๒๒๙๑-๔ โทรเลขย่อ "น้ำตาล"

พลตรี อร่าม เมนะคงคา ผู้อำนวยการ

LIRT

โครงการความร่วมมือ^(๑)ระหว่างประเทศและ

การพัฒนาการเกษตร

โดย บุญชนะ อัครถาวร

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

ข้อ ๑. ความทั่วไป การพัฒนาเศรษฐกิจ ถ้าจะกล่าวอย่างง่าย ๆ ก็หมายถึงการพัฒนาเศรษฐกิจในด้านอุตสาหกรรมอย่างหนึ่ง ในด้านเกษตรกรรมอีกอย่างหนึ่ง และในด้านสังคม คืออนามัยกับการศึกษาอีกอย่างหนึ่ง

แต่ถ้าจะกล่าวอย่างละเอียดก็มีเรื่องที่จะต้องบรรยายแบ่งแยกแยะต่อไปได้อีกเป็นอันมาก โดยเฉพาะตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจของไทยเราแบ่งสาขาการพัฒนาดออกเป็น (๑) การพัฒนาเกษตรกรรม (๒) การพัฒนาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ (๓) การพัฒนาพลังงาน (๔) การพัฒนาการขนส่งและคมนาคม (๕) การพัฒนาชุมชนและสาธารณสุข (๖) การพัฒนาด้านสาธารณสุข (๗) การพัฒนาด้านการศึกษา และ (๘) การพัฒนาด้านรัฐวิสาหกิจ การแบ่งสาขาการพัฒนามตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของไทยเรานี้ก็เพื่อให้เข้าใจง่าย เพราะความมุ่งหมายของแผนพัฒนาของเรานั้นมุ่งแต่เฉพาะพัฒนาการในส่วนของรัฐเท่านั้น มิได้นำพัฒนาการในส่วนของการชนมรรวมด้วย หรืออีกนัยหนึ่ง รัฐบาลมุ่งแต่เฉพาะในการพัฒนาพื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เมื่อพัฒนาพื้นฐานดีแล้วสภาวะทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ก็จะเจริญงอกงามขึ้นตามลำดับ^๕ เป็นการแสดงถึงนโยบายของรัฐบาลที่จะยึดถือลัทธิเสรีนิยมมากกว่าลัทธิสังคมนิยม เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ

(๑) ความร่วมมือหมายถึง Co-operation. ความช่วยเหลือจะเกิดได้ก็ต้องมีการให้ (giving) และการรับ (receiving) ด้วย, . นับเป็น two-way process, และนับว่าเป็นการร่วมมือกันระหว่างทั้งผู้ให้และผู้รับ

LIRT

อันการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจนั้น โดยปกติเราก็ต้องใช้ทุน คน ที่มีสติปัญญา ความสามารถ และ ทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ประกอบกัน เพื่อให้มีผลผลิตทางด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเกิดมากขึ้นตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ทุนที่รัฐบาลนำไปลงนั้น ส่วนมากก็ได้มาจากภาษีอากรของราษฎร ถ้าเงินภาษีเก็บได้ไม่พอ ก็ต้องใช้วิธีกู้ยืมภายในประเทศ ถ้ายังไม่พอยุ่อีก ก็ต้องกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ หรือ รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่เป็นเงินให้เปล่าก็มี ส่วนเรื่องคนที่มีความรู้ความสามารถที่จะนำไปใช้ในโครงการเพื่อการพัฒนา นั้น โดยปกติเราก็สร้างขึ้นมาเองโดยให้การศึกษาในระดับต่างๆ แก่ประชากร จนจบจากมหาวิทยาลัย ในประเทศหรือต่างประเทศ โดยใช้เงินของเราเองส่งไปศึกษาอบรมมาก็มี แต่ประเทศที่กำลังพัฒนานั้น มักจะมีคนที่ได้รับการศึกษาไม่เพียงพอ ประเทศไทยเราก็เช่นเดียวกัน จึงต้องพึ่งต่างประเทศโดยขอผู้เชี่ยวชาญเข้ามาบ้าง ขอทุนการศึกษา คือความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ส่งคนของเราไปศึกษาในประเทศต่างๆ บ้าง

สิ่งที่เราขาดอยู่คือทุนไม่พอ และ คนไม่พอนี้ ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องรับความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากต่างประเทศดังได้กล่าวมาแล้ว ประเทศที่พัฒนาแล้วก็ยินดีให้ความช่วยเหลือ แต่ก็จะมักจะเงี่ยงให้ทำโครงการเสียก่อนมีกำหนดเวลา กำหนดเงินทุนที่จะใช้ กำหนดผู้เชี่ยวชาญที่จะเข้ามาช่วยเหลือ กำหนดจำนวนทุนการศึกษาที่จะส่งคนของเราไปเรียน หรืออบรม กำหนดเครื่องมือเครื่องใช้ที่จะประกอบในการศึกษาอบรม เมื่อเห็นพ้องกันทั้งสองฝ่ายแล้ว โครงการความช่วยเหลือ หรือ โครงการความร่วมมือ ก็จะเริ่มขึ้นเป็นขั้น ๆ จนครบกำหนดเวลา แล้วฝ่ายไทยจึงจะรับมาดำเนินการต่อไปด้วยเงินทุนและคนของไทยเองในภายหลัง

โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศในการ พัฒนาการเกษตร ของไทยก็อยู่ในขอบเขต และกฎเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งข้าพเจ้าจะได้บรรยายต่อไป.

ในการบรรยายเรื่องโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ และการพัฒนาการเกษตร ของประเทศไทยนั้น ข้าพเจ้าเห็นสมควรที่จะชี้ให้เห็นชัดในปัญหาที่ว่า เราจะสามารถนำเอา

ความช่วยเหลือจากต่างประเทศมา ใช้ในงานพัฒนา การเกษตรอัน เป็นงานพัฒนา ชั้นสำคัญที่สุดของ ประเทศเราได้อย่างไร ? ที่ข้าพเจ้าพูดว่างานพัฒนาชั้นสำคัญที่สุด ก็เพราะว่า ในการที่ประเทศไทยเรา จะมีการพัฒนาการเศรษฐกิจให้บรรลุถึงเป้าหมายนั้น การพัฒนาการเกษตรมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการพัฒนาการเศรษฐกิจของเรามากที่สุด ประเทศไทยได้ยึดเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก มาช้านานการเศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้ยังขึ้นอยู่กับงานเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ภาวะความเป็นอยู่ของพลเมืองไทยเรียกได้ว่าเป็น สังคมเกษตรกรรม ผิดกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่ง ภาวะทางสังคมเป็น สังคมอุตสาหกรรม แต่การเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาแล้วเกือบทุกประเทศ ต่างก็ก้าวมาจากการเกษตรกรรมก่อนทั้งสิ้น แล้วค่อย ๆ พัฒนาเข้าสู่การอุตสาหกรรมในภายหลัง ฉะนั้น จึงเป็นธรรมดาเหลือเกินที่ประเทศกำลังพัฒนา เช่นประเทศไทยจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยความรู้ ความชำนาญ ตลอดจนเงินทุนจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ในการพัฒนาประเทศของเรา แต่ หนึ่ง มิได้หมายความว่า เราจะเลียนแบบในการพัฒนาการเกษตรจากประเทศที่พัฒนาแล้วไปเสียทุก อย่าง ในการพัฒนาประเทศว่าจะเป็นไปในรูปใด หรือโดยวิธีใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ ที่ประเทศนั้นมีอยู่เป็นส่วนใหญ่ ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีประเทศใดในโลกที่มีทรัพยากรธรรมชาติ คล้ายคลึงราวกับออกมาจากพิมพ์เดียวกัน ฉะนั้นแต่ละประเทศจึงมีการพัฒนาแตกต่างกันออกไป ตามสภาพของทรัพยากรธรรมชาติที่ประเทศนั้นมีอยู่ เรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญสำหรับผู้ ที่อยู่ในวง การความร่วมมือระหว่างประเทศ ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านที่เคยทำงานคลุกคลีอยู่กับผู้เชี่ยวชาญจากต่าง ประเทศ คงจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องมากพอ คงมีอยู่บางครั้งที่คุณเชี่ยวชาญให้คำแนะนำซึ่งท่านไม่สามารถจะปฏิบัติตามได้ หนึ่ง เพราะอะไร ? เพราะผู้เชี่ยวชาญคนนั้นได้ ผักผ่อนในสภาวะสังคมที่แตกต่างไปจากเรา ที่มีทรัพยากรธรรมชาติไม่เหมือนของเรา อย่าง ไรก็ตาม ข้าพเจ้าหวังว่าปัญหาประเภทนี้คงเกิดขึ้นกับท่านไม่บ่อยครั้งนัก และเมื่อเกิดขึ้นท่าน คงจะแจ้งให้กรมวิเทศสหการ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบทราบ เพื่อที่ทาง เราจะได้หาทางแก้ไขให้เป็นที่พอใจของทุกๆ ฝ่าย ในขั้นนี้ข้าพเจ้าได้ยกตัวอย่างเรื่องขึ้นเพื่อเป็น เครื่องเตือนว่า โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศนี้จะเกิดประโยชน์ได้ก็ต่อเมื่อทุก ๆ ฝ่ายที่

มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความสนใจ ช่วยเหลือ ร่วมมือกันอย่างแท้จริง และความร่วมมือมีความหมายคลุมไปถึงความเข้าใจในสภาพการณ์ที่แท้จริง และปัญหาของแต่ละฝ่ายด้วย

ข้อ ๒ แหล่งที่มาและประเภทของความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

ก่อนที่จะบรรยายถึงโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรโดยเฉพาะ ข้าพเจ้าใคร่ขออธิบายถึงแหล่งที่มาและประเภทของความช่วยเหลือโดยทั่วไป ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าอาจเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้ฟังไม่มากนักน้อย ความจริงความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่ประเทศไทยได้รับอยู่ทุกวันนี้มีจำนวนไม่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนความช่วยเหลือที่ประเทศอื่น ๆ ได้รับ เมื่อปี ๒๕๐๖ ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าที่สาธารณรัฐจีนได้รับจากสหรัฐอเมริกาประเทศเดียว มีจำนวนถึง ๔๒ ล้านดอลลาร์ ในขณะที่ประเทศไทยได้รับเพียง ๑๘ ล้านดอลลาร์เท่านั้น มีอยู่บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าพบว่า การที่เราไม่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากกว่าปัจจุบันนั้น เป็นเพราะเราขาดโครงการขอความช่วยเหลือที่สมบูรณ์แบบ กล่าวคือขาดโครงการที่มีข้อเท็จจริงสมเหตุสมผลแก่การช่วยเหลือ หรือมีฉันทนก็เป็นเพราะผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือไม่ทราบถึงแหล่งต่างๆที่จะให้ความช่วยเหลือ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการจัดทำโครงการขอความช่วยเหลือที่ถูกตามหลักการนั้น ข้าพเจ้าจะบรรยายในข้อต่อไป ในชั้นนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอบรรยายถึงแหล่งที่มา และประเภทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศเสียก่อน

๑. แหล่งที่มาของความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยปกติเริ่มขึ้นเมื่อได้มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการระหว่างรัฐบาลของประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือองค์การให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศ นับแต่ปี ๒๔๘๒ เป็นต้นมา ได้มีการลงนามในความตกลงดังกล่าวระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลสหรัฐอเมริกา และกับแหล่งให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ อีก เช่น องค์การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ กองทุนพิเศษแห่งสหประชาชาติ กลุ่มประเทศแปซิฟิก และประเทศอื่นๆ เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ยกเว้นไปเสียจากองค์การ

ให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศแล้ว เราอาจกล่าวได้โดยทั่วไปว่า การที่ประเทศหนึ่งจะตัดสินใจให้ความช่วยเหลือแก่อีกประเทศหนึ่งหรือไม่ จะให้ความช่วยเหลือลักษณะใด ประเภทใด และเป็นปริมาณเท่าใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับฐานะและนโยบายทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศนั้นๆ การเข้าออกเข้าใจในสภาพการณ์ที่แท้จริงในเรื่องเหล่านี้ จึงเป็นของจำเป็นสำหรับประเทศผู้ประสงค์จะรับความช่วยเหลือเช่นประเทศไทย ซึ่งจะขอสรุปเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความช่วยเหลือแต่ละแห่งไว้พอเป็นสังเขป ดังนี้

ก. ความช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศ

(๑) องค์การสหประชาชาติ ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือจากองค์การสหประชาชาติ ภายใต้หน่วยใหญ่ๆ สองหน่วย คือ กองทุนพิเศษสหประชาชาติ (United Nations Special Fund) และโครงการขยายความช่วยเหลือทางวิชาการ (United Nations Expanded Program of Technical Assistance) อันประกอบด้วยองค์การย่อยๆ ๑๐ องค์การ ซึ่งได้แก่องค์การอาหารและเกษตร (Food and Agricultural Organization), องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Organization) องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization) องค์การอนามัยโลก (World Health Organization) องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (World Meteorological Organization) ทบวงการปรมาณูระหว่างประเทศเพื่อสันติ (International Atomic Energy Agency) สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (International Telecommunication Union) องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม (United Nations Educational Scientific and Cultural Organization) กองทุนยามฉุกเฉินสำหรับเด็กระหว่างประเทศ (United Nations International Children's Emergency Fund) และสหภาพสากลไปรษณีย์ (The universal Postal Union) นอกเหนือไปจากโครงการขยายแล้ว องค์การเหล่านี้ยังให้ความช่วยเหลือภายใต้โครงการประจำ (Regular Program) อีกด้วย แต่เป็นจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ปริมาณของความช่วยเหลือ จากองค์การสหประชาชาติขึ้นอยู่กับปริมาณค่าบำรุงที่ประเทศสมาชิกจะจ่ายให้เป็นปี ๆ ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการจากองค์การสหประชาชาติ ประมาณปีละหนึ่งล้านเหรียญ และตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ เป็นต้นมา ได้รับความช่วยเหลือภายใต้กองทุนพิเศษสหประชาชาติเป็นจำนวน ๑๐ โครงการ คิดเป็นเงิน ๗.๔ ล้านเหรียญ

(๒) องค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ มีองค์การ ส.ป.อ. (SEATO) ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักไปในด้านทหารและความมั่นคงทางการเมือง จึงให้ความช่วยเหลือในด้านพัฒนาเศรษฐกิจได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น องค์การอาสา (ASA) ซึ่งได้เคยมีท่าทีว่าจะเริ่มกระบวนการความช่วยเหลือระหว่างประเทศใกล้เคียงในบริเวณเอเชียอาคเนย์ แต่ก็ยังตั้งตัวไม่สำเร็จ เพราะเหตุผลทางการเมือง และองค์การร่วมมือและพัฒนากิจการเศรษฐกิจ (Organization for Economic Cooperation & Development) อันประกอบด้วยสมาชิก คือ ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปตะวันตก ๑๘ ประเทศ กับสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ซึ่งได้แสดงความสนใจที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยเป็นพิเศษ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานช่วยเหลือทางพัฒนาการในประเทศไทยขึ้น (DAC Coordinating Group Thailand) เมื่อปี ๒๕๐๕ ผลงานของคณะกรรมการชุดนี้ได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยบ้างแล้ว โดยประเทศสมาชิกได้ให้ความสนใจที่จะช่วยเหลือแก่ประเทศไทยมากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพราะเป็นการแข่งขันกันระหว่างประเทศสมาชิกประการหนึ่ง และเนื่องจากผลของการเจรจาทางฝ่ายเราอีกประการหนึ่ง สำหรับบางประเทศ เช่น อังกฤษ และฝรั่งเศส ได้รับพิจารณาโครงการขอความช่วยเหลือของประเทศไทยมากขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก

(๓) แผนโคลัมโบ อันประกอบด้วยสมาชิก ๒๓ ประเทศ แต่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยมีอยู่เพียง ๗ ประเทศ คือ สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น อินเดีย แคนาดา และมาเลเซีย วัตถุประสงค์ของแผนโคลัมโบคือ เพื่อที่จะร่วมกันสร้างสันติสุขให้แก่ประเทศสมาชิกในอาณานิคมบริเวณเอเชียอาคเนย์และเอเชียใต้ โดยการแบ่งสรรส่วนหนึ่งของทรัพยากรของประเทศที่เจริญกว่า หรือความรู้ทางวิชาการและช่างฝีมือแก่บรรดาประเทศที่ยังอยู่ในระดับด้อยพัฒนา เพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนในภูมิภาคนี้ให้สูงขึ้น ประเทศ

ไทยสมัครเป็นสมาชิกแผนโคลัมโบเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๗ เท่าที่แล้งมาประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือภายใต้แผนนี้ไม่มากนัก (ได้รับทุนประมาณ ๒๕๐ ทุน ผู้เชี่ยวชาญ ๓๐ คน และวัสดุอุปกรณ์จำนวน ๓๐ ล้านบาท ต่อปี) ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ เป็นต้นมาแผนโคลัมโบได้เริ่มมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากประเทศออสเตรเลียได้ให้ความช่วยเหลือแก่โครงการสร้างทางหลวงสาขาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นมูลค่าประมาณ ๕๐-๗๐ ล้านบาท นอกจากนั้นก็มีประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งกำลังจะให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมูลค่า ๗.๒ ล้านบาท แคนาดาจะให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งคณะวิศวกรรมที่ขอนแก่น และอังกฤษกำลังจะให้ความช่วยเหลือปรับปรุงคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมูลค่ากว่า ๓๐ ล้านบาท ทั้งนี้เห็นได้ว่าความช่วยเหลือประเภทนี้จะเพิ่มขึ้นได้มากในอนาคต ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยได้เริ่มให้ความร่วมมือกับแผนโคลัมโบในฐานะประเทศสมาชิกอย่างสมบูรณ์แบบ คือ ได้เริ่มเปลี่ยนบทบาทจากประเทศผู้รับความช่วยเหลือฝ่ายเดียว (Recipient Country) เป็นประเทศผู้ให้ (Donor Country) บ้างแล้ว ชัยแรกนี้ประเทศไทยจะเริ่มให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศภาคีทางด้านวิชาการโดยเฉพาะ ซึ่งรัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณเพื่อการนี้ประมาณปีละ ๑ ล้านบาท

ข. ความร่วมมือจากต่างประเทศ

(๑) สหรัฐอเมริกา ซึ่งให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยผ่านองค์การ เอไอดี. สหรัฐอเมริกาเป็นแหล่งที่มาแห่งความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย ที่สำคัญที่สุดเพราะ นอกเหนือไปจากความช่วยเหลือแบบให้เปล่า เพื่อการพัฒนาประเทศที่ประเทศไทยได้รับจากสหรัฐอเมริกาประมาณปีละ ๓๐-๒๕ ล้านเหรียญ (๒๐๐-๕๐๐ ล้านบาท) แล้วสหรัฐอเมริกา ยังเป็น กำลังสำคัญในการชักจูงให้ประเทศอื่น ๆ ให้ความช่วยเหลือประเทศไทยให้มากขึ้นอีกด้วย การที่ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการช่วยเหลือทางพัฒนาการในประเทศไทย (DAC Coordinating Group) ที่กล่าวไว้ในข้างต้น ก็สืบเนื่องมาจากคำชักจูงของสหรัฐอเมริกา

(๒) ประเทศอื่น ๆ ได้แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยโดยตรง ไม่ผ่านองค์การระหว่างประเทศอื่นหนึ่งอันใด ถึงแม้ว่าจะมีสมาชิกภาพในองค์การนั้น ๆ ก็ตาม ประเทศ

LIART

เหล่านี้ได้แก่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ เดนมาร์ก ออสเตรเลีย และสาธารณรัฐจีน ความช่วยเหลือจากประเทศเหล่านี้ได้ทวีความสำคัญยิ่งขึ้นทุกที เท่าที่แล้มาประเทศไทยเคยได้รับความช่วยเหลือจากประเทศเหล่านี้ในรูปทุนการศึกษาและครูงานประมาณปีละ ๗๐ ทุน ผู้เชี่ยวชาญประมาณปีละ ๒๐ คน และวัสดุอุปกรณ์จำนวนเล็กน้อย

(๒) ประเภทของความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับจากองค์การระหว่างประเทศและประเทศต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ข้างบนนี้มีอยู่หลายประเภทด้วยกัน ซึ่งพอแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้คือ ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและความช่วยเหลือในด้านการเมือง สำหรับความช่วยเหลือประเภทหลังนี้มีความหมายคลุมไปถึงความช่วยเหลือทางทหารด้วย องค์การและประเทศที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในด้านนี้ ได้แก่ องค์การ ส.ป.อ. และสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในด้านนี้ปีละจำนวนมาก ๆ ผ่านกระทรวงกลาโหมซึ่งนับว่าแบ่งเบาภาระในด้านความปลอดภัยของประเทศไม่น้อย เพราะทรัพยากรของประเทศไทยมีจำนวนจำกัด และประเทศไทยยังต้องมั่งงวลในเรื่องความมั่นคงอีกด้วยแล้ว ก็จะทำให้ทรัพยากรที่จะใช้เพื่อการพัฒนาตนน้อยลงกว่าที่ควร ความช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจแก่ประเทศไทยโดยตรง ได้แก่ ความช่วยเหลือเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งแยกออกได้เป็น ๓ ประเภทด้วยกัน คือ

ก. ความช่วยเหลือด้านวิชาการ (Technical Assistance) วัตถุประสงค์ของการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการก็เพื่อช่วยให้ประเทศที่กำลังพัฒนา ได้มีโอกาสใช้ความรู้และวิชาการต่าง ๆ ที่ทันสมัยยิ่งขึ้น เพื่อที่การลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ จะได้ผลดีและนำมาซึ่งการเพิ่มรายได้ประชาชาติ ตลอดจนยกฐานะในการครองชีพของประชาชนแต่ละคน ความช่วยเหลือด้านวิชาการมีอยู่ด้วยกันสามประเภท คือ

(๑) ผู้เชี่ยวชาญ โดยทั่วไปได้แก่การส่งผู้เชี่ยวชาญมาเป็นที่ปรึกษาตามโครงการพัฒนาเศรษฐกิจต่าง ๆ ตลอดจนให้คำแนะนำในการฝึกสอนและอบรมเจ้าหน้าที่ของประเทศผู้รับความช่วยเหลือ

(๒) ทุน วัตถุประสงค์ของการให้ทุนนี้ ก็เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทางวิชาการ ของประเทศที่กำลังพัฒนา ได้มีโอกาสไปศึกษาและดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อหาความรู้ความชำนาญเหล่านั้นมาปรับปรุงดำเนินงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

(๓) วัสดุอุปกรณ์ ในการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการนี้ บางโครงการได้รับความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้มาพร้อมกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประโยชน์ในการให้คำแนะนำฝึกสอน หรือเพื่อเป็นการสาธิตในวิชาการต่าง ๆ วัสดุอุปกรณ์ที่มาพร้อมกับความช่วยเหลือทางวิชาการนี้มีจำนวนจำกัด

องค์การระหว่างประเทศและประเทศที่ให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ นิยมการให้ความช่วยเหลือประเภทนี้ พอสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่ของความช่วยเหลือที่ประเทศไทยได้รับเป็นความช่วยเหลือด้านวิชาการ (ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทต่อปี)

๑. ความช่วยเหลือในด้านเงินทุน (Capital Assistance) ได้แก่ความช่วยเหลือในการลงทุน ซึ่งให้ประโยชน์เป็นระยะเวลานาน เป็นต้นว่าการลงทุนสร้างทางและซ่อมแซมสะพาน และการให้ผลิตภัณฑ์สินค้าประเภททุน เช่น เครื่องมือเครื่องจักร วัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือในด้านนี้ก็คือ เพื่อช่วยเร่งรัดการพัฒนาให้บรรลุจุดหมายโดยรวดเร็ว โดยลงทุนในโครงการพัฒนาซึ่งไม่มีรายได้โดยตรง แต่เป็นการส่งเสริมให้เกิดผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจในทางอ้อม เช่น โครงการสร้างเขื่อนชลประทานเพื่อประโยชน์ในการกสิกรรมอันทำให้เกิดผลประโยชน์ในทางอ้อมในการเพิ่มรายได้ของกสิกรแต่ละคน และในขณะเดียวกันก็จะเพิ่มรายได้ของประเทศชาติด้วย

ความช่วยเหลือในด้านเงินทุนนี้ แยกได้เป็นการให้ความช่วยเหลือ แบบให้เปล่า และความช่วยเหลือ แบบให้กู้ การให้กู้ที่จะถือว่าเป็นความช่วยเหลือประเภทนี้นั้น เป็นการให้กู้ที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ และมีระยะเวลาใช้คืนยาวเท่าที่เป็นมา ความช่วยเหลือประเภทนี้ประเทศไทยได้รับมีจำนวนจำกัด แหล่งที่มาของความช่วยเหลือประเภทนี้ได้แก่ประเทศที่มีฐานะมั่นคงจริง ๆ และได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว คือ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สหพันธ์สาธารณรัฐ

เยอรมัน แคนาดา นิวซีแลนด์ และญี่ปุ่น เป็นที่หวังได้ว่า เมื่อประเทศอื่น ๆ มีการพัฒนามากขึ้นตามลำดับ

ค. ความช่วยเหลือในด้านเงินกู้ วัตถุประสงค์ของการให้ความช่วยเหลือประเภทนี้คือ เพื่อช่วยเหลือโครงการพัฒนาใหญ่ ๆ ที่ประเทศด้อยพัฒนาไม่สามารถดำเนินการได้เองโดยรวดเร็ว เพราะมีงบประมาณหรือเงินตราต่างประเทศเป็นจำนวนจำกัด เงินกู้ที่จัดอยู่ในประเภทความช่วยเหลือนี้ เป็นเงินกู้ระยะยาวและมีอัตราดอกเบี้ยต่ำ แต่แหล่งความช่วยเหลือที่ให้อยู่ในระยะสั้นเพื่อการขายสินค้าและให้เรามองใช้ในระยะสั้นแบบสินเชื่อ (Supplier's Credit) นั้น เราไม่ถือว่าเป็นเงินกู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ประโยชน์ที่ประเทศผู้กู้จะได้รับจากเงินกู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจก็คือ ช่วยให้ปริมาณการสะสมทุนในประเทศเพิ่มขึ้นในอัตรารวดเร็ว เพราะโครงการที่จะกู้เงินมาดำเนินงานจะต้องเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มผลผลิต (Productive Purpose) สามารถหารายได้เลี้ยงกิจการได้อย่างเพียงพอที่จะชำระหนี้คืนพร้อมทั้งดอกเบี้ย ในระยะเวลาที่ตกลงกันได้ตามสัญญา

วิธีให้ความช่วยเหลือประเภทนี้กำลังเป็นที่นิยมกันไม่น้อย สหรัฐอเมริกาซึ่งเคยเป็นประเทศที่ให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่าแก่ประเทศไทยมาเป็นจำนวนมากอยู่เสมอ ก็ได้แสดงที่ว่าจะเปลี่ยนนโยบายการให้ จากการช่วยเหลือแบบให้เปล่าเป็นให้กู้ โดยอ้างว่าฐานะการเงินของประเทศไทยดีขึ้นมากแล้ว ประเทศไทยสามารถขอความช่วยเหลือประเภทนี้จากสถาบันให้กู้ยืมเพื่อการพัฒนาโดยเฉพาะเช่น ธนาคารโลก ธนาคารเอกซ์ปอร์ต อิมพอร์ต ของสหรัฐ องค์การ เอไอดี. สมาคมเพื่อพัฒนาการระหว่างประเทศ (International Development Association = IDA) และบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation = IMF) นอกจากนั้นก็มีประเทศที่ให้กู้เงินเป็นจำนวนมาก เช่น สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน รวมยอดความช่วยเหลือในด้านเงินกู้ทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ได้ประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท (ไม่รวมจำนวนที่ผ่อนชำระไปแล้ว)

รัฐธรรมนูญไทยในอนาคต

โดย สมภพ ไทระกิตย์

สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ

△

ข้อความทั่วไป

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ จนถึงปัจจุบัน ปรากฏว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญเสร็จไปแล้วประมาณหนึ่งในสาม คือ ได้กำหนดหลักการอันเป็นสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญไทยฉบับใหม่เสร็จแล้ว ในปัจจุบันจึงเป็นหน้าที่ของสภาร่างรัฐธรรมนูญที่จะเรียบเรียงขยายหลักการอันเป็นสาระสำคัญนั้นออกเป็นข้อความในรูปมาตราต่าง ๆ ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญได้มอบหมายให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ มีจำนวน ๒๕ นาย จัดทำอยู่ในขณะนี้

ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่กำลังอยู่ในขั้นยกร่าง แต่เมื่อลองพิจารณาหลักการสาระสำคัญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ลงมติกำหนดไว้ ทำให้พอมองเห็นโครงรูปของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของประเทศไทยได้ว่าจะมีโฉมหน้าไปในรูปใด เหมือนกับรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ หรือไม่ มีหลักการใหม่ที่เหมาะสมกับประเทศไทยหรือไม่

บทความนี้มุ่งหมายจะ ชี้ให้เห็น ถึงลักษณะบางประการของ หลักการสาระสำคัญ ของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ด้วยวิธีการเปรียบเทียบกับหลักการของรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ และรัฐธรรมนูญของบางประเทศ รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นในหลักการนั้น ๆ ด้วย

จริงอยู่ หลักการสาระสำคัญ ที่สภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้ลงมติ กำหนด ไว้ยังไม่ ยึดแน่นอน อาจถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงในโอกาสต่อไปได้ ถ้าหากสภาร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าไม่เหมาะสมกับการปกครองของประเทศ แต่ทว่าการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจในหลักการดังกล่าวก็คงจะไม่เป็น

การเสียเวลาหรือผลเสียมากมายเท่าใด ต่างกันข้ามอาจช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในหลักการใหม่ได้ง่ายยิ่งขึ้น

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงขอวางแนวบทความนี้ไว้ดังนี้

- (๑) หลักการสำคัญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ลงมติไว้
- (๒) การเปรียบเทียบหลักการของ ร่าง รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ กับรัฐธรรมนูญ ของ ประเทศไทยฉบับก่อน ๆ และรัฐธรรมนูญของบางประเทศ
- (๓) รูปการปกครองหรือรูปแบบรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
- (๔) บทสรุป

มติของสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)

เกี่ยวกับหลักการสำคัญในการร่างรัฐธรรมนูญ (๑)

๑. คำปรารภ ให้กล่าวถึงเรื่องต่อไปนี้

๑.๑ ความเป็นมาของระบอบการปกครอง

๑.๒ เหตุที่มาแห่งรัฐธรรมนูญที่กำลังพิจารณาอยู่

๒. คำว่า “รัฐธรรมนูญ”

ให้คงใช้คำว่า “รัฐธรรมนูญ”

๓. รูปของรัฐ

ให้คงเป็นเอกของรัฐ

๔. ชื่อประเทศ

ให้ใช้คำว่า “ประเทศไทย”

๕. ระบอบการปกครอง

(๑) เอกสารของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ให้คงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๖. การใช้อำนาจอธิปไตย

พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจเป็นตามทางคือ อำนาจอภิพาททางรัฐบาล

อำนาจนิติบัญญัติทางรัฐสภา และอำนาจตุลาการทางศาล

๗. พระราชฐานะของพระมหากษัตริย์ ให้เป็นไปดังนี้

๗.๑ ทรงเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้

๗.๒ ผู้ใดจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องมิได้

๗.๓ ทรงเป็นพุทธมามกะ

๗.๔ ทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

๗.๕ ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย

๗.๖ การสืบราชสมบัติ ให้เป็นไปตามกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์

พระพุทธรักษา ๒๕๖๗

๗.๖.๑ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา

๗.๖.๒ การแก้ไขกฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธรักษา ๒๕๖๗ ให้กระทำได้โดยวิธีการอย่างเดียวกันกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

หมายเหตุ หัวข้อที่ว่า “ทรงบรรลุนิติภาวะเมื่อพระชนมายุสิบแปดปีบริบูรณ์ ที่ประชุมลงมติไม่เห็นชอบด้วยและหัวข้อที่ว่า “พระราชฐานะอื่น ๆ” เนื่องจากไม่มีสมาชิกเสนอความเห็นเพิ่มเติมในเรื่องนี้ ที่ประชุมจึงลงมติให้ผ่านไป

๘. พระราชอำนาจ (นอกจากที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้อำนาจอภิพาท อำนาจนิติบัญญัติและอำนาจตุลาการ) ให้เป็นไปดังนี้

๘.๑ ทรงสถาปนาและทรงถอดถอนฐานันดรศักดิ์

๘.๒ พระราชทานและทรงเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์

- ๘.๓ ทรงแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา
- ๘.๔ ทรงแต่งตั้งองคมนตรีและทรงให้องคมนตรีพ้นจากตำแหน่งตามพระราชอัชฌาศัย
 - ๘.๔.๑. คณะองคมนตรีมีหน้าที่ถวายความเห็นในพระราชกรณียกิจที่ทรงปรึกษา
- ๘.๕ ทรงแต่งตั้งและทรงให้พ้นจากตำแหน่งตามพระราชอัชฌาศัย ซึ่งข้าราชการในพระองค์และสมุหราชองครักษ์

๙. รัฐบาล ให้เป็นไป ดังนี้

- ๙.๑ พระมหากษัตริย์ทรงตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอื่น
- ๙.๒ ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีอื่นเป็นสมาชิกรัฐสภาในขณะเดียวกันไม่ได้
- ๙.๓ ก่อนคณะรัฐมนตรีเข้าบริหารราชการแผ่นดิน
 - ๙.๓.๑ ต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา
 - ๙.๓.๒ ไม่ต้องได้รับความไว้วางใจของรัฐสภา
- ๙.๔ การดำรงตำแหน่งของคณะรัฐมนตรีให้กำหนดเวลาเท่าอายุรัฐสภา
- ๙.๕ ดุลยแห่งอำนาจระหว่างรัฐบาลกับรัฐสภา
 - ๙.๕.๑ ทรงยุบรัฐสภา
 - ๙.๕.๒ การบริหารราชการแผ่นดิน ให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐสภาด้วยวิธีการต่อไปนี้
 - ๙.๕.๒.๑ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาลได้
 - ๙.๕.๒.๒ เปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติได้
 - ๙.๕.๒.๓ เปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจได้
 - ๙.๕.๒.๔ รัฐสภาถวายคำแนะนำต่อพระมหากษัตริย์ ขอให้ทรงให้คณะรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งไม่ได้
- ๙.๖ พระมหากษัตริย์ทรง ให้รัฐมนตรี พ้นจาก ตำแหน่งตาม ที่นายกรัฐมนตรี ถวายคำแนะนำได้

๓๐. พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจอบริหารทางรัฐบาล ดังนี้

- ๓๐.๑ ทรงตราพระราชกำหนด
- ๓๐.๒ ทรงตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- ๓๐.๓ ทรงประกาศใช้กฎอัยการศึก
- ๓๐.๔ ทรงประกาศสงคราม
- ๓๐.๕ ทรงทำหนังสือสัญญาต่อไปนกับต่างประเทศ
 - ๓๐.๕.๑ สัญญาสงบศึก
 - ๓๐.๕.๒ สัญญาสันติภาพ
 - ๓๐.๕.๓ สนธิสัญญา
- ๓๐.๖ พระราชทานอภัยโทษ
- ๓๐.๗ ทรงแต่งตั้งและถอดถอนข้าราชการฝ่ายทหารและฝ่ายพลเรือน
 - ๓๐.๗.๑ ตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดีและเทียบเท่า
 - ๓๐.๗.๒ ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

๓๑. รัฐสภา

- ๓๑.๑ มีสองสภา
- ๓๑.๒ สภาหนึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้ง อีกสภาหนึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่พระมหากษัตริย์ทรงตั้ง
- ๓๑.๓ การปฏิบัติหน้าที่ของสภาทั้งสอง โดยปกติให้กระทำแยกกัน แต่ในบางกรณีให้สภาทั้งสองปฏิบัติหน้าที่รัฐสภาาร่วมกัน
- ๓๑.๔ คุณสมบัติของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง บาง ประการ ให้กำหนด ไว้ใน รัฐธรรมนูญ นอกนั้นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ฯ
- ๓๑.๕ ในบรรดาคุณสมบัติของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ฯ ที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ให้กำหนดคุณสมบัติต่อไปนี้ด้วย
 - ๓๑.๕.๑ สัญชาติ

๑๑.๕.๒ อายุ

๑๑.๕.๓ ไม่กำหนดมาตรฐานการศึกษาหรือคุณสมบัติอื่น เมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ให้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ฯ

๑๑.๖ คุณสมบัติบางประการของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ฯ ให้กำหนดไว้ใน รัฐธรรมนูญ นอกนั้นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ฯ

๑๑.๗ ในบรรดาคุณสมบัติบางประการของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ฯ ที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ให้กำหนดคุณสมบัติต่อไปนี้ด้วย

๑๑.๗.๑ ลักษณะพึงประสงค์อย่างน้อยที่สุด ต้องเป็นผู้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ฯ

๑๑.๗.๒ ผู้สัญชาติไทย ไม่ควรให้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ฯ เสมอทั้งหมด

๑๑.๗.๓ ให้กำหนดอายุให้สูงกว่าอายุของผู้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ฯ

๑๑.๗.๔ ไม่กำหนดมาตรฐานการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ให้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ฯ

๑๑.๘ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งบางประการ * ให้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ นอกนั้นให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ฯ

๑๑.๙ ในบรรดาหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งบางประการ ที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการต่อไปนี้ด้วย

๑๑.๙.๑ ให้เป็นการเลือกตั้งโดยตรง

๑๑.๙.๒ จำนวนสมาชิกสภา ฯ

๑๑.๙.๒.๑ ให้เป็นไปโดยถือจำนวนประชากรเป็นเกณฑ์

๑๑.๙.๒.๒ ให้ถือเขตจังหวัดเป็นเกณฑ์ด้วย

๑๑.๙.๓ บัญหาเรื่องการเลือกตั้ง จะใช้วิธีรวมเขตหรือแบ่งเขตนั้น ให้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง ฯ

๑๑.๑๐ สภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่พระมหากษัตริย์ทรงตั้ง

- ๓๓.๓๐.๓ ให้มีอำนาจยับยั้งโดยไม่เด็ดขาด
- ๓๓.๓๐.๔ ให้มีจำนวนเป็นส่วนสัมพันธ์กับจำนวนสมาชิกของอีกสภาหนึ่ง
- ๓๓.๓๐.๕ ให้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะทรงตั้งเป็นสมาชิก
- ๓๓.๓๐.๖ คุณสมบัติของผู้ที่จะทรงตั้งเป็นสมาชิกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
 - ๓๓.๓๐.๖.๑ สัญชาติ ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
 - ๓๓.๓๐.๖.๒ อายุ กำหนดให้สูงกว่าอายุของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
 - ๓๓.๓๐.๖.๓ ไม่กำหนดมาตรฐานการศึกษา หรือคุณสมบัติอื่น เมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐาน
- ๓๓.๓๑ อายุสภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้ง กับสมาชิกภาพของสมาชิกแห่งสภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่พระมหากษัตริย์ทรงตั้ง ให้มีกำหนดไม่เท่ากัน
- ๓๓.๓๒ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ ให้สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเสนอได้ด้วย
 - ๓๓.๓๒.๑ สิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกวุฒิสภา มีเฉพาะสมาชิกแห่งสภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้ง
- ๓๓.๓๓ ร่างพระราชบัญญัติที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยและ พระราชทานคืนมาหรือไม่ทรงลงพระปรมาภิไธยนั้น ให้รัฐสภาพิจารณาได้อีก
- ๓๓.๓๔ ให้สมาชิกวุฒิสภาได้รับความคุ้มกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
 - ๓๓.๓๔.๑ การพูด การแสดงความคิดเห็นและการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมสภา
 - ๓๓.๓๔.๒ การถูกจำกัดอิสรภาพอันอาจเป็นอุปสรรคแก่การปฏิบัติหน้าที่
- ๓๓.๓๕ อำนาจของรัฐสภาที่จะควบคุมการใช้อำนาจบริหาร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
 - ๓๓.๓๕.๑ พระราชกำหนด จะต้องได้รับอนุมัติของรัฐสภา

๑๑.๑๕.๒ การประกาศสงคราม การทำสัญญาสงบศึก การทำสัญญาสันติภาพ จะต้องได้รับความยินยอมของรัฐสภา

๑๑.๑๕.๓ การทำสนธิสัญญา จะต้องได้รับสัตยาบันของรัฐสภาเฉพาะบางกรณี

๑๒. ศาล

๑๒.๑ การพิจารณาพิพากษารรคดี เป็นอำนาจของศาลโดยเฉพาะ

๑๒.๒ ศาลจะต้องดำเนินการพิจารณาพิพากษารรคดีตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

๑๒.๓ การตั้งศาลจะกระทำได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ

๑๒.๔ ผู้พิพากษาศาลการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษารรคดี

๑๒.๕ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ย้ายและถอดถอนผู้พิพากษาศาลการ

๑๓. ตุลาการรัฐธรรมนูญ

ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดบังคับแก่คดี ถ้าศาลเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญ ให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

๑๔. แผนนโยบายแห่งรัฐ ให้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ในเรื่องต่อไปนี้

๑๔.๑ การรักษาสันติภาพ

๑๔.๒ พันธไมตรีกับนานาประเทศ

๑๔.๓ การร่วมมือกับนานาประเทศเพื่อสันติภาพของโลก

๑๔.๔ การมีและการใช้กำลังทหาร

๑๔.๕ การศึกษาและวิจัย

๑๔.๖ วัฒนธรรมประจำชาติ

๑๔.๗ การเศรษฐกิจและสังคม

๑๔.๘ การสาธารณสุข

๓๕. สิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ของชนชาวไทย ให้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ในเรื่องต่อไปนี้

- ๓๕.๑ บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมาย
- ๓๕.๒ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา
- ๓๕.๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในร่างกาย
- ๓๕.๔ การเกณฑ์แรงงานจะกระทำได้แต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- ๓๕.๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในเคหสถาน
- ๓๕.๖ รัฐย่อมเคารพต่อกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชน
- ๓๕.๗ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการพูด การเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา
- ๓๕.๘ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการศึกษาอบรม
- ๓๕.๙ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการชุมนุมสาธารณะ การตั้งสมาคม การตั้งพรรคการเมือง
- ๓๕.๑๐ บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการเลือกถิ่นที่อยู่และการประกอบอาชีพ
- ๓๕.๑๑ บุคคลคนเดียวหรือหลายคนร่วมกันย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์
- ๓๕.๑๒ สิทธิของบุคคลในครอบครัวย่อมได้รับความคุ้มครอง
- ๓๕.๑๓ สิทธิของบุคคลที่จะฟ้องหน่วยงานการย่อมได้รับความคุ้มครอง
- ๓๕.๑๔ บุคคลซึ่งเป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการประจำอื่น และพนักงานเทศบาล ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับประชาชนพลเมือง เว้นแต่ที่จำกัดในกฎหมาย หรือกฎ หรือข้อบังคับที่ออก โดยอาศัยอำนาจกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพหรือวินัย
- ๓๕.๑๕ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยชอบด้วยกฎหมาย
- ๓๕.๑๖ บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายซึ่งใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้
- ๓๕.๑๗ บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญนี้ให้เป็นปฏิปักษ์ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญมิได้

๑๕.๑๘ บุคคลมีหน้าที่รักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และมีหน้าที่เคารพต่อกฎหมาย บังคับประเทศ ช่วยเหลือราชการโดยทางเสียภาษีและอื่น ๆ ภายในเงื่อนไขและวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

หมายเหตุ หวัข้อที่ว่า “บุคคลมีหน้าที่ประกอบกรงาน” ที่ประชุมลงมติไม่ให้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

๑๖. การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

ให้มีวิธีการพิเศษสำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ

๑๗. การตีความรัฐธรรมนูญ

ในเรื่องที่อยู่ในวงงานของรัฐสภา ให้อยู่ในอำนาจของรัฐสภา

๑๘. ในยามสงครามหรือในภาวะคับขันถึงขนาดอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศชาติ และการใช้อำนาจนิตินบัญญัติทางรัฐสภาตามปกติอาจไม่เหมาะสม ให้มีข้อยกเว้นเพื่อให้รัฐบาลใช้อำนาจนิตินบัญญัติได้โดยวิธีทางต่อไปนี้

๑๘.๑ รัฐสภามอบอำนาจให้แก่รัฐบาลได้

๑๘.๒ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิตินบัญญัติทางรัฐบาลได้

๑๙. บทเฉพาะกาล

๑๙.๑ รัฐบาล

๑๙.๑.๑ ให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ เป็นรัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกที่ราษฎรเลือกตั้งเข้ารับหน้าที่แล้ว

๑๙.๒ รัฐสภา

๑๙.๒.๑ การเลือกตั้งสมาชิกสภาที่ราษฎรเลือกตั้งนั้น ให้กำหนดเวลาเพื่อดำเนินไว้

๓๘.๒.๒ ระหว่างที่ยังไม่มี สมาชิก ที่ราษฎร เลือกตั้ง เข้ารับหน้าที่ ให้สภา ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่พระมหากษัตริย์ทรงตั้ง ทำหน้าที่นิติบัญญัติ โดยล่ำพั้งเสมือนว่ามีสภานิติบัญญัติแต่เพียงสภาเดียว

จากมติของสภาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น สภาร่างรัฐธรรมนูญ ได้มอบให้คณะกรรมการร่าง รัฐธรรมนูญรับไป ดำเนินการยกร่างเป็นมาตราต่าง ๆ ตามแบบ ของกฎหมาย เมื่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้ยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสร็จแล้ว ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญจะนำเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาต่อไป สภาร่างรัฐธรรมนูญจะดำเนินการพิจารณาเป็นสามวาระด้วยกันทำนองเดียวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ คือ วาระแรกเป็นการพิจารณาว่าจะรับร่างรัฐธรรมนูญนั้นไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าสภาลงมติรับร่างรัฐธรรมนูญไว้พิจารณา การพิจารณาตามวาระที่สองก็คือการตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ (ประกอบด้วยกรรมการ ๒๕ นาย) ในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญนี้ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญมีสิทธิขอแปรญัตติแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ เป็นรายมาตราได้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว ประธานสภาจะนำร่างที่คณะกรรมการแก้ไขแล้วเสนอสภาเพื่อพิจารณาต่อไป การพิจารณาในวาระที่สองนี้เป็นการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

เมื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว สภาจะพิจารณาในลำดับสุดท้ายเป็นวาระที่ ๓ เพื่อพิจารณาลงมติว่าจะเสนอร่างรัฐธรรมนูญนั้นต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาหรือไม่ ถ้าสภาลงมติไม่ให้เสนอร่างรัฐธรรมนูญต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา สภาจะต้องดำเนินการแก้ไขใหม่ แต่ถ้าสภาลงมติให้เสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา สภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาจะต้องพิจารณาและลงมติอีกครั้งหนึ่งว่า จะให้นำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้หรือไม่ การลงมติในครั้งนี้อาจใช้วิธีเรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรเรียงรายตัว และต้องมี คะแนนเสียง เกินกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดคือเกิน ๑๒๐ เสียง

การเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญไทยฉบับก่อน ๆ และรัฐธรรมนูญของบางประเทศ

เพื่อสะดวกแก่การเปรียบเทียบ ขอสรุปหลักการสำคัญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ลงมติไปแล้วออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

- (๑) พระมหากษัตริย์
- (๒) รัฐบาล
- (๓) รัฐสภา
- (๔) ศาล
- (๕) ตุลาการรัฐธรรมนูญ
- (๖) นโยบายแห่งรัฐ
- (๗) สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของชนชาวไทย
- (๘) การมอบอำนาจนิติบัญญัติให้รัฐบาล

๑. พระมหากษัตริย์

๑๑. การบรรลุนิติภาวะขององค์พระมหากษัตริย์

ในส่วนที่เกี่ยวกับพระราชฐานะและพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญไทยฉบับก่อน ๆ แล้ว จะเห็นได้ว่าหลักการที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ลงมติไปแล้วนั้น ส่วนมากเป็นหลักการเดียวกับที่ได้เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๘๒ และรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๘๕ ยกเว้นการบรรลุนิติภาวะขององค์พระมหากษัตริย์ ซึ่งสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วย ที่จะกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงบรรลุนิติภาวะเมื่อพระชนมายุครบสิบแปดปี ดังเช่นที่ได้เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๘๒ และฉบับ พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๘๕ ฉะนั้นผลจึงมีว่า ตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่การบรรลุนิติภาวะ ขององค์พระมหากษัตริย์ จึงมีลักษณะเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดาทั่ว ๆ ไป คือ ทรงบรรลุนิติภาวะเมื่อพระชนมายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์

หลักการกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงบรรลุนิติภาวะเมื่อพระชนมายุครบ ๑๘ ปี เริ่มมีปรากฏในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นครั้งแรก และฉบับต่อมารัฐธรรมนูญฉบับก่อน พ.ศ. ๒๔๘๒ ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับการบรรลุนิติภาวะไว้เลย การกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงบรรลุนิติภาวะเมื่อพระชนมายุครบ ๑๘ ปีเป็นพิเศษนี้ เข้าใจว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้นคงจะได้แนวความคิดจากรัฐธรรมนูญบางประเทศ เช่น รัฐธรรมนูญเดนมาร์ก เบลเยียม สวีเดน ฯลฯ ซึ่งกำหนดอายุการบรรลุนิติภาวะไว้เพียง ๑๘ ปี และคงได้คำนึงว่าการกำหนดเช่นนี้ จะช่วยให้พระมหากษัตริย์ได้ทรงราชย์และปฏิบัติพระราชกรณียกิจโดยพระองค์เองเร็วขึ้น และการกำหนดเช่นนี้ไม่มีผลเสียอย่างใด เพราะในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พระมหากษัตริย์ไม่ต้องรับผิดชอบในทางการเมือง คณะรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ ด้วยวิธีการเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ในปัจจุบันปรากฏว่า รัฐธรรมนูญของนานาประเทศส่วนมากนิยมกำหนดให้ประมุขของรัฐซึ่งเป็นกษัตริย์บรรลุนิติภาวะเร็วขึ้น เช่น รัฐธรรมนูญเดนมาร์ก เบลเยียม สวีเดน โมร็อกโค เชมร จอร์แดน ลูคซัมเบอร์ก ได้กำหนดให้กษัตริย์บรรลุนิติภาวะ เมื่ออายุครบ ๑๘ ปี ส่วนรัฐธรรมนูญอิหร่านกำหนด ๒๐ ปี โมนาโก ๒๑ ปี

๑.๒ การให้ความเห็นชอบของรัฐสภาเกี่ยวกับ พระราชฐานะ และ พระราชอำนาจ

สภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญได้ลงมติกำหนดให้รัฐสภา ซึ่งประกอบด้วยสภานิติบัญญัติสองสภา เป็นผู้ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับพระราชฐานะและพระราชอำนาจไว้ ๒ กรณี คือ (๑) กรณีสืบราชสมบัติ และ (๒) กรณีแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

มติของสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเท่ากับการยืนยันหลักการเดิมของรัฐธรรมนูญไทยทุกฉบับ นับตั้งแต่ประเทศไทยมีการปกครองด้วยรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญของประเทศไทยทุกฉบับได้กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา (ในกรณีมีสองสภา) เป็นผู้ให้ความเห็นชอบการสืบราชสมบัติและการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๑) กรณีสืบราชสมบัติ สภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญได้ลงมติว่า การสืบราชสมบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่ตราว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ และต้องได้รับความ

LIRT

เห็นชอบจากรัฐสภา และการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเทียบรางวัลด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ ให้กระทำได้โดยวิธีการอย่างเดียวกันกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญไทยทุกฉบับได้บัญญัติความเกี่ยวกับการสืบราชสมบัติไว้ทำนองนี้

“การสืบราชสมบัติให้เป็นไปโดยนัยแห่งกฎหมายเทียบรางวัลด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ และประกอบด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา การยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเทียบรางวัลด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธศักราช ๒๔๖๗ จะกระทำได้”

ฉะนั้น ข้อความที่คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะร่างขึ้นนั้น คงมีลักษณะคล้ายคลึงกับข้อความที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ

หลักการให้สถานิติบัญญัติ (สภาผู้แทนหรือรัฐสภา) เป็นผู้ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการสืบราชสมบัตินั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญบางประเทศแล้วจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยมีคตินิยมแตกต่างกับนานาประเทศ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญของประเทศส่วนมากบัญญัติให้สถานิติบัญญัติเข้ามาเกี่ยวข้องกับการสืบราชสมบัติได้เฉพาะบางกรณี เช่น เมื่อมีการเปลี่ยนราชวงศ์หรือเปลี่ยนลำดับชั้นรัชทายาท ถ้าเป็นการสืบราชสมบัติตามกรณีปกติ คือไม่เปลี่ยนลำดับชั้นหรือเปลี่ยนราชวงศ์ แล้ว ก็ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากสถานิติบัญญัติ ดังจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญของประเทศเหล่านี้

รัฐธรรมนูญของประเทศอังกฤษ เมื่อราชบัลลังก์ว่างลง รัชทายาทซึ่งมีสิทธิตามกฎหมายจะขึ้นทรงราชย์ทันทีโดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ทั้งนี้เป็นไปตามคตินิยมของประเทศอังกฤษว่า “กษัตริย์ไม่มีวันตาย” (THE KING NEVER DIES)

พิธีเกี่ยวกับการขึ้นทรงราชย์ของกษัตริย์อังกฤษมี อยู่สามพิธีด้วยกันคือ (๑) พิธีประกาศพระบรมราชโองการเสวย ราชสมบัติให้ประชาชนทราบ ซึ่งเป็นหน้าที่ของ ประมุขทางศาสนา องคมนตรี และขุนนางชั้นผู้ใหญ่ซึ่งรวมทั้งนายกเทศมนตรีของนครลอนดอน (principal gentlemen of quality) จะประชุมกันประกาศในวันถัดจากวันสวรรคต และในที่ประชุมนี้เอง กษัตริย์จะมาลงพระปรมาภิไธยให้คำปฏิญาณว่าจะ รักษาความมั่นคง ของศาสนาจักรแห่งสกอตแลนด์

(๒) การประกาศต่อรัฐสภาในการเปิดสมัยประชุมสภาครั้งแรกว่าทรงยึดมั่นในนิยายโปรเตสแตนต์ (Declaration against transubstantiation) (๓) พิธีราชาภิเษก (Coronation) ซึ่งโดยปกติกระทำภายหลังประมาณหนึ่งปีนับจากวันขึ้นทรงราชย์และในวันทำพิธีราชาภิเษก กษัตริย์จะทรงกล่าวคำปฏิญาณว่าจะทรงทะนุบำรุงศาสนาจักรของอังกฤษ

รัฐสภาของประเทศอังกฤษจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับฐานะของกษัตริย์เฉพาะในกรณีที่มีการสละราชสมบัติ กล่าวคือ เมื่อกษัตริย์พระองค์ใดประสงค์จะสละราชสมบัติ นอกจากจะต้องทรงลงพระปรมาภิไธยในประกาศสละราชสมบัติ (Instrument of Abdication) แล้ว ยังต้องมีพระราชสาส์น ไปยัง รัฐสภาขอให้รัฐสภาตรากฎหมายแก้ไขลำดับชั้นรัชทายาท ที่จะขึ้นเสวยราชย์เสียใหม่ หรือเฉพาะในกรณีที่มีการเปลี่ยนลำดับชั้นรัชทายาทเพราะเหตุผู้ลี้ทางศาสนา

สำหรับประเทศเบลเยียม รัฐธรรมนูญได้กำหนดหลักเกณฑ์การขึ้นเสวยราชย์ไว้อย่างชัดเจนแน่นอนว่า จะต้องสายโลหิตสืบโดยตรงจากพระเจ้าลีโอโพลด์ ยอร์จ คริสเตียน เฟรเดอริก แห่งราชวงศ์แซค โคบูร์ก (HIS MAJESTY LEOPOLD GEORGE CHRISTIAN FREDERICK OF SAXE-COBURG) และเป็นรัชทายาทคนหัวมีเสมอไป และรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้เจ้าฟ้าชายที่ทรงสมรสโดยไม่ได้รับความยินยอมจากพระเจ้าแผ่นดินหมดสิทธิขึ้นเสวยราชย์

รัฐสภาเบลเยียมจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับฐานะของกษัตริย์ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อพระเจ้าแผ่นดินหรือผู้ทำหน้าที่แทนมีความประสงค์จะให้สิทธิการขึ้นเสวยราชย์ให้แก่เจ้าฟ้าชายที่ทรงสมรสโดยไม่ได้รับความยินยอม ในกรณีนี้จะต้องได้รับความยินยอมจากรัฐสภาเสียก่อน

(ข) ในกรณีที่ไม่มีรัชทายาทชาย พระเจ้าแผ่นดินจะระบุผู้สืบราชสมบัติคนใดได้ ในเมื่อได้รับความยินยอมจากรัฐสภา

(ค) การดำรงตำแหน่ง ประมุข ของประเทศอื่น นอกเหนือจาก ประเทศเบลเยียมจะต้องได้รับความยินยอมจากรัฐสภา

ประเทศเนเธอร์แลนด์ รัฐธรรมนูญของประเทศเนเธอร์แลนด์ได้ระบุหลักเกณฑ์การขึ้นเสวยราชย์ไว้อย่างละเอียดชัดเจน คือต้องเป็นสายโลหิตโดยตรงของราชวงศ์ โอเรนจ์ นัสเซา

(ORANGE-NASSAW) และให้สิทธิรัชทายาทชายคนหัวปีเป็นอันดับแรก ถ้าไม่มีรัชทายาทชาย ให้สิทธิแก่รัชทายาทหญิงคนหัวปีเป็นอันดับถัดไป และถ้าไม่มีรัชทายาทชายและหญิง ให้สิทธิแก่ญาติสนิทชายหรือหญิงของกษัตริย์องค์สุดท้าย แต่ต้องไม่เกินกว่าญาติชั้นที่สามของสายพระนางเจ้า วิดเฮมมีนา แห่งราชวงศ์ โอเรนจ์ นัสเซา

รัฐสภาเนเธอร์แลนด์จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับในความยินยอมเฉพาะในกรณีที่ไม่มียุทธาท ซึ่งมีหลักการที่ควรปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญกำหนด และจะต้องแต่งตั้งผู้สืบราชสมบัติแทนพระเจ้าแผ่นดินจะต้องเสนอร่างกฎหมายระบุตัวผู้สืบราชสมบัติต่อรัฐสภาเพื่อขออนุมัติ หรือในกรณีที่พระเจ้าแผ่นดินสวรรคต และไม่มีรัชทายาทซึ่งมีหลักการที่ควรปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญกำหนด คณะรัฐมนตรีจะต้องเรียกประชุมรัฐสภาภายใน ๔ เดือนนับแต่วันสวรรคตหรือพิจารณาแต่งตั้งพระเจ้าแผ่นดินองค์ใหม่

ประเทศลาว รัฐธรรมนูญลาวได้บัญญัติให้การสืบราชสมบัติเป็นอิสระจากการควบคุมของสภานิติบัญญัติ คือบัญญัติว่า พระเจ้าแผ่นดินมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนรัชทายาท การแต่งตั้งจะต้องเป็นไปตามกฎการสืบราชสันตติวงศ์ และประเพณีการสืบราชสมบัติ ในกรณีที่ราชบัลลังก์ว่างลงและพระเจ้าแผ่นดินไม่ได้ทรงแต่งตั้งรัชทายาท ให้สภาซึ่งประกอบด้วยรัชพระวงศ์เป็นผู้แต่งตั้งพระเจ้าแผ่นดินองค์ใหม่

นอกจากประเทศที่ระบุมาร้างต้น ยังมีรัฐธรรมนูญของอีกหลายประเทศ เช่น ลิวีเคน มอนาโค ฯลฯ ที่ไม่นิยมให้รัฐสภาเข้ามาเกี่ยวข้องกับกรสืบราชสมบัติในกรณีปกติ เหตุผลที่ไม่บัญญัติให้รัฐสภาให้มาเกี่ยวข้องมีอยู่ว่า รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดได้รับบัญญัติหลักการที่การสืบราชสมบัติไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบแล้วว่า ในกรณีใดไม่จำเป็นต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา และในกรณีใดต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภา

สำหรับประเทศไทย รัฐธรรมนูญทุกฉบับได้บังคับไว้ว่า การสืบราชสมบัตินอกจากจะต้องเป็นไปตามนัยกฎมณเฑียรบาลแล้ว จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติอีกด้วย เหตุผลของหลักการดังกล่าวพออนุมานได้ว่า กฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พระพุทธ

LI RT

มาตรา ๒๔๖๗ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ไม่ได้ผ่านการยินยอมจากสภานิติบัญญัติ ฉะนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้สภานิติบัญญัติเป็นผู้ให้ความยินยอมการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นทุกครั้งที่

(๒) การแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในเบื้องต้นพึงเข้าใจว่าวิธีการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ปฏิบัติหน้าที่แทนกษัตริย์นั้น เป็นวิธีการที่นิยมใช้อยู่ในประเทศที่มีกษัตริย์เป็นประมุขเท่านั้น สำหรับประเทศที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุขจะไม่มีคณะผู้สำเร็จราชการปฏิบัติหน้าที่แทนประธานาธิบดี รองประธานาธิบดีจะเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ดังเช่น รองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา บราซิลและฟิลิปปินส์ หรือให้ประธานสภาสูง ทำหน้าที่แทนประธานาธิบดี ตัวอย่างเช่น ประธานสภาสูงของประเทศฝรั่งเศส

รัฐธรรมนูญของประเทศที่มีกษัตริย์เป็นประมุขเกือบทุกประเทศได้กำหนดให้สภานิติบัญญัติเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทน พระองค์ด้วย วิธีการให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้ง รัฐธรรมนูญของประเทศไทยทุกฉบับได้บัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาเป็นผู้ให้ความยินยอมการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการเช่นเดียวกัน แต่ถ้าเป็นกรณีที่ประธานองคมนตรีเป็นผู้ทำหน้าที่ผู้สำเร็จราชการไปพลางก่อนในกรณีเช่นนี้ ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติ

๑.๓ การกล่าวคำปฏิญาณต่อรัฐสภา รัฐธรรมนูญของประเทศไทยทุกฉบับได้วางสิทธิพิเศษแก่องค์พระประมุขในอันที่จะไม่ต้องกล่าวคำปฏิญาณต่อรัฐสภาในเมื่อขึ้นเสวยราชย์ รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ผู้สำเร็จราชการแทน พระองค์ เท่านั้น ที่จะต้องกล่าว คำปฏิญาณ ต่อที่ ประมุขรัฐสภา

ในต่างประเทศ รัฐธรรมนูญของประเทศส่วนมากได้บัญญัติให้กษัตริย์กล่าวคำปฏิญาณต่อที่ประชุมรัฐสภา เช่น ให้กษัตริย์อังกฤษประกาศต่อที่ประชุมรัฐสภานิติบัญญัติว่าจะซื่อสัตย์ต่อนิยามโปแตสแตนท์

รัฐธรรมนูญเบลเยี่ยมบัญญัติ ให้กษัตริย์ต้องกล่าว คำปฏิญาณ ต่อรัฐสภา ก่อนที่จะขึ้นเสวยราชย์ มีใจความว่า “ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าจะรักษารัฐธรรมนูญและกฎหมายของประชาชน

LIRT

ชาวเบลเยียม และจะรักษาไว้ซึ่งเอกราชของชาติและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของดินแดน”

รัฐธรรมนูญเดนมาร์กบัญญัติให้กษัตริย์ลงนามในคำปฏิญาณต่อหน้าคณะรัฐมนตรีก่อนขึ้นเสวยราชย์ว่าจะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ถ้าเนาคำปฏิญาณจะต้องส่งไปเก็บรักษาไว้ที่สถานนิติบัญญัติแห่งหนึ่ง และที่หอสมุดแห่งชาติอีกแห่งหนึ่ง

รัฐธรรมนูญเยอรมนีบัญญัติไว้ให้กษัตริย์กล่าวคำปฏิญาณก่อนขึ้นเสวยราชย์ว่า “ข้าพเจ้าขอปฏิญาณว่าจะรักษารัฐธรรมนูญและกฎหมายของราชอาณาจักร และจะอุทิศตนเพื่อสวัสดิภาพของประเทศและของประชาชน”

นอกจากนี้ มีรัฐธรรมนูญของอัฟกานิสถาน กรีซ อิหร่าน จอร์แดน ลิเบีย ลูเซมเบอร์ก ซึ่งบัญญัติให้กษัตริย์กล่าวคำปฏิญาณต่อรัฐสภา

ส่วนประเทศที่ไม่นิยมให้กษัตริย์กล่าวคำปฏิญาณได้แก่ ลาว สวีเดน เติร์กเมนิสถาน ฯลฯ

(มีต่อ)

รัฐประหารใน

เวียดนามใต้

(บทความของกรมประชาสัมพันธ์ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๗)

ในขณะที่สถานการณ์ในเวียดนามใต้กำลังจะกลับคืนเข้าสู่เสถียรภาพ เมื่อพลตรี
เจียนคานท์กลับเข้ารับบริหารงานในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้น ความอลวนยุ่งเหยิงก็ได้เกิดขึ้นใน
เวียดนามใต้อีก และยังคงกระเนืองไม่ถูกว่าจะสิ้นสุดลงในลักษณะใด ทั้งนี้ ทำให้ชะตากรรมของเวียดนาม
นามได้เต็มไปด้วยความมืดมน การปราบคอมมิวนิสต์ในประเทศนั้นก็ต้องได้รับความกระทบ
กระเทือนอย่างไม่ต้องสงสัย เหตุการณ์ที่อุบัติขึ้นโดยกะทันหันได้แก่รัฐประหารในไซ่ง่อน เมื่อ
เช้าวันอาทิตย์ที่ ๑๓ เดือนนี้

เป็นที่คาดหมายกันอยู่เหมือนกันว่าคงจะมีเหตุการณ์ในทำนองนี้อุบัติขึ้นเมื่อนายพล
เจียนคานท์ ได้สั่งปลดนายพลคนสำคัญที่มีอิทธิพลหลายคนด้วยกัน เช่น พลตพลจัตวาลัมวันพั๊ด
จากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย พลตพลตรีโตเกาตรี ออกจากตำแหน่งผู้บัญชาการกอง
ทัพน้อยที่ ๒ และพลตพลตรี เจียนวันเจอ ออกจากตำแหน่งเลขาธิการทหาร นอกจากนี้ยังสั่ง
ย้ายพลโททรันเทียมเคียม จากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกลาโหมด้วย

พฤติการณ์อันห้าวหาญ และเสียงภัยที่นายพลเจียนคานท์ ได้ปฏิบัติไปนี้มีจุดมุ่งหมาย
สำคัญในการบรรเทาความตึงเครียดของสถานการณ์ทางการเมืองภายใน เป็นการอนุโลมตามคำ
เรียกร้องของกลุ่มชนส่วนใหญ่ และเป็นการเสริมสร้างฐานะของนายพลเจียนคานท์และรัฐบาลของ
เขาให้มั่นคงแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

รัฐประหารที่เกิดขึ้นในเวียดนามใต้ เป็นครั้งที่ ๓ ในระยะเวลาไม่ถึง ๑ ปี เบ็ดตก
ขึ้นเมื่อเช้าวันที่ ๑๓ เดือนนี้ ในขณะที่นายพลเจียนคานท์ เดินทางไปยังเมืองดาลัต เพื่อดำเนิน
การปลดปล่อยตัวนายพลชั้นผู้ใหญ่ ๕ คนที่กักกันตัวไว้ ณ เมืองนั้นตั้งแต่วาระที่นายพลเจียนคานท์ ก่อ

รัฐประหารขึ้นเมื่อเดือนมกราคมที่แล้ว และหลังจากที่ทางการทหารในไซ่ง่อนได้ส่งถ้อยยานเกาะ และรถถังที่ดัดแปลงกันรัฐประหารอยู่ตามจุดต่าง ๆ ในเมืองนั้น

การทหารที่เคลื่อนกำลังเข้ายึดสถานที่ต่าง ๆ ในไซ่ง่อน ตั้งแต่เช้าวันที่ ๓๓ เดือนนี้ได้ แก่ทหารสังกัดกองทัพน้อยที่ ๔ ของเวียดนามใต้ซึ่งปฏิบัติการต่อต้านพวกคอมมิวนิสต์เวียดนามที่อยู่ตาม บริเวณปากแม่น้ำโขงทางใต้ไซ่ง่อน

ผู้ที่ เป็นหัวหน้าก่อรัฐประหารในเวียดนามใต้ครั้งนี้ได้แก่พลจัตวาลัมวันฟัตซึ่งได้ถูกนาย พลเจียนคานห์ปลดออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย เมื่อไม่กี่วันก่อนหน้านั้น

นายพลลัมวันฟัต ได้กล่าวคำปราศรัยทางวิทยุกระจายเสียงว่า นายพลเจียนคานห์ เป็นผู้ทรยศต่อชาติได้ก่อความแตกแยกให้เกิดขึ้นในกองทัพบก ได้เล่นการเมืองแทนที่จะทำสงคราม กับคอมมิวนิสต์อย่างเหมาะสม นายพลลัมวันฟัตประกาศว่า จะจับกุมและลงโทษนายพลเจียนคานห์ ต่อไป

คณะรัฐประหารเวียดนามใต้ ได้ประกาศนโยบาย ๕ ประการ คือ ๑. จัดตั้งคณะกรรมการทหาร เรียกว่าคณะกรรมการกู้ชาติ ๒. จับกุมและลงโทษนายพลเจียนคานห์ ๓. แยก ศาสนาออกจากการเมือง ๔. หลีกหนีระบบอุปถัมภ์ และการ และ ๕. ได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐ และจากประเทศทางฝ่ายโลกเสรีต่อไป

วิทยุไซ่ง่อน ที่อยู่ในยึดครองของฝ่ายปฏิวัติ ประกาศว่ากำลังทหารที่เข้าร่วมในการ กระทำรัฐประหารครั้งนี้ มีกองทัพน้อยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ทั้งหมดหมายความว่าไม่มีแต่กองทัพน้อยที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคเหนือของเวียดนามใต้ใกล้เมืองเว้ กองทัพเดียวเท่านั้นที่ไม่ร่วมด้วย

ฝ่ายรัฐประหาร อ้างด้วยว่ากองทัพอากาศเวียดนามใต้ และกองทัพเรือตลอดจนกอง ทัพน้อย นาวิกโยธินของประเทศนั้น ได้ให้ความสนับสนุน แต่ชาวกระแสนยังไม่ยืนยันในข้อนี้ เพราะก่อนหน้านี้กองทัพอากาศเวียดนามใต้ยังแสดงท่าทีว่า ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง พลอากาศ จัตวาเจียนเกากี ผู้บัญชาการทหารอากาศเวียดนามใต้ เคยแถลงไว้เมื่อ ๒ สัปดาห์ก่อนหน้านี้ว่า

ถ้าเกิดรัฐประหารโค่นอำนาจรัฐบาลเมื่อใดแล้ว กำลังทางอากาศของเขาค้นประกอบด้วยฝูงบินขับไล่ทิ้งระเบิดแบบสกายเวเดอร์ จะเข้าทำลายให้พินาศไปภายใน ๕ ชั่วโมง

นายพลเจียนคานห์ นายกรัฐมนตรีเวียดนามใต้ ซึ่งอยู่ที่เมืองดาลัดขณะเกิดการยึดอำนาจในไซ่ง่อนได้กล่าวคำปราศรัยทางวิทยุกระจายเสียงจากเมืองนั้นว่า รัฐประหารที่เกิดขึ้นนี้ มีแต่จะยังผลทำให้แก่ม่ายคอมมิวนิสต์ฝ่ายเดียวเท่านั้น เขาได้เรียกร้องให้ประชาชนงดเว้นการสนับสนุนฝ่ายรัฐประหารให้ร่วมกันกวาดล้างให้หมดสิ้นไปและให้ประชาชนสนับสนุนรัฐบาลของเขาตั้งเดิม

บรรดาผู้สังเกตการณ์ในไซ่ง่อน ต่างลงความเห็นว่าการยึดอำนาจที่อุบัติขึ้นในไซ่ง่อนครั้งนี้จะไม่ก่อให้เกิดผลดีแก่ม่ายต่อต้านคอมมิวนิสต์อย่างใดเลย มีแต่จะยังความอลวยยุ่งยากให้แก่สถานการณ์ยิ่งขึ้น และเป็นการบั่นทอนเสถียรภาพอันมั่นคงของเวียดนามใต้ด้วย

ผู้สังเกตการณ์ได้ให้เหตุผลที่กระตุ้นให้เกิดรัฐประหารครั้งนี้ว่า ๑. เพราะนายพลล้มวันพั๊ด และนายทหารหนุ่มซึ่งนับถือศาสนาโรมันคาทอลิก ทวาดเกรงว่าพุทธศาสนิกชนในเวียดนามใต้ จะมีอำนาจกว้างขวางยิ่งขึ้น และ ๒. นายพลล้มวันพั๊ด เจ็บแค้นในการที่นายพลเจียนคานห์ปลดเขาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย

อนึ่ง นายพลล้มวันพั๊ด ได้แถลงด้วยว่า สาเหตุประการหนึ่งที่เขาได้ก่อรัฐประหารขึ้นเพราะไม่พอใจในการที่รัฐบาลของนายพลเจียนคานห์ ยอมให้ฝ่ายที่นิยมเป็นกลางและฝ่ายที่นิยมร่วมมือกับระบอบจักรวรรดินิยมเข้าร่วมงานในคณะรัฐบาล

รัฐประหารครั้งที่ ๓ ในเวียดนามใต้ครั้งนี้มีมูลฐานคลอนแคลนไม่มั่นคงเหมือนกบสองครั้งแรก สำหรับในครั้งนั้นนอกจากกองทัพอากาศของเวียดนามใต้เองจะไม่สนับสนุนร่วมมือด้วยแล้ว ประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งนับถือพุทธศาสนาก็ไม่สนับสนุน ดังจะเห็นได้จากการที่วิทยุกระจายเสียงเมืองเว้ อันเป็นศูนย์กลางของพุทธศาสนาในเวียดนามใต้ ได้ประกาศให้ประชาชนเวียดนามใต้ต่อต้านรัฐประหารครั้งนี้

พลอากาศจัตวาเจียนเกากี ผู้บัญชาการทหารอากาศเวียดนามใต้ ซึ่งยังจงรักภักดีต่อนายพลเจียนคานห์อยู่ ออกคำแถลงอย่างมีเหตุผลน่าฟังว่า “บรรดาผู้นำทางทหารจัตยง

ตระหนักในสิ่งที่ประชาชนต้องการ เขาเหล่านั้นจึงต้องเข้าใจว่า ระบบเผด็จการได้สิ้นชีพไปพร้อมกับประธานาธิบดีโงดิ่นห์เซียมเล่ย์ ถ้าหากจีนใช้ระบบนั้นอยู่อีก ก็จะมีผลเท่ากับทำลายตัวเอง”

คำแถลงของผู้บัญชาการทหารอากาศเวียดนามใต้ แจ้งว่า “ถ้าบรรดาผู้นำทางทหารของเวียดนามใต้จะหันหน้าเข้าสู้รบกันเองในบัดนี้แล้ว เวียดนามใต้ก็จะไม่สามารถหยุดยั้งการรุกรานของคอมมิวนิสต์ได้ ข้าพเจ้าหวังว่าผู้นำทางทหารทุกคนคงจะตระหนักถึงวิกฤตการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ในเวียดนามใต้ จำเป็นที่จะต้องพิสูจน์ให้ประชาชนเห็นว่าฝ่ายเราอยู่ในระดับที่เหนือกว่าฝ่ายคอมมิวนิสต์ จนถึงขณะนี้ บรรดาผู้นำของเวียดนามใต้ยังคิดว่าประชาชนโงเซลาเบาปัญญา ความเข้าใจดังกล่าวนี้เองที่นำไปสู่การดำเนินนโยบายอย่างผิดพลาด ถ้าหากปราศจากเสียงซึ่งความสนับสนุนของประชาชนแล้ว รัฐบาลเวียดนามใต้ก็ไม่สามารถปฏิบัติการใด ๆ ได้เลย”

ท่าทีของกองทัพอากาศเวียดนามใต้มีส่วนสำคัญอยู่ไม่น้อยในการบังคับการให้การปฏิบัติในเวียดนามใต้ล้มเหลวหรือประสบความล้มเหลว

แต่ปัจจัยที่ชี้ขาดชะตากรรมของรัฐประหารในเวียดนามใต้ครั้งนี้ดูเหมือนจะอยู่ที่ท่าทีของสหรัฐ เพราะรูปการณ์ได้แปรเปลี่ยนไปในทันทีหลังจากที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ ออกคำแถลงว่า รัฐบาลสหรัฐยังถือว่ารัฐบาลของนายพลเจียนคานห์เป็นรัฐบาลที่ถูกต้องตามกฎหมาย และสนับสนุนรัฐบาลนี้สืบไป โดยรับฐานะของนายพลเจียนคานห์ ว่าเป็นนายกรัฐมนตรีเวียดนามใต้ รับฐานะของนายพลเตื่องวันมินห์ ว่าเป็นประมุขของรัฐและรับฐานะของคณะกรรมการทหาร ๓ นาย อันประกอบด้วยนายพลเจียนคานห์ นายพลเตื่องวันมินห์ และนายพลตรันเทียมเคียม

หลังจากที่สหรัฐได้แสดงท่าทีอย่างชัดเจนได้ไม่กี่ชั่วโมงก็ปรากฏข่าวว่า มีการเคลื่อนไหวไปในทางที่จะประนีประนอมกันระหว่างคณะรัฐประหารกับนายพลเจียนคานห์ โดยมีพลอากาศจัตวาเจียนเกากี้ ผู้บัญชาการทหารอากาศเวียดนามใต้ทำหน้าที่เป็นกลางไกล่เกลี่ย

ในที่สุด มีการประกาศแถลงว่าทั้งสองฝ่ายตกลงกันที่จะไม่ถือว่าได้เกิดรัฐประหารขึ้น ทหารของฝ่ายที่เข้ายึดอำนาจจะถอนตัวออกไปจากไซ่ง่อน กลับสู่หน่วยที่ตั้งหรือไม่ก็กลับไปสู้รบกับคอมมิวนิสต์ตามเดิม

ทั้งสองฝ่ายยอมรับข้อเสนอง่ายๆ ๔ ประการของนายพลเจียนเกากี้ คือ ๑. ร่วมกันยุติความพยายามของพวกเวียตกงที่จะเข้าครองอำนาจในเวียดนามใต้ ๒. ให้กวาดล้างพวกเวียตกงออกไปจากสำนักงานของรัฐบาลให้หมด ๓. สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยไม่คำนึงถึงในเรื่องความแตกต่างทางศาสนาและ ๔. ให้ความเที่ยงธรรมแก่ประชาชนพลเมืองโดยทั่วถึงกัน

เป็นอันว่ารัฐประหารในเวียดนามใต้ ซึ่งดำเนินมาเป็นเวลาเพียง ๒๔ ชั่วโมงได้สิ้นสุดลงด้วยการล้มเลิกไป สถานการณ์ได้กลับคืนเข้าสู่ภาวะเดิมก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ต่างฝ่ายต่างได้มีโอกาสตรึงตรองและตระหนักในเหตุผลที่ว่า การสู้รบกันเองระหว่างฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์คอมมิวนิสต์ จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ เลย นอกจากจะยังผลกำไรให้แก่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ เมื่อต่างฝ่ายต่างคำนึงถึงผลได้เสียและภาวะรับผิดชอบที่มีอยู่แทนที่จะเห็นแก่เกียรติภูมิและฐานะส่วนบุคคลเช่นนั้นแล้ว ก็ย่อมจะสามารถหันหน้าเข้าจับมือกันเพื่อปฏิบัติงานร่วมกันสืบไปในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นศัตรูอันร่วมกันและสร้างเสถียรภาพอันมั่นคง ให้แก่ประเทศชาติสืบไป.

△

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ความช่วยเหลือต่างประเทศ

โดย สวัสดิ์ สุนทรวัช

△

บทที่ ๔

วิธิการเมืองในการแถลงของหน่วยงานในการจัดความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ

การควบคุมการให้ความช่วยเหลือของสหรัฐ แก่ต่างประเทศในระยะที่ผ่านมา ชี้ให้เห็นว่านโยบายการต่างประเทศของสหรัฐในเรื่องนี้ไม่แน่นอน แม้แต่นโยบายการต่างประเทศของประเทศผู้รับเองก็ต้องเปลี่ยนไป เป็นผลสืบเนื่องมาจากการรับความช่วยเหลือ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดวิธีการปฏิบัติงานที่เป็นการเสนอแนะให้คณะผู้ดำเนินงานในประเทศหนึ่ง ๆ ตัดสินใจเอาเองถึงแม้ว่าสหรัฐ จะพยายามรวบรวมอำนาจในการตัดสินใจพิเศษไว้ที่วอชิงตันก็ตาม สาเหตุที่ทำให้เกิดความผันผวนในเรื่องนโยบายต่าง ๆ มาจากความขัดแย้งในเรื่องบรรทัดฐานของการดำเนินงานระหว่างสหรัฐกับประเทศผู้รับบรรทัดฐานของการดำเนินงานนี้ได้แก่เรื่องประสิทธิภาพ หน้าที่และความรับผิดชอบและความเชี่ยวชาญแต่เดิม รวมทั้งการเดินพรคเล่นพวก หน้าที่และความรับผิดชอบหมายถึงการมอบอำนาจให้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่ประเทศด้อยพัฒนาไม่ปฏิบัติตามความเชี่ยวชาญในวิชาการแปลว่าจะต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาตัวบุคคลให้เหมาะแก่หน้าที่การงาน พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ดังเหล่านี้ประเทศผู้รับความช่วยเหลือมักจะไม่นิยมทำ

เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้วิธีการปฏิบัติงานของโครงการความช่วยเหลืออนบายเบนไป ความขัดแย้งในเรื่องมาตรฐานดังกล่าวข้างต้นเป็นเหตุให้วิธีการให้ความช่วยเหลือ ต้องเปลี่ยนไป อยู่เรื่อย ๆ ทั้งนี้ก็แปลว่าความรู้สึกของประชาชนในสหรัฐ ที่เห็นว่าการให้ความช่วยเหลือ

LIRT

มีประสิทธิภาพนั้นผิดความจริง ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้ว ประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลืออยู่ที่การประสานงานและการปฏิบัติการในระดับประเทศผู้รับประเทศหนึ่ง ๆ

๑. การแตกแขนงหน่วยงานในวอชิงตัน

๑.๑ ในวอชิงตัน มีหน่วยงานหลายสายที่ดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่างประเทศ หน่วยงานต่างแก่งแย่งกันดำเนินงานให้ถูกใจประเทศผู้รับ และทั้งยังแข่งกันหาทุน หากำลังคน และความสนับสนุนทางการเมือง ทำให้เกิดปัญหาในการประสานงาน

๑.๒ ตามด้วยทฤษฎีหมาย กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ เป็นผู้รับผิดชอบในการประสานงานให้ความช่วยเหลือต่างประเทศ แต่กระทรวงนี้ไม่มีอำนาจในการควบคุมเพียงพอ สภาผู้แทนสหรัฐ ตั้งกรรมการเป็นชุดสำหรับติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานหนึ่ง ๆ กับสภา กองทุนเงินกู้เพื่อการพัฒนา ถึงแม้จะมีปลัดกระทรวงต่างประเทศเป็นประธานก็มีได้ดำเนินงานให้สอดคล้องกับวิถีการทูตของสหรัฐ ด้วยเหตุนี้หน่วยงานแต่ละหน่วยจึงวางวิธีการของตนเอง มีผู้กล่าวว่ากองทุนเงินกู้เพื่อพัฒนานั้นไม่สนับสนุนโครงการเงินกู้ในด้านการประมง การทอผ้า ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม หรือรัฐวิสาหกิจ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศให้เงินกู้เพื่อพัฒนาในด้านโครงการพิเศษที่หน่วยงานอื่นไม่ให้ความช่วยเหลือ ว่าโดยนโยบายทั่ว ๆ ไปแล้ว หน่วยงานทุกแห่งไม่สนับสนุนการกู้เพื่อสำรวจน้ำมัน หรือแหล่งแก๊สธรรมชาติ ธนาคารสินค้าเข้าออก ให้กู้เพื่อซื้อสินค้าในสหรัฐ (เฉพาะอย่างยิ่งเครื่องจักร) เงินเหรียญอเมริกันที่ขมจากกองทุนเงินกู้เพื่อพัฒนาจะใช้ซื้อสินค้าที่ใดก็ได้ จะใช้เงินเป็นเงินตราภายในประเทศก็ได้ ธนาคารโลกให้กู้ยืมในรายที่มากมาย เท่าที่ธนาคารโลกให้กู้ไปแล้วกว่าครึ่ง เป็นเรื่องกำลังไฟฟ้าและการคมนาคม บรรษัทการค้าระหว่างชาติให้กู้เฉพาะรัฐบาลที่เป็นสมาชิก

๑.๓ ความช่วยเหลือของสหรัฐแก่ประเทศเอเชียอาคเนย์ แบ่งได้ ๓ ประเภทใหญ่ ประเภทแรกให้ความช่วยเหลือเป็นเงินเหรียญอเมริกันโดยตรง เพื่อให้มีเงินตราต่างประเทศในการซื้อสินค้าเข้า ประเภทที่สอง ให้กู้หรือให้เปล่าในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และประเภทที่สาม ให้เป็นความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศนับว่าเป็นหน่วย

ปฏิบัติการที่สำคัญในระหว่างหน่วยปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือทั้งหลาย และเนื่องจากขาดการประสานงานที่ดีในวอชิงตัน การประสานงานจึงค่อนข้างจะเป็นไปในระดับประเทศผู้รับ องค์การนั้นับว่ามีความสำคัญในเชิงปฏิบัติที่จะให้การให้ความช่วยเหลือของสหรัฐ แก่ต่างประเทศทั้งหมดได้ประสานกัน (องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศปัจจุบันเป็นองการบริหาร เพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ)

๒. การแตกแขนงของหน่วยงานในประเทศที่ปฏิบัติงาน

กระบวนการของการบริหารหน่วยงานขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสหรัฐ กับประเทศผู้รับ สหรัฐ มีเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญประมาณ ๖,๐๐๐ คนขององค์การ^๕ที่ปฏิบัติงานในประเทศต่าง ๆ ในรูปองค์การบริหารวิเทศกิจของสหรัฐ การแบ่งสายงานขององค์การบริหารวิเทศกิจมีลักษณะคล้ายกับองค์การความร่วมมือ ระหว่าง ประเทศใน วอชิงตัน ผู้ปฏิบัติงานร่วมกันในการให้ความช่วยเหลือในประเทศหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยเอกอัครราชทูตอเมริกัน ผู้อำนวยการองค์การบริหารวิเทศกิจ คณะที่ปรึกษาการทหาร และเจ้าหน้าที่ชาวสาธารณอเมริกัน ปัญหาต่าง ๆ มักตัดสินกันในระดับผู้เชี่ยวชาญตามสายงาน ยกเว้นแต่จะขัดกับนโยบายของสหรัฐ ในประเทศนั้น ฉะนั้น วอชิงตันจึงทำหน้าที่ในด้านให้ความกระจ่างในปัญหาต่าง ๆ มากกว่าที่จะวางตัวเป็นผู้นำในเรื่องนโยบายการดำเนินงานในประเทศนั้น ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารวิเทศกิจสหรัฐ กับประเทศผู้รับ แบ่งออกได้เป็น ๓ แบบ แบบแรกเป็นแบบร่วมกันดำเนินงานแบบที่สอง เป็นแบบปฏิบัติงานสมทบ และแบบที่สามเป็นแบบติดต่อกัน ความจริงในการดำเนินงานแทบทุกแบบในประเทศเอเชียอาคเนย์ สหรัฐได้ใช้วิธีดำเนินการทั้งสามแบบคละเคล้าไปด้วยกัน แต่เพื่อสรุปให้เห็นชัดก็อาจแบ่งได้ว่าการดำเนินงานในไต้หวันเป็นแบบร่วมกันดำเนินงาน ในเวียดนามและไทยแบบปฏิบัติงานสมทบ และในพม่าเป็นแบบติดต่อกัน

๒.๑ การให้ความช่วยเหลือแก่ไต้หวันในแบบร่วมกันดำเนินงานนั้นปฏิบัติโดยตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยการพัฒนาชนบทในไต้หวัน ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จีน ๓ คน และอเมริกัน

อีก ๑ หรือ ๒ คน คณะกรรมาธิการนี้ถือเป็นหน่วยบริหารสูงสุดในรัฐบาลจีนและสหรัฐ การดำเนินงานเช่นนี้ทำให้เกิดความเชื่อซึ่งกันและกัน และเห็นผลประโยชน์ร่วมกัน แต่เนื่องจากเรื่องเกษตรแล้ว ความช่วยเหลือส่วนใหญ่ก็ดำเนินการโดยแบบปฏิบัติงานสมทบ

๒.๒ คณะกรรมการการร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการกับต่างประเทศในประเทศไทย มีลักษณะคล้ายกับสภาแห่งชาติเพื่อการรับความช่วยเหลือจากสหรัฐ ของไต้หวันนับเป็นคณะกรรมการที่ขึ้นตรงต่อคณะรัฐบาล แต่ไม่มีอำนาจบริหารและไม่เป็นหน่วยอิสระ ทำหน้าที่พิจารณาความช่วยเหลือที่กระทรวงการต่าง ๆ ขอมมา โดยแทบไม่ได้ปรึกษากับองค์การบริหารวิเทศกิจ แต่เมื่อคณะกรรมการนี้ไม่สามารถตกลงใจว่าจะให้ความช่วยเหลือหน่วยงานใดก่อนหลัง ก็มอบให้เป็นอำนาจสิทธิ์ขาดขององค์การบริหารวิเทศกิจ ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ ไทยตั้งสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น แต่ในการตัดสินใจก็ยังเป็นของ ก.ศ.ว.

ไต้หวันว่ามอบอำนาจให้แก่องค์การบริหารวิเทศกิจมากกว่าไต้หวัน เจ้าหน้าที่อเมริกันในไทยปฏิบัติหน้าที่สองอย่างคือ ให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ไทยเป็นการส่วนตัวอย่างหนึ่ง และตัดสินใจในการดำเนินงานในฐานะเป็นตัวแทนทางราชการขององค์การบริหารวิเทศกิจ อีกอย่างหนึ่ง ไทยมักไม่ลำดับความสำคัญก่อนหลังของโครงการขอความช่วยเหลือมาให้ ปลดข้อให้เจ้าหน้าที่อเมริกันเป็นผู้ตัดสินใจเอง บางครั้งเมื่อให้คำแนะนำส่วนตัวไปแล้ว เจ้าหน้าที่อเมริกันก็จำเป็นต้องเปลี่ยนโครงการหรือไม่ยอมอนุมัติโครงการนั้น ๆ การวางแผนและการร่วมกันตัดสินใจนั้นยังบกพร่องอยู่ บางครั้งผู้เชี่ยวชาญเดินทางมาปฏิบัติแล้ว แต่สัญญาข้อตกลงโครงการยังไม่ได้ลงนามเป็นหลักฐานก็มี

๒.๓ ในเวียดนาม ฝ่ายอเมริกันเป็นผู้ร่างโครงการ เวียดนามเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเอาอะไรก่อนหลัง การปฏิบัติเช่นนี้ไม่สะดวกในการประสานงานระดับผู้ควบคุมนโยบาย

๒.๔ การดำเนินการรับและให้ความช่วยเหลือแบบปฏิบัติงานสมทบทำให้เกิดปัญหาในการประสานงานระหว่างหน่วยราชการของประเทศผู้รับในการปฏิบัติตามโครงการหนึ่ง ๆ ให้ลุล่วงไป

ทั้งทำให้เกิดความตึงเครียดในการประสานนโยบายในการรับและให้ความช่วยเหลือ ระหว่าง รัฐบาล ทั้งสองฝ่าย

๒.๕ พม่าเป็นผู้ร่างโครงการ สถานทูตอเมริกันประจำประเทศพม่าเป็นผู้พิจารณา ว่าโครงการใดสมควร การติดต่องานทำนองนี้ทำให้พม่าคงความเป็นเอกราชไว้โดยไม่ให้ประเทศ ใดเข้ามาก้าวล่วงได้ แต่ผลงานที่สหรัฐทำมาก็จะไม่ดีเท่าที่ควร

๒.๖ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ มีแผนใหญ่อยู่แล้วในการให้ความช่วยเหลือ ทำให้การดำเนินในประเทศต่าง ๆ ค่อนข้างเป็นการรวบอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง การแบ่ง ทรัพยากรในองค์การบริหารวิเทศกิจที่ดำเนินการแบบองค์การความร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ ทำให้การ ดำเนินงานไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพท้องถิ่นของแต่ละประเทศ งานขององค์การนี้แบ่งเป็น สายตามสาขาวิชาการต่างๆ สายงานที่แบ่งนี้ไม่มีโอกาสทำงานพิเศษที่จำเป็นแก่ประเทศนั้นๆ เพราะ ในการประเมินผลงานใช้มาตรฐานทางวิชาการในงานสาขานั้น ๆ เป็นเครื่องวัดว่าปฏิบัติงานได้ดี หรือไม่ดีเพียงใด แต่บางครั้งองค์การบริหารวิเทศกิจก็ต้องทำงานนอกหน้าที่ถึงแม้ว่าจะเป็นการ ผิดก็ตาม การที่เป็นเช่นนี้ทำให้ความช่วยเหลือของสหรัฐ ขาดประสิทธิภาพทางด้านวิชาการเท่าที่ควร นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่แต่ละคนยังปฏิบัติงานด้วยความคิดคำนึงว่าการเลื่อนตำแหน่งขึ้นอยู่กับทางวอชิงตัน การปฏิบัติงานชั้นสำคัญ ๆ บางอย่างก็ไม่ให้ความเน้นหนักมากเท่าที่ควรจะทำ

ในประเทศที่สหรัฐไม่มีนโยบายริบถอนทางการเมืองและการทหาร องค์การบริหาร วิเทศกิจก็ไม่ได้ปฏิบัติงานที่จำเป็นตามความต้องการของประเทศผู้รับ องค์การบริหารวิเทศกิจ ไม่มีนักวางแผนเศรษฐกิจ นักวางแผนสังคม และผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจ เพราะงานเหล่านี้ ไม่ได้ระบุไว้ในหน้าที่ขององค์การที่วอชิงตัน แผนใหญ่ขององค์การที่วอชิงตันทำให้ผู้อำนวยการ ในประเทศผู้รับไม่มีโอกาสปฏิบัติงานที่ตนเห็นว่าจำเป็นต่อประเทศผู้รับ เมื่อจะดำเนินโครงการใด ก็มักจะวางรายละเอียดการปฏิบัติก็มักเสียเวลามากกว่าหนึ่งปี และการที่จะวางโครงการระยะยาวกว่า ๑-๕ ปี ก็จะเป็นเหตุให้เกิดการขัดต่อสภาพความเป็นจริงทางการเมืองที่เปลี่ยนไปในประเทศนั้น ๆ โครงการย่นยืดยังล่าช้า ก็เพราะองค์การที่วอชิงตันตั้งข้อทักท้วงมากมาย การขุดบ่อตาม

LIRT

โครงการปราบอหิวาตกโรคในประเทศไทยต้องล่าช้ากว่ากำหนดไปถึง ๔ เดือน เพราะเสียเวลาเรื่องอุปกรณ์และเครื่องมือ ถึงแม้ว่าทางวอชิงตันจะพยายามร่วมมืออย่างมากก็ตาม

๓. จำนวนคณะผู้ปฏิบัติงานชาวอเมริกัน

๓.๑ คณะผู้ปฏิบัติงานชาวอเมริกันในประเทศเอเชีย ทำให้ประชาชนเกิดปฏิกิริยาไม่ชอบ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมีปมด้อยว่าตนเป็นผู้รับความช่วยเหลือ สหรัฐพยายามลดจำนวนผู้ปฏิบัติงานลง แต่ก็ไม่ได้แก้ปัญหารื้อนี้ สหรัฐ ได้ใช้วิธีแก้ ๓ วิธี วิธีแรก ส่งราษฎรชาตินั้นไปศึกษาต่างประเทศ เพื่อกลับมาปฏิบัติงาน วิธีที่สอง จ้างผู้เชี่ยวชาญจากประเทศที่สามารถทำงานและวิธีสุดท้ายซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดคือ ให้วิสาหกิจเอกชน และสถาบันอุดมศึกษามาปฏิบัติงานโดยมีสัญญากับองค์การ องค์การได้ทำสัญญากับสถานอุดมศึกษาถึง ๘ แห่งให้มาปฏิบัติงานในประเทศไทย

๓.๒ ใน พ.ศ. ๒๕๐๒ คณะผู้ปฏิบัติงานของชาวอเมริกันในไทยทั้งหมด ๑๖๐ คน เป็นฝ่ายบริหาร ๒๘ คน และฝ่ายวิชาการ ๑๓๑ คน

๓.๓ วิธีการกระจายผู้ปฏิบัติงานชาวอเมริกันไปตามชนบทเป็นการแก้ปัญหาคือที่สุด แต่รัฐบาลประเทศผู้รับมักจะไม่ส่งเสริมและอยากให้อยู่เมืองหลวงมากกว่า

๓.๔ การที่องค์การบริหารวิเทศกิจในประเทศหนึ่ง ๆ มีโอกาสวางรายละเอียดในการดำเนินงานในเฉพาะประเทศนั้น นับว่าเป็นผลดีในการปฏิบัติงาน แต่บางทีก็ไม่มีโอกาสวางโครงการปฏิบัติงานที่ดีได้ เพราะทางวอชิงตันมีสายงานที่ควบคุมงานทางวิชาการอยู่ กว่าวอชิงตันจะตกลงใจอะไรได้ก็เป็นการล่าช้า

๔. โอกาสที่ได้ร่วมปฏิบัติงานกันหลาย ๆ ฝ่าย

๔.๑ องค์การระหว่างชาติ เช่น ธนาคารโลก มีส่วนร่วมมือนอกกับสหรัฐในการให้ความช่วยเหลือ เช่น โครงการเขื่อนยันฮี ซึ่งเป็นโครงการร่วมมือระหว่างธนาคารโลก รัฐบาลไทย ธนาคารสินค้าเข้าออก องค์การกองทุนเงินกู้เพื่อการพัฒนาและองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ

แต่ธนาคารโลกก็ ธนาคารสินค้าเข้าออกก็ หรือองค์การกองทุนเงินกู้เพื่อการพัฒนาประเทศก็
ไม่มีหน่วยปฏิบัติการในประเทศผู้รับ

๔.๒ เงินเหรียญอเมริกันใช้ประโยชน์ ๓ ทาง หนึ่ง ซื้อสินค้าเข้าที่จำเป็น สอง
ส่งเสริมให้เงินตราภายในประเทศผู้รับมีค่าสูงขึ้น และสาม กระตุ้นให้มีเงินตราภายในประเทศ
เพื่อใช้ร่วมกับโครงการช่วยเหลือของสหรัฐ

๔.๓ สหประชาชาติและแผนการโคลัมโบ เป็นหน่วยให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ
ระหว่างชาติที่ใหญ่ที่สุด ความช่วยเหลือของหน่วยระหว่างชาตินี้มีความยืดหยุ่นดีกว่าความช่วยเหลือ
ที่ประเทศหนึ่งประเทศใดจะดำเนินการแต่เพียงประเทศเดียว เพราะมีปัญหาทางการเมืองระหว่าง
ประเทศน้อยกว่า

๔.๔ ประเทศผู้รับมีปัญหาในเรื่องการประสานโครงการช่วยเหลือต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
จะต้องเลือกว่าจะรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานระหว่างชาติเช่นใดจึงจะมีโครงการที่สามารถพัฒนา
ประเทศในด้านต่าง ๆ สมเจตนารมณ์ใหญ่ของชาติ องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศเองก็ขาด
จักรกลที่จะช่วยวางแผนระดับประเทศให้แก่ชาติในเอเชียอาคเนย์.

△

ประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
เรื่อง ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสลากกินแบ่ง

คณะ กรรมการ อำนวยการ สลาก กินแบ่ง รัฐบาล ได้พิจารณาเห็นว่า
สลากกินแบ่งที่ออกจำหน่ายอยู่ในขณะนี้ มีปริมาณไม่เพียงพอความต้องการ
ของผู้ซื้อ จึงได้มีการจำหน่ายเกินราคาที่กำหนดไว้ ฉะนั้นจึงได้ปรับปรุง
เปลี่ยนแปลงการออกสลากเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพิ่มจำนวนสลากออกจำหน่ายสัปดาห์ละ ๒ ล้านฉบับ แบ่งเป็น
๒ ชุด ๆ ละ ๑ ล้านฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ ๑๐ บาทเท่าเดิม
 ๒. กำหนดออกรางวัลเป็นประจำวันสัปดาห์ ทุกวันอังคาร
 ๓. จำนวนรางวัลเพิ่มเป็น ๒๔๔๓๒ รางวัล (รวมรางวัลเลขท้าย
๓ ตัว และ ๒ ตัว) เป็นเงินรางวัล ๑๒ ล้านบาท
 ๔. การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ จะได้เริ่มตั้งแต่งวดประจำวันอังคาร
ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๗ เป็นต้นไป
- จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๐๗
สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

LIRT

เด็กปริ่ม

โดย มนัส นาน่วม

△

เรามักจะได้ยินผู้ใหญ่บางคนชมเด็กกับผู้ปกครองว่าเด็กคนนั้นดีเหลือเกินไม่ซุกซน นั่งเป็นระเบียบเรียบร้อยเวลามีแขกเหวี่ยงมาบ้านก็ไม่มาวุ่น หรือถึงจะนั่งอยู่ด้วยก็ไม่แสดงกิริยาก่อความรำคาญผู้ใหญ่ในห้องนั้นทำให้ผู้ปกครองภูมิใจเมื่อได้รับชมว่าตนมีโชคที่มีเด็กเช่นนั้น และอบรมได้ผลดีสมความตั้งใจ ซึ่งถ้อยคำนี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความเป็นผู้ดีและมีมารยาทของผู้ปกครองด้วย

ถึงแม้เราจะได้ยินผู้ใหญ่บางคนดุด่าเด็กด้วยถ้อยคำหยาบคายเป็นประจำ บางทีก็พูดออกไปโดยมิได้ตั้งใจแต่เป็นเพราะปากเคยมากกว่า ถ้าเราลองถามดูโดยขอให้เขาทบทวนรู้สึกตัวว่าเราว่าเขาแล้ว เขาก็จะตอบเราได้ทันทีว่าเขาเอง ไม่ชอบคนที่พูดจาหยาบคาย หรือเด็กที่ส่งเสียงเอะอะชอบทะเลาะเบาะแว้งกันเสียงดังในบ้านเหมือนกับคนอื่นด้วยเช่นกัน

แต่ถ้าหากเราจะลองใช้ความสังเกต เด็กลักษณะนี้ บางคนก็จะได้พบว่าเด็ก บางคนก็สงบเสียงยอมเจียมตัวนั้นหาใช่เป็นเพราะได้รับ การอบรมสั่งสอน มาเช่นนั้นหรือว่า ได้รับการ อบรมชมชอบว่าเป็นของดีไม่ แต่เป็นเพราะว่าแกเป็นเด็กช ายมากกว่า เมื่ออายุมากเข้าก็เลยกลายเป็นคนขี้อลาดไปโดยทั้งตัวเองและผู้ใหญ่ก็มีได้เจตนาที่ จะสร้างนิสัยสันดานเช่นนั้นให้ ซึ่งทั้งนี้ อาจจะเป็นด้วยเด็กเหล่านั้นขาดการได้รับความสนใจจากผู้ใหญ่เป็นการเพียงพอ หรือเป็นเพราะผู้ใหญ่ให้ความสำคัญแก่เด็กมากเกินไปแต่ผิดทาง

เมื่อเด็กมีความรู้สึกว่าคุณไม่อาจจะอยู่ร่วมสมาคมกับผู้ใหญ่หรือเพื่อนฝูงได้ก็จะปลีกตัวออกมาอยู่เงียบ ๆ หรือนั่งคิดอะไรเล่นหรือน้อยอกน้อยใจ ถ้าคงอยู่ในสภาพแฉะนั้นนับวันก็ยิ่งห่างไกลเพื่อนฝูงผู้คนที่เข้าทุกที ต่อ ๆ ไปยังไม่มีโอกาสที่จะได้เข้าสมาคมหรือเข้าใกล้ผู้ใหญ่ได้ จิตใจ

จะมีแต่ความเปล่าเปลี่ยวไม่รื่นเริงเป็นนาน ข้าพเจ้าคิดว่าหนัก ๆ เข้าเขาอาจจะเป็นโรคจิตอะไรสักอย่างหนึ่งก็ได้

ข้าพเจ้าเองมีเด็กอยู่ในบ้านหลายคนแต่ละคนกำลังอยู่ในวัยซนทั้งนั้น คือ ๓-๑๒ ขวบ การออกกำลังนอกบ้านซึ่งมีใช้ โรงเรียนแล้วไม่มี โอกาสเพราะข้าพเจ้า ไม่มีบริเวณ ในบ้านจะให้เล่นทั้ง ๆ ที่แคบอยู่แล้วนี่ยังมีเด็กนอกบ้านอีกไม่น้อยกว่า ๔-๕ คนมาร่วมเล่นในบ้านด้วยเสมอ แต่ข้าพเจ้าก็รู้สึกอึดอัดต่อความเอ็ดตะโร ข้าพเจ้าสามารถจะนั่งอ่านหนังสือได้ด้วยใจสงบ แม้จะไม่ใคร่รู้เรื่องนักก็ตาม ทั้งนี้มิใช่เพราะอะไรหรอก แต่เป็นเพราะความเคยชินนั่นเอง เวลามีเพื่อนฝูงมาเยี่ยม ทั้ง ๆ ที่เขาเกรงใจเราผู้เป็นเจ้าของบ้านเขาก็กังขุดพูดถึงเด็กและข้าเลื่องไปตู่เด็กอยู่บ่อยครั้ง จนข้าพเจ้าต้องบอกให้เด็กเลิกเล่น แต่ก็เพียงระวังไปได้พักหนึ่ง ๆ เท่านั้น แล้วก็ไปตู่กลุ่มกันอีก บางคนบอกกับข้าพเจ้าว่า เขาทนไม่ไหว ถ้าชินอยู่อย่างนี้คงต้องเป็นโรคเส้นประสาทสักวันหนึ่ง คนอื่นตักท้วงอย่างข้าพเจ้า ก็คงจะต้องลงมือกำหราบปราบปรามเบ็ดการขบมกันเป็นการใหญ่ทีเดียว เพื่อให้มันเรียบร้อยขึ้น แม้จะไม่ลงมือไปก็ขอให้ช่วยให้ความร่วมมือสงบในเวลาเมื่อเขาไปมาหาสู่บ้าง นี่เป็นเรื่องของความจำเป็นที่จะต้องทำให้เด็กเป็นคนอยู่เงียบ ๆ ถ้าปราบกันไม่ไหวแม้จะทำโทษทุกที ผู้ใหญ่จึงจะมานั่งขบคิดว่าเด็กเกิดมีนิสัยผิดแผกอะไรขึ้นเสียแล้ว ถ้าสมัยใหม่หน้อยก็ปรึกษาแพทย์ หรือหาทางส่งไปอยู่บ้านอื่นให้พ้นหูพ้นตา

แต่ถ้าเด็ก ๆ เหล่านั้นเป็นคนเงิบ ๆ ขรึม ๆ ไม่ใคร่เล่นหัวซุกซนเรากลับคิดว่าเป็นเด็กที่มีมารยาทเรียบร้อยโดยมิได้เอาใจใส่กันบ้างว่าเด็กจะเกิดอะไรขึ้นมาบ้างซึ่งตรงกันข้ามกับเด็กที่มีนิสัยซุกซนจนต้องปราบปรามบังคับกัน แต่ความจริงนั้นท่านผู้รู้ ในด้านวิชาการเกี่ยวกับจิตวิทยาประเภทนี้ได้ให้ทรรศนะความเห็นว่าเด็กที่เงิบขรึม นั้นแหละควร ที่จะให้ความสนใจและ ถึงมือแพทย์มากกว่าจะต้องพยายามหาช่องทางแนะนำให้เล่นสนุกสนานและร่วมมือกับเด็กอื่น ๆ ให้มาก ให้ลองหาทางแสดงความนึกคิดของตนออกมาบ้าง มิฉะนั้นจะเป็นสนิมขาดเพื่อนฝูง แล้วจะพบความสุขอันแท้จริงได้อย่างไร

ดังนั้นจึงใคร่จะขอสรุปเป็น ข้อเตือนใจท่าน ผู้ปกครองเด็ก สักนิดหนึ่งว่า ถ้าท่านนึกชมเชยลูกหลานของท่านว่าเป็นคนน่ารักเรียบร้อยไม่ซุกซนเล่นโลดโผนเอะอะเหมือนเด็กอื่น ๆ แล้วก็ไม่

LIRT

จะขอให้ท่านลองพิจารณาเด็กของท่านเกี่ยวกับมูลฐานของความสงบเสงี่ยม เว้นบรื๋ยนั้นบ้างว่า
เกิดขึ้นมาจากสาเหตุอะไร ควรจะต้องรีบแก้ไขหรือไม่ ถ้ายังหาเหตุผลไม่ออกด้วยตนเอง ก็ไม่
ควรจะปล่อยไว้ให้รีบปรึกษาแพทย์ผู้ชำนาญเกี่ยวกับเรื่องนี้เสียจะได้ไม่เกิดเรื่องราวเมือรู้ตัวก็สาย
เสียแล้ว

อย่างไรก็ดีก่อนอื่นขอให้ลองคิดถึงเรื่องธรรมชาติ ของเด็กเสีย ก่อนว่าเด็ก ที่สบายจิตใจ
เบิกบานสนุกสนานนั้นย่อมหนึ่งอยู่เฉยไม่ได้ แม้แต่บรื๋ยเป็นไขพอก็คอยยังชั่วหนอยก็ต้องรีบลุกขึ้นวิ่งเล่น
เหมือนคนล้มความเจ็บบรื๋ย แต่พอตัวร้อนจัดก็จะลงมานอนซมอีก เราจึงว่ากันว่าเด็กไม่มีมารยา

ครูที่โรงเรียนบางคนก็จะบังคับให้เด็กนั่งนิ่ง ๆ ตั้งใจฟัง ตั้งใจเรียนเป็นเวลาครึ่งละ
ไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง หรือหลายชั่วโมงในวันหนึ่ง ถ้าอยู่ที่บ้าน ผู้ใหญ่ก็จะลงโทษของเล่นให้
แต่ก็ได้ประโยชน์เพียงชั่วครู่ยามเท่านั้น พอเบื่อของเล่นก็ต้องซุกซนไปตามเดิมอีก ข้าพเจ้า
จำควรจะปล่อยเด็กบ้างดังที่ได้กล่าวมาในตอนต้นแล้ว ถ้าไปบังคับให้อยู่นิ่งมากหรือว่านานเกินไป
ก็อาจจะให้โทษเพราะเป็นการทรมานจิตใจกันอย่างหนัก ขอให้คิดถึงอกเขาอกเราบ้าง โดยไม่ต้อง
หันไปยกตัวอย่างเมือยังเป็นเด็กให้ต้องคิดเลย เพียงแต่ลองนึกว่าเมือเราเกิดค้นขึ้นมาเพราะถูกยุงกัด
หรือมดได้กัดตาม ถ้าเราไม่อาจเถาได้ หรือเถาไม่ถึงตรงที่คันนั้น ท่านจะรู้สึกอย่างไร หงุดหงิด
กลัดกลุ้มเพียงไรขนาดไหน ข้าพเจ้าคิดว่าการบังคับให้เด็กนั่งอยู่นิ่ง ๆ เด็กก็จะต้องมีความรู้สึก
ไม่ต่างอะไรกันเลย กล้ามเนื้อของเด็กต้องการเคลื่อนไหวอกกำลังอยู่เสมอตลอดเวลา แม้ในเวลา
นอนหลับก็ยังฝันละเมอออกมาถึงเรื่องการเล่นซุกซน แล้วเวลาตื่นอยู่จะไม่มีความต้องการยิ่งกว่านั้น
หรือ ดังนั้นก่อนที่เราจะลงมือประณามเด็กว่า อยู่ไม่สุขโดยมีความหมายไปทางซุกซนขนาดหนัก
นั้นหรือเทียบไปถึงว่าการอยู่ไม่สุขนั้นคือความเกเรหรือเป็นเด็กดื้อดองแล้วก็ไม่ถูกต้องนัก อยากจะ
ให้คิดว่าเป็นธรรมชาติของเด็กและแสดงว่าร่างกายเด็กของท่านแข็งแรงสมบูรณ์มากกว่า ถ้าบังคับ
ให้อยู่นิ่งมากไป ท่านก็อาจจะไม่ได้เห็นเด็กของท่านน่ารักน่าเอ็นดูเหมือนคนอื่นได้

ทางที่จะแก้ไขหรือผ่อนหนักให้เป็นเบาได้นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะหาวิธี ให้เด็กมีที่เล่น
อยู่คนละทางห่างจากผู้ใหญ่พอสมควรจะได้ไม่หนวกหูรำคาญ หรือมิฉะนั้นถ้าทำได้ ตัวเราควร

LIRT

หาทางแยกออกให้ห่างจากที่เด็กเล่นเสีย ถ้าทนไม่ไหวหรืออย่างน้อยก็แนะนำให้เล่นเบาเสียงลงเสียบ้าง แต่ไม่ควรถึงกับดุให้เด็กล้มอยู่เฉย ๆ เจ็บ ๆ บ่อยครั้งนัก เพราะนอกจากเป็นการฝึนธรรมชาติของเด็กแล้วยังเป็นการฝึนหรือทรมานจิตใจของเด็กอีกด้วย

ฉะนั้นถ้าต้องการให้เด็กเจริญเติบโตตามปกติ ทั้งกายและใจแล้ว ก็ไม่ควรจะ บังคับให้เด็กอยู่นิ่งบ่อยครั้งหรือนานเกินไป และขอให้เริ่มสงสัยเมื่อเห็นเด็กของท่านเจ็บขี้มึนไม่เล่นหัวกับเพื่อนหรือเข้าร่วม วงสนทนา กับเด็ก หรือผู้ใหญ่บ่อย ครังผิด ปกติของเด็ก ธรรมชาติซึ่ง กำลังชน ตามธรรมชาติ และถ้ากลัวจะว่าความซุกซนของเด็ก ผู้ปกครองก็ควรจะต้องหาทางพัฒนาตัวเองในด้านครอบครัวหรือเศรษฐกิจ เพื่อให้เด็กได้มีที่เล่นที่หย่อนใจแสดงความเป็นตัวของตัวเองบ้างตามธรรมชาติ ^{๕๕} ทั้งนี้เพราะเด็กก็มีชีวิตและจิตใจเช่นเดียวกับผู้ใหญ่เหมือนกัน

△

ความรู้เกี่ยวกับ

แสด มป๋

รวบรวมโดย กวี ศรีเวศร

สาวชานาทำให้มีผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และเงินอีก ๒๐,๐๐๐ ปอนด์

ในปี ค.ศ. ๑๘๓๒ มีชายช่างสังเกตคนหนึ่ง เดินเล่นไปตามถนนในหมู่บ้านของพวกเขา สก็อต เขาเป็นชายอายุ ๔๐ ปีเศษ เป็นคนฉลาดเฉลียวมาตั้งแต่เด็ก เมื่ออายุ ๑๒ เขาได้เคยสร้างเครื่องมือแพทย์และเครื่องมือดาราศาสตร์ขึ้น เมื่ออายุ ๑๓ เขาได้รับรางวัลที่ ๑ ในการประกวดวาดภาพทั่วประเทศอังกฤษ และเมื่ออายุ ๑๔ เขาก็ได้เป็นครูผู้ช่วยของโรงเรียน ซึ่งพ่อเขาเป็นเจ้าของ แต่ขณะนั้นเขาได้เลิกการสอนหนังสือ และได้เป็นเลขานุการในคณะของคมนตรี และเป็นเลขานุการของสมาคม Society for the Diffusion of Useful Knowledge ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่วรรณคดีในราคาเยา เลขานุการผู้นี้คือ โรแลนด์ฮิลล์ (Rowland Hill) และต่อมาได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นเซอร์ โรแลนด์ ฮิลล์

ในการเดินเล่นของฮิลล์วันนั้น เขาสังเกตเห็นบุรุษไปรษณีย์ กำลังส่งจดหมายให้หญิงสาวชานาผู้หนึ่ง แต่หล่อนไม่ยอมรับ อ้างว่าค่าไปรษณีย์แพงเกินไป ฮิลล์จึงเดินเข้าไปหาและกล่าวว่าตนยินดีจะออกค่าส่งแทนให้ ดูหล่อนรวยเงินมาก แต่ยังคงปฏิเสธความเอื้ออาทรของฮิลล์ด้วยอาการท้อแท้ บุรุษไปรษณีย์เอาจดหมายส่งคืนไปในถุงแล้วก็เดินไป แต่ฮิลล์ยังติดใจเรื่องนี้อยู่ เขาเคยเห็นคนสก็อตสำรวจภายนอกของจดหมายอย่างถี่ถ้วน ก่อนที่จะตัดฉีกซองเงินอยู่บ่อย ๆ เขามองดูหญิงสาวอย่างตั้งใจ และมั่นใจว่าจะต้องมีเหตุอันอยู่เบื้องหลังการปฏิเสธของหล่อน ด้วยลักษณะการอันเป็นมิตร เขาได้พูดให้หล่อนหายวุ่นวาย และพยายามชักจูงให้หล่อน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

พูด หล่อนจึงได้สารภาพออกมาว่า หล่อนได้ตกลงไว้กับคู่รักของหล่อน ซึ่งอยู่ในกรุงลอนดอน ที่จะเขียนข่าวคราวเป็นรหัสลับบนภายนอกของตัวจดหมาย เป็นอันว่าในจดหมายนั้นไม่มีอะไรเลย ด้วยวิธีการเช่นนี้หนุ่มสาวคู่หนึ่งสามารถติดต่อกันโดยไม่ต้องเสียค่าส่งจดหมายเลย

ความเหนียวแน่นและรู้มากของพวกสก็อต ก็เลยทำให้ไวล์แลนด์ ฮิลล์ เกิดความคิดขึ้นมาอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้เขาได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นบาธ (Order of the Bath) เป็นเซอร์ เงินรางวัล ๒๐,๐๐๐ ปอนด์สเตอร์ลิง ได้รับพระราชทานที่เก็บศพในวิหารเวสต์มินสเตอร์ และอนุสาวรีย์ตั้งอยู่ตรงข้ามกับ London Stock Exchange

อีกปีหนึ่งต่อมา (ค.ศ. ๑๘๓๗) ฮิลล์ได้จัดพิมพ์จุลสาร ว่าด้วยการปรับปรุงที่ทำการไปรษณีย์ (Post Office Reform) กล่าวถึงความสำคัญ และหลักปฏิบัติ ตามที่ปรับปรุงใหม่ เขาได้เสนอให้ปรับอัตราค่าส่งภายในประเทศ เป็นอัตราเดียวกันหมด คือ ๑ เพนนีสำหรับจดหมาย ๔๘๕ สำหรับสิ่งอื่น และผู้ส่งจดหมายเป็นผู้ชำระค่าส่ง เป็นการชำระค่าส่งล่วงหน้า แต่ก่อนผู้รับจดหมายเป็นผู้เสียค่าส่ง ส่วนเอกลักษณ์ของสมาชิกรัฐสภาและข้าราชการ ในการส่งจดหมาย โดยไม่ต้องเสียค่าส่งตั้งแต่ไปให้ถึงเอกลักษณ์เสีย ฮิลล์คงต้องคิดถึงเรื่องหญิงสาวสก็อตคนนั้นมาก่อน เขาจึงได้ตั้งชื่อสิ่งเกิดไว้ดังนี้

“ผู้ยากจนถูกบีบบังคับเรื่องค่าไปรษณียากรอันแพงมาก จนต้องตัดขาดตนเองจากการติดต่อทางไปรษณีย์ หรือไม่ก็ต้องส่งกันโดยผิดกฎหมาย ในกรณีหลังย่อมเป็นการกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกผิดชอบในฐานะพลเมืองด้วย ภายใต้การปรับปรุงการไปรษณีย์ดังที่เสนอนี้ ถ้ารัฐบาลดำเนินการปรับปรุงแล้ว จะเห็นว่าไม่ประสบอุปสรรคใดเลย และการที่จะคัดค้านเรื่องนี้ ก็ไม่เพิ่มอำนาจทางการเมือง ให้แก่พรรคหนึ่งหรือพรรคโน้น แต่กลับจะเป็นการส่งเสริมศรัทธาในศาสนา และเพิ่มพูนความคิดเห็นทางการเมือง แก่ชนทุกชั้น ตั้งแต่ต่ำสุดจนถึงสูงสุด”

คำแถลงเหล่านี้ เป็นการประกาศสิทธิทั่ว ๆ ไปของปัจเจกชนมากกว่าข้อสนับสนุนให้ปรับปรุงการไปรษณีย์ และบัดนี้จากคำแถลงของฮิลล์ จึงเป็นยุคที่ประจักษ์ชัดว่า แสตนบ์เป็นสัญลักษณ์ของเสรีภาพแห่งมวลชน

“ผู้มั่งคั่งและผู้มีรายได้น้อย จะพากันต้อนรับ การลดอัตราค่าไปรษณีย์^๕ เป็นการช่วยเหลือให้ทุกคนได้ส่งข่าวคราวแก่กัน เป็นการปลดปล่อยให้ชนชั้นกลางพ้นจากการถูกรบกวน และกดขี่ ในการต้องเสียค่าใช้จ่ายโดยถูกบังคับ จำนวนเงินซึ่งเขาคำนวณไว้ไม่ได้ เพราะว่าไม่แน่นอน และคนทั้งหลายต่างพยายามหลีกเลี่ยงทุกวิถีทาง สำหรับผู้ขัดสนก็จะเป็นการให้โอกาส ที่พอจะยังคงมีความเกี่ยวข้องกับเพื่อนฝูงที่อยู่ห่างไกล และญาติพี่น้องที่เคยวันต้องจากกันมา จะทำให้มีการกระตุ้นให้เกิดการค้าใหม่ ๆ ขึ้น บ้างก็ว่าการพยายามทุจริตต่าง ๆ และจะเป็นการก้าวไปสู่การศึกษาของชนทั่วไป ที่สำคัญกว่าสิ่งอื่น ก็คือผู้ส่งจดหมายจะไม่ต้องถูกซักถามเป็นรายบุคคลอีกต่อไป”

โรว์แลนด์ ฮิลล์ ได้จัดทำสถิติเพื่อแสดงให้เห็นว่า ค่าไปรษณีย์ของอังกฤษ จะเสียรายได้ไปเป็นเงินต่งหมื่นปอนด์ เพราะการที่ยังคงใช้กฎหมายเก่าอยู่ ซึ่งกล่าวหาว่าไม่ทันกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ส่งจดหมาย ได้มีผู้โต้แย้ง มร. ฮิลล์อย่างมากมาย รัฐมนตรีและผู้ทรงคุณวุฒิต่างเชื่อกันว่า ถึงลดราคาค่าส่งจดหมายลงแล้ว ก็จะมีคนเขียนจดหมายเพิ่มขึ้นอีกไม่ช้านักกับกล่าวว่า เป็นความคิดที่บ้าที่สุด ที่พวกตนเคยได้ยินมา และการให้กำหนดอัตราค่าไปรษณีย์เป็นอัตราเดียวกันหมด ยิ่งบ้ามากขึ้นไปอีก ลอร์ด ลิชฟิลด์ (Lord Lichfield) อธิบดีกรมไปรษณีย์ได้กล่าวเตือนว่า เพื่อที่จะทดแทนรายได้ที่จะตกไป เพราะการปรับปรุงตามโครงการของฮิลล์ จดหมายทั่วประเทศจะต้องเพิ่มขึ้นสองถึงสองเท่า และเมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนั้นแล้ว กรมไปรษณีย์จะไม่สามารถจัดการเรื่องพนักงานที่ต้องมีจำนวนเพิ่มขึ้น และจำนวนจดหมายที่เพิ่มขึ้น

โรว์แลนด์ ฮิลล์ ได้โต้ตอบด้วยกิริยานิ่มนวลอันเป็นผู้ดีเสมอของเขาวว่า

“กระผมมั่นใจว่า ได้เท่าที่จะไม่รีรอในการที่จะตัดสินใจว่าในเมื่อผู้ส่งจดหมายอันมากมาย อันเป็นรายได้อย่างงามนี้ ที่ทำการไปรษณีย์ควรจะปรับปรุงให้เหมาะสมกับจำนวนจดหมาย หรือว่าจะกำหนดจำนวนจดหมายให้เหมาะสมแก่ที่ทำการไปรษณีย์กันแน่”

LIRT

เป็นธรรมชาติที่เจมส์ ชาลเมอร์ส เป็นบุคคลแรกที่สรวลเสรวญในข้อเสนออันห้าวหาญที่จะให้กรมไปรษณีย์ปรับปรุงอัตราค่าส่งจดหมาย เป็นอัตราเดียวกันหมดทั่วประเทศ แม้ว่าชาลเมอร์สจะไม่ได้รับการยกย่องจากคนทั้งหลายเช่นฮิลล์ แต่แสดมภ์ใหม่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับชาลเมอร์สมาก ในฐานะที่เขาเป็นช่างพิมพ์ เจ้าของหนังสือพิมพ์ และผู้มีความคิดเห็นชอบในการปรับปรุงครั้งนั้นด้วย ในตอนต้นปี ค.ศ. ๑๘๓๘ ชาลเมอร์สได้ร่างภาพแสดมภ์ของเขาขึ้นแบบหนึ่งพร้อมกับมีคำแข็งขันต่อคณะกรรมการของไปรษณีย์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่พิจารณาโครงการของฮิลล์ด้วย ได้มีการส่งดำเนินไปยังผู้สนใจฉบับละฉบับต่าง ๆ มากมาย

คำบรรยายของชาลเมอร์ส เกี่ยวกับแสดมภ์ของเขาแสดงว่า ชาลเมอร์สรู้คุณค่าของมันอย่างถูกต้อง และคำเตือนของชาลเมอร์ส เกี่ยวกับแสดมภ์จืดชืดของโครงการของโรว์แลนด์ ฮิลล์ ชาลเมอร์สว่า

“ดั่งนั้นข้าพเจ้าจึงมีความเชื่อวางใจที่หายที่สุด และเสียค่าใช้จ่ายถูกที่สุด ในการดำเนินงานตามโครงการนี้ควรจะใช้ชนกระดาศติดเหมือนติดรูปภาพ ข้าพเจ้าใคร่จะแนะนำด้วยว่า ควรมิฉะนั้นก็ควรตราไปรษณียากรขึ้น ซึ่งมีแท่นพิมพ์ และเครื่องมือเล็ก ๆ ซึ่งจัดทำขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อนำกระดาศที่พิมพ์เสร็จแล้ว คือ แผ่นแสดมภ์มาฉาบด้วยน้ำขาว หรือสารผสมอื่นที่มีความเหนียวไว้ด้านหลังของแสดมภ์ และสำนักตรวจตราไปรษณียากรนี้ จะเป็นผู้นำมาแก้ไข และพอกคำทั่วประเทศ เพื่อว่าจะได้ขอหาได้ทั้งที่เป็นแผ่นใหญ่หลายดวง หรือเป็นดวง ๆ พอกคำและบุคคลอื่นที่มีจดหมายได้ตอบมาก ก็จะสามารถขอได้เป็นจำนวนมากได้ แล้วมาตัดออกเป็นดวง ๆ ก่อนที่จะใช้พองน้ำหรือแปรงชุบน้ำไว้ด้านหลังที่มีภาพ แล้วติดไปบนซองจดหมายที่จะส่ง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้คนนำแสดมภ์มาใช้อีกเป็นครั้งที่สอง นายไปรษณีย์ควรจะต้องใช้ตราประทับด้านหลังแสดมภ์ พร้อมทั้งบอกวันเดือนปีไว้ด้วย”

สำหรับโรว์แลนด์ ฮิลล์ ในทางทฤษฎีนั้นว่าเป็นคนมีความคิดที่ที่น่าสนใจ แต่เขาขาดประสิทธิภาพที่จะประสานความคิดอันเฉียบแหลมของเขากับการปฏิบัติจริงได้ เมื่อร่าง พ.ร.บ.

LIART

ความรู้เกี่ยวกับแดตมบี้

๑๖๖

เข้าสู่รัฐสภา เมื่อปี ค.ศ. ๑๘๓๙ ก็เกือบจะไปไม่รอด ไม่มีใครตามมาจะตอบได้ว่า จะเห็นว่า
ไปรษณียากรได้อย่างไร ตามที่ผู้ค้านซัก แม้แต่ มร. ฮิลล์ เอง

ในวันที่สุดท้าย มร. วอลเลซ (Wallace) สมาชิกสภาสามัญกับท่านลอร์ด
แชนเบอร์ตัน (Lord Ashburton) สมาชิกสภาขุนนาง นึกถึงคำอธิบายของชาลเมอर्टได้
จึงทำให้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ผ่านได้ทั้งสองสภา

ถึงขั้นนี้ มร. ฮิลล์ยังคงคิดถึงในความคิดเดิมของตน ที่จะให้พิมพ์แดตมบี้ลงไปในซอง
หรือกระดาษหุ้มด้วย เขายืนกรานในเรื่องนี้เมื่อเข้าบริหารงานไปรษณีย์ หลังจากกฎหมายได้
บังคับแล้ว ในที่สุดกระทรวงการคลังก็ได้ออกประกาศให้ประชาชนออกแบบแดตมบี้เป็น ๓ ชนิด คือ
ชนิดเป็นดวง ชนิดกระดาษเขียนและพับเป็นซองพร้อมแดตมบี้ และชนิดพิมพ์บนแผ่นกระดาษ
สำหรับห่อหุ้มสิ่งพิมพ์ผู้ส่งเข้าประกวดรวมทั้งสิ้น ๒,๗๐๐ แบบ รางวัลได้แก่แบบของ ซึ่งจะออก
แบบอย่างจะให้ทราบ แต่ว่าไม่ค่อยจะมีคิดบ้างของ มร. มัลเรดี้ (Mr. Mulready) และแบบ
ดวงแดตมบี้ของ มร. เชฟเวอร์ตัน (Cheverton) ซึ่งเป็นรูปหน้าของผู้หญิงสวยงามมาก (แดตมบี้
ของชาลเมอर्टไม่ได้รับรางวัล ดังนั้นฐานว่า เพราะเป็นแบบพิมพ์ด้วยตัวอักษรและง่ายต่อการ
ปลอมแปลง) แต่แล้ว มร. ฮิลล์ก็นึกถึงเหรียญอันสวยงาม ซึ่ง วิลเลียม ไวออน (William
Wyon) เป็นคนออกแบบในคราวสมโภชการเสด็จขึ้นครองถรณ์ของพระนางวิกตอเรีย จาก
พระบรมฉายาลักษณ์ พักตร์เสี้ยวในเหรียญนี้เป็นแบบในการเขียนของเฮนรี คอร์บould (Henry
Corbould) มี มร. ฮีธ เป็นผู้ทำแม่พิมพ์ดวงราคา ๑ เพนนี พิมพ์ด้วยสีน้ำและต่อมา มร. เจนส์
(Jeens) เป็นผู้ทำแม่พิมพ์ดวงราคา ๒ เพนนีสี่น้ำเงิน นับเป็นแดตมบี้ภาพดวงแรกของโลก

แดตมบี้ดวงแรกนี้ พิมพ์ด้วยแม่พิมพ์สลักจากเหล็กกล้า โดยบริษัทในกรุงลอนดอน
๓ แห่งด้วยกัน คือ เพอร์กินส์ (Perkins) เบคิน (Bacon) และเพ็ทช์ (Petch) เมื่อ
เสร็จแล้ว มีลักษณะเป็นรูปภาพเล็ก ๆ สวยงาม เต็มไปด้วยความสง่างาม และเข้มแข็ง เป็น
ภาพที่เขาวัยอยู่ตลอดกาล

LIRT

สำหรับของที่ออกแบบโดยมัลเวดี เมื่อพิมพ์ออกจำหน่าย ชาวอังกฤษก็ตั้งข้อ
รังเกียจ ไม่มีใครยอมซื้อใช้กัน แต่การรวมหัวไม้ช็อกกันแบบเงียบ ๆ นี้นี้ มิได้เกิดแค้นแค้น
เลย แทนพิมพ์ของเฟอร์ดินันด์ เบเคิน และเพ็ทซ์ ต้องทำงานอยู่ท่งวันท่งคืน เพื่อสนองความ
ต้องการอย่างมหาศาลของประชาชน ท่วงประเทศพากันหลงรักพระบรมฉายาลักษณ์ของประมุข
ตน ซึ่งขณะนั้นมีพระชนมายุเพียง ๒๒ พรรษา.

ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญอย่างไรบ้าง ?

สภาร่างรัฐธรรมนูญ ยังคงรับฟังความคิดเห็นของท่านอยู่

หากท่านผู้ใดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญ

โปรดส่งความคิดเห็นของท่านไปยังสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หรือจะส่งไปลงหนังสือพิมพ์ก็ได้

แม้ความเห็นนั้น ๆ สภาจะได้ลงมติในสารสำคัญไปแล้วก็ตาม

แต่ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ยังเปิดโอกาสให้พิจารณาและลงมติใหม่ได้อีก

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หลักฐานที่คอมมิวนิสต์

เถียงไม่ขึ้น

(บทความของกรมประชาสัมพันธ์ ๒๒ กันยายน ๒๕๐๗)

๕

เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว รัฐบาลลาวได้ยื่นคำร้องเรียนและหลักฐานไปยังคณะกรรมการควบคุมสิ่งผิดปรกติประจำลาว อันประกอบด้วยผู้แทนของอินเดีย แคนาดา และโปแลนด์ กล่าวโทษถึงขบวนการปะเทดลาว และคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือว่าละเมิดข้อตกลงที่เจนีวา เพราะเวียดนามเหนือได้ส่งทหารเข้ามาช่วย ขบวนการปะเทดลาว สู้รบกับทหารของรัฐบาล ทั้งฝ่ายเป็นกลาง และฝ่ายขวา หลักฐานที่รัฐบาลลาวยื่นต่อกรรมการชุดนั้นมุ่งเอกสารอันเป็นจดหมายของทหารเวียดนามเหนือในลาวมิไปถึงครบถ้วนในประเทศของตน นอกจากนี้ยังมีหมวดของทหารเวียดนามเหนืออีกจำนวนหนึ่ง หลังจากนี้รัฐบาลลาวก็ได้นำเอาทหารเวียดนามเหนือ ๒ คนที่ถูกจับได้เข้ามาขังเวียงจันทน์เพื่อให้ผู้สื่อข่าวและผู้แทนหนังสือพิมพ์ดูตัว และสอบถามปากคำด้วยตนเอง บรรดาผู้ว่าทหารเวียดนามเหนือทั้ง ๒ คนนั้นได้เปิดเผยและรับว่าได้เข้ามาในลาวเมื่อใด ทางใด เมื่อเข้ามาแล้วก็มาอยู่ที่ค่ายในทุ่งไหหินใกล้กองบัญชาการของเจ้าสุภานุวงศ์ หัวหน้าขบวนการปะเทดลาวที่บ้านแก่งไเก่ในทุ่งไหหิน แล้วจึงถูกส่งไปรบนจนกระทั่งถูกจับได้ คำสารภาพของทหารเวียดนามเหนือนี้ได้ยืนยันว่า เมื่อขบวนการปะเทดลาวละเมิดข้อตกลงที่เจนีวาอย่างร้ายแรงครั้งหลังที่สุด คือถูกโจมตีแย่งพื้นที่ในทุ่งไหหินไปจากฝ่ายขวาและฝ่ายเป็นกลางตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมที่แล้ว ทหารเวียดนามเหนือราว ๒๐๐ คนเข้ามาเป็นกำลังสำคัญของขบวนการปะเทดลาว

เรื่องที่ขบวนการปะเทดลาวคบคิดกับคอมมิวนิสต์ภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือ นำทหารเวียดนามเหนือเข้ามารบในลาวนั้นเป็นเรื่องที่ลาวฝ่ายเป็นกลางและลาวฝ่ายขวาได้ร้องเรียนคณะกรรมการควบคุมสิ่งผิด ตลอดจนถึงอังกฤษและโซเวียตผู้เป็น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานร่วมการประชุมที่เจนีวามาหลายต่อหลายครั้งเต็มที แต่ทั้งคณะกรรมการและยังอยู่กับ
 โฆเวียตก็ไม่สามารถจัดการอะไรได้ คณะกรรมการสงบศึกถูกกรรมการด้วยกันเองคือโปแลนด์
 คัดค้านและขัดขวางมิให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยอ้างว่าการที่กรรมการจะเข้าไปในเขตของฝ่าย
 ขบวนการปะเทดลาว จำต้องได้รับความยินยอมและอนุญาตจากฝ่ายนั้นก่อน ทั้ง ๆ ที่กรรมการ
 ชุดนั้นสามารถเข้าไปในเขตครอบครองของฝ่ายเป็นกลางและ ฝ่ายขวาได้ อีสระไม่ต้องขอ ความยินยอม
 หรือขออนุญาตจากลาวสองฝ่ายนั้นก่อนเลย ในบางครั้งกรรมการก็ได้รับอนุญาตจากฝ่ายขบวนการ
 ปะเทดลาวให้เข้าไปในเขตของตนได้ แต่เมื่อเข้าไปกรรมการจะดูได้ก็เฉพาะเขตและสิ่งที่ยขบวนการ
 ปะเทดลาวบอกและยอมให้ดู หลายครั้งที่มองรอยทิวาสงสัยเห็นอยู่ดำตา กรรมการก็ไม่อาจ
 สอบสวนได้ เพราะขบวนการปะเทดลาวไม่ยอมให้ทำเช่นนั้น เมื่อต้องเผชิญกับการขัดขวางในคณะ
 กรรมการเองก็จากผู้แทนของคอมมิวนิสต์โปแลนด์ และจากขบวนการปะเทดลาวเช่นกัน การมี
 กรรมการควบคุมสงบศึกประจำลาวก็ไม่ได้ผลแตกต่างอะไรกับการไม่มี ทั้งเป็นเครื่องแสดงว่าทั้ง
 โปแลนด์ที่เป็นกรรมการควบคุมสงบศึก ทั้งขบวนการปะเทดลาว และทั้งคอมมิวนิสต์เวียดนาม
 เห็นด้วยใจจะเปิดข้อตกลงที่เจนีวาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕ ด้วยกันทั้งสิ้น การร่วมมือกันระหว่าง
 คอมมิวนิสต์ที่กล่าวแล้วจะเปิดข้อตกลงที่เจนีวาเป็นสาเหตุช่วยให้คอมมิวนิสต์ภายนอกคือจีนคอม-
 มิวนิสต์เข้ามาช่วยละเมิดข้อตกลงนั้นด้วย

ตามข้อตกลงฉบับที่ทำกันที่เจนีวาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้น ประเทศภายนอกต้องถอน
 ทหารของตนออกจากลาวให้หมดสิ้น สหรัฐที่ส่งทหารเข้าไปทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ
 แก่รัฐบาลลาวที่ถอนทหารของตนออกจากลาวหมดโดยมีคณะกรรมการควบคุมสงบศึกรับรอง ฝ่าย
 เวียดนามเห็นว่าตามข้อตกลงที่เจนีวาทั้งฉบับแรกในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และฉบับหลังเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๕
 ทำให้ฝรั่งเศสตั้งทหารไว้ในลาวได้เพื่อช่วยฝึกทหารให้ลาว ฝรั่งเศสก็ถอนทหารของตนกลับออกไป
 จากลาวเกือบหมดสิ้นเช่นเดียวกัน แต่เวียดนามเหนือเห็นเพียงแต่อ้างด้วยคำพูดว่าตนถอนทหาร
 ออกไปหมดแล้ว และเท่าที่กรรมการควบคุมสงบศึกได้เห็นและยืนยันได้ปรากฏว่าคนที่เวียดนาม
 เหนือถอนไปส่วนมากเป็นพลเรือนและเป็นคนงาน จีนคอมมิวนิสต์ก็ส่งคนเข้ามาในลาวเหมือนกัน

แต่อาจมาช่วยสร้างถนนทางเหนือของลาว และว่าถนนไปนครเวียงจันทน์ก็สร้างแล้ว ในเมื่อชนวนการปะทะลาวไม่ให้กรรมการเข้าไปตรวจสอบหาข้อเท็จจริงในเขตของตนตามที่ลาวอ้าง ๒ ฝ่ายจึงเรียน เวียดนามเหนือและคอมมิวนิสต์ลาวว่ามีทหารอยู่ในลาวจริงของชนวน การปะทะ ลาวมากน้อยเพียงใด และจะอยู่ที่ไหนบ้าง ก็เป็นเรื่องที่ไม่มีการพิสูจน์ไม่ได้ เพราะ คอมมิวนิสต์ทุกฝ่ายก็ลงหน้าปฏิเสธอย่างพร้อมเพรียงกันว่า นอกจากลาวที่เป็นคอมมิวนิสต์แล้ว ไม่มีทหารเวียดนามเหนือหรือคอมมิวนิสต์ประเทศอื่นอยู่ในลาวอีก มีว่าประเทศที่เกี่ยวข้องจะ ไม่เชื่อ ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรได้

หลักฐานที่รัฐบาลลาวนำมาแสดงเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ทั้งที่เป็นวัตถุและเป็นบันทึกทหาร เวียดนามเหนือที่ยังเป็น ๆ ลงล่างข้ออ้างของเวียดนามเหนือคอมมิวนิสต์ที่ว่าตนไม่มีทหารอยู่ในลาว และเป็นการเปิดหน้ากากของคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือ กับชนวนการปะทะลาวเองว่า ทั้งสอง ฝ่ายนั้นละเมิดข้อตกลงที่เงินจริงและแน่นอน ไม่มีทางที่จะเลียงหรือแก้ตัวได้ ปัญหาที่มีอยู่ว่า คอมมิวนิสต์จะแก้ตัวอย่างไรแบบกำปั้นทุบดิน หรือแก้ตัวอย่างน่าขบ ๆ ขอบี้ที่ แล้วก็ไม่ยอมให้ กรรมการควบคุมสงบศึกหรือใครเข้าไปในเขตของตนเช่นเคย ในที่สุดก็จะมีใครทำอะไรคอมมิวนิสต์ได้วันใดแต่จะจัดการกันอย่างไรเด็ดขาดจริง ซึ่งเรื่องนี้ขอเป็นเรื่องที่หวังกันไดยาก

ในขณะนี้เจ้าสุวรรณภูมิ นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าฝ่ายเป็นกลางของลาว เจ้า บุญอัม นายกรัฐมนตรีลาวคนก่อนซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายขวา กับเจ้าสุภานุวงศ์ หัวหน้าชนวนการ ปะทะลาวไปอยู่ที่ปารีสมาเกือบเดือนแล้ว เจ้าลาวทั้ง ๓ กำหนดจะเปิดประชุมเจรจาปรองดองกันที่ นครหลวงของฝรั่งเศสตั้งแต่วันที่ ๒๔ เดือนนี้แล้ว แต่เนื่องจากตกลงกันไม่ได้ในเรื่องที่จะเจรจากัน การประชุมอย่างเป็นทางการจึงเลื่อนวัน เรื่อยมาจนกระทั่ง วนวานจึงมี ข่าวว่าเพิ่งจะ ประชุมเป็นครั้งแรก การประชุมเช่นนี้อาจจะมีขึ้นอีกและต่อไปหรือไม่ก็ได้ ทั้งนัยอมชนอยู่กับผลของการประชุม ครั้งแรก เจ้าสุวรรณภูมิกำลังจะต้องเดินทางกลับลาวเพราะในต้นเดือนหน้าจะไปประชุมประชุม ของรัฐบาลประเทศวางตัวเป็นกลางที่ใดไว้ในสหสาธารณรัฐอาหรับ หากว่ารัฐมนตรีที่เจ้าสุวรรณภูมิให้เจรจากับผู้นำของฝ่ายขวาและ ชนวนการ ปะทะลาว ที่ปารีสเจรจากับ ทั้งสองฝ่ายนั้นได้ผลใน

เดือนหน้าเจ้าสุวรรณภูมาก็จะย้อนกลับไปเจรจาที่ปารีสอีกครั้งหนึ่ง ชาวเรื่องการเจรจาที่ปารีสไม่มีฝ่ายใดเบียดเบียนมากนัก จึงไม่รู้กันละเอียดว่าเจ้าลาวทั้ง ๓ เจรจาต่อรองกันในเรื่องใดบ้าง การเจรจาทะทำให้ไปในลักษณะ ๒ ต่อ ๒ คือเจ้าสุวรรณภูมา พบกับเจ้าบุญอุ้มตามลำพัง แล้วก็ไปพบกับเจ้าสุภานุวงศ์เจรจากันตามลำพังอีก เจรจากันแบบนี้เรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อกลางสัปดาห์ที่แล้ว เจ้าสุวรรณภูมาแถลงว่าเมื่อเจรจากันไม่ได้ผลก็จะกลับลาว เจ้าสุภานุวงศ์จึงยอมให้เปิดประชุมอย่างเป็นทางการ

เรื่องที่เจรจากันนั้นเท่าที่ทราบอยู่บางเรื่องก็ปัญหาเรื่องการรื้อฟื้นรัฐบาลผสมของลาวที่เลิกล้มไปภายหลังที่ขบวนการประเทศลาวเริ่มรุกใหญ่ในเดือนพฤษภาคมที่แล้ว เจ้าสุวรรณภูมาจัดตั้งรัฐมนตรีเพิ่มเติมแทน รัฐมนตรีของฝ่าย ขบวนการ ประเทศลาวและเจ้าสุภานุวงศ์ ททงเวียงจันทน์ไปตั้งมั่นอยู่ในทุ่งไหหินมาเกือบปี เมื่อเจ้าสุภานุวงศ์จะให้ขบวนการประเทศลาวเข้ามาร่วมในคณะรัฐบาลอีก เจ้าสุวรรณภูมาจึงไม่ยอมตกลงในระยะหลัง เจ้าสุภานุวงศ์แสดงที่ทำว่าจะผ่อนปรนให้แก่ฝ่ายเป็นกลางและฝ่ายขวาบ้าง โดยจะยอมถอนกำลังของขบวนการประเทศลาวในทุ่งไหหินกลับเข้าไปในแนวเดิมเมื่อครั้งทำข้อตกลงที่เจนีวาครั้งหลัง ๒ ปีที่แล้ว แต่ก็เพียงจะให้ นายพลกองแดง ผู้บัญชาการทหารของฝ่ายเป็นกลางตกลงกับนายทหารขบวนการประเทศลาวเองโดยตรง เจ้าสุวรรณภูมาจึงไม่ยอม ส่วนข้อเสนอของเจ้าสุวรรณภูมาครั้งหลังสุดให้กำหนดเขตทุ่งไหหินเป็นเขตปลอดทหาร ให้ทุกฝ่ายถอนกำลังออกไปให้หมด มอบให้คณะกรรมการควบคุมสงบศึกเป็นผู้ดูแลร่วมกับกำลังผสมของ ๓ ฝ่าย เจ้าสุภานุวงศ์ก็ปฏิเสธเหมือนกันเมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ จึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่การเจรจาระหว่างผู้นำของลาวทั้ง ๓ ฝ่ายต้องล้มเหลวหรือพับไปอย่างที่เคยเป็นมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง

คำแถลงของเจ้าสุวรรณภูมาแก่นักสื่อพิมพ์และผู้สื่อข่าวที่ปารีสเมื่อวันอาทิตย์ที่แล้ว มีเรื่องที่น่าสนใจมาก เพราะเจ้าสุวรรณภูมากล่าวหาว่าเจ้าสุภานุวงศ์ไม่เป็นตัวของตัวเอง แต่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของจีนคอมมิวนิสต์และเวียตนามเหนือ พฤติการณ์ของเจ้าสุภานุวงศ์มีทางที่จะเชื่อได้ว่าเป็นเช่นนั้น เพราะเมื่อนักหมายเปิดประชุมเจรจากันที่ปารีสเมื่อเดือนที่แล้ว เจ้าสุภานุวงศ์ไป

ถึงล้ากว่ากำหนดหลายวัน ^{๕๕๔} ทงนกเพราะระหว่างเดินทางจากลาวไปฝรั่งเศส เจ้าสุภานุวงศ์ต้องแะ
 หารือกับผู้นำของเวียดนามเหนือที่ฮานอย ผู้นำของจีนคอมมิวนิสต์ที่ปักกิ่ง และรัฐมนตรี
 ต่างประเทศโซเวียตที่มอสโคว์ก่อน เพื่อรับคำแนะนำและความเห็นของคอมมิวนิสต์ ๓ ประเทศนั้น
 เจ้าสุภานุวงศ์กล่าวอย่าง แข็งแรงว่าหากจีน คอมมิวนิสต์ กับเวียดนาม เหนือเลิกก้าว ก้าวแทรกแซง
 กิจกรรมภายในของลาวเสีย ลาวก็จะสามารถปรองดองกันได้และจะมีทางอยู่กับประเทศเพื่อนบ้าน
 ได้อย่างปกติสุข อีกตอนหนึ่งเจ้าสุภานุวงศ์แถลงออกมาตรง ๆ ว่าที่ลาวยังเป็นกลางโดยแท้จริง
 ตามเจตนารมณ์แห่งข้อตกลงที่เจนีวาเมื่อ ๒ ปีที่แล้วไม่ได้ก็เพราะการแทรกแซงก้าวกล้าของจีนคอม-
 มิวนิสต์กับเวียดนามเหนือนั่นเอง ที่รัฐบาลลาวจำต้องขออาวุธจากสหรัฐมาให้ทหารของรัฐบาล
 ใช้ต่อสู้ป้องกันตัวจากการโจมตีของฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้น เป็นเพราะได้ขอให้โซเวียตช่วยแล้ว โซเวียต
 ไม่ยอมช่วยและขอให้ฝรั่งเศสช่วย ฝรั่งเศสก็ช่วยไม่ได้ก็ จึงจำต้องขอให้สหรัฐช่วย เมื่อใดคณะ
 กรรมการควบคุมสงบศึกรับรองได้ว่าทหารเวียดนามเหนือถอนตัวไปจากลาวหมดสิ้นแล้ว ก็ไม่จำเป็น
 ที่รัฐบาลจะต้องขอให้สหรัฐช่วยอีกสืบไป นอกจากเจ้าสุภานุวงศ์ได้กล่าวถึงหลักฐานยืนยันว่า
 มีทหารเวียดนามเหนือเข้ามาอยู่ในลาวตั้งที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว เจ้าสุภานุวงศ์ยังย้ำว่าในขณะนี้
 มีหลักฐานแน่นอนว่าทหารเวียดนามเหนือเข้ามาช่วยขบวนการปะเทดลาวรบถึง ๓๒,๐๐๐ คน และ
 ทหารเวียดนามเหนือเป็นกำลังสำคัญช่วยให้ขบวนการปะเทดลาวชิงเอาทุ่งไหหินไปจากฝ่ายเป็นกลาง
 และฝ่ายขวาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ^{๕๕๕} กับทั้งยังมีภาพถ่ายทางอากาศที่แสดงว่าเวียดนามเหนือยังส่งทหาร
 และอาวุธเข้ามาในลาวอยู่เรื่อย ๆ อีกด้วย

หลักฐานของรัฐบาลลาวและคำแถลงของเจ้า สุภานุวงศ์ ที่กล่าวอย่าง มั่นคงที่ปารีส
 เป็นข้อพิสูจน์ และเป็นหลักฐานที่แน่นแฟ้นอีกครั้งหนึ่งว่า ความยุ่งยากทั้งหมดในลาวขณะนี้มี
 คอมมิวนิสต์ทั้งในลาวและนอกลาวเป็นตัวการละเมิดข้อตกลงที่เจนีวาตั้งแต่แรกและทุกข้อ ลาว
 เป็นกลางไม่ได้อย่างตั้งใจก็เพราะคอมมิวนิสต์เป็นสาเหตุ หลักฐานและความจริงที่กล่าวแล้ว
 จึงเป็นสิ่งที่คอมมิวนิสต์เถียงไม่ขึ้น เว้นแต่จะแก้ตัวในลักษณะที่เรียกว่าน้ำขุ่น ๆ หรือเอาข้าง
 เข้ายูเท่านั้น.

△

อำนาจบริหารของ

สาธารณรัฐเดอะโกลล์

โดย เศรษฐาธิ วงศ์โกมลเชษฐ์

ในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา จะเป็นเพราะระบบการปกครอง รัฐธรรมนูญ และระบบพรรคการเมืองสองพรรคนี้เองที่ทำให้ประเทศทั้งสองมีการปกครองที่มีอำนาจที่แท้จริงตกอยู่กับนายกรัฐมนตรีหรือประธานาธิบดี ผู้ที่รับผิดชอบในการบริหารประเทศของประเทศทั้งสองนี้ได้รับเลือกตั้งโดยประชาชนซึ่งในกรณีของประธานาธิบดีเป็นการเลือกตั้งโดยตรงทุก ๔ ปี และในกรณีของอังกฤษเป็นการเลือกตั้งโดยอ้อม (ประชาชนเลือกพรรคการเมือง หัวหน้าพรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งได้เป็นนายกรัฐมนตรี) เป็นประจำในระยะเวลาหนึ่ง ในทางปฏิบัติที่นายกรัฐมนตรีหรือประธานาธิบดีได้รับเลือกตั้งเช่นนี้ก็เท่ากับว่าเป็นเจตนารมณ์ของประชาชนทั้งสองที่จะให้ประชาชนเลือกผู้นำของชาติให้รับผิดชอบในการบริหารประเทศไปอีกชั่วระยะเวลาหนึ่ง ในอีกหลายประเทศของยุโรป รัฐบาลมีลักษณะเป็นรัฐบาลผสม (Coalition Government) ไม่ใช่รัฐบาลพรรคเดียว (One-party Government) อย่างในกรณีของอังกฤษและสหรัฐซึ่งบางครั้งทำให้ความเป็นผู้นำของประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรีอ่อนแอมาก อันเป็นผลจากการมีระบบพรรคการเมืองหลายพรรค นักรัฐศาสตร์บางคนได้เรียกรัฐบาลแบบอังกฤษและสหรัฐอเมริกาว่า รัฐบาลที่มีผู้นำคนเดียว (One-leader Government) และเรียกรัฐบาลผสมของยุโรปหลายประเทศว่า รัฐบาลที่มีผู้นำหลายคน (Multi-leader Government)

ในทัศนะของนายพลเดอะโกลล์ของฝรั่งเศสนั้น ถ้าหากจะศึกษาจากสุนทรพจน์ รัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๕ และการกระทำต่าง ๆ ของเดอะโกลล์เองแล้ว ท่านผู้นั้นย่อมหรือมี

ความโน้มเอียงไปในทางนิยมรัฐบาลแบบอังกฤษและสหรัฐอเมริกา คือรัฐบาลที่มีผู้นำคนเดียวที่แน่นอน แต่ไม่ใช่รัฐบาลแบบรัฐสภาอย่างอังกฤษหรือแบบประธานาธิบดีอย่างสหรัฐทุกประการแต่อย่างใด ท่านผู้เขียนพยายามหยิบยืมเอาส่วนดีบางส่วนของแบบอังกฤษและส่วนดีบางส่วนของแบบอเมริกามาใช้ เฉพาะที่ก่อให้เกิดและส่งเสริมความมั่นคงของรัฐบาลที่มีผู้นำคนเดียวที่เหมาะสมกับประเทศฝรั่งเศสเท่านั้น

รูปรัฐบาลที่รัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๕ สถาปนาขึ้นนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับแบบแองโกลแซกซอน แต่ยังคงรักษาลักษณะเฉพาะของฝรั่งเศสไว้มาก เนื่องจากความวิตกว่าฝรั่งเศสจะวิวัฒนาการไปเป็นเผด็จการหรือมีจักรพรรดิต่อไป อำนาจบริหารในรัฐธรรมนูญใหม่จึงมีการแบ่งแยกให้แก่ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งให้แก่นายกรัฐมนตรีซึ่งในฝรั่งเศสคงจะมีฐานะเป็นหัวหน้ารัฐบาลผสมไปอีกนาน เนื่องจากระบบพรรคการเมืองหลายพรรค หรือจนกว่าจะมีพรรคการเมืองพรรคหนึ่งพรรคใดสามารถคุมเสียงส่วนมากในรัฐสภาได้

ในการศึกษาถึงอำนาจบริหารตามรัฐธรรมนูญฝรั่งเศสสาธารณรัฐที่ ๕ นั้น ควรจะแบ่งศึกษาออกเป็น ๒ ตอน คือ

๑. ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ
๒. นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี

๑. ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ เป็นตำแหน่งประมุขของรัฐที่ได้รับการเลือกตั้งโดยอ้อม

๑.๑ การเลือกตั้งประธานาธิบดี ประธานาธิบดีอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๗ ปี โดยมีคณะผู้เลือกตั้ง (electoral college) เป็นผู้เลือกประธานาธิบดี คณะผู้เลือกตั้งนี้ประกอบไปด้วยบุคคล ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เป็นสมาชิกรัฐสภาฝรั่งเศสทั้งสองสภาซึ่งมีจำนวน ๖๘๕ คน ในจำนวนนี้เป็นสมาชิกสภาล่าง ๔๖๕ คน และสมาชิกสภาสูง ๒๓๐ คน กลุ่มที่สอง เป็นผู้แทนของเทศบาลหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งเรียกว่า Local representatives เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดประกอบด้วยนายกเทศมนตรี เทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล ทั้งประเทศมีจำนวนรวม

ทั้งหมด ๘๕,๖๑๕ คน (จำนวนการเลือกตั้งปี ๑๙๕๘) เทศบาลที่มีประชาชนมากก็ยังมีผู้แทนได้มาก (ซึ่งรายละเอียดนี้โปรดดูรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๕ ที่ได้ลงพิมพ์ในหนังสือรัฐสภาสารไปแล้ว) กลุ่มที่สาม เป็นผู้แทนโพ้นทะเล (overseas representatives) มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒,๕๕๓ คน (ในปี ๑๙๕๘) ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกสภาทั้งหมดของดินแดนโพ้นทะเล สมาชิกสภาจังหวัดโพ้นทะเล สมาชิกสภาเทศบาลของดินแดนและจังหวัดโพ้นทะเลทั้งหมด ผู้แทนในกลุ่มที่ ๓ นี้ มีประมาณ ๔% ของคณะผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีทั้งหมด

ระบบการเลือกตั้ง ประธานาธิบดี ทำให้ เมืองเล็กเมืองน้อยและชนบทของฝรั่งเศสได้เปรียบเมืองใหญ่และเมืองหลวง ทั้งนี้จะเห็นได้จากข้อเท็จจริงที่ว่า เทศบาลที่มีพลเมืองน้อยกว่า ๑,๐๐๐ คน มีคะแนนเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ๓๘% และเทศบาลที่มีพลเมืองตั้งแต่ ๑,๐๐๐-๘,๐๐๐ คน มีคะแนนเสียงถึง ๕๐% ของคะแนนเสียงทั้งหมด สำหรับนครปารีสที่เป็นจังหวัดแซน (Seine department) ซึ่งมีพลเมืองประมาณ ๘ ของพลเมืองทั้งหมดของฝรั่งเศส มีคะแนนเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดีเพียง ๘% ของคะแนนเสียงทั้งหมด การที่เมืองเล็กเมืองน้อยและชนบทมีคะแนนเสียงถึง ๘๘% ของคะแนนเสียงทั้งหมดนั้น ทำให้พรรคการเมืองเก่า ๆ และพรรคกลาง (Centres) ต่าง ๆ ได้เปรียบเพราะชาวเมืองเล็กเมืองน้อยและชนบทนิยมพรรคดังกล่าวอยู่แล้ว แต่การเลือกตั้งประธานาธิบดีเดอะโกลด์ ปี ๑๙๕๘ นั้น ไม่ใช้การเลือกตั้งธรรมดา ในยามปกติซึ่งคณะผู้เลือกตั้งจะต้องเลือกเดอะโกลด์อย่างแน่นอน นักวิทยาศาสตร์คนสำคัญของฝรั่งเศส เช่น ศาสตราจารย์ โมริส ดูแวร์เจ (Maurice Duverger) และศาสตราจารย์อ็องรี เวเดล (George Vedel) เป็นต้น วิตกว่าในยามปกติโดยที่ชนบทและเมืองเล็กเมืองน้อยได้เสียงข้างมาก ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีเช่นนี้ จะทำให้ประธานาธิบดีตกอยู่ใต้อิทธิพลของชนบท (เกษตรกรรม) มากกว่าในเมือง (อุตสาหกรรม)

ถ้าหากเราจะศึกษาเจตนารมณ์ของผู้ร่างรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริงแล้วจะเห็นว่า การที่จัดให้มีคณะผู้เลือกตั้ง หรือ electoral college เพื่อเลือกตั้งประธานาธิบดีซึ่งมีจำนวนมากและเป็นผู้แทนของหลายฝ่ายทั้งในและนอกประเทศนั้นก็เพื่อที่จะให้ผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีที่สมควรเขตกว้าง

ขวางและมาจากเขตแดนต่าง ๆ และให้ขอบเขตของการเป็นผู้แทนของประชาชนของประธานาธิบดี เทียบเท่ากับขอบเขตของการเป็นผู้แทนของรัฐสภาและนายกรัฐมนตรี แต่อย่างไรก็ตาม จำนวน คณะผู้เลือกตั้งนั้น ไม่มากพอที่จะกีดกันไม่ให้มีการเมืองเมืออำนาจขึ้นเป็นประธานาธิบดีได้ วิธีการ บังคับไม่ให้ผู้แสวงหาอำนาจได้เป็นประธานาธิบดีนั้นในรัฐธรรมนูญปัจจุบันคงจะทำได้ยาก เนื่องจากมีคนเลือกตั้งจำนวนหนึ่งน้อย ทางบังคับก็ต้องปฏิรูปการเลือกตั้งซึ่งคงจะนำแบบอเมริกันมา ใช้ได้บ้าง

อย่างไรก็ดี ประธานาธิบดีในอนาคตที่สืบตำแหน่งต่อจากนายพลเดโมแครต คงจะมี ฐานะเป็นประมุขของรัฐที่แท้จริงเช่น พระมหากษัตริย์อังกฤษ^{๕๕๔} เพราะรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ร่างขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับนายพลเดโมแครตเท่านั้น เป็นที่สงสัยว่าเมื่อท่านผู้พ้นจากตำแหน่ง ประธานาธิบดีไป ความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงรัฐธรรมนูญให้มีการเลือกตั้งระบบใหม่และให้ ประธานาธิบดีมีฐานะใหม่แตกต่างจากเดโมแครตจะมีมากขึ้น

๑.๒ คุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นประธานาธิบดี รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ของ ฝรั่งเศสไม่ได้มีบทบัญญัติไว้อย่างแน่นอนชัดเจนในเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครเป็นประธานาธิบดี แต่อย่างใด รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เพียงว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีนั้นจะต้องมี สมาชิกของคณะผู้เลือกตั้ง (electoral college) อย่างน้อย ๕๐ คนเป็นผู้รับรอง จำนวน ๕๐ คนนี้เป็นจำนวนที่ น้อยเมื่อ เปรียบเทียบกับจำนวน ผู้เลือกตั้ง ประธานาธิบดี ทั้งหมดซึ่ง มีอยู่ประมาณ ๗๕,๖๑๕ คน จำนวนผู้รับรอง ๕๐ คนนี้แม้จะไม่มากก็มีประโยชน์พอเพียงที่จะบัญญัติไว้ เพราะ จะทำให้บุคคลบางคน เช่น คารานักว็องแควลาตินควอเตอร์ (Latin Quarter) สมัครรับเลือก ตั้งไม่ได้และในสมัยสาธารณรัฐที่ ๓ และที่ ๔ นั้น คารานักว็องคนหนึ่งคงจะสมัครเป็นประธานาธิบดี ได้โดยไม่ต้องมีผู้รับรองแม้แต่คนเดียว

นอกจากนี้โปรดสังเกตว่า ในรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๓ และที่ ๔ ได้มีบทบัญญัติ ห้ามมิให้เชื้อพระวงศ์ของบรรดาราชวงศ์ปกครองฝรั่งเศสมาก่อนสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี แต่ในรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๕ นี้ ไม่ได้ห้ามไว้เลย นับว่าเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี ๑๘๗๔ ที่เชื้อ

พระวงศ์จะสมัครเป็นประธานาธิบดีได้เมื่อมีผู้รับรองที่เป็นสมาชิกคณะผู้เลือกตั้ง ๕๐ คนขึ้นไป

๑.๓ การหาเสียง (campaign) กฎหมายเลือกตั้งของฝรั่งเศสจำกัดการหาเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดีไว้มาก คือ การหาเสียงจะกระทำได้แต่ในวงเขตผู้ออกเสียงเลือกประธานาธิบดี หรือ electoral college เท่านั้น จะหาเสียงกับประชาชนไม่ได้ นอกจากนั้นผู้สมัครรับเลือกตั้งจะใช้วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หรือป้ายโฆษณาไม่ได้ ในปี ๑๙๕๘ ที่นายพลเดอโกลล์สมัครรับเลือกตั้งนั้น เดอโกลล์ไม่ได้เคยหาเสียงเลย พรรคการเมืองต่าง ๆ มีการประชุมปรึกษากันว่าจะสนับสนุนเดอโกลล์เพียงใดหรือไม่ ในการเลือกตั้งครั้งนั้นถ้าหากเดอโกลล์ไม่สมัครรับเลือกตั้งแล้ว การหาเสียงคงจะเขาวงกตมากขึ้น

๑.๔ การออกเสียงเลือกตั้ง การออกเสียงเลือกตั้งของผู้เลือกตั้งประธานาธิบดีนั้น จะกระทำกันที่เมืองที่ตั้งจังหวัด (department) หรือเมืองที่กำหนดไว้ในดินแดนโพ้นทะเล ผู้ออกเสียงเลือกตั้งทุกคนได้รับเงินค่าเดินทางและเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปออกเสียงเลือกตั้ง ส่วนผู้ที่เดินทางไปแล้วไม่ได้ออกเสียงจะมีความผิดถูกปรับประมาณ ๑,๒๐๐ บาท (๖๐ เหรียญสหรัฐ)

การเลือกตั้งประธานาธิบดีจะต้องมีการออกเสียงอย่างน้อย ๒ ครั้ง การออกเสียงครั้งแรก (first ballot) กับการออกเสียงครั้งที่สอง (second ballot) จะต้องมียะห่างกัน ๑ สัปดาห์ ภายหลังที่มีการออกเสียงครั้งแรกแล้ว จะสมัครรับเลือกตั้งอีกไม่ได้เว้นไว้แต่ผู้สมัครสังกัดคนละพรรคการเมืองก่อนการออกเสียงครั้งแรกแล้ว ๒ คน ลาออกจากการแข่งขันและเสนอบุคคลอื่นเพียง ๑ คนเข้าแข่งขันแทน

ในตอนนีไคร้จะขอนำรายละเอียดบางประการเกี่ยวกับการออกเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดี ในปี ๑๙๕๘ มารวบรวมพิพม์ไว้ ณ ที่นี้เพื่อประกอบการศึกษาในการเลือกตั้งครั้งนั้นมีผู้มาลงทะเบียนเป็นผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ๘๑,๗๖๑ คน ในจำนวนนี้มีผู้ออกเสียง ๘๑,๒๙๐ คน และบัตรที่ใช้ได้มีเพียง ๗๘,๔๗๑ บัตร เท่านั้น ประธานาธิบดีเดอโกลล์ได้คะแนนรวม ๗๗% ของคะแนนทั้งหมด มารานน์ (Marrane) ได้ ๑๓% และชาเตอเล (Chatelet) ได้ ๘% ของคะแนนเสียงทั้งหมด ถ้าหากจะแยกคะแนนเสียงออกเป็นส่วน ๆ ตามเขตแดนต่าง ๆ แล้วก็จะเห็นว่า

เขตแดน	คะแนนของ เคอะโกลด์	คะแนนของ มาราณัน	คะแนนของ ชาเคอะเค
ฝรั่งเศส	๕๗,๖๔๙	๙๐,๓๒๕	๒,๖๓๗
จังหวัดโพ้นทะเล	๙๓๗	๙๖๖	๓๗
อัลจีเรีย	๖๕	๐	๐
ซาฮารา	๒๑๔	๓	๓
ดินแดนโพ้นทะเล	๒๐๔	๐	๔
รัฐโพ้นทะเล	๓,๓๒๕	๕๑	๖๐
รวม	๖๒,๓๙๔	๙๐,๓๕๔	๖,๗๒๒

นอกจากนี้ ปรากฏว่า พรรคคอมมิวนิสต์สนับสนุนมาราณัน พรรคสังคมนิยมบางส่วน พรรคฝ่ายซ้ายจำนวนมากและพรรคมันเดส ฟรังซ์ (Mendec-France)* สนับสนุนชาเคอะเค ส่วนพรรคอื่น ๆ สนับสนุนเคอะโกลด์ทั้งหมด ส่วนพรรคปูลาดิสต์ (Poujadist) นั้นแม้จะไม่สนับสนุนเคอะโกลด์ก็ไม่สนับสนุน พรรคอื่น และไม่โหวตผู้หนึ่งของ พรรคไป สมควรสังเกตอีก ดั่งข้างซ้าย เคอะโกลด์

๑.๕ อำนาจของประธานาธิบดี อำนาจของประธานาธิบดีฝรั่งเศสตามรัฐธรรมนูญ สาธารณรัฐที่ ๕ อาจแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ อำนาจที่แท้จริงโดยเฉพาะของประธานาธิบดี และอำนาจที่ประธานาธิบดีมีและใช้ร่วมกับนายกรัฐมนตรี มาตรา ๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า อำนาจใดบ้างอยู่ในประเภทแรกและอำนาจใดบ้างอยู่ในประเภทที่ ๒ ประธานาธิบดีย่อมมีอำนาจโดยสมบูรณ์ที่จะดำเนินการได้โดยไม่ต้องมีการรับรองหรือรับสนองของ นายกรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรี ส่วนอำนาจที่นายกรัฐมนตรีมีและใช้ร่วมกับประธานาธิบดีนั้น ประธานาธิบดีต้องให้นายกรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีรับรองหรือรับสนองเสมอ

ตามมาตรา ๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญฝรั่งเศส สาธารณรัฐที่ ๕ นั้น ได้บัญญัติไว้โดยชัดเจนว่า เรื่องที่ประธานาธิบดีทำได้เองโดยไม่ต้องให้นายกรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีรับรองหรือรับสนองนั้น มีดังนี้ คือ

๑. ชื่อพรรค UFD ซึ่งย่อมาจาก Union des Forces Democratiques.

LIRT

- (๑) อำนาจตามมาตรา ๘ วรรคแรก ซึ่งเกี่ยวกับการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และการส่งใบลาออกของนายกรัฐมนตรี
- (๒) อำนาจตามมาตรา ๑๑ ซึ่งเกี่ยวกับการเสนอร่างกฎหมายให้ประชาชนออกเสียงประชามติ
- (๓) อำนาจตามมาตรา ๑๒ ซึ่งเกี่ยวกับการยุบสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) อำนาจตามมาตรา ๑๖ ซึ่งเกี่ยวกับการใช้อำนาจพิเศษของประธานาธิบดี
- (๕) อำนาจตามมาตรา ๑๗ ซึ่งเกี่ยวกับการส่งสาส์นของประธานาธิบดีไปยังรัฐสภา
- (๖) อำนาจตามมาตรา ๕๔ ซึ่งเกี่ยวกับการเสนอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาว่า สนธิสัญญาฉบับหนึ่งฉบับใดขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่
- (๗) อำนาจตามมาตรา ๕๖ ซึ่งเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ
- (๘) อำนาจตามมาตรา ๖๑ ซึ่งประธานาธิบดีมีอำนาจที่จะเสนอให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาก่อนประกาศใช้กฎหมายว่า ร่างกฎหมายฉบับใดก็ดี หรือระเบียบข้อบังคับการประชุมใดก็ดีขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

ในการกล่าวถึงอำนาจของประธานาธิบดีในสาธารณรัฐที่ ๕ นี้ จะขอล่าวโดยละเอียดเฉพาะบางเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การเลือกนายกรัฐมนตรี ในสาธารณรัฐที่ ๓ และที่ ๔ ประธานาธิบดีประมุขของรัฐมีอำนาจที่เกือบจะเรียกว่าเป็นของตนเองอย่างแท้จริง คือ อำนาจในการเลือกนายกรัฐมนตรี ในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๑๘๗๕ (สาธารณรัฐที่ ๓) ประธานาธิบดีจะเป็นผู้เลือกนายกรัฐมนตรี (เรียกชื่อเป็นทางการในรัฐธรรมนูญว่า Président du Conseil –ประธานในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี) นายกรัฐมนตรีผู้หนึ่งจะมีหน้าที่จัดตั้งรัฐบาลขึ้นแต่จะอยู่ในตำแหน่งตราบเท่าที่รัฐสภาให้ความไว้วางใจ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๑๙๔๖ (สาธารณรัฐที่ ๔) ได้แก้ไขบทบัญญัติของสาธารณรัฐที่ ๓ ว่า ประธานาธิบดีมีอำนาจเลือกนายกรัฐมนตรีก็จริง แต่นายกรัฐมนตรีผู้ที่ประธานาธิบดีเลือกจะ

ต้องเสนอนโยบายของตนต่อสภาเพื่ออนุมัติเสียก่อน ที่จะไปจัดตั้งรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี วิธีการเช่นนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงในปี ๑๙๕๔ นายกรัฐมนตรีที่ประธานาธิบดีเลือกไว้จะจัดตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นก่อนเสนอนโยบายต่อรัฐสภา

รัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๕ ได้กลับไปใช้วิธีการในสมัยสาธารณรัฐที่ ๓ อีกครั้งหนึ่ง ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญฉบับปี ๑๙๔๕ ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี โดยไม่ต้องมีการให้สภาต้องรับรองนโยบายของรัฐบาลแต่อย่างใดเลย แต่บทบัญญัติที่คลุมเครือของมาตรา ๔๙ ซึ่งจะได้กล่าวถึงโดยละเอียดต่อไปนั้นทำให้บางคนคิดว่า นายกรัฐมนตรีและ คณะรัฐมนตรีต้อง ได้รับการรับรองจากรัฐสภาด้วยจึงจะเป็น คณะรัฐมนตรี ที่ชอบด้วยกฎหมาย (รัฐสภาในที่นี้หมายถึงสภาล่าง) แต่ไม่ว่านายกรัฐมนตรีจะขอให้สภารับรองหรือไม่ก็ตาม ประธานาธิบดีควรจะเข้าใจไว้ด้วยว่า คณะรัฐมนตรีนั้นจะต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภาโดยตนเองจึงอาจจะกล่าวได้โดยไม่มีผิดพลาดว่า ประธานาธิบดีไม่มีอิทธิพลมากนักในการเลือกนายกรัฐมนตรีและ โดยเฉพาะที่ฝรั่งเศสมีระบบพรรคการเมืองหลายพรรคด้วยแล้ว ความเป็นอิสระในการเลือกนายกรัฐมนตรีของประธานาธิบดีจึงน้อยลง

ในสมัยสาธารณรัฐที่ ๕ นั้น ประธานาธิบดีต้องติดต่อกับพรรคการเมืองต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีในหลายโอกาส ประธานาธิบดีมีบทบาทในการติดต่อกับพรรคการเมืองต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกสภาผู้ มีอิทธิพลหนึ่งหรือหลายคน ตามที่กล่าวข้างต้น เรเน เปเลอว์ (René Pleven) ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการประจำทั้งในสมัยที่ประธานาธิบดีอวีอล และประธานาธิบดีโคต ประธานาธิบดีสาธารณรัฐที่ ๕ ย่อมอยู่ในฐานะที่จะเจรจาติดต่อกับพรรคการเมืองเกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐบาลได้ดีกว่าสมัยสาธารณรัฐที่ ๔ ถ้าหากมีมติมหาชนสนับสนุนประธานาธิบดีอยู่มาก ประธานาธิบดียังสามารถบังคับให้สภายอมรับนายกรัฐมนตรีที่ตนเลือก ซึ่งถ้าหากไม่ยอมรับประธานาธิบดีก็เชื่อว่า จะใช้อำนาจยุบสภาเสียได้.

(มีต่อ)

LIRT

ต้องการทุนให้ลูกหลานไว้เล่าเรียน

เชิญฝากออมสินประเภทสงเคราะห์ชีวิตและการศึกษา

งานของ

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
(ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๑๔

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

พลเอก หลวงสุทธีสารวรรณกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุมและแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาวันนี้ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์จะเสด็จมาทรงปฏิญาณที่ต่อประชุม ฉะนั้นในระหว่างนี้ขอพักการประชุมชั่วคราว

ครั้นได้เวลา ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญได้นำเสด็จผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์เข้าสู่ที่ประชุม และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ทรงประทับ ณ ที่ซึ่งจัดไว้

ครั้นแล้ว ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป และได้อ่านประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ให้ที่ประชุมทราบที่ประชุมรับทราบ

ต่อจากนั้น สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ได้ทรงปฏิญาณต่อที่ประชุมว่า “ข้าพเจ้าขอปฏิญาณในที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาว่าจะซื่อสัตย์สุจริตและจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของประเทศ

Legislative Institutional Repository of Thailand

เมื่อประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญได้ตามไปส่งเสด็จเสร็จแล้ว จึงกลับมาดำเนินการ
ประชุมต่อไป

๑. ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งเรื่องการปรับปรุงและตั้งรัฐมนตรี มีความว่า พลเอก สุรจิต จารุเศรณี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้ขอกราบบังคมลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ปรับปรุงและแต่งตั้งรัฐมนตรีบางตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

ทรง ตงแตวณท ๘ กันยายน ๒๕๐๗

๒. ได้รับหนังสือจากประธานกรรมการตรวจรายงานการประชุมแจ้งว่า พลโท กฤษ บุญณกันต์ ซึ่งเป็นกรรมการอยู่ในคณะนี้ได้ขอลาออกจากกรรมการ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๗ กรรมการในคณะจึงว่างลง จึงแจ้งให้ทประชุมตั้งซ่อม

ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายประเสริฐ บัณฑิตกุล เป็นกรรมาธิการสามัญตรวจ
รายงานการประชุมซ่อมแทน

๓. ได้รับหนังสือจากประธานกรรมการเศรษฐกิจ แจ้งว่า นายพลของ ปึงตระกูล ซึ่งเป็นกรรมการอยู่ในขณะนี้ขอลาออกจากกรรมการ ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๐๗

การรวมกิจการในขณะนี้จึงว่างลง จึงแจ้งให้ทปประชุมตั้งข้อม

ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง **นายกมล วรรณประภา** เป็นกรรมาธิการสามัญชุดเศรษฐกิจ

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาพความมั่นคงแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า เนื่องด้วยตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้จัดตั้งกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติขึ้นใหม่ และกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับสภาพความมั่นคงแห่งชาติ แต่ตามกฎหมายว่าด้วยสภาพความมั่นคงแห่งชาติในปัจจุบัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมิได้ร่วมเป็นสมาชิกสภาพความมั่นคงแห่งชาติด้วย จึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสภาพความมั่นคงแห่งชาติ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเป็นสมาชิกสภาพความมั่นคงแห่งชาติเพิ่มขึ้น

ได้มีสมาชิกซักถามข้อข้องใจเกี่ยวกับการตั้งสมาชิกสภาพความมั่นคงแห่งชาติเพิ่มขึ้นบางประการ ซึ่ง จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน.

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา

ประเสริฐ บัณฑิตกุล
(นายประเสริฐ บัณฑิตกุล)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ

บันทึกการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ
(ทำหน้าที่นิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๑๕

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

พลเอก หลวงสุทธิสารวรรณกร ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญกล่าวเปิดประชุม และ
เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เวียงตามลำดับมาตราจนจบ
ร่าง และในวาระที่ ๓ ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ครั้นแล้ว จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีได้กล่าวแสดงความขอบคุณต่อที่
ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญมีความว่า เนื่องในการที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้รัฐบาลนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ
ให้บรรลุถึงความเจริญก้าวหน้า อันจะยังผลให้ประชาชนพลเมืองในชาติได้รับความผาสุกยิ่งขึ้น
นับว่าเป็นความร่วมมือของสภาร่างรัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง และได้กล่าวเพิ่มเติมว่า จะบริหาร
ราชการไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และจะใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อจะดำเนินงานให้ได้ผลสมบูรณ์
ตามโครงการ และให้ประชาชนได้รับความผาสุกมากที่สุด

ในที่สุดได้กล่าวขอบคุณประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
และคณะกรรมการ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องที่ได้ร่วมพิจารณาอนุมัติให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณนี้ให้ทันใช้ตามปีงบประมาณ

ต่อจากนั้น ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
สถาปนามันคงแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณา
เสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบ
ร่าง และในวาระที่ ๓ ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการปล้ง
งานแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๐๗ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ มีใจความสำคัญว่า โดยที่การปล้งงานแห่งชาติได้โอนมาสังกัดกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในราชการของการ
ปล้งงานแห่งชาติ มิได้มีตำแหน่งเป็นกรรมการของคณะกรรมการปล้งงานแห่งชาติด้วย จึงจำเป็นต้อง
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปล้งงานแห่งชาติ

ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรข้องใจเกี่ยวกับคณะกรรมการปล้งงานแห่งชาติบางประการ ซึ่ง
จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงตอบจนเป็นที่พอใจแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้
ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน.

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
(นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ทำหน้าที่เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ

LIRT

บริษัท **บุญยวนิช จำกัด**

ขอเสนอบริการสะดวกและรวดเร็ว

จำหน่ายตั๋วโดยสารเครื่องบิน เรือเดินสมุทร และรถไฟ

จัดสำรองโรงแรมในต่างประเทศ จัดหาโรงเรียนและมหาวิทยาลัย

ในต่างประเทศ และที่พัก สำหรับนักศึกษา

รับส่งพัสดุ และสินค้าทางไปรษณีย์ ทางอากาศ ทางเรือ

สนใจโปรดติดต่อที่

๘, ๑๐, ๑๒ ถนนหลังวังบูรพา พระนคร

โทรศัพท์ ๒๗๖๑๑ ๒๗๖๑๒ ๒๗๖๑๓

หรือ

บุญยวนิช สาขาในโรงแรมเอราวัณ

โทรศัพท์ ๕๔๒๔๒

รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(ทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญ)

ครั้งที่ ๒๓

วันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมประชุม ๑๕๐ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะได้เริ่มดำเนินการประชุมในฐานะทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้ไม่มีอะไรแจ้งให้ทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ หัวข้อระเบียบวาระซึ่งคณะกรรมการระเบียบวาระเสนอหัวข้อที่ค้าง

พิจารณา

๑๑. รัฐสภา ๑๑.๕ ในบรรดาคุณสมบัติของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ที่จะกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น จะกำหนดคุณสมบัติต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่กำหนดจะบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งหรือไม่

๑๑.๕.๓ มาตรฐานการศึกษา หรือคุณสมบัติอื่นเมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐานที่กำหนดขอได้เชิญอภิปรายต่อไป

พลตำรวจโทบรรลือ เรื่องตระกูล : กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่อนุญาตให้กระผมได้อภิปรายเพิ่มเติม ในประการแรกกระผมใคร่ขอทราบถึงอำนาจอธิปไตยเสียก่อนว่าเป็นหลักสำคัญในลัทธิประชาธิปไตยเพียงใด และใครจะเป็นผู้ใช้อำนาจนั้น การกำหนดคุณสมบัติบางประการของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้นแก่ระบอบประชาธิปไตย จะกำหนด

เงื่อนไขให้เกิดผลดีแก่ลัทธิประชาธิปไตย เราจะกระทำได้ดีหรือไม่ หรือว่าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ได้เลย เป็นการตัดสินสิทธิของราษฎร ปัจจุบันนี้รัฐธรรมนูญของประเทศต่าง ๆ เช่น ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น อิตาลี เยอรมัน และไทย เป็นต้น ก็ได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า อำนาจอิสระสูงสุดของประเทศนั้นเป็นของราษฎรทั้งหลาย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาตรา ๒ ได้บัญญัติเอาไว้ว่าอำนาจอิสระย่อมมาจากปวงชนชาวไทย ประเทศอังกฤษแม้จะมีการปกครอง ซึ่งใคร ๆ ก็เถียงไม่ได้ว่าเป็นประชาธิปไตยอย่างดี แต่โดยที่อังกฤษไม่ใช้รัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรเป็นส่วนสำคัญ รัฐธรรมนูญบางส่วนของอังกฤษก็มีตัวบทเป็นลายลักษณ์อักษรด้วย แต่ก็ไม่มีข้อความบัญญัติว่า อำนาจอิสระนี้เป็นของประชาชนหรือเป็นของชาติเหมือนกับประเทศอื่น แต่อังกฤษถือเป็นประเพณีว่าอำนาจอิสระสถิตอยู่ในรัฐสภาในการที่ระบอบประชาธิปไตยได้รับการยกย่องก็เพราะเหตุว่าราษฎรได้รับการศึกษา มีความรู้ เอาใจใส่ต่อการปกครองบ้านเมืองของตนและประเทศอื่น ๆ มากขึ้น ราษฎรมีความรู้ ในทางศึกษาเล่าเรียน มีจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ท่านเลขาธิการผู้ดำรงตำแหน่งนี้ขอเชิญได้แบ่งแยกอำนาจอิสระสูงสุดมาจากสวรรค์ หรือที่เรียกกันว่าลัทธิเทพาธิปไตยนั้นอย่างหนึ่ง และมาจากราษฎรหรือที่เรียกว่าลัทธิประชาธิปไตยนั้นอีกอย่างหนึ่ง ในมนุษย์ที่ถือว่าอำนาจอิสระสูงสุดมาจากราษฎรนั้น อาจมีพระมหากษัตริย์หรือประธานาธิบดีปกครองก็ได้ ไม่ขัดต่อลัทธิประชาธิปไตยแต่ประการใด อำนาจอิสระย่อมถูกใช้ไปเพื่อประโยชน์ของราษฎร ฉะนั้นจึงเป็นการสมควรที่ราษฎรจะต้องใช้อำนาจอิสระเหล่านั้น ประเทศต่าง ๆ ที่สถาปนารัฐธรรมนูญขึ้นมาก็โดยประสงค์จะให้ราษฎรมีการปกครองตนเอง แต่เป็นการรับรู้กันว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้น การให้สิทธิทางการเมืองแก่ราษฎรบางคนโดยอาศัยความรู้ความสามารถเป็นเกณฑ์นั้น เป็นการแบ่งชนราษฎร ไม่ให้สิทธิทางการเมืองทั่วถึงกัน แต่ก็มีความจำเป็นที่จะต้องกระทำเพื่อมิให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกลับไม่สู่ระบอบเดิมหรือระบอบอื่น ฉะนั้นการจำกัดสิทธิของราษฎรเท่าที่มีความจำเป็นเกิดขึ้น จึงไม่ขัดต่อลัทธิประชาธิปไตย ระบอบประชาธิปไตยนั้นจะจัดให้ราษฎรมากเท่าใดหรือน้อยเท่าใดใช้อำนาจอิสระโดยตรงหรือโดยอ้อม ก็ย่อมต้องแล้วแต่กาลเวลา แต่จะต้องพิจารณาถึงสิ่งแวดล้อมหลายประการประกอบกันให้เหมาะสม เช่น การศึกษา วัฒนธรรม และความเข้าใจ

ใจของราษฎรในการปกครองทางการเมือง อย่างไรก็ดี ระบบประชาธิปไตยซึ่งเป็นผลดีในประเทศ
หนึ่ง แต่เมื่อนำไปใช้ในประเทศหนึ่ง ก็อาจจะเป็นผลร้ายก็ได้ ความสำคัญจึงอยู่ที่การศึกษา
ของพลเมือง และความเข้าใจดีในลัทธิประชาธิปไตย ฉะนั้นทุกประเทศที่ใช้ระบบประชาธิปไตย
จึงต้องวางรูปแบบการปกครองประเทศให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของประเทศนั้น การที่รัฐบาลของ
คณะปฏิวัติได้จัดตั้งสภาศึกษาแห่งชาติ สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สภาวัฒนธรรม และ
สภาความมั่นคงแห่งชาติขึ้นในรูปการปกครองประเทศไทยก็เพื่อให้เกิดการฉันทามติในหลักการปกครอง
ระบบประชาธิปไตย หลักสำคัญแห่งลัทธิประชาธิปไตยก็คือ ให้บุคคลมีเสรีภาพ สมรรถภาพ และ
มีระเบียบวินัยภายใต้บังคับของกฎหมายและเหตุผล ท่านเคม็งโซว์รัฐบุรุษผู้เรืองนามของโลกได้
กล่าวได้ว่า ประชาธิปไตยเป็นการปกครองโดยเหตุผล ฉะนั้นการศึกษาที่รัฐบาลจัดให้ประชาชน
เท่านั้นที่จะทำให้ราษฎรเข้าใจเหตุผลในระบบประชาธิปไตย และรู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนน้อย
ให้กับประโยชน์ส่วนใหญ่ ไม่หันเหไปยังระบบอื่นดังที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติได้กล่าวถึงลัทธิ
คอมมิวนิสต์ไว้ในคำอภิปรายของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยได้เข้าสู่ระบบประชาธิปไตย
มาประมาณ ๓๐ ปี รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้เปิดโอกาสให้ราษฎรเลือกผู้แทน
ของตนได้อย่างกว้างขวาง เว้นไว้แต่ว่าในการจำเป็นบางประการเช่นผู้เยาว์หรือผู้วิกลจริตจิตฟั่น
เฟือน เป็นต้น ตามแบบอย่างของประเทศประชาธิปไตยอื่นได้ปฏิบัติกันอยู่โดยเขาได้กำหนดไว้ใน
รัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งฯ ส่วนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้นทุก
ฉบับไม่เคยได้กำหนดคุณสมบัติอันเกี่ยวกับการศึกษาไว้เลย จึงทำให้ท่านเห็นว่า ถ้าจะกำหนด
การศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงเลือกตั้งไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วจะเป็นการจำกัดสิทธิของราษฎร ความ
จริงเป็นการกำหนดคุณสมบัติเกี่ยวแก่ความสามารถในการออกเสียงเลือกตั้งก็เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่
ชัดแจ้งจริงในการ ออกเสียงเลือกตั้งในประเทศไทยแทบ ทุกครั้ง ประสบ แต่ความ ล้มเหลวใน ระบบ
ประชาธิปไตยจนอาจกล่าวได้ว่าเกิดขึ้นจากการเลือกตั้งที่ขาดความสามารถ แต่จะโทษใครไม่ได้
ดังที่ท่านสมาชิกผู้ มีเกียรติได้กล่าวว่าไม่ใช่ความผิดของราษฎรผู้เลือกตั้ง และก็ไม่ใช่ว่าความผิด
ของผู้ใด ตลอดทั้งบุคคลที่ไม่รู้หนังสือไม่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง นักปกครองที่ไม่รู้หนังสือเลย

LIRT

ก็ยังปกครองได้ดีไม่มีที่ติ แต่จะเป็นความผิดของใครนั้นน่าจะได้มีการว่ากล่าวกันเสียให้แจ่มแจ้ง แต่มาเสียตายที่ไม่มีการตั้งกรรมาธิการจากสภาไปทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเหล่านั้น ทั้ง ๆ ที่สภา ก็มีอำนาจ ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๘ แห่งรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๕ ว่า สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเลือกตั้งสมาชิกเป็นคณะกรรมาธิการ ออกไปสอบสวนข้อความใด ๆ อันอยู่ในวงงานของสภา จึงเป็นการยากที่กระผมจะชี้แจงให้ชัดลงไปได้ว่าการเลือกตั้งที่ไม่เรียบร้อยนั้นเป็นความบกพร่องของผู้ใด นอกจาก จะเป็นการ ดันนินฐานตามหลักสามัญชน แต่คิดว่าจะมีส่วนถูกประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นอย่างน้อย แต่ถ้าหากว่าตัวเลขของผู้ที่ไม่รู้หนังสือ มีจำนวนถึง ๑๓ ล้านคน ในจำนวนพลเมือง ๒๖ ล้านดังที่สมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวว่า ได้ตัวเลขมาจากสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติแล้ว จำนวนเปอร์เซ็นต์ที่กระผมได้ทราบเรียนไว้แต่ต้นนั้นก็อาจ จะสูงขึ้นท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติคงจะได้รับฟังคำ ตาหนิตเตียนจากการเลือกตั้งที่ไม่เรียบร้อยทุกครั้งที่เสมอมาถึงจะโทษใครไม่ได้เราก็มักจะไปโทษเอาที่คนเลือก เมื่อประสพการณ์เลือกตั้งของประเทศไทยเป็นอยู่เช่นนี้ จึงไม่ใช่เป็นความผิดหรือความบกพร่องของผู้ใดก็จริงอยู่ แต่ก็มีความบกพร่องที่ควรจะต้องแก้ไขให้เกิดความเรียบร้อยเท่ากับสร้างความมั่นคงขึ้นไว้ในระบอบประชาธิปไตย จะไม่แก้ไขอย่างไรเลยนั้น โดยอ้างว่าเป็นการตัดสินใจของราษฎร กระผมมองไม่เห็นว่ามีเหตุผลประการใดที่กล่าวไว้เช่นนั้น การที่คณะปฏิวัติยึดอำนาจการปกครอง ประกาศเลิกใช้รัฐธรรมนูญยุบสภาผู้แทนและสมาชิกสภา ให้ร่างรัฐธรรมนูญที่เหมาะสมขึ้นใหม่ คงไม่มีท่านผู้ใดปฏิเสธว่าไม่ชอบด้วยเหตุผล มีฉะนั้นแล้วที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งกล่าวว่า ราษฎรไม่รู้จักตัวคอมมิวนิสต์นั้นคงจะประสบกับความจริงและการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงจะเกิดขึ้นแก่ประเทศไทย แล้วท่านผู้ใดจะเป็นผู้รับผิดชอบ อย่างไรก็ดีสถานการณ์ได้รับรองระเบียบวาระที่สำคัญๆ เช่น รัฐสภามีสองสภา กำหนดคุณสมบัติของผู้เลือกตั้งเกี่ยวกับสัญชาติและอายุไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว ส่วนการกำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับการศึกษานั้น สภากำลังพิจารณาอยู่ โดยเหตุที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยไม่เคยกำหนดการศึกษาเกี่ยวกับประเทศประชาธิปไตยอื่น ๆ ที่รัฐธรรมนูญของเขาได้กำหนดไว้ เพราะเขามีประสพการณ์อันไม่เรียบร้อยเกิดขึ้นจากการเลือกตั้งคราวใดเขาก็จัดการแก้ไข แม้แต่ในประเทศอังกฤษเองมีปัญหาเรื่องการออกเสียงเลือกตั้งที่ไม่

เรียบร้อยได้เกิดขึ้นหลายครั้งหลายหนเช่นในปี ๑๘๓๒, ๑๘๖๗, ๑๘๘๔, ๑๘๘๕ และ ๑๘๑๘ ประเทศอังกฤษก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข อย่างไรก็ดี รัฐธรรมนูญของนานาประเทศได้จำกัดการออกเสียงเลือกตั้งไว้ ๓ ชนิดด้วยกัน คือทรัพย์สิน การศึกษา และความเป็นอิสระในการทำมาหากิน ซึ่งปัญหาที่จะต้องพิจารณาดูต่อไปก็คือการจำกัดการออกเสียงเลือกตั้งดังกล่าวนี้จะเกิดผลดีหรือผลร้ายแก่ระบอบประชาธิปไตยประการใดหรือไม่ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า อันวิธีการที่ยอมให้บุคคลทุกคนออกเสียงเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อให้อำนาจอธิปไตยเป็นของราษฎรทุกคนนั้น หมายความว่าพลเมืองจะไม่ถูกจำกัดเพศ ฐานะวรรคต การศึกษา และทรัพย์สิน ให้ออกเสียงเลือกตั้งเท่าเทียมกันหมด วิธีการดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าเป็นเพียงข้อสมมุติ แต่ในทางปฏิบัตินั้นย่อมกระทำไม่ได้ เพราะเหตุว่าราษฎรบางคนเป็นผู้เยาว์และบางคนเป็นผู้วิกลจริตจิตฟั่นเฟือน ถึงแม้จะมีวิธีการที่ให้ราษฎรไปออกเสียงเลือกตั้งได้โดยกว้างขวาง การที่ราษฎรที่ตกอยู่ในฐานะผู้เยาว์ก็ดี ผู้วิกลจริตจิตฟั่นเฟือนก็ดี ก็ไปออกเสียงเลือกตั้งไม่ได้ด้วยตนเอง และอีกประการหนึ่งในหลักการของกฎหมายก็คือว่าบุคคลที่อยู่ในลักษณะเช่นนั้นเป็นการขาดเจตนาในการเลือกตั้งด้วย อย่างไรก็ดีในการที่จะให้บุคคลทุกคนไปออกเสียงเลือกตั้งได้นั้น ในทางหลักวิชาถือว่าอาจเป็นผลดี คือ

๑. เป็นการรับรองความเสมอภาคในการที่รัฐจะตรากฎหมายพิทักษ์อัตราภาษีอากร
๒. กฎหมายที่ประกาศใช้จะเกิดผลศักดิ์สิทธิ์ และ
๓. ราษฎรจะเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง แต่ว่าผลร้ายก็ย่อมจะเกิดขึ้นแก่ระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกันดังที่กระผม จะได้กราบเรียนให้ สภานี้ทราบ ดังต่อไปนี้

๑. บุคคลมีความสามารถต่างกัน แต่ได้รับการยินยอมให้ออกเสียงเลือกตั้งได้เท่ากัน
๒. จำนวนราษฎรที่ออกเสียงเลือกตั้งมีมาก ผู้ที่สามารถในการออกเสียงเลือกตั้งมีน้อย บุตรที่ออกเสียงเลือกตั้งบางส่วนจึงเป็นบุตรของบุคคลที่ไม่มีความสามารถและ
๓. บุคคลที่ไม่มีทรัพย์สินไม่ต้องเสียภาษีอากรกลับมีอำนาจกำหนดนโยบายของประเทศและมีอำนาจที่จะกำหนดงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินเท่ากับบุคคลที่มีทรัพย์สินและต้องเสียภาษีอากรให้กับประเทศด้วย อย่างไรก็ดีเพื่อจัดผลร้ายที่จะสะท้อนกลับไปยังระบอบประชาธิปไตย ประเทศเสรีประชาธิปไตยทั้งหลายจึงหาทางแก้ไขให้เกิดผลดีแก่ลัทธิประชาธิปไตยเท่าที่สามารถจะกระทำได้ และโดยไม่ขัดต่อการใช้

LIART

อำนาจอธิปไตยของราษฎรเช่น ๑. เพิ่มคะแนนเสียงให้แก่บุคคลบางจำพวกมากกว่าคนอื่นใน
ฐานะที่เป็นหัวหน้าครอบครัวก็ดี หรือในฐานะที่เป็นผู้ที่มีคุณความรู้สูง หรือได้รับการศึกษาสูงก็ดี
หรือกำหนดจำนวนเสียงเลือกเลือกตั้งหลายแห่งเพื่อให้ออกเสียงตั้งโดยทางอ้อม และ ๒. บังคับให้
พลเมืองไปออกเสียงเลือกตั้งโดยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายเลือกตั้ง และบางประเทศ
ก็กำหนดการลงโทษผู้ที่ไม่ไปออกเสียงเลือกตั้งไว้ด้วย เว้นแต่ว่าการเจ็บป่วยสำหรับประเทศไทย
เนื่องจากว่าในปี พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นปีที่เปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นประชาธิปไตยราษฎร
ส่วนมากยังไม่ได้รับการศึกษาเพียงพอแก่การออกเสียงเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ
ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ จึงกำหนดไว้ในกฎหมาย เค้าไว้ประกาศ
ให้มีการเลือกตั้งสองชั้น คือให้มีการให้ราษฎรเลือกตั้งผู้แทนราษฎรตำบลเสียชั้นหนึ่งก่อน แล้ว
จึงให้ ผู้แทนตำบลไปเลือกตั้งผู้แทนราษฎร แต่บัดนี้การศึกษาของราษฎรอยู่ในขั้นเพียงพอแล้ว
กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจึงเปิดโอกาสให้ราษฎรออกเสียงเลือกตั้ง สมาชิก สภาได้โดย
อิสระ และทำการออกเสียงเลือกตั้งชั้นเดียว ดังปรากฏหลักฐานที่ควรเชื่อถือได้ คือพระราช-
บัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๘ มาตรา ๗ กระทรวงมหาดไทย
ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในการเลือกตั้งคงจะมีตัวเลขอันเกี่ยวกับการศึกษาของ ประชาชนไว้พร้อม ที่จะแสดง
ได้และเป็นตัวเลขที่ควรเชื่อถือ เพราะกระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการออกเสียง
เลือกตั้งโดยตรง ดังปรากฏหลักฐานในเอกสารของกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๖๑๓๙/๒๕๐๐ ลง
วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๐๐ ข้อ ๓ ซึ่งได้ส่งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด มีความสำคัญ
อยู่ตอนหนึ่งว่าให้จังหวัดส่งอำเภอและเทศบาลเขาใจใส่ต่อการตรวจสอบการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ออก
เสียงเลือกตั้งให้ถูกต้องเรียบร้อยก่อนที่นายอำเภอจะลงนามในบัญชีรายชื่อผู้เลือกตั้งให้ตรวจสอบให้
ถูกต้องอีกครั้งหนึ่งและเมื่อจัดทำประกาศเรียบร้อยแล้วให้โฆษณาแจ้งให้ประชาชนได้ตรวจรายชื่อเสีย
แต่เนิ่นๆถ้าไม่ปรากฏรายชื่อของตนก็ให้แนะนำให้ยื่นคำร้องเพิ่มเติมชื่อภายในกำหนดเวลาและวิธีการ
ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ปัญหาต่อไปก็คือว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ที่ลัทธิประชาธิปไตยจะกำหนด
คุณสมบัติในการออกเสียงเลือกตั้ง ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของประชาชนไว้ใน

รัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านเห็นว่าเป็นการจำกัดสิทธิของราษฎรที่จะใช้อำนาจอธิปไตย เพราะในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยนั้นสำคัญที่ราษฎรจะต้องใช้อำนาจอธิปไตยในการออกเสียงทั่วถึงกันทุกคน คำกล่าวของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้กระผมได้กราบเรียนไว้แล้วว่าเป็นการสมมติ ส่วนในการปฏิบัตินั้นจะกระทำไม่ได้ดังที่กระผมจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมให้เห็นถึงลัทธิประชาธิปไตยที่เกี่ยวกับการยกเว้น ซึ่งประเทศประชาธิปไตยไม่ถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิของราษฎรแต่ประการใด ท่านผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายรัฐธรรมนูญท่านหนึ่งได้กล่าวว่า ประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองของประชาชนที่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้ใหญ่แล้ว ในการที่จะให้ราษฎรมีส่วนปกครองตนเองนั้น ต้องจัดให้เหมาะสมจะต้องวิเคราะห์ถึงการศึกษารอบรวมและการเข้าใจในทางการเมืองดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วแต่ตอนต้น ฉะนั้น รูปแห่งการปกครองตามลัทธิประชาธิปไตยย่อมจะต้องผิดแผกกันตามประเภทและยุคสมัย ไม่ใช่สมัยหนึ่งมิได้กำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของผู้เลือกตั้งไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว มาบัดนี้ความเจริญของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไป จะกำหนดคุณสมบัติของผู้เลือกตั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาไว้ก็ย่อมกระทำไม่ได้ขัดกับหลักของลัทธิประชาธิปไตย และดังจะเห็นได้ต่อไปว่า ประเทศประชาธิปไตยเป็นอันมาก ถึงแม้ว่าจะยอมให้ราษฎรออกเสียงเลือกตั้งได้โดยประเทศนั้น ๆ ได้ใช้รัฐธรรมนูญมานานแล้วก็ดี บางประเทศก็ยังไม่ยอมให้ราษฎรที่อ่านหนังสือและเขียนไม่ได้ไปออกเสียงเลือกตั้ง ดังเช่นประเทศอิตาลีเป็นต้น แต่บางประเทศก็ยังไม่ยอมให้ผู้หญิงไปออกเสียงเลือกตั้ง เช่นประเทศตุรกี สวิตเซอร์แลนด์และประเทศต่าง ๆ ในอเมริกาใต้ ถึงแม้ว่าในบรรดาประเทศที่ยอมให้ผู้หญิงออกเสียงเลือกตั้งได้ แต่บางประเทศก็ยังกำหนดอายุไว้แตกต่างกัน และบางประเทศก็กำหนดอายุผู้หญิงไว้ให้สูงกว่าผู้ชาย จึงทำให้เกิดการขัดแย้งและคัดค้านกันมากมาย แต่จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่สามารถที่จะลงรอยกันได้ ในบางประเทศให้ราษฎรเลือกผู้แทนมาใช้อำนาจนิตินบัญญัติ แต่นำมาใช้กับอำนาจบริหารและอำนาจตุลาการด้วย ยิ่งไปกว่าในบางประเทศรัฐสภาแบ่งเป็นสภาสูงและสภาต่ำ การออกเสียงเลือกตั้งใช้เฉพาะสภาต่ำ ส่วนสภาสูงให้เป็นการสมมติว่า มีการเลือกตั้งโดยราษฎรไม่ได้

ไปเลือกตั้งเลย เช่นประเทศอังกฤษที่ถือว่า เป็นแม่บทแห่งลัทธิประชาธิปไตย ดังที่กระผมกราบเรียน มาต่อสภาโดยยืดยาว ก็เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าการกำหนดคุณสมบัติอันเกี่ยวกับการศึกษา กิจหรือการกำหนดวิธีการไม่ให้บุคคลบางหมู่ เช่น ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวชไป ออกเสียงเลือกตั้งไว้ในกฎหมายนั้นหา ได้ขัดต่อเจตนารมณ์ของ ลัทธิประชาธิปไตย แต่ประการใดไม่ เท่าที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ก็เป็น การชี้ให้เห็น ถึงแบบลัทธิ ประชาธิปไตย ในประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ รัฐธรรมนูญปฏิบัติกันอยู่ กระผมมิได้มีเจตนาที่จะขัดขวางมิให้ราษฎรกลุ่มน้อยที่อ่านหนังสือไม่ ออกและเขียนไม่ได้ไปออกเสียงเลือกตั้งจึงต้องขออภัย ต่อราษฎรที่อ่านหนังสือไม่ออก และเขียนไม่ได้ ไว้ในโอกาสนี้ด้วย กระผมรับรองว่าคำอภิปรายของกระผมนี้จะเกิดประโยชน์ต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในระบอบประชาธิปไตยไม่มากนักเลย ส่วนกระผมนั้นกระผมขอยืนยันตามความเห็นเดิมของ กระผมที่ได้อภิปรายไว้แล้วแต่ต้น

พลตรี แสวง เสนาณรงค์ : กระผมเดิมไม่ได้ตั้งใจจะกล่าวอะไรมาก ก็เพราะ ว่าเท่าที่ได้ฟังคำอภิปรายมาแล้วตลอดตามวาระ ก็รู้สึกว่ามันสมาชิกทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและ ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย ได้อภิปรายกันมาอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะท่านสมาชิกคนเมื่อกัน ก็ได้นำ หลักฐานทั้งทางวิชาการมากล่าวอย่างน่าฟังมาก อย่างไรก็ตาม ความเข้าใจของกระผม เท่าที่ ได้ฟังมาแล้วก็พอจะสรุปได้ว่า ความเห็นทั้งฝ่ายที่สนับสนุนหัวขระเบียบวาระนี้และฝ่ายที่ไม่เห็น ด้วยนั้นตรงกันอยู่ประการหนึ่ง คือเห็นความสำคัญในการศึกษาว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่าง ชาติเสียมิได้ สำหรับระบอบการปกครองประชาธิปไตย ข้อนั้นตรงกันอยู่ประการหนึ่งความสำคัญ ของระบอบการศึกษานี้ ตามความที่บุคคลสำคัญในยุคปฏิวัติฝรั่งเศสผู้หนึ่งได้นำมากล่าวไว้ ซึ่ง กระผมขอประทานนำมากล่าวซ้ำในที่นี้อีก คือนายดังตองได้กล่าวไว้อย่างจับใจว่า หลักการ ปฏิวัติสิ่งแรกที่ปวงชนต้องการถัดจากอาหาร คือการศึกษา คติพจน์นี้ได้ติดไว้ที่ป้ายอนุสาวรีย์ ของบุคคลผู้ทรงปรีชา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในหลักการปฏิวัติแล้ว การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น รองจากอาหารรองท้องที่เดียว และเป็นสิ่งที่สำคัญคู่ควรกับระบอบประชาธิปไตย นอกจากท่าน สมาชิกที่มีความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยนั้น ผมเชื่อว่าบรรดาท่านที่อยู่ในที่ประชุมนี้คงเห็นด้วย

ในความสำคัญของการศึกษา แต่ประเด็นสำคัญที่เรามาได้เถียงกันอยู่ในขณะนี้คือว่าสมควรจะนำเอาเรื่องการศึกษา มาตราฐานการศึกษานี้มากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่เท่านั้น เท่าที่

ผมได้ฟังท่านสมาชิกที่ยังไม่เห็นด้วยว่าควรกำหนดมาตรฐานการศึกษาไว้ในหัวข้อคุณสมบัติของผู้

ออกเสียงเลือกตั้งนั้นส่วนใหญ่มักจะ ๒-๓ ประการ ประการแรกที่สำคัญที่สุดท่านเกรงว่าจะเป็นการตัด

สิทธิของประชาชนเกินไป ซึ่งถือว่าเป็นการขัดต่อหลักประชาธิปไตย หลักการปกครองประชาธิปไตย

ไทย ซึ่งถือว่าอำนาจการปกครองหรืออำนาจประชาธิปไตย ต้องมาจากประชาชนในส่วนใหญ่

อันนี้ท่านเป็นห่วงอยู่มากเกรงว่าจะเป็นการตัดสิทธิ เหตุผลประการที่สองก็คิดว่าท่านเกรงว่า

เนื่องจากคุณสมบัติเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษานี้ เป็นสิ่งเปลี่ยนแปลงได้ถ้าไปกำหนดไว้ในรัฐ

ธรรมนูญแล้วก็อาจจะเกิดการแก้ไขลำบาก ซึ่งเป็นการขัดต่อหลักไป ส่วนเหตุผลประการที่สาม

ท่านที่ได้อ้างประสพการณ์ต่าง ๆ ของประเทศไทยว่า ที่ได้ตั้งแต่เราได้มีการปกครองระบอบประชิ

ปไตย ความล้มเหลวต่าง ๆ หรือเป็นต้นว่าอ้างว่าไม่ได้ผู้แทนที่ดีมานั้น เนื่องจากไม่ใช่เพราะ

ว่าไม่ได้แก้เรื่องการศึกษา ประชาชนขาดการศึกษาเป็นเรื่องเพราะเหตุผลอย่างอื่น ซึ่งผมไม่ขอ

นำมากล่าวในที่นี้ เพราะว่าท่านได้กล่าวไว้อย่างยืดยาวว่า ตามประสพการณ์ที่เป็นมาแล้ว

ว่า ไม่เนื่องจากขาดการศึกษา สำหรับความเห็นของผมในเหตุผลประการแรก เนื่องจากการตัด

สิทธินี้ ที่เป็นห่วงว่าจะเป็นการตัดสิทธิประชาชนส่วนใหญ่นั้น จริงอยู่เจตนารมณ์หรือจุด

หมาย ในทางอุดมการณ์ของระบอบประชาธิปไตยก็คือต้องการให้อำนาจการปกครองขึ้นอยู่กับ

ประชาชนส่วนใหญ่ นี่ก็เป็นทีที่เชื่อว่าทุกท่านก็ได้ตระหนักซึ้งกันแล้ว นี่เป็นอุดมการณ์หรือเป็นจุด

มุ่งหมาย ซึ่งอยู่เป็นสุดยอด แต่ว่าในทางปฏิบัติแล้วเราเห็นกันมาและเรายอมรับแล้วว่า

ในระบอบประชาธิปไตยนั้นประชาชนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แม้ในการ

อธิบายอำนาจอธิปไตยของ ประชาชนใน ทางวิชาการก็อธิบายอำนาจ อธิปไตย เพียงว่าไม่ได้

หมายความว่าทุกคน คือเพียงบางส่วนเท่านั้น เพราะฉะนั้นทางปฏิบัติเราจะเห็นว่า

ประชาชนซึ่งไม่ได้มีโอกาสมาออกเสียงเป็นจำนวนมาก เป็นต้นว่าเด็กสตรีในบางประเทศหรือ

นักบวช หรือพวกทหารในบางประเทศแล้วแต่หรือบุคคลที่ไม่มีสิทธิพลิตอะไรต่าง ๆ เหล่านี้

ว่าเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาส ที่มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง อย่างไรก็ตามในการที่จะกล่าวถึงการตัดสินใจหรือไม่นี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เราควรจะกล่าวให้กว้างขวางสักหน่อยในเรื่องนี้ผมเชื่อว่าการอภิปรายหรือเกี่ยวกับสิทธิมีค่าอยู่ ๒-๓ คำ ซึ่งเราน่าจะได้ทำความเข้าใจกัน คำแรกคือคำว่า โอกาส ซึ่งผมเข้าใจว่า ภาษาฝรั่งเศสจะตรงกับ opportunity คำที่ ๒ คือคำว่า คุณสมบัติ qualification คำที่ ๓ คือคำว่า สิทธิ ซึ่งตรงกับคำว่า right ทั้ง ๓ คำมีความหมายพัวพันเกี่ยวเนื่องกันมากในการอธิบายประเด็นนี้ สำหรับคำแรกคำว่า โอกาส นั้น ผมเชื่อว่าเป็นคำเดียวคือว่าเจตนารมณ์หรือหัวใจของระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยนี้มีอยู่ประการหนึ่งที่สำคัญที่สุดคือพยายามให้โอกาสไม่ใช่สิทธิหรืออะไรทั้งหมด ให้โอกาสแก่มนุษย์เท่าเทียมกันพยายามให้ โอกาสมนุษย์เท่าเทียม กันมากที่สุดในการที่จะดำรงชีวิตอยู่อย่างมีเสรีภาพในสังคมที่ผาสุก นี่ก็ทั้งเรื่องปากเรื่องทางวัตถุและทางจิตใจพร้อมเสร็จ นี่ก็เป็นเจตนารมณ์คือให้โอกาส มนุษย์เท่าเทียม กันอย่างมากที่สุด โดยไม่คำนึง ถึงชาติกำเนิด หรือความเชื่ออย่างหนึ่งอย่างใด เพราะฉะนั้นโอกาสนี้เป็นจุดแรกคือเจตนารมณ์ของประชาธิปไตย พยายามเปิดโอกาสให้เท่าเทียมกันที่สุดแต่การจะเข้าไปถึงสิทธินั้นจะต้องผ่านขั้นคุณสมบัติคือ qualification ยังไม่ได้สมบูรณ์นักจะต้องมี คุณสมบัติ ๆ นี่เป็นสิ่งที่สังคม มนุษย์นั้นเอง กำหนดขึ้นภายหลังตรงกันข้ามกับโอกาส ๆ ที่จะเปิดให้มนุษย์ดำรงชีพอย่าง มีเสรีภาพ ในสังคม ที่ผาสุกนั้นเป็น เรื่องจุดหมายธรรมชาติซึ่งมนุษย์มีมาแต่กำเนิด ใครจะมาตัดทอนแม้แต่รัฐจะมาเลิกล้มมิได้ นี่ก็เป็นหัวใจของสิทธิมนุษยชนที่กำเนิดขึ้นมา คือพยายามที่จะให้สังคมมนุษย์ถึงจุดนี้ ก่อนที่จะถึงนั้น เราจะต้องผ่านคุณสมบัติ ขั้นคุณสมบัติเป็นสิ่งที่มนุษย์แต่ละสังคมได้กำหนดขึ้นตามความต้องการตามกาละเทศะของแต่ละสังคมไม่เหมือนกัน เปลี่ยนแปลงได้ด้วยตามความต้องการในขณะนั้น และในสถานที่นั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องคุณสมบัติเป็นสิ่งที่ตามมาภายหลัง เมื่อมีโอกาสและประกอบด้วยคุณสมบัติแล้วจึงมาถึงสิทธิ เป็นสิ่งที่ชอบธรรมเป็นสิ่งที่ได้มาในทางกฎหมายและในทางการเมือง สิทธิในการออกเสียงก็ติ สิทธิในทางปกครองตนเองก็ติตามมาภายหลัง เพราะฉะนั้นจะเป็นว่าโอกาส คุณสมบัติและสิทธิเป็นคำที่เกี่ยวข้องกัน ต้องมีโอกาสมาก่อนแล้ว

จึงจะมีสิทธิ โอกาสและคุณสมบัติแล้วจึงจะมีสิทธิ ถ้าเป็นการตัดโอกาส หมายความว่า การตัดสิทธิโดยปริยาย เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์และหัวใจของระบอบประชาธิปไตยก็พยายามไม่ ยอมตัดโอกาสสิทธิมนุษยชน ในการดำรงชีวิตอย่างเสรีภาพและมีความสุข โดยไม่คำนึงถึง ชาติกำเนิดเป็นต้นว่า กระผมขอชักตัวอย่างง่าย ๆ เช่นการตัดโอกาสโดยคำนึงถึงชาติกำเนิด บุคคลในสมัยโบราณ บุคคลที่เกิดมาเป็นทาสแล้วไม่มีสิทธิออกเสียงไม่ได้ นี่เป็นการตัด โอกาสที่เดียวครับ ถ้าคนนั้นอาจจะมีคุณสมบัติหมดสิทธิเลย เพราะตัดโอกาสไปแล้ว ใน รัฐธรรมนูญของไทยเราตลอด ๆ ร้อย ๆ รัฐธรรมนูญของไทยเรานับแรกปี ๒๔๗๕ ตัดโอกาสพระ พระบรมวงศานุวงศ์เหนือการเมือง นี่เป็นการตัดโอกาส ตัดโอกาสเขาหมดสิทธิเลย กำเนิด เป็นเจ้า เลื่อนไม่ได้ เป็นเจ้าหรือเป็นไพร่แต่ว่าหมดโอกาสทันที ก็เลยหมดสิทธิไปด้วย ผู้ที่เป็นพระบรมวงศานุวงศ์อาจจะมีคุณสมบัติอย่างที่ดีจะมีบทบาทในการปกครองบ้านเมืองได้ หรือ ในทำนองเดียวกันบางประเทศที่เป็นประชาธิปไตยก็ยังมีกรตัดโอกาสอย่างนี้ แต่ว่าเขาก็ยัง เรียกประชาธิปไตย คิดว่าตัดสิทธิสตรีเกิดมาเป็นสตรีก็ยังเลือกไม่ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยอย่างเช่นประเทศฝรั่งเศสก็เพิ่งให้ ๔๐ ปี เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ นี้ ถ้าจะให้แน่แล้ว หนักยิ่งกว่าการศึกษาเป็นการตัดโอกาสทันที ผู้หญิงไม่มีสิทธิใน การออกเสียง ซึ่งประเทศไทยเราได้ให้มาในรัฐธรรมนูญฉบับแรกทีเดียว นับว่าเราเปิดให้มาก ขึ้น ให้โอกาสและคุณสมบัติสิทธิมาเกี่ยวข้องกันมาก ที่นี้มาทวนถึงว่าถ้าเรากำหนดมาตรฐาน การศึกษานั่นเป็นคุณสมบัติของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง แต่จะเป็นการตัดโอกาสหรือไม่ ไม่ได้ตัด โอกาสเลย เพราะว่าคุณสมบัติอันนี้ไม่ได้ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งเชื้อชาติกำเนิดหรือความเชื่อ เช่นนี้ จะต้องผู้ใดมาเกิดมาอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ดีไม่มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นการตัดโอกาสหรือไม่ ผู้ที่ถือ ศาสนาพุทธเท่านั้นถึงจะเลือกตั้งได้ นี่ก็เป็นการตัดโอกาสศาสนาอื่นเลือกตั้งไม่ได้ ประชาชน ในประเทศไทย พิจารณาในรัฐธรรมนูญเขียนว่าประชาชนชาวไทยมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเลือก ตั้ง นี่เป็นเจตนารมณ์ แต่ก่อนจะมีสิทธิก็ต้องมีคุณสมบัติ ประการแรกคือมีสัญชาติไทยที่ กำหนดไว้มีอายุ และต่อไปถ้าเรายอมรับว่า มาตรฐานการศึกษาเป็นคุณสมบัติที่ควร เรา

LI RT

๑. กาลเวลา เรายังเริ่มต้นประชาธิปไตยน้อยไป ต่างประเทศเขาใช้ ๓๐๐ เป็นศตวรรษ เราใช้เพียง ๓๐ ปี ๒๐ ปี แล้วนอกจากนั้น การศึกษาเราอบรมการศึกษาไม่เป็นผู้ใหญ่พอ นี่เขาเรียกว่าเป็น คอมมอน แฟกเตอร์ เป็นตัวร่วม กระผมไม่โทษสิ่งใดทั้งนั้น จะเป็นผู้แทนที่ดี ผู้เลือกตั้งที่ดี จะเป็นความผิดก็ความผิดรวม ๆ กันตามภาวะบ้านเมืองของเรา หมายความว่าความเป็นเรื่องมาจากการศึกษา ซึ่งอันนี้กระผมยังจับใจคำกล่าวของบุคคลสำคัญของอเมริกันได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของเรื่องเกี่ยวกับการศึกษานั้น คือสอนมนุษย์ให้รู้จักเลือกคน และรู้จักฟังคน ซึ่งอันนี้กระผมคิดว่าเป็นหลักสำคัญของการปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นเราจะเห็นว่าประเทศเราในภาวะอย่างนั้น ประชาชนยังขาดการศึกษา ยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอในการปกครองแบบประชาธิปไตย เรื่องการศึกษานี้เป็นเรื่องที่จำเป็น ประเทศอื่นอาจไม่เห็นสำคัญ แต่ประเทศไทย กระผมคิดว่ายังจำเป็นที่จะกำหนดไว้เป็นหลักฐาน โดยเฉพาะในรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นก็มีอีกประเด็นหนึ่ง ท่านที่ยังนึกไม่เห็นด้วย ก็คือเกรงว่า การกำหนดคุณสมบัติมาตรฐานการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น มาตรฐานเป็นสิ่งที่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ว่าเมื่อกำหนดไว้แล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ลำบาก อะไรเหล่านี้ นี่กระผมขอเรียนเสียด้วยว่า ขอท่านทั้งหลายอย่าได้ปักใจในเรื่องการแก้ไขไม่ได้ของรัฐธรรมนูญ นี่กระผมขอคำว่า “แก้ไขได้แต่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ของรัฐธรรมนูญ” คือไม่มีรัฐธรรมนูญใดในโลกที่จะร่างขึ้นแล้วอย่างสมบูรณ์ไม่มีเลย สมบูรณ์ทั้งฉบับทีเดียวไม่มี หรือในขณะเดียวกันก็ไม่มีระบอบการปกครองประชาธิปไตยที่สมบูรณ์โดยรัฐธรรมนูญ ซึ่งร่างขึ้นอย่างตายตัวเพียงฉบับเดียว รัฐธรรมนูญของประเทศต่าง ๆ ได้แก้ไขดัดแปลงมาทั้งสิ้น ตามวิวัฒนาการของความต้องการของประเทศนั้น ๆ ดัดแปลงมาตามกาลเวลาทั้งสิ้น กระผมขอใช้คำว่า “วิวัฒนาการมาตามลำดับทั้งสิ้น” อย่างรัฐธรรมนูญที่เก่าแก่ที่สุดเป็นต้น คือรัฐธรรมนูญของสหรัฐนั้นถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ร่างมาอย่างดี ร่างดีมาก แต่เขาได้ดัดแปลงแก้ไขมากกว่า ๒๐ ครั้ง เท่าที่กระผมจำไม่ได้ ๒๒ ครั้ง จนเป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ นอกจากนั้นประเทศอื่น การแก้ไขดัดแปลงนี้เป็นของจำเป็นของที่ต้องทำได้ เพราะถ้าไม่แก้ไขดัดแปลง ก็ไม่ก้าวหน้า สิ่งที่เราควรหลีกเลี่ยง คือการเลิกล้มเขียนใหม่ อะไรต่าง ๆ อะไรนี่ เพราะการกระทำเช่นนั้น ถ้าไม่จำ

LIRT

เป็นแล้ว เราพยายามหลีกเลี่ยง คือร่างรัฐธรรมนูญกันใหม่หลาย ๆ ฉบับอะไรนี้ กระผมว่าสิ่งนี้ เราควรหลีกเลี่ยง เพราะการกระทำเช่นนี้ทำให้ขาดความต่อเนื่อง แก้ไขต้องแก้ไข เพราะเป็น เหตุของการก้าวหน้า แต่เราต้องมีการต่อเนื่อง ก้าวหน้าอย่างเดียวไม่พอ ต้องต่อเนื่องด้วย ถ้าไม่ ต่อเนื่องเล็กน้อยต่าง ๆ นานาการต่อเนื่องแล้วเป็นอันตรายอย่างยิ่ง เพราะการที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง ครังหนึ่งก็ต้องด้วยวิธีรุนแรง เช่นปฏิวัติหรืออะไรต่าง ๆ ถึงจะล้มรัฐธรรมนูญได้แล้ว นอกจาก นั้นก็เป็น หรือถ้าไม่มีการต่อเนื่องก็ต้องมาเริ่มต้นกันอีก เริ่มต้นกันใหม่ ของเก่าลบไปทั้ง ๆ ที่ อาจจะใช้ได้ ต้องมาเริ่มต้นใหม่ก็เป็นการเสียเวลา คือการขาดการต่อเนื่องนี้เป็นอันตรายครับ เป็น อันตราย เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญเราไม่ใช่แก้ไขดัดแปลง แก้ไขดัดแปลงถ้าจำเป็น ถ้าสมควร พยายามละเว้นการล้มเลิกหรือการเขียนใหม่ ๆ ตามอำเภอใจ นี่เป็นประเด็นในเรื่องข้อนี้ เพราะ ว่าอย่างแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างคุณสมบัติสำคัญ ๆ รัฐธรรมนูญบางฉบับ เขาก็แก้ไขหรือไม่ก็ดัด แปลงตามกาละเทศะ หรือตามความต้องการ อย่างเบื้องต้นว่า คุณสมบัติเรื่องสัญชาติที่น่าคิดว่าจะ แก้ไขไม่ได้หรือ กำหนดไว้เช่นอายุ ๒๑ ปีมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง อย่างรัฐธรรมนูญของ ฝรั่งเศส เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ ค.ศ. ๑๙๔๖ ก็ยังต้องเปิดข้อแม้ไว้เฉพาะจำพวกอายุ ๑๘ ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษไว้เป็นทหาร ซึ่งได้เหรียญกล้าหาญมา เป็นผู้ที่เคยปฏิบัติการได้ดินช่วยชาติมา ก็มีข้อแม้ไว้แก้ไขได้ เพิ่มเติมไว้ ไม่ใช่หมายความว่าตายตัวไป ๒๑ แล้วก็ใครไปแตะต้องอะไร ไม่ได้อะไรเหล่านี้เป็นต้น ถึงแม้เรื่องสัญชาติก็ตาม นี่ผมอาจจะพูดเกินไปหน่อย ขณะนี้รัฐธรรมนูญ เป็นรัฐธรรมนูญประเทศไทย ไม่มีปัญหาละสัญชาติไทย แต่ถ้าประเทศไทยกลายเป็นแบบสหพันธ์ หรืออะไรในภายหน้า แม้แต่สัญชาติไทยจะต้องแก้ไข ไม่ใช่จะเป็นสิ่งตายตัวเสมอไป แต่ว่าแก้ไขเมื่อไร อย่างไรนั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ส่วนประเด็นสุดท้ายผมได้เริ่มว่า ตั้งแต่กำหนดมาตรฐานแล้วไม่เป็นการตัดโอกาสและตัดสิทธิตามนั้นนั้น แล้วควรจะกำหนดคุณสมบัติ ไว้ในคุณสมบัติของผู้ที่ออกเสียงเลือกตั้ง ที่ประเด็นต่อไปเราควรจะกำหนดไว้อย่างไร กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอย่างละเอียดหรือจะกำหนดบัญญัติไว้ แล้วก็ไม่กำหนดละเอียดในกฎหมายเลือกตั้งว กระผมในฐานะเป็นชาวพุทธก็นิยมวิธีกลาง ๆ วิธีประนีประนอม คือนิยมว่าถ้าจะกำหนดไว้จริง

คุณสมบัติมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญโดยหลักการ หมายความว่า จะต้องคำนึงถึงเรื่องการศึกษา เพราะเป็นสิ่งสำคัญเหลือเกิน ดังที่เราได้อภิปรายกันมาแล้ว แต่ว่ารายละเอียดอาจไปกำหนดไว้ในกฎหมายเลือกตั้ง เพราะจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ เรื่องนี้อาจจะมีบางท่านที่เข้าใจว่าทำวิธีนี้ก็อาจจะไม่มีประโยชน์ เพราะไปแก้กฎหมายเลือกตั้งที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญก็ไม่มีประโยชน์ เพราะกฎหมายเลือกตั้งแก้ไขได้ง่าย ชื่อนี้กระผมรู้สึกว่ามันออกจะวิตกเกินไป แล้วดีถ้าผู้แทนราษฎรในอนาคตต่ำเกินไป เราไม่ควรจะตีเขาถึงขนาดนั้น เพราะการจะแก้ไขกฎหมายเลือกตั้ง ในสมัยต่อไป เขาก็อาจจะแก้ไขโดยมีวิจาร์ณญาณก็ได้ ไม่ใช่จะแก้ไขโดยเอาประโยชน์ทางการเมือง เราควรอย่าตีเขาให้ต่ำเกินไปนักในเรื่องนี้ โดยเฉพาะเมื่อสมาชิกผู้แทนราษฎรที่จะมีมาในอนาคต มีมาด้วยมีคุณสมบัติ มาตรฐานการศึกษาสูง เขาคงจะมีคุณพินิจเพียงพอ แล้วกันออกจากรุ่นถ้าท่านวิตกเรื่องนี้นักนำวิตกไปได้หมดแหละครับ แม้แต่คุณสมบัติอย่างอื่น อย่างคุณสมบัติสัญชาติที่ท่านคิดว่าเขาจะแก้ไม่ได้หรือครับ กำหนดไว้สัญชาติไทยเขาไปแก้สัญชาติเอาตามชอบใจก็แก้ได้ นี่เป็นเรื่องที่เราไม่ควรจะวิตกเกินไปในชั้นนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นวิธีกลาง ๆ กระผมเห็นว่าการกำหนดหลักการไว้ว่าในเรื่องคุณสมบัติของผู้ออกเสียงจะต้องคำนึงด้วยนะ แม้ในกฎหมายเลือกตั้งก็ต้องพูดไว้ด้วยนะ แต่จะเอาอย่างไหน จะตกลงอย่างไรเพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่ ๆ ประชุมจะใช้วิจาร์ณญาณพิจารณาอย่างรอบคอบ หรือกรรมวิธีการกว้างพิจารณาต่อไป เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้วกระผมเห็นว่าคุณสมบัติมาตรฐานการศึกษานี้ถ้าเราจะกำหนดไว้ไม่ใช่เป็นการตัดโอกาสหรือตัดสิทธิแก่ประชาชนดั่งนัยที่กล่าวมาแล้ว แล้วควรจะกำหนดไว้ด้วย และกำหนดไว้โดยหลักการในรัฐธรรมนูญและรายละเอียดในกฎหมายเลือกตั้ง

นายสมภพ โหตระถิตย์ : โดยที่กระผมได้อภิปรายไว้ในวาระแรก และเหตุผลในการอภิปรายของกระผมนี้ กระผมก็ได้ชี้และเน้นให้เห็นว่าการที่จะกำหนดคุณสมบัติเรื่องการศึกษา มาตรฐานการศึกษาสำหรับราษฎรที่ใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นแล้ว มีลักษณะเป็นการตัดสิทธิ แต่ท่านสมาชิกคนสุดท้ายท่านอภิปรายให้เห็นว่าไม่เป็นการตัดสิทธิ ซึ่งในชั้นผมอยากจะขอมายืนยันแก้หาเหตุผลแสดงให้เห็นว่ายังเป็นการตัดสิทธิอยู่ ท่านสมาชิกคนสุดท้ายได้กล่าวถ้อยคำ ๒ คำ

คือโอกาสกับสิทธิ อันนั้นกระผมใคร่ขอเชิญชวนท่านประธานได้ระลึกถึงความเป็นจริง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเลือกตั้งของประเทศไทย เราเริ่มมีการเลือกตั้งหรือระบบประชาธิปไตยสำหรับประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ พิจารณาจากรัฐธรรมนูญฉบับแรก เราต้องยอมรับว่าคณะผู้ก่อร่างได้ให้โอกาสแก่ประชาชนชาวไทย ถึงแม้จะเป็นผู้ไม่รู้การศึกษาค้นอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก็ตาม ให้โอกาสเข้ามาลงคะแนนเสียงเลือกผู้แทนนั้น อยากจะเน้นให้เห็นว่าครั้งแรกเขาให้โอกาส แต่การให้โอกาสของคณะผู้ก่อการดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับแรกนั้น ไม่ได้เป็นการให้โอกาสโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใดเลย ตรงกันข้าม เขาได้คำนึงเหมือนกันถึงผลร้ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เขาได้คำนึงโดยใช้วิธีการที่เรียกว่าในทางส่งเสริมและป้องกัน ในทางส่งเสริมเขาได้มีบทเฉพาะกาลว่า ถ้าหากว่าประชาชนสำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งนั้นให้มีผู้แทน แทนประเภท ๒ ได้ แต่สำหรับป้องกันนั้น ก็ให้มีสมาชิกประเภทที่ ๒ ขึ้นมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเข้ามาร่วมกับสมาชิกที่ราษฎรเลือกขึ้นมา ซึ่งสันนิษฐานไว้ก่อนว่าราษฎรอาจจะเลือกสมาชิกที่ไม่ดีก็ได้ นี่เราจะเห็นได้ว่าลักษณะแนวการให้สิทธิประชาชนของบุคคลคณะแรก ซึ่งผมจะเรียกว่าเป็นคณะที่จัดทำรัฐธรรมนูญ ที่วางระบบประชาธิปไตยสำหรับประเทศไทยนั้น เขาได้วางไว้อย่างระมัดระวัง เขาได้คำนึงถึงความเสียหายอยู่เหมือนกัน แต่เขาพุ่งเป้าไปในทางที่จะส่งเสริม ฉะนั้นเมื่อเขาให้โอกาสแก่ประชาชนถึงจะไม่รู้หนังสืออ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ให้สิทธิที่จะมาลงคะแนนเสียง ก็เพราะเห็นว่าสิทธิลงคะแนนเสียงนั้นเป็นสิทธิการเมืองที่สำคัญซึ่งท่านสมาชิกคนสุดท้ายหรือคนอื่น ๆ ท่านยอมรับว่าเป็นสิทธิสำคัญยิ่ง เป็นสิทธิทางการเมือง เพราะฉะนั้นเมื่อประชาชนที่อ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ได้รับโอกาสในอันที่จะลงคะแนนเสียงแล้ว เป็นระยะเวลาถึง ๓๐ ปี จนถึงปัจจุบันนี้ โอกาสที่ประชาชนได้รับเหล่านั้นเอง กระผมเห็นว่าเป็นสิทธิของเขาแล้ว คือรัฐธรรมนูญทุกฉบับไม่เคยไปแตะต้องสิทธินั้นเลย รัฐธรรมนูญทุกฉบับยอมรับประชาชนที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ให้เขามีสิทธิลงคะแนน ที่นี้เราพิจารณาปัญหาในตอนนั้นก็คือ พิจารณาเหตุผลที่ว่าเราได้ผู้แทนที่ไม่ดี สมควรจะพิจารณากัน สมมติว่าเพราะเหตุที่ราษฎรขาดการศึกษา เราจะกำหนดการศึกษาลงไปว่าผู้ที่มีการศึกษาเท่านั้นเท่านั้นเท่านั้น มาตรฐานนี้มาตรฐานนี้ ถึงจะเลือกผู้แทนได้ อันนั้นก็คงพิจารณา

อยู่อย่างหนึ่งว่าสถานเป็นสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจที่จะกำหนดหลักการใหม่ ๆ ลงไปในรัฐธรรมนูญได้ การกำหนดหลักการลงไปในรัฐธรรมนูญ เช่นบอกว่าประชาชนชาวไทยที่จะใช้สิทธิออกเสียงนั้นจะต้องสำเร็จการศึกษาค่านอนเขียนได้กี่ หรือ ม. ๓ กติ ป. ๗ กติ การที่เขียนเช่นนั้นผลเป็นอย่างไร กระผมอยากขอให้ระลึกไว้อยู่อย่างหนึ่งว่าการที่เรากำหนดข้อความว่าประชาชนชาวไทยที่จะออกเสียงจะต้องมีการศึกษา มาตรฐานการศึกษาเป็นจำนวนเท่านั้น ถ้าเราเขียนไว้เช่นนั้นผลเป็นอย่างไร ผมคิดว่าเราจะวางหลักการอะไรลงไปนั้น ควรจะพิจารณาถึงผลต่อไปในอนาคตด้วย ผลก็มีอยู่ว่าประชาชนที่ไม่เข้าชั้นการศึกษาที่เราวางกำหนดไว้นั้นเขาออกเสียงไม่ได้ และผมให้ย้อนไปว่าเมื่อตลอด ๓๐ ปีมานี้เขาออกเสียงได้ ผลที่เราวางอันนี้ไปทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งออกเสียงไม่ได้ นี่ท่านจะคิดอย่างไร กระผมเห็นว่าเป็นการตัดสินคดีเพราะว่าเป็นสิทธิทางการเมืองจริง ๆ นาย ก. หรืออาจจะเรียกว่าขนาดเป็นลุงหรือเรียกว่าลุง ก. ลุง ข. อะไรก็ตาม หรือทวด ก. ทวด ข. ปู่ ก. ปู่ ข. อายุแก่ ๖๐-๗๐ แก่มีสิทธิทางการเมืองมีสิทธิลงคะแนนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึง ๒๕๐๕ เลือกลงมา ๓๐ กว่าครั้ง ๓๑ ครั้งแก่มียกสิทธิออกเสียง แต่ถ้าหากเราไปกำหนดคุณสมบัติบอกว่าอ่านออกเขียนได้หรือว่าต้องมี ป. ๓ ป. ๔ ลุง ก. ลุง ข. หรือปู่ทวดนั้นแกไม่สามารถจะออกเสียงได้ เพราะฉะนั้นหมายความว่าสิทธิที่เขาเคยใช้ไปแล้ว แต่เขาใช้ไม่ได้เพราะเหตุที่เราที่กำหนดมาตรฐานขึ้น ถ้าหากว่าไม่ใช่เป็นการตัดสินคดี กระผมก็ไม่ทราบว่าจะเรียกว่าอะไร เพราะผมเห็นว่าเป็นการตัดสินคดี คือของที่เขาทำอยู่แล้ว แล้วไม่ให้เขามี อย่างนี้ไม่ใช่เรียกว่าเป็นการตัดสินคดี จะเรียกว่าอะไร กระผมจะยอมรับทีเดียวถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญฉบับแรกบอกว่าประชาชนที่จะลงคะแนนออกเสียงได้ต้องเป็นผู้มีความรู้การศึกษา กระผมยอมรับอันนี้ไม่ใช่ตัดสินคดี เพราะก่อนหน้า ๒๔๗๕ เราไม่มีการเลือกตั้ง ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญฉบับแรกกำหนดไว้กระผมยอมรับอันนี้ไม่ใช่การตัดสินคดี แต่ว่าเมื่อเรากำหนดมาทุกครั้ง ๆ เรายอมให้มีแล้วมาถึง พ.ศ. ๒๕๐๕ มาวันนี้เราบอกว่าคนที่ลงคะแนนเสียงได้ต้องมีคุณสมบัติ ก็หมายความว่าผลกลับกัน คนที่ไม่มีคุณสมบัติไม่มีมาตรฐานการศึกษาก็ดลงคะแนนเสียงไม่ได้ อย่างนี้เป็นเรื่องการตัดสินคดีแน่ ๆ กระผมมองไม่เห็นว่าจะเรียกว่าอย่างอื่นได้อย่างไรเลย ที่บัญญัติก็ต่อไปว่าการตัดสินคดีนี้กระผมยอมรับเหมือนกัน

ถ้าหากว่าเป็นผลที่ว่า ขอประทานโทษ เรื่องการตัดสินใจ ถ้าหากว่าเป็นสิ่งจำเป็นจะทำให้อะไร
เป็นผลดีขึ้นมานั้นๆ กระผมยอมรับ ถ้าหากว่าอย่างที่ท่านกล่าวว่า ถ้าหากว่าให้ราษฎรที่มาลงคะแนน
ออกเสียงเป็นผู้ที่มีการศึกษาแล้ว ผลจะเกิดขึ้นคือได้ผู้แทนที่ดี ถ้าหากเป็นอย่างนั้นนั้นๆ กระผม
ยอมรับคือคนส่วนน้อยต้องยอมเสียสละเพื่อผลดีของส่วนข้างมาก แต่เป็นของแน่เช่นนั้นหรือท่าน
ประธาน กระผมได้กล่าวไว้แล้วในการอภิปรายครั้งแรก กระผมบอกว่าสำรวจสถิติการมาออกเสียง
ของประชาชนชาวไทยในจังหวัดต่าง ๆ ก็จะได้เห็นว่าสถิติ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิออกเสียงจน
ถึง ๕๑ เปอร์เซ็นต์ ของผู้มีสิทธิออกเสียง โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครบางครึ่ง ๓๐ เปอร์เซ็นต์
เท่านั้นเอง แต่ต่างจังหวัด ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในจำนวน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่มาออก
เสียงนั้นมีสิทธิหรือไม่หลักฐานโดยยืนยันเลยว่าเป็นพวกที่ไม่รู้หนังสือ หรือเป็นพวก ที่มีการ ศึกษา
ต่ำที่มาออกเสียง ไม่มีเอกสารหรือหลักฐานยืนยัน เราไม่สามารถจะบอกได้ว่าจำนวนผู้ที่มาลง
คะแนนออกเสียงนั้นจำนวนคนที่ไม่มีการศึกษา จำนวนคนที่มีการศึกษาสูง เราไม่สามารถจะยืนยัน
ได้เลย มีพวกที่นอนหลับทับสิทธิหรือนอนหลับทับหน้าที่ออกถึง ๕๐-๖๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ทำไมเรา
ไม่นึกบ้างว่าคนที่นอนหลับทับสิทธิหรือนอนหลับทับหน้าที่ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
นั้น คือพวกที่ไม่รู้หนังสือทั้งนั้น แต่พวกที่มาออกเสียงกลับเป็นผู้ที่รู้หนังสือ เราไม่คิดอย่างนั้นบ้าง
หรือ เพราะเหตุที่เราพิสูจน์ไม่ได้เลยว่าจำนวนคนที่มาออกเสียงเป็นจำนวนเท่าไร ผู้แทนที่เข้ามาใน
สภานี้เป็นผลเพราะว่าราษฎรที่เลือก ดังนั้นผู้ ไม่ออกเสียง เป็นส่วน ใหญ่หรือผู้ที่ มีการศึกษา เป็นส่วน
ใหญ่ นี่เราไม่ทราบ เราวินิจฉัยไม่ได้ ถ้าเมื่อเช่นนั้นเมื่อเราไม่แน่ใจว่าเราจะประมาณไปอย่างไร
ผู้แทนที่ไม่ได้เกิดจากประชาชนที่ได้รับการศึกษา หรือมีมาตรฐานการศึกษาไม่ถึง ถึงได้มาเกิดผู้แทน
เหลวไหลขึ้นได้ กระผมถึงบอกแล้วว่าไม่มีเหตุผลที่ยืนยันแน่นอนเลย ถ้าหากว่ามีสถิติใดๆให้เห็น
ได้ว่าผู้แทนเลว ๆ ที่เห็นว่าไม่เห็นสมควรเข้ามาในสภานั้นเป็น ผลให้เกิด จากราษฎรเหลว ไหลแน่ชัด
กระผมก็ยังจะยอม แต่นี่ไม่มีเหตุผลที่ยืนยันได้เลยประการหนึ่ง แล้วเมื่อเหตุผลที่ไม่แน่นอน
แล้วทำไมเราจะไปกำหนดคุณสมบัติการศึกษาเข้ามา นอกจากนั้นกระผม ก็อยากจะ กราบ เวียนบอก
ว่า ในเรื่อง การ ศึกษา นั้นเป็นเรื่องความ สำคัญ ในระบอบ ประชาธิปไตย กระผม ยอมรับ

แต่ถ้าว่าระบบการศึกษานั้นเป็นสื่อเท่านั้นเอง สื่อให้ทุกคนให้ประชาชนเข้าใจในระบบประชาธิปไตย เข้าใจในหน้าที่ของตนให้ดีขึ้นเอง ช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ช่วยให้เข้าใจในระบบการปกครอง ดียิ่งกว่าคนอื่นเท่านั้น แต่ไม่ได้หมายความว่าคนไม่มีการศึกษาแล้วจะไม่สามารถทำความเข้าใจในระบบการปกครองได้ ไม่ใช่เช่นนั้น เขาอาจจะทำความเข้าใจได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าการ ศึกษาจะทำให้ได้ผู้แทนดี กระผมไม่เห็นด้วย และนอกจากนั้นขอให้พิจารณาว่า คำว่าผู้แทนไม่ดี ผู้แทนเหลวไหลอะไรต่าง ๆ นั้นต้องพิจารณาให้ดีว่าผู้แทนไม่ดีเกิดขึ้นจากอะไร ผู้แทนไม่ดี ถ้าหากว่าหมายถึงผู้แทนเกาะเกาะในสถานทำสิ่งเลวร้ายอะไรต่าง ๆ ไปตามข้อบังคับ ความผิดไม่ใช่ ของผู้แทน กระผมเห็นว่าบุคคลที่มีส่วนร่วมอีกคนหนึ่งคือ ประธานสภา ฯ ถ้าไม่รักษาระเบียบ ข้อบังคับ ถัดมาอีกแล้วสมาชิกก็กล่าวได้ว่าได้ เอะอะดังดังอะไรกันได้นี้ประการหนึ่ง ประการ ที่สอง ถ้าหากว่าผู้แทนไม่ดีพิจารณาไปในอีกทางหนึ่งไม่เอาความประพฤติส่วนตัวที่กระทำในสภา พิจารณาไปในแง่รูปการปกครอง รูปการบริหาร หมายความว่าพยายามอย่าไปยุ่งเกี่ยวกับรัฐบาล โดย อาจจะเคยเห็นแก่เงินบนเช่นนี้จะเปิดอภิปรายให้รัฐบาลลาออก จะลาออกถ้าหากว่าให้เงินจะถอน อภิปรายอะไรต่าง ๆ อะไรทำนองนี้ กระผมคิดว่าถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้ง แล้วความที่เป็นผู้แทนเหลว ไหล่นั้น จะต้องมีส่วนประกอบอยู่องค์หนึ่ง ผู้แทนจะรู้ได้ก็หมายความว่ามีคนเขาขอมอบให้เขาถึงรู้ ได้ และเขารู้ได้เพราะเขามองเห็นความชั่วของรัฐบาล ความไม่ดีของรัฐบาล เขาถึงรู้ได้ การที่ รัฐบาลเองพยายามที่จะปิดไม่ให้มีเช่นนั้นเอง ความผิดของผู้แทนหรือ อันนี้ เรายังจะพิจารณา ต่อไป ประณามผู้แทนไม่ดี ๆ เพราะเหตุนี้ ไม่ใช่ ถ้าหากมูลเหตุยังไกลกับการที่ว่า ประชาชน ชาติการศึกษาเข้ามาเกี่ยวข้องเหลือเกิน กระผมเห็นเช่นนั้น และนอกจากนั้นท่านกล่าวว่า เราควร จะวางมาตรฐานการศึกษาเพื่อให้เตรียมให้ราษฎรได้เตรียมตัวไว้ แต่อย่าลืมระดับว่า ถ้าหากเรา วางมาตรฐานการศึกษาไว้ ประชาชนส่วนหนึ่งจะหลุดพ้นจากลัทธิทางการเมืองไป ประชาชนเหล่านี้นั้นเองไม่สามารถจะ ขวนขวาย ได้ในการ ศึกษาเข้าชั้น ท่านพูดบอกว่าอาจจะไป ขวนขวายหา มาตรฐานการศึกษาได้นั้น กระผมขอประณามโทษที่จะต้องกล่าวว่า คนที่หลุดพ้นจากลัทธิการเมือง เพราะเหตุที่ว่า เราวางหลักเกณฑ์ชั้นใหม่นั้น คือคนที่อายุน้อย ๕๐ ปีขึ้นไปทั้งนี้ คนที่จะ

มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐ เรามีระบอบประชาธิปไตยมา ๓๐ ปี พระราชบัญญัติประถมศึกษาใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ นี่เป็นเรื่องการบังคับให้มีการศึกษาจริง ๆ เป็นเรื่องการศึกษาบังคับ เพราะฉะนั้น คนตั้งแต่อายุ ๕๐-๖๐ และ ๗๐ อาจจะเป็นคนไม่มีความรู้อ่านออกเขียนได้ เราก็จะไปให้เขา ขวนขวายหาคุณวุฒิเข้ามาเข้าชั้น เขาจะไปเรียนที่ไหน รัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมโรงเรียนผู้ใหญ่เลย อันนี้เราจะไปคิดว่าให้เขาขวนขวาย เขาจะขวนขวายได้อย่างไร เราได้แต่บังคับเด็กในปัจจุบัน เด็กอายุ ๑๐-๑๒-๑๓ ให้รู้จักมีการเลือกตั้ง fair play ในโรงเรียนให้ขวนขวายนะ ขวนขวายได้ แต่เด็กพวกนี้ยังไม่สิทธิเลือกตั้ง จนกว่าอายุจะ ๒๐ อันนี้ เป็นข้อเท็จจริงอีกประการหนึ่งที่กระผม ขยายจะกราบเรียนขอให้ระลึกไว้ด้วย ความเห็นของกระผมเห็น ๒ ประการ เห็นว่า ทางทิศที่ตุนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาที่ว่า เราจะให้มีการปกครองที่ดี มีผู้แทนที่ดี เราจะทำอย่างไร กระผมคิดว่าควรวางหลักการไปในทางบ้องกันและส่งเสริมบ้องกัน เราจะต้องพิจารณาว่า ถ้าหากว่าผู้แทนไม่ดีนั้น ทำความเดือดร้อนอะไรบ้าง อาจจะทำความเดือดร้อนให้แก่รัฐบาล หรือแก่ประชาชน เดือดร้อนทางรัฐบาลนั้นจะต้องพิจารณาให้รัฐบาลมีเสถียรภาพพอควร ไม่ให้ผู้แทนมาตอบโต้ เราวางหลักไปแล้ว ว่ารัฐบาลไม่ต้องขอความไว้วางใจในวาระที่เข้ามา สมาชิกจะเข้ามาเป็นรัฐบาล ไม่ได้ รัฐมนตรีไม่ได้ ถ้าหากว่าไม่ลาออกเสียก่อน หลักการเหล่านี้เป็นหลักการใหม่ เป็นหลักการในเรื่องบ้องกันไว้ ทิศหลักการส่งเสริมนี้ รัฐบาลเองก็ได้วางโครงการศึกษาอะไร สถานการศึกษาก็มีแล้ว มีวิธีสอนให้เด็กรู้จักการเลือกตั้งในโรงเรียน อันนี้เป็นเรื่องการส่งเสริม ให้เด็กค่อย รู้จักค่อยเป็นค่อยไป นี่เป็นลักษณะวิธีการที่ดี ฉะนั้นเมื่อมีการเลือกตั้งเช่นนี้แล้ว กระผมเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปใช้ระบบวิธีการห้ามไม่ให้ออกเสียง ซึ่งเป็นลักษณะปราบปราม แม้จะห้ามเขาแล้ว ผลในภายหน้าไม่แน่ว่าจะได้ผู้แทนที่ดี ท่านสมาชิกสนับสุนนาก็ไม่กล้ายืนยันว่าจะได้ผู้แทนที่ดีขึ้นมา อันนี้กระผมถึงเห็นว่า เมื่อของไม่แน่นแล้วเราจะไปกำหนดทำไม เพราะเหตุที่ว่าเลือกผู้แทนที่ดีไม่ได้เป็นเหตุผลอีกหลายประการ อื่น ๆ หลายประการ ท่านสมาชิกบางท่านได้ยกตัวอย่างบอกว่า เราจะขอเพชรเขา ขอรถยนต์จะต้องถามคนที่มีความรู้ กระผมไม่เห็นว่าจะแตกต่างอะไร ราษฎรถามใครก็ได้ คุณหลวง ป. ไปสมัคร นาย ก. ไปสมัคร ก็อาจจะถามใครดีกว่ากัน เขาก็ถาม

ได้ กระผมเห็นว่าเขาถามได้ไม่สำคัญ สำคัญที่เราไปตัดสิทธิไม่ให้เขาถามเสียเลย หรือมีวิธีการบังคับว่าต้องเลือกคนนั้นคนนี้ เจ้านายสั่งให้มาเลือก นี่เป็นวิธีการสำคัญที่น่าจะระมัดระวังยิ่งกว่าที่จะบอกว่าหาความรู้ ควรจะถามคนไหนควรจะถามคนไหนหรือไม่ ในระบบการเลือกตั้งเขาถามได้ครบ เหมือนกับเราจะถามข้อเท็จจริง เราถามได้ ข้อเท็จจริงที่เราถามได้ ราษฎรเขาก็ถามได้เหมือนกัน ไม่น่าห่วง น่าห่วงปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายประการ จะได้ผู้แทนที่ดีไม่ดี มีปัจจัยอื่นอีกเยอะ ไม่ใช่เฉพาะการศึกษาด้านเดียว ด้วยเหตุนี้กระผมจึงมีความเห็นว่าไม่ควรจะกำหนดมาตรฐานการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญ แม้แต่ในกฎหมายเลือกตั้ง ๕ ก็เช่นเดียวกัน เพราะเหตุที่อาจจะเป็นทางทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งหลุดพ้นจากหน้าที่ไป และไม่เป็นผลแน่นอนด้วยว่า เมื่อกำหนดไปแล้วจะได้ผู้แทนที่ดี

พลตรี ประยูร หนุณภักดิ์ : ในเรื่องนี้จำเป็นว่าเป็นจุดสำคัญที่เราจะได้พิจารณาโดยรอบคอบ เพราะเหตุว่าจากบทเรียนที่ผ่านมาแล้วเป็นประการใดก็ได้ก็ปรากฏกันมาว่า แต่ผลของการที่ว่า เราจะได้ผู้แทนที่ดีนั้น ผมยังมีความเห็นว่าควรกำหนดมาตรฐานการศึกษา หรือเรียกว่ากำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญ เราจะพิจารณาได้ตามหลักสามัญสำนึกว่าในการที่จะพิจารณาเลือกผู้แทนที่ดี หรือจะเลือกพิจารณาในกิจการสำคัญ ๆ ถ้าหากว่าผู้ที่มีหน้าที่พิจารณานั้นมีความรู้ มีความสามารถ หรือมีหลักวิชาญาณพอสมควร ก็ย่อมจะได้ผู้ที่มาเป็นผู้แทนราษฎรได้สมควรความมุ่งหมาย ประการสำคัญที่ผมได้ลุกขึ้นมากราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ก็เป็นห่วงในเรื่องการแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ เพราะเหตุว่าในอาณาบริเวณที่จะเกิดภัยพวกนั้น มักจะเกิดในแหล่งชุมนุมชนที่ห่างไกลความเจริญ และได้ปรากฏมาจากการสังเกตการณ์บางครั้งในการเลือกตั้งคราวที่แล้ว ๆ มา ก็ปรากฏว่าความไม่เรียบร้อยหรือบางทีการที่จะทำให้หาคะแนนกันในบรรดาแหล่งที่ไม่เจริญ นี่หรือที่ห่างไกลจากความเจริญ นี่มักจะเป็นคะแนนที่มากมาย แล้วผู้ที่ไม่หาเสียงก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะใช้เทคนิคต่าง ๆ กระทำได้ตามที่ปรากฏมาแล้ว จะเห็นว่ามีผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยที่มีหัวไปในทางคอมมิวนิสต์เข้ามาอยู่ในสภาเป็นจำนวนมาก ทงนข้าพเจ้าไม่มีความมุ่งหมายที่จะประณามหรือที่จะดูถูกดูแคลนราษฎร เพราะข้าพเจ้าเคารพต่อประชาชนทุก ๆ

LIRT

คน และข้าพเจ้าไม่ใช่นักพูดแล้วถ้าหากมีสิ่งประการใดขาดตกบกพร่องไปก็ขอประทานอภัยด้วย ก็รู้สึกที่เราได้เกิดความยุ่งยากในเรื่องการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตยอันแท้จริง บางทีท่านจะได้ประสพการณ์แก้ตัวท่านเองมาแล้วในการอภิปราย บางทีเราจะเห็นว่าไม่หนักหลัก ๔-๕ ประการที่ผู้แทนบางกลุ่มได้กล่าวให้ไทยเป็นกลาง ถอนทหารจากเกาหลี อย่าตามกันอเมริกันต่าง ๆ เหล่านี้วนเวียนไม่ว่าจะพูดเรื่องการเงิน การศึกษา การอะไรก็วนเวียนอยู่ในเรื่องเหล่านี้ คล้าย ๆ จะเป็นคาถาอะไรของพวกนี้ให้มากล่าวในสภาอยู่เสมอ นี่ผมเป็นห่วงอยู่เป็นอย่างมากว่า ถ้าการไม่กำหนดอุดมการศึกษาผู้ที่จะไปเลือกผู้แทนราษฎรแล้ว อาจจะได้ผู้แทนประเภทนี้มาอีกบ้างไม่มากนักน้อย ในการที่กำหนดการศึกษานั้น ผมเห็นว่ามีคามจำเป็นเหลือเกิน เพราะเหตุที่เราจะเห็นได้ว่าการศึกษาของประเทศเราเพียงเท่าที่การบริหารของรัฐบาลมาถึงปัจจุบันนี้ และถ้าหากว่าตัวเลขนี้ไม่ผุดจนเกินไป เมื่อการประชุมสภาการศึกษาในครั้งแรก ๆ นั้น จะเห็นว่าตัวเลขโรงเรียนที่เรายังขาดเรียนอยู่ประมาณ ๒,๐๘๓ โรงเรียน เป็นโรงเรียนประชาบาลซึ่งยังไม่มีประชาชนได้เข้าเรียน นี่อย่าว่าแต่อ่านออกเขียนได้เลย แม้แต่โรงเรียนที่จะมีก็ขาดอยู่แล้ว แต่เวลาเดียวกันก็ได้ทราบว่าได้เพิ่มชั้นหนึ่งประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ โรงเรียน เวลาถึงคงจะเหลือประมาณพันกว่าโรงเรียนที่ขาด อันนี้เป็นตัวเลขที่ผมทราบมาจากกระทรวงศึกษาพอประมาณ แต่ประเทศผมไม่อยากจะกล่าวหาประเทศอะไร เพราะเดี๋ยวก็กลัวจะว่าตามกันประเทศนั้นอีก ก็คือว่าบางประเทศที่เป็นประเทศมหาอำนาจนั้นภาคการศึกษาบังคับ คือเตรียมอุดมศึกษา อันนี้ผมมีความรู้ชั้นดีมาก ผมรู้เป็นบางประเทศ ไม่มีความกว้างขวางอะไรมาก เตรียมอุดมศึกษากับมัธยม ๓ เราได้มีพระราชบัญญัติออกไปแล้วว่าเราจะได้เพิ่มเป็นมัธยม ๓ หรือเรียกว่าประถม ๗ ก็ต่างกันตั้ง ๖ ชั้นแล้ว แต่แค่ประถม ๕ ประถม ๗ เพิ่งจะเริ่มในชั้นเท่านั้น เพิ่งจะเริ่มและจะเริ่มพร้อมกันก็ยังไม่ได้ ต้องค่อย ๆ เริ่มแล้วแต่กำลังงบประมาณ เพราะฉะนั้นคนที่มีความรู้ชั้นเตรียมอุดมศึกษา นี่ผมไม่ใช่ว่าจะแบ่งเป็นกบอยู่ในกะลาครอบ แต่เราก็ต้องมีความทะเยอทะยานอะไรบ้างที่เราอยากจะให้ชาติบ้านเมืองมีความเจริญ คนพวกที่มีการศึกษาสูงโดย average จะเห็นว่าคอมมิวนิสต์แทรกซึมยากที่สุด หรือเรียกว่าไม่มีทางที่จะเป็นคอมมิวนิสต์ได้ นอกจากเป็นคนที่ต้องใช้เอาเงินมาล่อจูงคนนั้น

ความเห็นผิดหรือถูกข้างสมอง หรือถูกวิธีการอันพิสดารอะไร ก็แล้วแต่ที่คนนั้นจะเป็นไปได้ ผม
 คิดว่าอย่างน้อยขอให้ได้มีการ กำหนดการศึกษาพอให้มี หลักสำหรับไป พิจารณาเลือก สิ่งที่สำคัญ
 ที่สุดในจังหวัดนั้น ๆ มาเพื่อเป็นองค์ประกอบหรือเป็นสถาบันที่จะผลิตกฎหมายคดี หรือที่จะควบคุม
 นโยบายของชาติคดี หรือที่จะนำความเจริญมาสู่ประเทศชาติบ้านเมือง นี่เป็นสิ่งที่ประเด็นที่
 สำคัญที่ผมจะกราบเรียนไว้ ขอขอบคุณ

นายเดช วงศ์โกมลเชษฐ : วันนี้กระผมใคร่จะขอยืนยันสิ่งที่กระผมอภิปรายไปแล้วใน
 คราวที่แล้ว ว่าการกำหนดคุณสมบัติเรื่องการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายเลือกตั้ง ฯ ก็คือ
 เป็นการขัดต่อเจตจำนงของประชาชนโดยซึ่งสถาบันได้ตั้งขึ้น วันนี้กระผมขอเรียนหัวข้อเพียงเล็กน้อย
 ว่า ท่านสมาชิกคนแรกที่ยกอภิปรายอาจจะให้ความเข้าใจผิดบางประการแก่สภา ในลักษณะที่ว่า การ
 จำกัดสิทธิบางประการ ให้แก่คนบางพวก เช่น หูหนวก ตาบอด หรือว่าพระภิกษุสามเณรอยู่ใน
 เพศสมณะ นั้นเป็นการเหมาะสมแล้วท่านกล่าวถึงเรื่องสิทธิของสตรีในการออกเสียงเลือกตั้ง เช่น
 ได้อ้างประเทศสวีตเซอร์แลนด์ กระผมไม่อยากจะให้สถาบันได้ข้อเท็จจริงผิดไป ประเทศสวีตเซอร์
 แลนด์นั้นเคยจำกัดไม่ให้ประชาชนที่เป็นสตรีมีสิทธิออกเสียง แต่ในปี ๑๙๖๐ ครึ่ง ๒ ปีมาแล้วว่า
 มานี้ ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ได้เปลี่ยนแล้วครับ ได้ให้สตรีมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง กระผมมี
 เรื่องที่จะกราบเรียนแต่เพียงแค่นี้ครับ

หลวงประกอบนิติสาร : การอภิปรายในประเด็นข้อนี้โดยขยายมาในวันที่ ๓ ข้างเจ้า
 ได้ฟังคำอภิปรายของสมาชิกทั้งฝ่ายที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ก็รู้สึกว่ประเด็นที่ตรงใจนอกจะ
 เลื่อนไป ออกจะลบไปจากประเด็นที่ตั้งไว้ ตามระเบียบวาระนั้นว่า มาตรฐานการศึกษาหรือ
 คุณสมบัติอื่น เมื่อไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐานที่กำหนด คุณสมบัติอื่น ประเด็นที่ว่า ควรจะ
 บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าไม่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญละก็ จะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
 เพียงว่า ให้เป็นว่ามีในกฎหมายเลือกตั้ง ฯ หรือไม่ เราอภิปรายกันมาถึงวันที่ ๓ พูดแต่การศึกษา ฯ
 แล้วก็ไปพูดแต่ประณม ฯ อะไรเหล่านั้น เราลืมกันเสียหมดว่า ในประเด็นนี้คุณสมบัติอื่น เมื่อไม่
 มีมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ความหมายของประเด็นที่ตั้งไว้ ก็ว่าในประการแรก เราจะกำหนด

LIRT

ไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ ว่าผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนั้นต้องมีมาตรฐานการศึกษาอย่างไร และอีกชั้นสองว่า ถ้าเราไม่มีการศึกษาถึงมาตรฐานที่กำหนด จะใช้คุณสมบัติอื่นแทนการศึกษาได้หรือไม่ นั่นเป็นความหมายคำว่าคุณสมบัติอื่น นี่ในประเด็นหัวข้อระเบียบวาระ ไม่ได้เขียนว่าจะไว้เปิดประตูกว้าง เพื่อว่าสภามีมติให้เป็นไปตามประเด็นที่ได้ตั้งไว้ แล้วกรรมาธิการผู้ยกวาง ก็อาจจะไปคิด ความจริงมีหน้าทศต มีหน้าทศน ว่าคุณสมบัติอื่นนั้นมีอะไรบ้าง ข้าพเจ้าขอสมมติว่า ถ้าว่าคุณสมบัติอื่นเป็นคุณสมบัติดังต่อไปนี้โดยหนึ่งหรือหลายอย่าง เราก็เห็นจะพอถือได้ว่า คุณสมบัติเหล่านั้นใช้แทนการศึกษาได้ในเมื่อไม่มีการศึกษาที่กำหนด สมมติว่าคน ๆ หนึ่ง สมมติว่าเรากำหนดว่ามีการศึกษาถึงประถม ๕ สำเร็จประถม ๕ ถ้าไม่มีการศึกษาดังเรียนประถม ๕ หากได้เคยรับราชการทหารพลเรือน ถึงอันดับนั้นชนนชนน หรือเพียงว่าเคยรับราชการทหาร พลเรือน เพียงนั้นก็พอ หรือว่าเรากำหนดว่าผู้ที่ไม่ได้มีการศึกษาประถม ๕ แต่ให้ได้ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง วิชาอาชีพเป็นหลักฐานได้เคยเสียภาษีในปีใดปีหนึ่งหรือหลายปี แล้วแต่จะกำหนดลงไปถึงปีละกี่บาท ติดต่อกันเป็นเวลากี่ปี อย่างนั้นเราก็ถือว่าเป็นคุณสมบัติอื่นได้หรือไม่ เราจะสมมติคนที่ เป็นหัวหน้าครอบครัว มีบุตรได้เรียนถึงจบชั้นมัธยม ๖ ก็คนอะไรเหล่านี้ เราถือเป็นผู้คุณสมบัติได้เหมือนกัน เป็นด้วยคุณสมบัติสมมติ แปลว่าเราเอามาตรฐานวัดว่าคนเหล่านั้นได้ผ่านชีวิตมา ได้รู้เรื่องของชีวิต รู้เรื่องของโลก ของบ้านเมืองมาพอสมควร แล้วก็ส่งเคราะห์ให้เป็นผู้รู้เรื่อง อย่างนี้เรียกว่าคุณสมบัติอื่น การอภิปรายเราผ่านมา ๆ เราไม่พูดถึงคุณสมบัติเลย ก็เลยมุ่งไปแต่การศึกษา เพราะฉะนั้นฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับข้าพเจ้าก็อภิปรายไปในทำนองคล้าย ๆ ว่าจะแบ่งชั้นวรรณะ หรือแบ่งพวก แบ่งสังคมรวย ไม่สังคมรวย พวกมีปริญญา ไม่มีปริญญา มีการศึกษา ไม่มีการศึกษา ซึ่งความจริงประเด็นที่ตั้งไว้หาได้จำกัดเฉพาะการศึกษาโดยตรงไม่ อาจจะเป็นการศึกษาโดยทางอ้อมก็ได้ เพราะฉะนั้นในการอภิปรายต่อไปนี้ ข้าพเจ้าก็จะดำเนินการตามแนวเดียวกันเพื่อประหยัดเวลา เมื่อพูดถึงการศึกษาก็หมายความว่าคุณสมบัติอื่นที่แทนการศึกษาด้วย หมายความว่าการศึกษาทางอ้อม ทางฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับข้าพเจ้า อ้างหลายครั้งหลายหนถึงคำว่า “ประชาธิปไตย” ถึงหลักประชาธิปไตย ชมวดลงแล้วก็ได้ว่าความว่า ท่านเหล่านั้นเห็นว่าสิทธิออก

เสียงเลียดง^{๕๕} เป็นสิทธิที่ได้เคยให้กันมาแล้ว และให้แล้วเป็นสิทธิที่ถอนไม่ได้ ข้าพเจ้าก็อยากจะเรียนว่า สิทธิอะไรที่ใคร่ตกลงไว้ที่ใดให้แล้วถอนไม่ได้นั้นละ ข้าพเจ้าคิดว่ายังไม่มีในโลกนี้ สิทธิเป็นคำบัญญัติในทางกฎหมาย เป็นเรื่องของกฎหมาย กฎหมายเป็นเรื่องของมนุษย์สร้าง ไม่ใช่ธรรมชาติสร้าง ธรรมชาติไม่เคยสร้างกฎหมายมนุษย์สร้าง รัฐธรรมนูญก็เป็นกฎหมาย รัฐธรรมนูญมนุษย์กับบัญญัติ เมื่อมนุษย์บัญญัติแล้ว ถ้าไม่มีความเหมาะสม มนุษย์ก็ควรแก้ มนุษย์ไม่ควรจะถือว่า สิ่งอะไรที่บัญญัติแล้วแก้ไม่ได้ นั่นเป็นเรื่องของความเชื่อในศาสนา ซึ่งศาสนาบัญญัติ เพราะเราไม่ใช่ศาสนาเราไม่ควรไปแก้ ถ้าเราไปตั้งศาสนาใหม่เราก็บัญญัติเอาใหม่ แต่เรื่องนิติบัญญัติแล้ว เป็นเรื่องมนุษย์สร้าง เป็นเรื่องผู้ชนสร้าง เพราะฉะนั้นก็ควรจะได้แก้ ถ้าพูดถึงประชาธิปไตย อะไรเป็นประชาธิปไตย มีหลายแบบหลายอย่าง อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้าไม่ต้องยกมายืดยาว แต่ว่าเมื่อพูดถึงประชาธิปไตยแล้ว ทั้ง ๆ ที่มีหลายแบบแบบที่แตกต่างกันมากอยู่อย่างหนึ่ง คือแบบมีกษัตริย์ กับแบบไม่มีกษัตริย์ ซึ่งบางทีห่างไกลกันจนเกือบจะไม่พบกันตรงไหนเลย มีหลายประเทศเท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ มีประเทศในแถบสแกนดิเนเวียหลายประเทศ ถึงกับบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าอำนาจอธิปไตย นี่เป็นของพระมหากษัตริย์ หรือมาจากพระมหากษัตริย์ แต่พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นเพื่อประชาชน นั่นก็เขียนได้ ที่นทำไม่เราจะต้องมาบอกว่า ประชาธิปไตยต้องมาจากปวงชน เป็นของราษฎร โดยราษฎร จึงจะเป็นประชาธิปไตยกระนั้นหรือ ข้าพเจ้าไม่เห็นมีความจำเป็น ถ้าว่าการปกครองรูปใดที่มีหลักใหญ่ ๆ ต้องรับฟังความคิดเห็นจากราษฎรพอควรพอเหมาะสม ระบบใดที่มีหัวใจสำคัญว่าต้องการปกครองเพื่อประโยชน์แก่ปวงชน ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นประชาธิปไตยแล้ว ทำไมเราชอบพูดกันในหมู่นักประพันธ์เราที่พูด หมู่นักการเมืองเราที่พูด ว่าในระบบการปกครองสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของเราผ่านมาตั้งแต่รัชกาลที่ ๕ รัชกาลที่ ๖ รัชกาลที่ ๗ อะไรเหล่านั้นก็พูดกันว่า พระมหากษัตริย์ของเราทรงมีพระปรีชาสามารถปกครองราษฎรตาม ระบบประชาธิปไตยเพื่อปวงชน มีอย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖ จะทรงเปลี่ยนอักษรไทยเป็นวิธีเขียนเขาสระมา ไว้แถวเดียวกับพวกพยัญชนะ แต่ว่าลงท้ายคนเขาไม่ตาม คนไม่ชอบพระองค์ก็ทรงเลิก เราก็บอกกันว่าพระองค์

LIART

ทรงเป็นประชาธิปไตย แล้วก็ใช้ประชาธิปไตยในเมื่อพระองค์ทรงเห็นกับราษฎรทรงปกครองราษฎร เพื่อราษฎรใช้ใหม่ เพราะฉะนั้นคำว่าประชาธิปไตยไม่มีแบบพิมพ์ จะต้องว่าแบบอเมริกาจึงจะเป็น แบบฝรั่งเศสจึงจะเป็น ถ้าอย่างนั้นเราก็หลงไปอยู่ในสมัยปฏิวัติฝรั่งเศส ราษฎรลุกฮือขึ้นฆ่าขุนนาง ฆ่าเจ้านาย แล้วบอกบ้านเมืองนี้เป็นของราษฎร ประชาธิปไตยเป็นแบบเดียวกันอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าคิดว่าบ้านเมืองเรานี้สำคัญที่ว่าปกครองกันอย่างไรให้เจริญ ปกครองกันอย่างไรให้ประชาชนสงบสุข ทำอย่างไรจึงจะมีอันจะกันภัยได้ ซึ่งเราเห็นได้ชัด ๆ ว่า โผล่หน้ามาให้เราเห็นที่จะได้ไม่มาบีบคั้นเบียดเบียนเรา ทำอย่างไรเราจึงจะทำได้ โดยเราเคารพต่อสิทธิของราษฎรพอควร ไม่ใช่ไปตัดสิทธิราษฎร เราปกครองกันแต่หมู่คณะตลอดไปอย่างนั้นไม่เป็นประชาธิปไตย เราเปิดโอกาสให้ราษฎรพอควรก็เป็นประชาธิปไตยได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นคำว่า สิทธิที่ว่าให้แล้วตัดไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าในหลักนิติบัญญัติตัดได้เสมอ ท่านที่อภิปรายผู้หนึ่งอ้างถึงการเปลี่ยนการปกครอง ซึ่งหมายความว่า พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้วก็การปกครองนั้นเขียนรัฐธรรมนูญโดยมุ่งแต่จะให้ราษฎรมีสิทธิเลือกตั้งโดยสมบูรณ์ ท่านก็ถือว่าเราไม่ควรไปแก้ไข ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าเราไปแก้ไขเขาทำไมในเรื่องอื่น ในรัฐธรรมนูญปี ๒๔๗๕ ก็ไม่มีมาตราที่ ๒ เขาให้มีสมาชิกประเภทสอง พอ ๑๐ ปี หรือราษฎรได้รับการศึกษาชั้นประถมศึกษาเกินครึ่งของประเทศแล้วให้เลิกประเภทสอง หมายความว่าสมาชิกประเภทเดียว เราไปเลิกเขาทำไม เราไปสร้างมาตราที่ ๒ ขึ้นมาทำไม ในรัฐธรรมนูญปีไหน ๆ ก็ตาม ๒๔๗๕ หรือปีไหนก็ตาม เขาไม่เคยมีว่าผู้แทนราษฎร เป็นรัฐมนตรีไม่ได้ ทำไมเราถึงบอกว่าเป็นไม่ได้รัฐธรรมนูญของเรา ก็เพราะเราประสบอุปสรรคใช้ใหม่ เราคิดขึ้นใหม่ใช้ใหม่ ทำไมเราไปตัดสิทธิของผู้ที่ราษฎรเขาเลือกมาไม่ให้เป็นรัฐมนตรี ก็เพื่อความเหมาะสมใช้ใหม่ เพื่อบังคับเหตุร้ายใช้ใหม่ ก็อย่างเดียวกันในเรื่องรัฐธรรมนูญทุกฉบับก็มีรัฐบาลเข้ามาก็ขอความไว้วางใจจากสภา ก็ทำไมเราไปเลิกเสีย ทำไมเราเปลี่ยนแปลงเสีย ก็เพราะเราประสบเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาใช้ใหม่ เราจะบังคับใช้ใหม่ ท่านใช้คำว่า “นโยบาย” ของที่ถูกเป็นนโยบายบังคับกันไม่ใช่ใช้นโยบายปราบปราม ดูประการหนึ่งว่าการที่บัญญัติคุณสมบัติของผู้ชดเชยเลือกตั้งใหม่เป็นการปราบปราม ซึ่งข้าพเจ้าขอประทานเรียนยืนยันว่าเป็นการใช้คำที่ผิด

ข้าพเจ้าไม่ได้มานั่งในสภาโดยมีเจตนาของข้าพเจ้าเอง หรือข้าพเจ้าได้รับพระบรมราชโองการ แต่งตั้งเข้ามาในสภา เพื่อปราบราษฎร เข้ามาเพื่อช่วยกันปรับปรุงประเทศให้เจริญ ช่วยกัน สร้างรัฐธรรมนูญ ซึ่งคิดว่าควรจะเกิดประโยชน์อย่างจริงจัง ข้าพเจ้ายืนยันว่าข้าพเจ้าเข้ามา แล้ว และข้าพเจ้าปฏิบัติแล้ว ไม่ใช่มาเพื่อปราบราษฎร แต่เพื่อมาจัดสรรบ้านเมืองให้เข้ารูป เข้ารอย เพราะฉะนั้นไม่ใช่มาเพื่อมาตัดสิทธิราษฎรอย่างนั้นอย่างนี้ เราจะบัญญัติกันใหม่ว่า การ ออกเสียงเลือกตั้งการเลือกผู้แทน จะทำอย่างไรจึงจะได้ผู้แทนที่ดี ที่เหมาะ ที่สม เน้นจะขึ้นความ คิดเห็นย่อมแตกต่างกัน ท่านที่คิดว่าการศึกษาไม่ช่วย ก็เป็นความคิดของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าก็เคารพ แต่ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าและอีกหลายคนก็คิดว่าการศึกษารช่วย ก็เป็นความคิดเห็นแตกต่างกันท่าน ขออย่าได้มองว่าพวกเราลูกชนมากจะทำหน้าราษฎรอะไรเช่นนั้น แต่เราลูกชนมาเพื่อจะคิดว่าทำอย่างไรดี หน่อจึงจะให้การเลือกตั้งนี้เป็นไปด้วยดี แม้ถ้าบัญญัติคุณสมบัติใหม่ก็มีอยู่บางหมู่บางพวกที่ จะหมดสิทธิไปจนกว่าเขาจะได้ชวนชววยให้ได้มาซึ่งคุณสมบัติอันหนึ่งทางหนึ่งทางใด ซึ่งโปรดอย่า สันนิษฐานว่าจะเป็นการศึกษาก็ได้ อาจจะเป็นการประกอบอาชีพก็ได้ อย่างนี้ ที่นข้อสำคัญอันหนึ่งใน ทรรศนะข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเฝ้าดูการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ ข้าพเจ้าก็เป็นอย่าง ที่ ท่านสมาชิก ข้าพเจ้าไม่อยากจะโทษใคร และข้าพเจ้าเองอยู่ในหมู่คณะนั้น ข้าพเจ้าก็อาจจะดำ เนินการผิดพลาดเช่นเดียวกัน เพราะเป็นของใหม่ ที่เราก็กวาทอยู่แล้วว่า พอเปลี่ยนแปลงการ ปกครองบังคับให้ราษฎรทุกคน นอกจากเด็ก นอกจากเชื้อพระวงศ์ นอกจากพระสงฆ์ของคเจ้า นอก จากคนต้องโทษอะไรเหล่านั้น มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั่วไปหมด ข้าพเจ้าก็ได้พบและเป็นเพื่อนฝูง ที่สนิทกับผู้ที่มีส่วนเปลี่ยนแปลงการปกครองครั้งนั้นหลายคน และหลายคนที่อยู่ในฐานะที่รับผิดชอบต่อมา เป็นใหญ่เป็นโตต่อมา บอกว่ารู้ว่าจะเป็นอย่างนั้นแล้วไม่เอารอก ไม่ทำหอรอก ผิดไปแล้ว ไม่ทราบ เลยว่าพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า ฯ ท่านมีแผนการจะพระราชทานระบอบประชาธิปไตยให้ค่อย เป็นค่อยไป ซึ่งพูดเช่นนั้นท่านทั้งหลายก็คงทราบดีแล้วว่าหมายความว่าอะไร ข้าพเจ้าทราบก็ค่านึง ว่าการปกครองของเราผ่านมา ๓๐ ปี มีคนมากมายเสียใจว่า ถ้าทำให้ค่อยเป็นค่อยไป บ้านนี้ ผิดคงเรียบร้อยแล้ว นี่ข้าพเจ้าให้คำว่า “คง” ข้าพเจ้าไม่ได้รับประกัน มีสมาชิกหลายท่านกล่าว

ว่าอะไรพิสูจน์ใหม่ รู้ได้ว่าอะไรต้องเป็นอย่างนั้น รู้อย่างไรว่าเป็นอย่างนั้น ก็เรื่อง “คงจะ” ทั้งนั้น ในการคิดอะไรก็คงจะ “คงจะ” ทั้งนั้น ทฤษฎีอะไรก็ตาม แม้แต่ว่าวิทยาศาสตร์ เวลาจับโน่น ถอดนี่ “คงจะ” เป็นเช่นนั้น แล้วเป็นจริงหรือไม่ก็คอยดูเอา นี่เรื่องความเห็นต่างกัน ข้าพเจ้าจึงคิดว่าถึงคราวหรือยัง เราปฏิวัติมาเพราะความยุ่งยากของบ้านเมืองเป็นมา ๓๐ ปี เดียวอย่างนั้น เดียวอย่างนั้น ไม่ค่อยดี ถึงคราวหรือยังที่เราจะต้องหลักใหม่อย่างที่ท่านนายกท่านกล่าวไว้ว่า เราจะได้อะไรอยู่หลังเพื่อเราก้าวไปข้างหน้าให้เร็วหรือให้ช้ากว่านี้ ซึ่งข้าพเจ้าชอบคำนี้ ไม่ใช่เพราะท่านนั่งอยู่ ข้าพเจ้าชอบมานาน ถึงคราวหรือยังเราจะถอยเล็กน้อยแล้วมาบัญญัติกันใหม่ หาทางออกกันใหม่ ถ้าเราจะบอกว่าสิ่งที่ให้แล้วถอยไม่ได้แก่ไม่ได้ เลิกร่างรัฐธรรมนูญดีกว่า เราเอาปี ๒๔๗๕ มาใช้เสียก็แล้วกัน และก็คอยดูว่าสำเร็จไหม ท่านบอกว่าราษฎรเดือดร้อนเข้ามา ๆ เขาก็จะรู้ด้วยอะไรไปเอง ข้าพเจ้านั้นทำอย่างนั้น เราไม่กลัวรับผิดชอบ ถ้าเรากลัวรับผิดชอบ ใครจะดำงัดไป เวลานี้หนังสือพิมพ์ข้าพเจ้าก็มี แต่ว่าข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้วว่าข้าพเจ้าเข้ามาเพื่อให้หาทางให้เรียบร้อย แต่ว่าถ้าความเห็นของข้าพเจ้าผิดผิด เป็นเรื่องช่วยไม่ได้ แต่ว่าผิดโดยสุจริตก็แล้วกัน ท่านประธาน มีคำกล่าวของท่านสมาชิกฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับข้าพเจ้า พูดถึงสิทธิมนุษยชนออกเสียง พูดถึงสิทธิผู้ลงคะแนนเสียง แล้วท่านก็เอามาคุยท่านนอร์แมน เปอร์เซ็นต์ ท่านนอร์แมน ท่านกล่าวว่าถ้าเราไปบัญญัติคุณสมบัติใหม่จะทำให้ผู้มีสิทธิออกเสียงน้อยลง นั่นอันข้าพเจ้ายอมรับว่าน้อยลง แต่ข้าพเจ้าได้เรียนไว้แล้วว่า วิทยาศาสตร์ยิ่งกว่าปริมาณ ที่นั่นถ้ามองถึงว่าจะคะแนนเสียงที่ลดลงจะ จะน้อยลงใหม่ ท่านไปมองว่าน้อยลง เมื่อท่านเทียบกับพลเมืองของประเทศ แต่นั่นไม่ใช่ทางที่ถูกทางที่ถูกเวลาพูดนอร์แมน เปอร์เซ็นต์ ๆ ของอะไรเวลามาลงคะแนน เราต้องพูดว่าเปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิออกเสียง ที่ผู้มีสิทธิออกเสียงน้อยลงจะทำไรก็ตาม ที่ในเวลาผู้มาลงคะแนนเราก็ต้องเทียบเปอร์เซ็นต์หรือมาตรฐานส่วนในร้อยละของผู้มีสิทธิออกเสียง ข้าพเจ้ายิ่งเชื่อเหลือเกิน แน่ละ ข้าพเจ้าไม่สามารถจะรับรองได้ ที่ท่านบอกว่าอะไรรับรองได้ ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะรับรอง แต่เหตุผลบอกข้าพเจ้าว่าถ้าเราได้ผู้รู้เรื่องด้วยการศึกษา ด้วยการประกอบอาชีพอะไรก็แล้วแต่ เป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ข้าพเจ้าแน่ใจเหลือเกินว่าผู้ที่มาลงคะแนนเสียง

ผู้เทียบส่วนกับผู้มีสิทธิออกเสียงแล้วจะสูงขึ้นไปกว่าในปัจุบัน เพราะว่าเขารู้เรื่องและไม่รู้เรื่อง แล้ว เขาน่าจะจำนึกในหน้าที่ดีกว่า และเมื่อเป็นการเลือกตั้งในหมู่คนรู้เรื่องแล้ว คนมีความคิดดีกว่าที่เป็นอยู่จะมาสมัครคงที่เคยชอบปรารภกันมา ไม่สมัครเพราะไม่ไหว ไม่รู้เรื่อง ที่ไม่รู้เรื่องแล้วก็จะสมัครมีโอกาสดูเลือกขึ้น คนก็มาลงคะแนนเสียงมากขึ้น แน่จะเข้าพเจ้ารับรองไม่ได้ตามเคย ที่นี้ประเด็นที่เราได้โต้เถียงกันมา ๓ วันนี้ เลื่อนไปข้อหนึ่งท่านประธาน ข้างเข้าได้เป็นคนกล่าวตนเองว่า ถ้าแม้ว่าเราได้กำหนดมาตรฐานให้ผู้ออกเสียงเลือกตั้งเป็นผู้รู้เรื่องหรือค่อยรู้เรื่องขึ้นหน่อยแล้ว เรามีหวังได้ผู้แทนที่ดีกว่าคนเหล่านั้น จะไม่เป็นอาหารของนักหลอกลวง โอกาสที่จะไปต้มเขา ที่จะไปหลอกลวงเขานั้นน้อยลง ข้างเข้าไม่ได้บอกว่าไม่มีเลย จะน้อยลงเพราะเขารู้เรื่องขึ้น ที่นี้อภิปรายไปอภิปรายมากกลายเป็นว่าการเลือกตั้งสกปรกนั้นไม่ได้เกิดเพราะราษฎร เกิดเพราะผู้สมัครรับเลือกตั้ง เกิดเพราะเจ้าพนักงาน ข้อนเป็นความจริงว่าการเลือกตั้งจะสกปรกได้นั้นเจ้าพนักงานต้องมีส่วนรับผิดชอบด้วยอย่างมาก แต่ว่าการเลือกตั้งสกปรกเรื่องหนึ่ง การที่ราษฎรถูกหลอกลวงนั้นอีกอย่างหนึ่ง การที่ราษฎรถูกหลอกลวงนั้นถูกหลอกได้ในเมื่อการเลือกตั้งไม่สกปรกโดยเปิดเผย แต่สกปรกโดยลับซึ่งใครก็จับไม่ได้ พูดไปทำไม ถ้าว่ามีประเทศที่ไม่ปรารภนาดีแก่เรา ลงทุนเสียไม่กี่พันล้านทำอะไรอย่างโจ่งแจ้งก็ได้ เพราะพวกเขารอบทอดกฐินก็ทอดกฐิน ชอบพวกสร้างสะพานก็สร้างสะพาน ทำเปิดเผยก็ได้ แล้วคะแนนเสียงก็ได้มาเอง ถ้าอย่างนี้ ถ้าคนที่ไม่รู้เรื่องก็วินิจฉัยไม่ถูก มองไม่ออกว่านี่มาไม่ไหน ถ้าคนรู้เรื่องพอควรแล้วมองออก อย่างน้อยอ่านหนังสือพิมพ์ออก อย่างน้อยคำแถลงของรัฐบาลก็อ่านออก อย่างน้อยฟังวิทยุก็รู้เรื่องอะไรอย่างนี้ ถ้าคนที่มาตรฐานภูมิปัญญาสูงขึ้นแล้วยอมอ่านออก ข้างเข้าหมายความว่าอย่างนี้ต่างหาก ไม่เกี่ยวกับการเลือกตั้งสกปรกไม่สกปรกอย่างไรเลย การเลือกตั้งสกปรกข้างเข้ายอมรับว่าผู้บริหารการเลือกตั้งนั้นมีส่วนรับผิดชอบเป็นอันมาก ที่ท่านบอกว่าผู้ที่ได้รับเลือกเข้ามาแล้วมาฉ้อฉลในสภา มาพูดบ้า ๆ บอ ๆ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ จะไปโทษราษฎรได้อย่างไรว่าเขาเลือกคนผิดมา เวลาสมัครเขาอาจจะเป็นคนดีแล้วมาเสียทีหลังก็ได้ ที่ท่านสมาชิกได้ติดตามความเป็นมาของสภาแล้วท่านเห็นหรือไม่ข้างเข้าไม่อยากจะเอ่ยถึงใคร โดยเฉพาะท่านเห็นหรือไม่คน

LIRT

บางคนก็หนังสือพิมพ์สถาปนาอยู่ทุกวัน เรียกว่าดาวร้ายเรียกอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แม้แต่เขียนบอก
ว่าคนพรรคนั้นทำไมคนจังหวัดนั้น เลือกมาทำไมกันนี้ หนังสือพิมพ์ก็เขียน คนก็วิจารณ์ คนได้ยิน
ได้ฟังก็ตกใจเป็นใจเดียวว่าเลือกมาทำไม แต่เขาเลือกมาทำไม ถ้าท่านลองไปสมัครแข่งขันกับ
เขาดู ไม่มีทางสู้เขา เพราะอะไร เพราะเขาใช้กลวิธี ซึ่งคนได้รับการศึกษาจะไม่เลือกไม่ได้เลย
แต่คนไม่มีการศึกษา คนไม่ได้ผ่านชีวิตมาพอควรนี่หลงเชื่อหมด คนเหล่านี้มีบ่อย แล้วเลือกทุก
ครั้งได้ทุกครั้ง มาทำอะไรเลวร้ายในกิจการของรัฐไม่เคยรู้เรื่อง ทำไมเขาไม่เคยรู้ เพราะหนังสือ
พิมพ์เขาก็อ่านไม่เป็น สังคมในหมู่ผู้ที่มีความรู้เขาก็ไม่เคยเข้า เขาก็รู้ว่าเฉพาะเรื่องบ้านของเขา
ข้าพเจ้าไม่โทษเขา ข้าพเจ้ากลัวแล้วว่าเขาไม่ได้ทำบาปทำกรรมอะไร แต่ว่ากรรมบันดาลให้เขา
เป็นคนไม่รู้เรื่องต่างหาก นี่เรื่องเป็นอย่างนี้ ประเด็นที่เราอภิปรายกันนี้เป็นเรื่องสำคัญข้าพเจ้าจึง
จำเป็นต้องลุกขึ้นมาเพื่อชี้แจงว่า การอภิปรายไปออกนอกจุด ๆ คล้าย ๆ กับว่าเราจะไปตัดสิน
ราษฎร ก็ขอเรียนว่าเราจะปรับปรุงมาตรฐานของเราว่าควรจะเป็นอย่างไร และกฎหมายนั้นเป็น
เรื่องแก้ไข ท่านประธานคงทราบว่ามีสถาบันมากมายที่ดำเนินการอย่างประเทศประชาธิปไตย
ข้าพเจ้ายกตัวอย่างมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทั้งไทยและเทศเขามีคณะ มีกรรมการคณะ มีมาก
มาจนถึงมหาวิทยาลัยไทย มหาวิทยาลัยเทศ เวลาเขาเลือกกรรมการคณะนี้พวกพี่หนึ่ง พวก freshy
นี้เขาไม่ให้ออกเสียงหรอก ทำไมจึงไม่ให้ออกเสียง เขามีเหตุผล เพราะว่าพวก freshy เพิ่งเข้า
มา กรรมการคณะมาเลือกเมื่อเปิดเทอมใหม่ ๆ พวกนั้นเขายังไม่รู้ใครเป็นใคร เลือกใครไม่
ถูก เพราะไม่รู้เรื่อง เขาก็บอกว่าพวก freshy อย่ามายุ่งเลย ไว้ชั้นปีสองค่อยเลือกตั้งเถละ นี่
เป็นวิธีการที่ผิดใหม่ ข้าพเจ้าคิดว่าถึงไม่ได้จะเอาหลักของท่านสมาชิกบางคนว่า ชั้นชื้อว่าเป็นคน
ไทยจะต้องมีสิทธิเลือกตั้ง ชั้นชื้อว่าเป็นนิสิตมหาวิทยาลัย จะต้องมีสิทธิเลือกกรรมการ เป็นสมาชิก
สโมสรจะต้องมีสิทธิเลือกกรรมการ ต้องมีสิทธิเป็นกรรมการด้วย ก็มีสถาบันมากมายที่กำหนด
ว่า คนจะเป็นกรรมการได้จะต้องเป็นสมาชิกมากี่ มีทั้งหุ้นส่วนบริษัทมากมายที่บัญญัติว่า
ผู้ถือหุ้นนี้จะต้องถือหุ้นกี่หุ้นจึงเป็นกรรมการได้เพื่ออะไร เพื่อบริหารงานในบริษัทในสโมสร
ในสมาคมในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปด้วยดีใช้ใหม่ ประเทศ ประเทศคือบริษัทใหญ่ ประกอบด้วย

LIRT

สมาชิกคือคนทั้งประเทศเป็นผู้ถือหุ้น ก็ทำไมเราไม่ให้ลูกเด็กเล็กแดงออกเสียง ก็เพราะว่าปัญญา
ยังอ่อน คือไม่รู้สิทธิผิดชอบ ทำไมเราไม่ให้พระสงฆ์ออกเสียง เพราะท่านควรจะไปเกี่ยว
ข้องทางธรรม อย่ามาเกี่ยวข้องกับทางโลกเลย อะไรเหล่านี้ ก็เรื่องจัดระบบสังคมทั้งนั้น ก็อย่างเดียวกัน
กัน ทำไมจะไม่เป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตยมีแบบที่ไหน มีค่านิยมที่ไหนที่เราไม่สามารถ
จะแก้ไข ชาวเขาชอบกราบเรียนว่าอย่างนั้น ก็คิดว่าท่านสมาชิกที่จะคัดค้านข้าพเจ้าต่อไปคงมอง
ข้าพเจ้าในทางที่ถูกต้องบ้าง ไม่ใช่มองข้าพเจ้าเป็นยักษ์เป็นมารที่มุ่งจะมาชนชาวคนไทย เพิกถอน
สิทธิคนไทย อะไรเหล่านี้ แต่ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าความจำเป็นของชาตินี้เป็นกฎหมายสูงสุด
สิ่งอะไรที่เราเห็นว่าจำเป็น หรือสมควรเพื่อบำรุงไว้ซึ่งชาติ ข้าพเจ้าว่าเราจะต้องกล้าทำยิ่งกว่าที่เรา
จะหมกอยู่ว่า อันนั้นต้องเป็นอย่างนั้น อันนั้นต้องเป็นอย่างนั้น เปลี่ยนแปลงไม่ได้

นายสมภพ โหตระกิตย์ : กระผมต้องขออนุญาตที่จะต้องลุกขึ้นมากำหนดอภิปราย
ของท่านสมาชิกที่กล่าวสุดท้าย เพราะท่านได้กล่าวอภิปรายในทางที่เข้าใจผิดอย่างสำคัญ ผิดอย่าง
ชัดแจ้งเหลือเกิน คำอภิปรายของกระผมนั้น กระผมขอร้องกำหนดมาตรฐานการพิจารณาไว้ใน
รัฐธรรมนูญนั้นเป็นการตัดสิทธิ กระผมไม่ใช่ตัดสิทธิ เพราะเหตุที่ว่า เรามีสิทธิมาแล้ว แต่กระ
ผมบอกว่าการตัดสิทธินั้นเป็นเหตุที่ถือเป็นการตัดสิทธิไม่ควรจะกำหนดไว้ เพราะเป็นของที่ไม่แน่นอน
ผลข้างหน้ามองไม่แน่เลยว่าเราจะได้ผู้แทนที่ดี กระผมกล่าวถึงสองครั้งวันแรกและวันสุดท้ายบอกว่า
ถ้าหากว่ากำหนดคุณสมบัติการศึกษาลงไปแล้ว และได้ผู้แทนที่ดีแน่ กระผมขอมือ กระผมขอรับ
เพราะหลักประชาธิปไตยคนส่วนน้อยยอมเสียสละเพื่อคนส่วนมาก ถ้าหากคนส่วนมากทำผิดการผิด
แล้วเห็นผลแน่ ๆ ท่านสมาชิกที่สนับสนุนท่านก็ใช้คำว่าหวังจะได้ผู้แทนที่บางหรือสองวิธีการ
ใหม่ ๆ บ้าง กระผมบอกว่ามีหวังหรือลองแล้วไปตัดสิทธิคนอื่นขนาดที่อายุ ๖๐--๗๐ เป็นจำนวน
แสนคนอย่างนี้ กระผมไม่รับ กระผมไม่เห็นด้วย ถ้าท่านขึ้นมาแน่ ๆ ถ้าวางมาตรฐานการศึกษา
ไปแล้วได้ผู้แทนที่ดี กระผมสามารถจะเห็นได้ กระผมขอรับ กระผมจะยกมือให้ แต่ถ้าไม่สามารถ
เขาเหตุผลมาจูงใจกระผมได้เลย กระผมจึงเห็นว่ากระผมไม่สามารถจะยอมรับเหตุผลของท่านได้
กระผมไม่ได้เคยกล่าวครับ คำที่ว่าเรื่องกฎหมายแก้ไขไม่ได้ ยอมรับว่าแก้ไขได้ กฎหมายทุกอย่างเป็น

LIRT

เรื่องของคุณคณิศรที่ทำ เรามีอำนาจร่างรัฐธรรมนูญนี้ เราสามารถจะวางหลักการใหม่ ๆ ได้ ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ เราก็ได้วางไปแล้ว แต่เราจะวางหลักการอะไรที่ผลข้างหน้ามองไม่เห็นชัด ไม่แน่นอน เราจะไปวางหลักการที่ไม่ตัดสิทธิเขา มีประโยชน์อะไร กระผมไม่เห็นด้วย ท่านยกตัวอย่างบอกว่าสมาชิกกระวังหลักการใหม่ ๆ สมาชิกจะเป็นรัฐมนตรีไม่ได้ นี่เป็นการตัดสิทธิใหม่ กระผมบอกไม่ใช่ว่าการตัดสิทธิ ให้เขาเลือกเอา ถ้าเขาอยากจะเป็นรัฐมนตรี เขาลาออกจากสมาชิก ไม่ได้ไปห้ามเขา ถ้าไปคิดวางอย่างนั้นน่าจะคิด กระผมก็ได้เอ่ยเช่นนั้น ท่านยกตัวอย่างคำของท่านหัวหน้าปฏิบัติที่บอกว่า ถอยหลังก้าวหนึ่ง แล้วกระโดดไปข้างหน้า มีการเปลี่ยนแปลง กระผมบอกว่าท่านไม่ได้พูดอย่างนั้น ท่านอาจจะบอกว่าท่านจะกระโดดไปข้างหน้าก้าวหนึ่ง จะกระโดดไปเหยียบเท้าใคร ชนใครหล่นโดยไม่จำเป็น หรือจะก้าวไปข้างหน้าอีกหลายก้าวต้องไม่ไปชนเขาโดยไม่จำเป็น ต้องเลือกโดดไปข้างหน้าหรือโดดไปข้างหลังที่ชนใครน้อยที่สุด จะกระทบกระเทือนใครน้อยที่สุด และได้ประโยชน์มากที่สุด กระผมหมายความว่าเช่นนั้น ท่านเข้าใจผิดไปเหลือเกิน ท่านมีแต่จะพูดท่านไม่ฟังคำที่สองของผมนะบอกว่าคุณยอมรับ ถ้าหากผลที่ว่าเมื่อกำหนดไปแล้ว ท่านได้ผู้แทนที่ดีผมจะยกมือสองมือด้วยซ้ำ ไม่ได้หมายความว่าจะไม่ให้ แต่เหตุผลท่านไม่มีเลย ท่านมาบอกให้เราหวังบ้างให้เราทดลองกันบ้าง ผมบอกว่าถ้าหากจะมีหวังคงโดยตัดประโยชน์คนอื่น กระผมไม่รับ และกระผมขอถามอีกนิด ปัญหาเรื่องคอมมิวนิสต์นี่จะคิดว่าจะถ้าหากกำหนดคุณสมบัติที่ระบอบกันคอมมิวนิสต์ได้ นี่กระผมคิดว่าผมถามตรงๆจะต้องวางหลักการใหม่บอกว่าคุณออกจากจะช่วยเอ็กซ์เบ็ค ช่วยเงินทองแล้ว ประเทศชาติด้อยพัฒนาจะต้องแก้รัฐธรรมนูญหมด ประชาชนต้องมีคุณสมบัติเท่านั้นที่จะช่วยป้องกันคอมมิวนิสต์ได้ นี่ก็คิดว่าเป็นอย่างนั้น แต่เปล่าเลยกระผมไม่ได้คิดหลักกันเลย อันนี้เป็นหลักการใหม่เน้นเพียงคนพบเฉพาะสถานที่ แต่กระผมคิดว่าเป็นหลักการที่รับไม่ได้เลย และท่านยกตัวอย่างเรื่อง freshy อีกคำดังตัวอย่างของท่านคัดค้านท่านเอง ท่านบอกว่าคุณคิดมีใหม่เราไม่ให้มีสิทธิเลือกตั้ง ผมยอมรับแน่ แต่ว่าคุณมีก็ถูกตัดสิทธิบ้างใหม่ นิสิตเก่า ๆ ที่เลือกกรรมการไม่ว่าใครเคยมีใครไปเลือกบอกว่า พวกนิสิตปี ๒ ปี ๓ อย่ามาเลือกนะ มีใหม่ ไม่มี เราไม่ได้ใช้หลักกันเลย แต่หลักของเราเรามีสิทธิอยู่แล้ว ๓๐ ปีแล้ว ผมก็ให้เห็นว่าเขาทำผิดหรือเปล่านั้น

LIRT

ก็ไม่ว่า เขามาเลือกตั้งหรือเปล่านั้นไม่รู้ คนที่เลือกตั้งผู้แทนเขามาอาจจะเป็นคนมีการศึกษาก็ได้ เราไม่รู้ เพราะฉะนั้นจะไปยกตัวอย่างบอกว่านิติบัญญัติปี ๑ ยังไม่มีสิทธิ ผมบอกว่าปัญหาคนละเรื่อง นิติบัญญัติปี ๒ ปี ๓ นี่เขาเลือกผู้แทน เลือกกรรมการไม่ดีท่านเคยคิดไปตัดสิทธิเขาไหม เขาไม่มีวิธีการอย่างนั้น แต่ความคิดของท่าน ๆ จะไปตัดสิทธิเขา แล้วลักษณะที่การกระทำใด ๆ นี่อย่าไม่ได้แล้วห้ามไม่ให้กระทำ นี่ผมรู้สึกว่าเป็นลักษณะปราบปรามก็ เหมือนคนทำอะไรไม่ดีห้ามไม่ให้กระทำ อันนี้ผมเห็นว่าเป็นการใช้วิธีการที่ผิดนำมาใช้สำหรับการเลือกตั้ง ผมจึงบอกขอเขาให้เป็นวิธีการป้องกัน ๆ นั้นหมายความว่าร่างหลักเกณฑ์ให้รัฐบาลมีเสรีภาพวางอย่างนั้น ตั้งแต่เริ่มให้ราษฎรพยายามมีการศึกษาโดยเร็วที่สุด นี่ผมขอแก้คำอภิปรายของท่านตามหลักเพียงเท่านี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : การอภิปรายวันนี้ก็ได้อภิปรายเป็นระยะเวลานานพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าขอเลื่อนการประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๒๕ นาฬิกา

สหธนาคารกรุงเทพ ฯ จำกัด

สำนักงานใหญ่ ๖๒๔ สามแยก ถนนเยาวราช พระนคร

โทรศัพท์ ๒๗๖๕๑-๓ โทรเลขย่อ "UNION-BANK"

สาขา ราชวงศ์ ประตูนํ้า (ปทุมวัน) ธนบุรี (วงเวียนใหญ่) ท่าเตียน บางรัก
มหานาค บางกะปิ

สาขา ต่างจังหวัด เลขที่ ๔๖๐ ถนนวิจิตรปารการ จังหวัดชลบุรี

ทำกิจการธนาคารทุกประเภท

รับฝากเงินบัญชีกระแสรายวันธรรมดา และ พิเศษ

มีตู้รับฝากเงิน มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยให้เข้า

อำนวยความสะดวกแก่บริษัท ห้าง ร้าน และประชาชนทั่วไป

นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ กรรมการผู้จัดการ

LIRT

การประชุม

คณะรัฐมนตรี

△

การประชุมวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๗

การประชุมวันนั้นเริ่มเวลา ๘.๓๕ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. กระทรวงศึกษาธิการรายงานว่าการประชุมสมัยสามัญครั้งที่ ๓๓ ของยูเนสโกในเดือนตุลาคม พฤศจิกายน ๒๕๐๗ จะมีการพิจารณาร่างข้อเสนอย้ายสำนักงานร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งปัจจุบันตั้งอยู่ที่นิวเดลี ประเทศอินเดีย และจากัวร์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ตามลำดับมารวมกันตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ โดยมีผลว่าไทยมีสำนักงาน “อคาเฟ” ตั้งอยู่ก็ควรมีสถาบันร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ตั้งอยู่ด้วย

เรื่องนี้ คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐบาลไทยควรรับสำนักงานร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ให้มาตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ เพราะประเทศไทยเคยได้รับประโยชน์จากกิจการของสำนักงานดังกล่าวมาเป็นเวลานาน เช่น ได้ร่วมการประชุม การฝึกอบรม และการสำรวจทางวิทยาศาสตร์แขนงต่าง ๆ หากสำนักงานฯ จะย้ายอยู่กรุงเทพฯ ก็จะช่วยให้การติดต่องานสะดวกและรวดเร็ว เป็นผลดีต่อกิจการด้านวิทยาศาสตร์ในประเทศไทยยิ่งขึ้น ส่วนเรื่องสถานที่ตั้งสำนักงานฯ นั้น เจ้าหน้าที่องค์การศึกษาฯ สหประชาชาติได้แจ้งว่าสถานที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานการศึกษาส่วนภูมิภาคเอเชียขององค์การศึกษาฯ สหประชาชาติในปัจจุบันเพียงพอที่จะรวมสำนักงานร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ด้วย

สำนักบริหารของนายกรัฐมนตรีเห็นว่า การทอ้งค้การระหว่างประเทศใดจะม้ตั้งสำนักงานในประเทศไทยนั้นเป็นเรื่งที่ควรต้อรับ ในเรื่งสิทธิค้ความค้กันที่พึงได้รับยอมเป็นไปตามข้อตกลงที่ม้อยู่แล้ว ปัญหาที่ม้เรื่งสถานที่ตั้งสำนักงานนั้น ๆ ซึ่งเรื่งก็ได้วางหลักเกณฑ์ไว้แล้ว ว่าให้ยกให้เป็นเรื่งขององค์การนั้น ๆ จะจัดหาหรือจัดสร้างขึ้นเอง ไม่ผูกพันรัฐบาล โดยเฉพาะในกรณีเมื่อทาง “ยูเนสโก” วม้สถานที่ที่พร้อมอยู่แล้วก็เห็นควรอนุมัติในหลักการได้ และควรติดต้อตกลงกับกระทรวงการต่างประเทศเสียให้เรียบร้อยด้วย

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงให้กระทรวงศึกษาธิการตอบรับไปได้

๒. กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รายงานตามที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน UNTAB กรุงเทพฯว่าทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) ได้เสนอขอความร่วมมือจากรัฐบาลไทยในการที่จะตั้งสำนักงานที่ปรึกษาประจำภาคพื้นดิน Hospital Physics ในประเทศไทย ภายใต้โครงการขยายความช่วยเหลือทางวิชาการส่วนภูมิภาค ประจำปี ๒๕๐๘-๒๕๐๙ มีกำหนดในชั้นแรก ๒ ปี เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้คำแนะนำปรึกษาการใช้วัดเช้นผลิตภัณฑ์ทางอายุเวช Radiation dosimetry การให้การฝึกอบรมเครื่องอุปกรณ์ ฯลฯ แก่หน่วยงานและศูนย์วัดไอโซโทปของประเทศไทยในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งรวมทั้งประเทศไทย พม่า จีน ลังกา อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปากีสถาน เกาหลี และฟิลิปปินส์ ที่ได้เปิดดำเนินงานแล้ว และอยู่ในชั้นเตรียมดำเนินงาน

ในเรื่งค่าใช้จ่ายทั้งหม้รัฐบาลไทยเพียงแต่ให้ความค้กันและเอกสิทธิตามสมควร ดังที่ปรึกษาระหว่างชาติเคยได้รับมาแล้ว ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศให้ความเห็นว่าเป็นภาคีสมาชิกของทบวงการ ฯ และมีพระราชบัญญัติว่าด้วยความค้กันของการดำเนินงานของทบวงการ ฯ จึงมีพันธะและอยู่ในฐานะที่จะให้เอกสิทธิและความค้กันแก่ทบวงการ ฯ ตลอดจนเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญอยู่แล้ว จึงไม่มีอะไรขัดข้อง

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติจึงเห็นควรสนับสนุนให้ทบวงการ ฯ ตั้งสำนักงานที่ปรึกษาประจำภาคพื้นดินดังกล่าวในประเทศไทย เพราะจะเป็นประโยชน์แก่อนุวยราชการไทยที่เกี่ยวข้องกับงานด้าน Hospital Physics และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่โครงการปราบโรคมะเร็งของสถาบันมะเร็งแห่ง

ชาติ ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๐๙ และเพื่อเป็นการให้ความร่วมมือกับทบวงการ ฯ นำโครงการนี้เข้าเสนอ UNTAB และกรรมการช่วยเหลือวิชาการของสหประชาชาติ อันจะเป็นประโยชน์แก่การขอความช่วยเหลือด้านพลังงานปรมาณูทางสันติอื่น ๆ จากทบวงการ ฯ ในภายหลัง

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๓. ตามที่รองนายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งชาติมาเพื่อดำเนินการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่า จะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้หรือไม่ ถ้าตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ขอให้พิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งชาติ จะออกโดยอาศัยพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้ โดยไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล เพราะการจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬานี้เป็นกิจการอันเป็นการสาธารณประโยชน์และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน จึงได้ตรวจและได้มีการแก้ไขให้ดีขึ้นแล้ว

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบและให้ดำเนินการต่อไปได้

๔. กระทรวงการคลังรายงาน ว่า คณะกรรมการพิทักษ์อัตราศุลกากรได้เสนอให้ปรับปรุงแก้ไขพิทักษ์อัตราศุลกากรตั้งรายละเอียดในร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราศุลกากร การปรับปรุงนี้มีเจตนาเพียงแก้ไขข้อบกพร่องและข้อขัดข้องในทางปฏิบัติตามที่ได้ประสบมา เพื่อให้พระราชบัญญัตินี้ใช้ได้เหมาะสม รัดกุม สะดวก และมีความเป็นธรรมยิ่งขึ้น ไม่มีเจตนาที่จะเพิ่มรายได้แก่ประการใด หลักการและเหตุผลที่สำคัญของการปรับปรุงแก้ไขพิทักษ์อัตราศุลกากรที่คณะกรรมการฯ เสนอในครั้งนั้น มีดังนี้

๑) เพื่ออำนวยความสะดวก และให้ปฏิบัติการได้รวดเร็วยิ่งขึ้นในกรณีพิศวง ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติพิธีการศุลกากรได้โดยรวดเร็ว และไม่ล่าช้าซับซ้อน

LIRT

๒) เพื่อให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรรัดกุมยิ่งขึ้น ได้ดำเนินการแก้ไขหลักการบางอย่าง กำหนดความรับผิด ผู้มีหน้าที่ต้องรับผิด และหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าอากร ตลอดจนบทลงโทษให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๓) เพื่อให้มีความเป็นธรรม ได้วางหลักเกณฑ์การตีความให้จัดของครบชุดสมบูรณ์ นำเข้ามาโดยแยกออกจากกัน หรือมิได้ประกอบเข้าด้วยกัน

๔) เพื่อความเหมาะสมในหลักการทั่วไป ได้ยกเลิกการยกเว้นอากรสำหรับเครื่องจักรและเครื่องอุปกรณ์ในการก่อสร้างการไฟฟ้า การประปาที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับสาธารณูปโภคของประชาชนที่หน่วยราชการหรือองค์การของรัฐบาลเป็นผู้สั่งซื้อ และได้นำมาในระยะเริ่มกิจการ อันยังไม่อาจมีรายได้พอที่จะเลี้ยงตัว

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นพ้องกับข้อเสนองานของคณะกรรมการพิกัดอัตราศุลกากร

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติรับหลักการให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีก จนถึงเวลา ๑๗.๒๐ น. จึงเลิกประชุม

การประชุมวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๐๗

การประชุมวันนี้ เริ่มเวลา ๙.๔๕ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถจะเสด็จฯ เยือนประเทศกรีซ-สวิตเซอร์แลนด์และประเทศออสเตรีย ซึ่งจะเสด็จพระราชดำเนินจากสนามบินดอนเมืองในวันเสาร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๐๗ เวลา ๒๓.๓๐ น. โดยมีพระบรมราชโองการ

LIRT

การโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ทรงดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในระหว่างที่เสด็จประพาสต่างประเทศคราวนี้

๒. กระทรวงมหาดไทยเสนอร่างพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พุทธศักราช ๒๕๐๕ บังคับให้คนสัญชาติไทยในจังหวัดขอนแก่น, จังหวัดมหาสารคาม, จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ทำบัตรประจำตัวประชาชนตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พุทธศักราช ๒๕๐๕

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการต่อไป

๓. กระทรวงการคลัง เสนอตามที่ได้รายงานจากกรมศุลกากรว่า ในปัจจุบันมีกฎกระทรวงกำหนดเส้นทางอนุมัติสำหรับการขนส่งทางบก เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการนำเข้าและส่งออก แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า บางด่านศุลกากรผู้นำของเข้าบางรายมีความจำเป็นบางประการไม่สามารถส่งของตามเส้นทางอนุมัติได้ แต่ได้แสดงความจำนงล่วงหน้าโดยสุจริตต่อด่านศุลกากรว่าจะขอนำเข้ามานอกเส้นทางอนุมัติ และขอเสียอากร ณ ด่านศุลกากรนั้น ในกรณีเช่นนั้นกรมศุลกากรใช้วิธีสั่งให้ผู้นำเข้าชำระค่าปรับตามจำนวนค่าอากรที่จะต้องเสียจริง แล้วคืนของนั้นไป ทั้งนี้เพราะไม่อาจเรียกเก็บอากรแก่ของเหล่านั้นได้ เนื่องจากการนำเข้าของเข้านอกทางอนุมัติถือว่าการกระทำผิดกฎหมาย

เพื่อความเป็นธรรม และอำนวยความสะดวกในการชำระภาษีศุลกากรแก่ผู้สุจริตในกรณีดังกล่าว กรมศุลกากรเห็นสมควรกำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอนุญาตให้ขนส่งทางเส้นทางอื่นนอกทางอนุมัติได้ ทั้งนี้โดยตราเป็นกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งให้อำนาจแก่รัฐมนตรีที่จะออกกฎกระทรวงให้บุคคลจำพวกใดหรือของหรือยาน หรือเรือประเภทใดได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ตลอดจนบทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วยก็ได้

กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย จึงส่งร่างกฎกระทรวงมาเพื่อพิจารณา

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาร่างกฎกระทรวง
ไม่เกินขอบเขตด้วยพระราชบัญญัติหรือไม่เพียงพอ แล้วให้เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีก
ครั้งหนึ่ง

๔. กระทรวงการคลังรายงาน ว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณพ.ศ. ๒๕๐๒
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้อำนาจกระทรวง
การคลังกู้เงินมาใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นภายในวงเงิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของยอดงบประมาณรายจ่าย
ประจำปี ซึ่งในปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๕๐๗ นี้ ตามเอกสารงบประมาณ ฯ สำนักงานงบประมาณ
ได้ประมาณวงเงินที่จะจ่ายเงินกู้ไว้เป็นจำนวน ๑,๘๕๐ ล้านบาท โดยแยกเป็นกู้จากธนาคารแห่ง
ประเทศไทย ๖๐๐ ล้านบาท จากธนาคารพาณิชย์และเอกชนทั่วไป ๘๕๐ ล้านบาท และจ่ายจาก
เงินคงคลัง ๔๐๐ ล้านบาท เพื่อให้มีเงินไว้ใช้จ่ายตามที่สำนักงานงบประมาณได้ประมาณรายรับไว้
กระทรวงการคลังเห็นสมควรดำเนินการกู้จากเอกชนทั่วไปก่อนภายในวงเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท โดย
วิธีออกพันธบัตรจำหน่ายทั่วไป ซึ่งในการนี้จะต้องออกกฎกระทรวงโดยมีสาระสำคัญดังนี้—

๑) ออกพันธบัตรจำหน่ายทั่วไปที่ตราอาณัติจักร เรียกว่า “พันธบัตรเงินกู้ ในงบ
ประมาณพุทธศักราช ๒๕๐๗ ครั้งที่ ๑”

๒) วงเงินที่จะออกพันธบัตรไม่เกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เท่ากับจำนวนที่ออกในปีงบประมาณ
พุทธศักราช ๒๕๐๗ ซึ่งเพียงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๗ จำหน่ายได้ ๘๓๓ ล้านบาท จึง
คาดว่าจะในปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๕๐๗ ก็จะสามารถจำหน่ายได้เต็มวงเงิน

๓) อัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๘ ต่อปี เท่าอัตราเดิม

๔) กำหนดชำระคืนภายใน ๑๕ ปี นับแต่วันเริ่มจำหน่ายพันธบัตร

๕) เงื่อนไขและวิธีการอื่น อนุโลมตามกฎกระทรวงที่ออกในการจำหน่ายพันธบัตร
เงินกู้ ในปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๕๐๗ ครั้งที่ ๑ ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงหลักการจากปี ๒๕๐๖ ใน
สาระสำคัญคือ ผู้มีกรรมสิทธิ์ในพันธบัตรจะได้รับดอกเบี้ยในอัตรา ๘ เปอร์เซ็นต์ ต่อเมื่อได้ถือ
พันธบัตรถึง ๑๒ ปีขึ้นไปและรัฐบาลจะชำระต้นเงินของพันธบัตรทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตั้งแต่ ๑๒ ปี
ขึ้นไป ซึ่งเดิมกำหนดไว้เพียง ๑๐ ปี

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติรับหลักการและให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาดำเนินการต่อไป

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาระเบียบวาระประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญทำหน้าที่นิติบัญญัติซึ่งจะมีการประชุมในวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ค.ศ.นี้ และได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีกจนถึงเวลา ๑๒.๕๐ น. จึงเลิกประชุม.

การประชุมวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๗

การประชุมวันนี้เริ่มเวลา ๘.๔๕ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรีพิจารณาเร่งรัดการขยายกำลังเครื่องส่งโทรทัศน์ ของกรมประชาสัมพันธ์เขตสงขลาให้มีกำลังออกอากาศสูงขึ้น และอนุมัติให้เปลี่ยนระบบอากาศเป็น ๖๒๕ เส้น ซึ่งเดิมออกอากาศ ๕๒๕ เส้น เพื่อให้ประชาชนในจังหวัดภาคใต้สามารถรับได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๒. กระทรวงสาธารณสุขเสนอว่า ตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๗ เห็นชอบด้วย และให้ดำเนินการได้ตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ ที่รายงานมา ขณะนี้ในลาวไม่มีแพทย์ผู้ชำนาญทางรักษาค้นพิการ คณะกรรมการช่วยเหลือเด็กที่ไม่สมบูรณ์ของลาว จึงขอให้ไทยช่วยเหลือสนับสนุนโครงการของคณะกรรมการ โดยขอให้ นายแพทย์ประดิษฐ์ ศักดิ์ศรี แห่งโรงพยาบาลเลิดสินซึ่งได้ออกไปตรวจตามหัวเมืองและไปจังหวัดหนองคายประมาณ ๓ เดือน ต่อครั้งอยู่แล้ว ช่วยตรวจเด็กที่เป็นง่อยจากผั่งลาวด้วยนั้น

บัดนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้รับหนังสือจากสถานเอกอัครราชทูตลาวแจ้งว่า ใ้จะเชิญนายแพทย์ประดิษฐ์ ศักดิ์ศรี ไปช่วยบำบัดรักษาค้นพิการที่ป่วยเป็นอัมพาต ที่นครเวียงจันทน์ เป็นครั้งแรกในระหว่างวันที่ ๖ กันยายน ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๐๗ จึงขออนุมัติในการนี้

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๓. กระทรวงเศรษฐกิจการรายงานมาว่า ตามที่ได้รับอนุมัติให้ใช้ระเบียบเงินช่วยเหลือผู้ตั้งซื้อชาวไทยในฮ่องกง สิงคโปร์ มลายา ชวาวัน บรูไน ซาบาห์ ตะวันออกกลาง แอฟริกา

และยุโรป และได้ต่ออายุการใช้ระเบียบนี้ตลอดมาทุกปีนับ บัดนี้ กำหนดใกล้จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๗ นี้แล้ว กระทรวงเศรษฐกิจจึงเสนอขออนุมัติใหม่ดังนี้

๑) ขออนุมัติใช้ระเบียบการให้เงินช่วยเหลือผู้ส่งซื้อชาวไทยในฮ่องกง สิงคโปร์ มาลายา ซาราวัก บรูไน ซาบาห์ และยุโรป ในปีงบประมาณ ๒๕๐๘ โดยมีรายละเอียดอย่างเดียวกับที่ได้ปฏิบัติในปีงบประมาณ ๒๕๐๗ ทุกประการ เพราะเห็นว่า ระเบียบดังกล่าวได้มีส่วนช่วยให้ตลาดชาวไทยในประเทศต่าง ๆ เหล่านี้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น แม้ในตลาดข้าวหลายแห่งชาวไทยจะต้องประสบการแข่งขัน ตลาดเหล่านี้ก็มีความมั่นคงอยู่ นอกจากนั้นค่าฟรีเมยมก็ยังคงเก็บได้สูงกว่าเดิมด้วย

๒) สำหรับตลาดในประเทศตะวันออกกลางและแอฟริกา กระทรวงเศรษฐกิจรู้สึกว่ามีผู้ซื้อชาวไทยในตลาดเหล่านั้น มีความสนใจต่อการที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบในเรื่องนี้ด้วยการขอรับเงินช่วยเหลือจึงมักเป็นไปด้วยความซุกซลัก ประกอบกับไม่มีเรือเดินประจำระหว่างประเทศไทยกับประเทศเหล่านั้นด้วย การส่งชาวไทยไปยังประเทศดังกล่าวจึงมีเป็นครั้งคราวไม่สม่ำเสมอ แต่ก็มักจะมีส่งไปโดยเรือเที่ยวหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก และปรากฏว่าชาวไทยต้องประสบการแข่งขันกับข้าวของประเทศอื่นอยู่เสมอ กระทรวงเศรษฐกิจจึงเห็นควรยุติการให้เงินช่วยเหลือในปีงบประมาณปี ๒๕๐๘ และเห็นควรช่วยเหลือด้วยวิธีลดค่าฟรีเมยมให้แก่ผู้ส่งข้าวจำนวนไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ตัน ไปยังประเทศตะวันออกกลาง แอฟริกา และประเทศอื่น ๆ ที่ไม่มีระเบียบจ่ายเงินช่วยเหลือให้ผู้ซื้อในประเทศนั้น ๆ ทั้งนี้ทำนองเดียวกับการขายข้าวหนึ่งให้หอการค้าเจดดาห์ ซึ่งคิดค่าฟรีเมยมต่ำกว่าอัตราข้าวทั่วไปเมตริกตันละ ๕๐ บาท เป็นการทดแทนกับที่ไม่ต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเมตริกตันละหนึ่งปอนด์ให้ผู้ซื้อ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วอนุมัติ

๔ กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า เชื้อนภูมิพลเป็นประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจแก่ประเทศชาติอย่างมหาศาล จึงสมควรจะดำเนินการทุกวิถีทางที่จะทะนุถนอมเชื้อนนี้

ให้เป็นประโยชน์ยืนนานที่สุดเท่าที่สามารถจะเป็นไปได้ และสิ่งที่เป็อันตรายแก่เขื่อนก็คือ การตกตะกอนของดิน (Siltation) ที่ไหลพัดพามากับน้ำจากต้นน้ำลำธารที่ตกลงในอ่างเก็บน้ำ ทำให้อ่างตื้นเขินไม่สามารถจะเก็บกักน้ำไว้ได้ จึงสมควรที่จะดำเนินการจัดการกับลุ่มน้ำ (Watershed Management) โดยทำการศึกษาค้นคว้าป้องกันการตกตะกอนในอ่างเก็บน้ำให้ถูกต้องตามหลักวิชาดังที่ประเทศต่าง ๆ ปฏิบัติอยู่เสมอแต่เนิ่น ๆ จึงขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา อนุมัติให้กรมพัฒนาที่ดินเป็นเจ้าหน้าที่จะดำเนินการศึกษาค้นคว้าและป้องกันการตกตะกอนในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล กับแจ้งสำนักงบประมาณให้พิจารณางบประมาณให้เพื่อดำเนินการดังกล่าว

เรื่องนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าเห็นด้วยในหลักการที่จะให้มีการดำเนินการอนุรักษ์ดินและน้ำในบริเวณดังกล่าว แต่เนื่องจากงานนี้เป็นงานใหญ่และเกี่ยวข้องกับงานของกรมอื่น ๆ ด้วย เช่น กรมชลประทานและกรมป่าไม้ จึงเห็นสมควรให้กรมทั้งสองเข้าดำเนินการร่วมกับกรมพัฒนาที่ดิน เพื่อให้โครงการนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ส่วนสำนักงบประมาณมีความเห็นว่า การศึกษาค้นคว้าแหล่งและอาณาบริเวณของการตกตะกอนก็การศึกษาหาเหตุการตกตะกอนและดำเนินการป้องกันการเกิดการตกตะกอนในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพลก็ มีหน่วยงานราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย เช่น กรมป่าไม้ กรมชลประทาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิต และสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ฯลฯ ดังนั้น การวางโครงการศึกษาค้นคว้าและป้องกันการตกตะกอนในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพลน่าจะได้รับการพิจารณาและวางโครงการร่วมกันเสียก่อน แล้วจึงพิจารณาในเรื่องงบประมาณ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่าการศึกษาค้นคว้าการตกตะกอนนั้น กรมชลประทานได้ทำอยู่แล้ว กรมป่าไม้ก็กำลังดำเนินการปลูกป่าตามลุ่มน้ำปิงอยู่แล้วเช่นกัน ฉะนั้น จึงให้ระงับโครงการนี้ไว้ก่อน

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีก จนถึงเวลา ๑๗.๕๐ น. จึงเลิกประชุม

LIRT

การประชุมวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๐๗

การประชุมวันนี้ เริ่มเวลา ๙.๔๕ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๐๗ ให้นายสุทธิชัย ชินสุพลา เป็นผู้ได้รับอนุญาตนำทองคำแท่งเข้ามาในราชอาณาจักร สำหรับปี ๒๕๐๗ เป็นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ เออนชตรอย โดยให้เงินช่วยราชการเป็นจำนวน ๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังรายงานว่าการให้นำทองคำแท่งจำนวนข้างต้นเข้ามาในราชอาณาจักรนี้ ได้แบ่งออกเป็น ๔ งวด ๆ ละ ๕๐,๐๐๐ เออนชตรอย สำหรับทองคำแท่งงวดที่ ๑ จำนวน ๕๐,๐๐๐ เออนชตรอย นั้น ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรถูกต้องเรียบร้อยแล้ว แต่ต่อมา นายสุทธิชัย ชินสุพลา แจ้งความจำเป็นเหตุขัดข้องที่ไม่สามารถจะส่งทองคำแท่งงวดที่ ๒ จำนวน ๕๐,๐๐๐ เออนชตรอย เข้ามาจำหน่ายในราชอาณาจักรได้ตามกำหนดเวลาแห่งสัญญา ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๗ เนื่องจากได้มีผู้ลักลอบนำทองคำเถื่อนจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในราชอาณาจักรมีราคาต้นทุนถูกกว่าและเป็นจำนวนมาก และจากการส่งคนไปสืบสวนการเคลื่อนไหวของตลาดทองคำในต่างประเทศบางแห่ง ปรากฏว่าทองคำที่ขนถ่ายนำส่งไปยังประเทศนั้น ๆ ได้มีผู้ลักลอบค้าเลียงกลับเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยเกือบทั้งสิ้นทั้งทางบกและทางอากาศ ซึ่งทำให้ทองคำแท่งที่ส่งขอในงวดที่ ๑ จำนวน ๕๐,๐๐๐ เออนชตรอย จำหน่ายไม่หมด และยังมีเหลืออยู่มาณ ๒๕,๕๐๐ เออนชตรอย จึงขอความกรุณาผ่อนผันกำหนดเวลาการนำทองคำแท่งงวดที่ ๒ ซึ่งจะหมดอายุในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๗ ออกไปอีก ๓ เดือน โดยจะนำเข้ามาภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๗

กระทรวงการคลังได้พิจารณาคำร้องขอผ่อนผันตามที่ร้องเรียนมาแล้ว เห็นว่าการที่ผู้ร้องจะขอผ่อนผันยืดเวลาการนำทองคำงวดที่ ๒ ออกไปอีกจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๗ นั้น เหตุผลที่น่าจะได้รับการพิจารณา เพราะถ้าผู้ร้องส่งทองคำเข้ามาในเมือทองคำงวดที่แล้วยังเหลืออยู่ และยังขายไม่ได้ ผู้ร้องย่อมต้องประสบกับการขาดทุนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกประการหนึ่งการที่

LIRT

ทางการจะอนุญาตยืมเวลาการนำทองคำเข้ามา^๕ หากพิจารณาในแง่ที่รัฐบาลจะขาดรายได้ ก็ไม่น่าที่รัฐบาลจะขาดรายได้ อย่างไรก็ดี ตรงกันข้าม ถ้าทางการไม่พิจารณาผ่อนผันยืมเวลาออกไปให้แล้ว ทองคำงวดที่ส่งเข้ามาแล้วและยังเหลืออยู่ก็ย่อมเป็นเหตุขัดข้องในอันที่จะให้ผู้ร้อง ไม่สามารถจะส่งทองคำงวดใหม่เข้ามาได้ และถ้าเหตุการณ์เป็นเช่นนั้นก็เป็นผลให้ค่าธรรมเนียมที่จะได้จากการนำทองคำเข้ามาเป็นเงิน ๑๐๗๕ ดอลลาร์สหรัฐต่อ ๑ เออนชทรอย สูญเสียไป ซึ่งคิดแล้วก็ยังเป็นจำนวนเงินมิใช่น้อยเพราะจำนวนทองที่จะนำเข้ามาจะมีถึง ๕๐,๐๐๐ เออนชทรอยต่อหนึ่งงวด

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ไม่อนุมัติให้ผ่อนผัน คงให้ปฏิบัติไปตามสัญญาที่ทำไว้

๒. นายกเทศาภิบาลนิคมแห่งประเทศไทยมีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีตามคำปรารภของนายกรัฐมนตรี แสดงความห่วงใยในสุขภาพของประชาชนในการที่อาจจะหลงซื้อยาผิด หรือหลงซื้อยาที่มีสรรพคุณไม่ตรงกับโรค เนื่องจากคำโฆษณาชวนเชื่อต่าง ๆ นั้น สมาคมไวยากรณ์กราบเรียนว่าสมาคมมิได้นิ่งนอนใจในเรื่องนี้เลย และได้ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุขด้วยดีตลอดมา โดยพยายามตักเตือนสมาชิกอยู่เสมอ

การโฆษณาที่มีอยู่อย่างแพร่หลายทั้งในวิทยุและโทรทัศน์นั้น ภายหลังที่ได้สำรวจแล้วปรากฏว่า ๘๐ % มิใช่สมาชิกของสมาคม ซึ่งสมาคมไม่มีสิทธิจะห้ามหรือตักเตือนประการใด และเนื่องจากสมาคมอาจจะได้รับความเสียหาย เพราะอาจจะมีคนเข้าใจผิดว่า ร้านค้าที่ทำการโฆษณาอยู่นั้นเป็นสมาชิกของสมาคม สมาคมจึงได้เปิดการประชุมเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๐๗ เพื่อพิจารณาเรื่องนี้ ผลของการประชุมได้มีมติให้ทำหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรี ได้มีบัญชาถึงกระทรวงสาธารณสุขให้ประกาศ ไม่อนุญาตให้มีการโฆษณาขายยาทุกชนิดใน หน้าหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรืออื่นใด นอกจากจะโฆษณากับนายแพทย์ผู้รักษาโดยตรง และเวชสารเท่านั้น

การให้เลิกโฆษณาขายยาจะเป็นผลดีแก่ประเทศชาติอย่างมาก สามารถกำจัดยาปลอมหรือยาที่ไม่มีสรรพคุณจริง ๆ และทำให้คนไข้ไปหานายแพทย์เมื่อมีการเจ็บป่วยเกิด ขึ้นแทนที่จะหาซื้อยากด้วยตนเอง ซึ่งอาจจะอันตรายถึงชีวิตได้

นายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีบัญชาให้กระทรวงสาธารณสุขพิจารณา

บัดนี้กระทรวงสาธารณสุขรายงานว่า ตามกฎหมายว่าด้วยการขายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังไม่อาจทำได้ เพราะยังไม่มีตัวบทให้อำนาจไว้ แต่กระทรวงสาธารณสุขก็ได้พิจารณาหาทางควบคุมการโฆษณาให้เข้มงวดยิ่งขึ้น โดยขอให้สื่อมวลชนต่าง ๆ ส่งข้อความและภาพโฆษณาขายยาไปให้กระทรวงสาธารณสุขตรวจสอบก่อนซึ่งกำลังปฏิบัติอยู่แล้ว

อนึ่ง เกี่ยวกับการที่จะไม่อนุญาตให้มีการโฆษณาขายยาทุกชนิดนั้น กระทรวงสาธารณสุขได้เคยเสนอไว้ในร่างพระราชบัญญัติขายยาฉบับก่อนแล้ว แต่คณะกรรมการกฤษฎีกาคัดออก อย่างไรก็ดี กระทรวงสาธารณสุขกำลังจะเสนอขอแก้ไขพระราชบัญญัติขายยาอีกครึ่งหนึ่ง โดยมีหลักการยกเลิกพระราชบัญญัติการขายยาฉบับเดิมเสียทั้งหมด และจัดร่างขึ้นใหม่เพื่อให้รัดกุมเหมาะสมแก่ภาวะการณ์ปัจจุบัน ขณะนี้ได้ร่างเสร็จและกำลังจะเสนอคณะรัฐมนตรีในเร็ววันนั้น กระทรวงสาธารณสุขจึงขอให้สนับสนุน และหากนโยบายเรื่องการไม่อนุญาตให้มีการโฆษณาขายยานี้รัฐบาลเห็นสมควร ก็ขอให้แจ้งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาทราบด้วย

ด้านกบริหารของนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ความดำริของกระทรวงสาธารณสุขที่จะขอแก้ไขพระราชบัญญัติขายยา โดยยกเลิกพระราชบัญญัติขายยาฉบับเดิมเสียทั้งหมด แล้วจัดร่างขึ้นใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบันนี้ เป็นเรื่องที่ชอบด้วยเหตุผล แต่ถ้าพระราชบัญญัติที่ร่างขึ้นใหม่นี้มีข้อกำหนดห้ามโฆษณาขายยาอย่างเด็ดขาด ก็อาจมีผลเสียอยู่บ้าง เช่น เมื่อประชาชนเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้ว ไม่ทราบว่าหาซื้อยาอะไรมารับประทานเองได้ เนื่องจากไม่ทราบชื่อยาที่จะใช้บำบัดโรคเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่นนี้ ประชาชนก็จำเป็นต้องไปหาแพทย์ ซึ่งก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ประเทศเรายังขาดแคลนแพทย์อีกมาก อัตราส่วนระหว่างแพทย์กับประชาชนไม่สมดุลกัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ความเดือดร้อนอาจเกิดขึ้นได้

ดังนั้น เพื่อให้บังเกิดผลดีแก่ทั้งทางราชการและประชาชน ร่างพระราชบัญญัติขายยาฉบับใหม่นี้ น่าจะมีบทเฉพาะกาลไว้ กล่าวคือ ในปัจจุบันนี้เรายังอนุญาตให้มีการโฆษณาขายยาได้

LIRT

แต่จะต้องอยู่ภายในขอบเขตที่ทางราชการกำหนด เมื่อต่อไปภายหน้าผลิตแพทย์ได้เพียงพอแล้ว จึงควรห้ามโฆษณาขายยาโดยเด็ดขาด

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยที่จะให้กระทรวงสาธารณสุขเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่ และให้โฆษณาขายยาได้ แต่ต้องปฏิบัติตามความควบคุมของกระทรวงสาธารณสุขโดยเคร่งครัด

๓. เดิมกระทรวงการคลัง ได้พิจารณาเห็นสมควรให้ช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมแผ่นเหล็กชุบดีบุก ด้วยการปรับปรุงอัตราภาษีให้สูงขึ้น จากกิโลกรัมละ ๗๕ สตางค์ เป็นกิโลกรัมละ ๒.๐๐ บาท (เนื่องจากมีผู้นำแผ่นเหล็กชุบดีบุกชนิดที่เป็นเศษหรือไม่ได้ขนาด (Waste-Waste) เข้ามาจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเมื่อ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ ลงมติให้ส่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพิจารณาการอุตสาหกรรมพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าจะขึ้นอัตราภาษีเฉพาะแผ่นเหล็กชุบดีบุกชนิดที่เป็นเศษหรือไม่ได้ขนาด (Waste-Waste) ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ จะทำได้หรือไม่เพียงใด

บัดนี้ ประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพิจารณาการอุตสาหกรรมรายงาน ว่า คณะกรรมการบริหารฯ ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่า โดยที่แผ่นเหล็กชุบดีบุกที่เป็นเศษหรือไม่ได้ขนาดที่นำมาจากต่างประเทศ ส่วนใหญ่คือประมาณร้อยละ ๘๖ ของจำนวนที่นำเข้ามา นำไปใช้ในการทำของใช้ต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นของประชาชนโดยทั่วไป เพราะราคาต่ำกว่าแผ่นเหล็กชุบดีบุกที่ผลิตในประเทศ ถ้าจะขึ้นอัตราภาษีแผ่นเหล็กชุบดีบุกที่เป็นเศษหรือไม่ได้ขนาดที่นำเข้ามาจากต่างประเทศจากอัตราในขณะนี้กิโลกรัมละ ๗๕ สตางค์ เป็นกิโลกรัมละ ๒.๐๐ บาทแล้ว ก็ย่อมจะทำให้ราคาแผ่นเหล็กชุบดีบุกประเภทนี้ต้องมีราคาสูงขึ้น และโยงไปถึงผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแผ่นเหล็กชุบดีบุกประเภทนี้ต้องมีราคาสูงตามไปด้วย อันจะเป็นการกระทบกระเทือนไปถึงประชาชนส่วนใหญ่ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ นอกจากนี้ การที่จะเพิ่มอัตราภาษีสำหรับแผ่นเหล็กชุบดีบุก Waste-Waste แต่อย่างเดียวโดยเก็บกิโลกรัมละ ๒.๐๐ บาท ส่วนอย่างอื่นคงเก็บกิโลกรัมละ ๗๕ สตางค์ นั้น ผลในทางปฏิบัติจะเกิดความยุ่งยากเป็นอันมาก เพราะพ่อค้าอาจจะเอาแผ่นเหล็กชุบดีบุกชนิด Waste-Waste จำแดงเป็นแผ่นเหล็กชุบดีบุกชนิดอื่นได้ โดยแสวงทำราคาให้สูงมา

และเนื่องจากไม่มีการเก็บอากรตามราคา ก็คงเสียอากรแผ่นเหล็กนั้นในอัตราภาษีร้อยละ ๗๕ ลดลงครึ่งหนึ่ง เพราะการตรวจสอบความแตกต่างของแผ่นเหล็กชนิด Waste-Waste กับแผ่นเหล็กชุบตีบุก อย่างอื่นเป็นที่ยากมาก ในที่สุดก็จะเห็นช่องทางให้มีการหลีกเลี่ยงอากรซึ่งยุ่งยากแก่การปฏิบัติ อย่างมาก

จากเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งเมื่อได้พิจารณาเปรียบเทียบในทุกด้านแล้วจึงเห็นว่า ยังไม่ควรขึ้นอากรขาเข้าแผ่นเหล็กชุบตีบุกที่เป็นเศษหรือไม่ได้ขนาด (Waste-Waste) ที่นำเข้ามา จากต่างประเทศ และว่า สำหรับอุตสาหกรรมผลิตแผ่นเหล็กชุบตีบุกในประเทศไทยอันเป็น อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมนั้น ก็เป็นเรื่องที่ควรได้รับความสนใจ ซึ่งมีทางที่จะให้ความ ช่วยเหลือ โดยขอให้องค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป ซึ่งต้องใช้แผ่นเหล็กชุบตีบุกมีคุณภาพดีทำ ครอบบรรจุอาหารบริโภค ใช้แผ่นเหล็กชุบตีบุกที่ผลิตในประเทศไทยเพราะมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่า แผ่นเหล็กชุบตีบุกที่ผลิตในประเทศไทยมีคุณสมบัติใช้ทำครอบบรรจุอาหารบริโภคได้ดี และหาก กระทรวงสาธารณสุข ได้กวัดข้นผู้ผลิต อาหารบรรจุครอบ ให้ใช้แต่ ครอบที่ทำจากแผ่นเหล็กที่มี คุณภาพดีเพื่อสวัสดิภาพของประชาชน ก็จะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยให้บริษัทแผ่นเหล็กวิไลไทย จำกัด มีโอกาสจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้มากยิ่งขึ้น

อนึ่ง กระทรวงสาธารณสุขได้รายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้มาสรุปได้ว่า กระทรวงอุตสาหกรรมมีความเห็นว่ารัฐบาลได้ขึ้นอากรขาเข้าให้แก่แผ่นเหล็กชุบตีบุกมาครั้งหนึ่งแล้ว น่าจะเป็นการ เพียงพอ ไม่น่าจะให้ขึ้นต่อไปอีก เพราะจะทำให้กระทบกระเทือนแก่ผู้ใช้แผ่นเหล็กชุบตีบุก โดยทั่ว ๆ ไป รวมทั้งประชาชนด้วย และในแง่ของการให้ความคุ้มครองโดยทางอากรศุลกากร กระทรวงอุตสาหกรรมมีความเห็นว่า ถ้าหากจะมีการให้ความคุ้มครองแล้ว ก็ควรจะให้เพียงชั่วคราว หนึ่งเพื่อให้โรงงาน พยายาม ปรับปรุงตัวเอง ให้สามารถ แข่งขัน กับ โรงงานนอก ประเทศ หรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งมาจากต่างประเทศได้แล้ว รัฐบาลก็เลิกให้ความคุ้มครองนั้น เพื่อให้มีการแข่งขัน กันต่อไปในภายหลัง ถ้าหากรัฐจะให้ความคุ้มครองตลอดไปโดยโรงงานไม่พยายามปรับปรุงช่วย ตัวเอง ก็เปรียบเหมือนเลี้ยงไม่โต และเป็นการตรึงความเจริญของประเทศชาติอยู่เหมือนกัน กระทรวงอุตสาหกรรมจึงมีความเห็นว่ายังไม่เป็นการสมควร ที่จะเพิ่ม อากรขาเข้า สำหรับแผ่นเหล็ก ชุบตีบุกขึ้นอีกจากภาษีร้อยละ ๗๕ ลดลงครึ่งหนึ่ง เป็นภาษีร้อยละ ๒.๐๐ บาท

LIRT

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ คือยังไม่เห็นสมควรที่จะเลื่อนอากรขาเข้าสำหรับแผ่นเหล็กชุบตีบุจากกิโลกรัมละ ๗๕ สตางค์ เป็นกิโลกรัมละ ๒.๐๐ บาท และให้กระทรวงสาธารณสุขผู้ผลิตอาหารกระป๋องให้ใช้แต่กระป๋องที่ทำจากแผ่นเหล็กที่มีคุณภาพดี เพื่อไม่เป็นภัยต่อผู้บริโภค

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีได้ พิจารณาระเบียบ วาระการประชุม สภาาร่างรัฐ ธรรมนูญทำ หน้าที่บัญญัติ ซึ่งจะมีการประชุมในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๐๗ นี้ และได้พิจารณา เรื่องอื่น ๆ อีก จนถึงเวลา ๑๕.๕๐ น. จึงเลิกประชุม

การประชุม วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๐๗

การประชุมวันนี้เริ่มเวลา ๙.๔๕ น. ณ ทำเนียบรัฐบาล จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. กระทรวงมหาดไทยรายงานว่ เขตเทศบาลนครกรุงเทพ ในปัจจุบันนี้ นับตั้งแต่ได้มีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครกรุงเทพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ กำหนดขึ้นเป็นระยะเวลา ๙ ปีเศษมาแล้ว บัดนี้สภาพของชุมชนและความหนาแน่นได้เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือได้มีประชากรเพิ่มจำนวนมากขึ้น สภาพของท้องที่นอกเขตเทศบาลก็ได้เกิดเป็นชุมชนหนาแน่นกลายเป็นย่านธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม และที่พักอาศัย ซึ่งท้องที่เหล่านี้มีความต้องการในการทะนุบำรุงต่าง ๆ เช่น การคมนาคม การสุขภาพ และการสาธารณูปการต่างๆ ประกอบกับคณะกรรมการอำนวยการจัดงานแสดงสินค้านานาชาติ ก็ได้ขอให้พิจารณาขยายเขตเทศบาลนครกรุงเทพออกไปให้ถึงคลองกระจะ ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิด้วย กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นสมควรให้ขยายเขตเทศบาลนครกรุงเทพออกไปอีกคือ

๑) ท้องที่อำเภอคลองเตย มีเขตซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล ๒ ตำบล คือ บางส่วนของตำบลบางซื่อ และบางส่วนของตำบลสามเสนใน จึงขยายเขตออกไปให้เต็มทั้ง ๒ ตำบล

๒) ท้องที่อำเภอบางเขน ขยายออกไปในท้องที่ตำบลลาดยาวทั้งตำบล

LIRT

๓) ท้องที่อำเภอพระโขนง ท้องที่ของอำเภออยู่ในเขตเทศบาล มีตำบลคลองเตย บางส่วนของตำบลบางจาก บางส่วนของตำบลบางนา และบางส่วนของตำบลคลองตัน จึงขยาย เขตออกไปให้เต็มตลอดเขตตำบลบางจาก ตำบลบางนา และตำบลคลองตัน

๔) ท้องที่อำเภอบางกะปิ ท้องที่ของอำเภออยู่ในเขตเทศบาลมีบางส่วนของตำบล บางกะปิ จึงขยายเขตออกไปให้เต็มตลอดเขตตำบลบางกะปิ และตำบลสามเสนนอก กับตำบล ห้วยหมากทั้งตำบล

กระทรวงมหาดไทยจึงได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครกรุงเทพ มาเพื่อดำเนินการ

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติรับหลักการ และให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนิน การต่อไป

๒. ตามที่คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบด้วยกับโครงการจัดการดำเนินการเกี่ยวกับ อุบัติเหตุ และให้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับอุบัติเหตุ โดยมีปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน เพื่อจัดทำโครงการและวางแผนดำเนินงานต่าง ๆ ต่อมา คณะกรรมการ ฯ ได้แต่งตั้ง อนุกรรมการขึ้น ๔ คณะ คือ คณะอนุกรรมการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุ คณะอนุกรรมการวางแผน บัองกันอุบัติเหตุ คณะอนุกรรมการการบำบัดรักษาผู้ประสบอุบัติเหตุ และคณะอนุกรรมการการช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ประสบอุบัติเหตุและครอบครัว ซึ่งคณะอนุกรรมการต่างได้จัดทำโครงการ และแผน ดำเนินการตามสายงานต่าง ๆ แนะนำเสนอคณะรัฐมนตรีไปแล้ว ต่อมาเมื่อได้มีการเปลี่ยนรัฐบาล คณะกรรมการ ฯ พร้อมทั้งคณะอนุกรรมการสาขาต่าง ๆ ก็ได้หมดสภาพไป

อย่างไรก็ดี ก่อนที่คณะกรรมการ ฯ จะได้หมดสภาพไปนั้น คณะอนุกรรมการการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับอุบัติเหตุได้เริ่มศึกษาและรวบรวมสถิติเกี่ยวกับอุบัติเหตุทั้งราชอาณาจักรเพื่อให้ข้อมูล ประกอบพิจารณาบัองกันและแก้ไขอุบัติเหตุ และในการจัดตั้งศูนย์วิจัยและบัองกันแก้ไขอุบัติเหตุ ตามโครงการขึ้นในโอกาสต่อไป และในการรวบรวมสถิตินั้น ได้มอบให้กรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้ ดำเนินการ

LIRT

บัดนี้ ได้รับรายงานจากกรมประชาสงเคราะห์ว่า ได้ดำเนินการรวบรวมสถิติเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่วราชนาจักรมาโดยลำดับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๖ การรวบรวมกระทำโดยแยกประเภทอุบัติเหตุออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยอาศัยแนวการแยกประเภทอุบัติเหตุตาม “แผนการจัดจำพวกลักษณะระหว่างชาติ เรื่องโรคการบาดเจ็บขององค์การอนามัยโลก”

กรมประชาสงเคราะห์ได้รวบรวมสถิติเสร็จแล้ว ๕ เดือน คือตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๐๖ ถึงกันยายน ๒๕๐๖ สถิตินี้เป็นสถิติที่วราชนาจักร ปรากฏว่า อุบัติเหตุในจังหวัดพระนคร และธนบุรีมากกว่าต่างจังหวัดถึงร้อยละ ๖๘ และเป็นอุบัติเหตุจากยานยนต์ถึงร้อยละ ๔๒ ของอุบัติเหตุทั้งหมดที่วราชนาจักร ซึ่งมีผู้ได้รับอุบัติเหตุ ๘,๕๔๗ คนและเสียชีวิตถึง ๗๓๕ คน ตลอดจนสูญเสียทรัพย์สินเงินทองคิดเฉลี่ยแล้วเดือนละประมาณหนึ่งล้านบาท ทั้งนี้ได้รวมค่ารักษาพยาบาลและการสูญเสียรายได้ของประชาชนและผลิตผลทางเศรษฐกิจอีกด้วย

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานสถิติอุบัติเหตุนี้ คงจะเป็นประโยชน์แก่การดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นเรื่องที่รัฐบาลโดยทางส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกำลังดำเนินการอยู่ จึงเห็นสมควรเสนอรายงานอุบัติเหตุไปยังส่วนราชการต่าง ๆ อาทิ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงคมนาคม กรมตำรวจ และสภาวิจัยแห่งชาติ เพื่อทราบและรับไว้ประกอบการพิจารณาต่อไป

คณะรัฐมนตรีรับทราบ

๓. กระทรวงการต่างประเทศเสนอว่า สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเซอูล ได้มีหนังสือรายงานมาว่ารัฐมนตรีว่าการต่างประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ปรารภว่า รัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีได้พิจารณาเหตุการณ์ต่าง ๆ ในภาคตะวันออกไกลแล้ว เห็นสมควรที่จะเสนอให้มีการประชุมร่วมระหว่างรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศของประเทศต่าง ๆ เช่น ไทย ฮอลแลนด์ สาธารณรัฐจีน มาเลเซีย นิวซีแลนด์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเวียดนาม และสาธารณรัฐเกาหลี ที่กรุงเซอูล ประมาณเดือนเมษายน ๒๕๐๘ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับการประชุมร่วมระหว่างรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ

LIRT

๕. ชาติไท เกซอน ชิต สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ ๑๘-๑๙ มกราคม ๒๕๐๔ รัฐมนตรีต่างประเทศเกาหลีใต้ได้แจ้งเพิ่มเติมว่า ได้แจ้งเรื่องนี้ให้เอกอัครราชทูตของประเทศต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นในกรุงเซอูลทราบแล้ว เอกอัครราชทูตทุกประเทศแสดงความยินดีเป็นการส่วนตัวที่จะสนับสนุนข้อเสนอ และจะได้รายงานให้รัฐบาลของตนพิจารณาโดยด่วน ส่วนเอกอัครราชทูตอเมริกันก็ได้รับทราบและยินดีสนับสนุนข้อเสนอ รัฐมนตรีต่างประเทศเกาหลีใต้แสดงความมั่นใจว่ารัฐบาลไทยจะเป็นรัฐบาลแรกที่ตอบสนองสนับสนุนหลักการในเรื่องนี้

เกี่ยวกับการประชุมร่วมระหว่างรัฐมนตรีต่างประเทศ ๕ ชาติ คือ ฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐจีน สาธารณรัฐเกาหลี และสาธารณรัฐเวียดนาม เมื่อ เดือนมกราคม ๒๕๐๔ นั้น ที่ประชุมคราวนั้นได้พิจารณาถึงปัญหาเกี่ยวกับลาว ยอมรับผู้แทนจีนคณะชาติในสหประชาชาติเป็นผู้แทนที่ถูกต้องคัดค้านการเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติของจีนคอมมิวนิสต์ และที่สำคัญที่ประชุมได้ประกาศร่วมกันรักษาสันติภาพอันแข็งแกร่ง เพื่อต่อต้านการแผ่ขยายของลัทธิคอมมิวนิสต์ในภูมิภาคนี้

ส่วนการประชุมรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศ ที่รัฐบาลเกาหลีเสนอให้มีขึ้นในเดือนเมษายน ศกหน้านั้น ก็เป็นการประชุมในทำนองเดียวกัน แต่ได้เชิญประเทศซึ่งเป็นประเทศที่ต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ทั้งสิ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศมีความเห็นว่า ควรให้ความสนับสนุนในการประชุมครั้งนี้

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีมติว่า เห็นควรรับเชิญในการประชุมครั้งนี้

๔. กระทรวงศึกษาธิการเสนอว่า ตามที่กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศไทยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญจากประเทศไทยไปปฏิบัติงานให้กระทรวงศึกษาธิการประเทศลาว รวม ๖ คนนั้น บัดนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ส่งรายนามดังต่อไปนี้คือ

๑) นายพล คำบังสุ ป.ป. ก.ศ.บ. ความรู้พิเศษทางโสตทัศนศึกษา คนตรีไทย และคนตรีสากล อาจารย์โทวิทยาลัยครูอุดรธานี

๒) นายอาวี สุทธิพันธ์ ป.ม. ข. กศ.บ. และ M.F.A. (Fine Arts) อาจารย์โทวิทยาลัยการศึกษา

LIRT

รวมจำนวน ๒ นาย ซึ่งเมื่อรวมกับผู้ที่ส่งไปปฏิบัติงานอยู่ในประเทศลาวแล้ว ๓ นาย จึงรวมเป็น ๕ นาย ส่วนอีก ๑ นายนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะได้เสนอรายชื่อให้กระทรวงศึกษาธิการประเทศลาวพิจารณาต่อไป

ซึ่งบัดนี้กระทรวงการต่างประเทศได้รายงาน ว่า กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศไทยได้เสนอรายนามไป

กับขออนุมัติให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๖ นาย เดินทางไปปฏิบัติงานในประเทศลาวตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๗ เป็นต้นไป มีกำหนด ๑ ปี

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และอนุมัติให้ดำเนินการต่อไปได้

๕. สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอว่า เนื่องจากหลวงสุขุมพันธุ์ประดิษฐ์ เดชาธิการ ก.พ. จะต้องออกจากราชการเนื่องด้วยครบเกษียณอายุ จึงเสนอขออนุมัติแต่งตั้ง พันเอก จินดา ณ สงขลา ซึ่งเป็นรองเดชาธิการ ก.พ. อยู่บัดนี้ ขึ้นดำรงตำแหน่งเดชาธิการ ก.พ. แทนหลวงสุขุมพันธุ์ประดิษฐ์ ซึ่งจะครบเกษียณอายุต่อไป

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องอื่น ๆ อีก จนถึงเวลา ๑๗.๒๕ น. จึงเลิกประชุม

คำปราศรัย ของ

ฯ พณฯ นายกรัฐมนตรี

เนื่องในวันครบรอบปีที่แห่งการลงนามในสนธิสัญญาการป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

พี่น้องชาวไทยที่รักทั้งหลาย

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้มีโอกาสมาปราศรัยกับท่านทั้งหลายในวันนี้ ซึ่งเป็นวันที่อายุขององค์การสนธิสัญญาการป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เวียนมาบรรจบครบรอบ ๑๐ ปี ความจริงถึงแม้ว่าระยะเวลา ๑๐ ปี ในชีวิตของคนเราจะไม่ใช่เวลาที่ยาวนานนัก แต่ในชีวิตของสถาบันระหว่างประเทศ และโดยเฉพาะสถาบันที่กำเนิดขึ้นมาเพื่อป้องกันตนเองนั้น ย่อมนับว่าเป็นเวลานานพอสมควรที่เราจะใช้เวลาพิจารณาและทบทวนเหตุการณ์ที่ผ่านมาอีกครั้งหนึ่ง

องค์การนี้กำเนิดขึ้นมาจากความจำเป็นของสถานการณ์และมีลักษณะ สอดคล้องกับหลักการของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติที่สนับสนุนการรวมกำลังเพื่อบังคับตนเองให้รอดพ้นจากภัยแห่งการรุกราน ด้วยการช่วยเหลือร่วมมือซึ่งกันและกันทั้งในด้านการทหาร เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสังคม เพื่อบังคับกันยับยั้งและถ่วงไว้ซึ่งเอกราชและอธิปไตยของมวลชนทั้งหลายซึ่งอยู่ในเขตแห่งความคุ้มครองของสนธิสัญญานี้ เหตุการณ์ในภูมิภาคส่วนนี้ของโลกเมื่อ ๑๐ ปีก่อน บังคับให้ประเทศไทยและมิตรประเทศต้องรวมกันจัดตั้งองค์การขึ้น เพื่อบังคับตัวให้พ้นจากอันตรายของคอมมิวนิสต์ซึ่งคุกคามไปทั่วภาคพื้นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กองทหารของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้รุกรามาดริมแม่น้ำโขงถึง ๒ ครั้ง เป็นการคุกคามความมั่นคงของไทยโดยตรง การถือกำเนิดขององค์การ สปอ. เป็นเหตุให้การรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ต้องชะงักลง และตลอดเวลา ๑๐ ปีนี้ก็ได้มีการรุกรานอย่างเปิดเผยด้วยกำลังอาวุธในภูมิภาคนี้ ฉะนั้น จึงกล่าวได้ด้วยความมั่นใจว่า องค์การนี้ขึ้นเพื่อ บังคับตัวโดยแท้ ไม่มีนโยบายรุกรานผู้ใด และองค์การนี้จะไม่มีความจำเป็นต่อไปถ้าหาก ประเทศใดคิดจะรุกรานเพื่อนโยบายก้าวร้าวของตนเองเสีย แต่ตรงกันข้ามองค์การนี้จะคงอยู่ต่อไปด้วยความเข้มแข็ง เด็ดขาด เพื่อเผชิญหน้ากับการรุกรานที่ประเทศเหล่านั้นยังยึดถือนโยบายอันร้ายกาจนั้นอยู่

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ เวลาได้ล่วงมาแล้ว ๑๐ ปี ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาองค์การ สปอ. ได้เจริญก้าวหน้าเป็นลำดับ แม้ว่าในระยะเริ่มแรกจะมีเหตุการณ์อันกระทบกระเทือนต่อประสิทธิภาพขององค์การนี้อยู่บ้าง และแม้ว่าการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ภายใต้สนธิสัญญานี้จะต้องประสบอุปสรรคและข้อบกพร่องเหล่านั้นให้บรรเทาลงและช่วยให้องค์การ ฯ สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยรวดเร็วและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหรัฐอเมริกาได้ยืนยันเจตนาของตนอย่างแน่วแน่ปราศจากข้อสงสัยว่าจะช่วยเหลือป้องกันประเทศไทยให้พ้นจากการ รุกราน โดย การ โจมตีด้วย กำลังอาวุธจากฝ่ายคอมมิวนิสต์ ดังปรากฏในแถลงการณ์ร่วมระหว่างรัฐมนตรีต่างประเทศไทยกับรัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐ อันเป็นเสมือนสายสัมพันธ์อีกเปลาะหนึ่งซึ่งกระชับเกลียวสัมพันธ์ระหว่างภาคี สปอ. ทั้งสอง และเสริมสร้างองค์การให้มีความแข็งแกร่งพอที่จะต้านทานและตอบโต้การรุกรานได้ทันที

ในรอบสิบปีที่ผ่านมา องค์การ สปอ. ได้ให้ความช่วยเหลือประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ในเขตสนธิสัญญาหลายประการ ทั้งในด้านการทหาร การเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้สามารถยับยั้งการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

สำหรับประเทศไทยเรานั้น แม้ว่าจะไม่ใช่ประเทศที่มั่นคงและอุดมสมบูรณ์เหมือนกับมิตรประเทศฝ่ายตะวันตกก็ตาม แต่โดยที่ระลึกถึงหน้าที่ในฐานะที่เป็นภาคีประเทศหนึ่งในองค์การ ฯ ก็ได้พยายามให้อันตรายที่เกื้อกูลแก่ประเทศที่อยู่ในเขตพิสัยของสนธิสัญญาเท่าที่จะช่วยได้ ดังจะเห็นได้ว่า ประเทศไทยได้ส่งอาหาร และยารักษาโรคไปให้ลาวหลายครั้ง และเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ได้ให้ความช่วยเหลือเวียดนามใต้ โดยการจัดส่งวัสดุก่อสร้างต่าง ๆ ไปให้

ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมานี้ พันธมิตรชาวไทยที่รักทั้งหลายจะเห็นได้ว่าองค์การ สปอ. มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และต่อประเทศไทย ฉะนั้น ในโอกาสแห่งวันครบรอบสิบปีขององค์การ สปอ. คำนึงถึง ข้าพเจ้าใคร่ขอเชิญชวนเพื่อนร่วมชาติที่รักทั้งหลายจงพร้อมใจกันส่งความปรารถนาดี และไมตรีจิตไปยัง องค์การ สปอ. ตลอดจนรัฐบาลและประชาชนของบรรดาประเทศภาคี สปอ. ขอให้มีความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในอันที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์การ สปอ. และขจัดอุปสรรคทั้งปวงให้สิ้นไป ตลอดจนมีปณิธานแน่วแน่ในการต่อต้านการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ และสามารถตอบโต้การก่อการณ์และการบ่อนทำลายได้ทันที ทั้งนี้ เพื่อรักษาและเพิ่มพูนสันติสุขของโลกเสรี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของภูมิภาคของโลกส่วนนี้ไว้ตลอดไป.

สวัสดี

LIRT

ข่าวในพระราชสำนัก

พระบรมมหาราชวัง

วันศุกร์ที่ ๔ กันยายน ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นายบุญ เจริญไชย และนายอุบติศ ปาจารย์กร เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท กราบถวายบังคมลาไปรับราชการในตำแหน่งเอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มิอำนาจเต็มประจำสาธารณรัฐฝรั่งเศส และในตำแหน่งเอกอัครราชทูต รองผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ กับรักษาการผู้แทนถาวรฯ ตามลำดับ

วันเสาร์ที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๗

เมื่อค่ำวานนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรละครเพื่อการกุศล เรื่อง “จันทกนิรี” ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วันจันทร์ที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๗

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงออกรับ ขวบนฯ ฮามิน โมฮัมเหม็ด มูฟตาห์ เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐอาหรับและภริยาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

วันอังคารที่ ๘ กันยายน ๒๕๐๗

วันนี้เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปทรงพระราชทานปริญญาบัตรประกาศนียบัตร และเข็มวิทยฐานะ แก่ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกิตติมศักดิ์จากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร โรงเรียนเสนาธิการทหาร โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ โรงเรียนนายช่างกลชั้นสูง และโรงเรียนเสนาธิการทหารอากาศ ณ กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม

ภายหลังนั้น เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ที่ทำการสำนักงานใหญ่ขององค์การ สปอ. และอาคารศูนย์วิจัยคลินิก ที่จะสร้างขึ้นใหม่ ณ ถนนศรีอยุธยา และถนนโยธี ตามลำดับ

วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๐๗

วันนี้เวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นายแพทย์เอก อนุศิริ นายกฤษฎาสมาคมแห่งประเทศไทย นำ นายคอนราด อี. ไฮบอร์น นายกฤษฎาสมาคมแห่งโลก ซึ่งมาเยือนกฤษฎาสมาคมในประเทศไทยเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

ต่อจากนั้น ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ขวบนฯ จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

LIRT

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ เสด็จยังพระที่นั่งอนันตสมาคมสู่ที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ อ่านประกาศกระแสพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ จะได้เสด็จพระราชดำเนินไปในงานอภิเษกสมรสสมเด็จพระราชาธิบดีคอนสแตนติน ที่ ๑๓ พระมหากษัตริย์แห่งชาวเฮลลีนส์ และทรงเยือนสหพันธ์สาธารณรัฐอิสลามเติร์ก เป็นทางการ แล้วทรงกล่าวคำปฏิญาณเพื่อภารกิจที่จะทรงเข้ารับพระราชภารกิจในตำแหน่งนั้น

วันศุกร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาเช้า ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พระประกาศสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และ หม่อมหลวงชูชาติ กำภู รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๐๗

ตามรายงานที่ได้รับจากขบวนเสด็จฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินถึงประเทศสวิตโดยสวัสดิภาพ เวลา ๐๖.๐๐ น. (เวลาประเทศสวิต) วันอาทิตย์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๐๗

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๐๗

วันนั้นเวลาบ่าย สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในพระปรมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จไปยังโรงพยาบาลศิริราช เนื่องในวันมหิดลอัน

LIRT

ตรงกับวันขึ้นพระชนม์ สมเด็จพระราชบิดา เจ้าฟ้าฯ กรมหลวงสงขลานครินทร์ ทรงวางพวง
ดอกไม้แล้ว ถวายบังคมพระรูปสมเด็จพระราชบิดา

เสร็จแล้ว ฯ เสด็จมายังพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการและ
ธูปเทียนเครื่องราชสักการะถวายบังคมพระอัฐิสมเด็จพระราชบิดาแล้ว พระสงฆ์ ๒๐ รูป สวด
พระพุทธมนต์จบ ทรงจุดธูปเทียนเครื่องทรงธรรม พระศาสนโสภณ เจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร
ถวายศีล และถวายพระธรรมเทศนาถกกันต์ ๑ จบแล้ว ทรงประเคนจตุปัจจัยไทยธรรมกัณฑ์เทศน์
และทรงทอดผ้า พระสงฆ์ทงนั้น สดับปกรณ์ ถวายอิติเรก แล้วทรงทอดผ้า พระสงฆ์อีก ๓๘ รูป
สดับปกรณ์

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๐๗

ตามรายงานที่ได้รับจากขบวนเสด็จ ฯ วันอังคาร ที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๐๗ เวลาเช้า พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานให้ ฯ พณ ฯ เอกอัครราชทูตสมาพันธ์สวิต ฝรั่งเศสของรัฐบาล
พระบาท ณ โรงแรมโบริจ

เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ
เสวยน้ำชาที่อดีตพระราชินี แห่งประเทศสเปน ณ ที่ประทับ ต่อจากนั้น ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้า ฯ ให้ ดร. ถัง อิศรเสนา ณ อยุธยา กรมวังชั้นผู้ใหญ่ นำขบวนดอกไม้ ไปถวายแด่อดีต
พระราชินีของพระเจ้าไมเกลแห่งประเทศมาเนีย ณ แวร์ซัว กรุงเจนีวา

เวลาค่ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเลี้ยงอาหารค่ำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทย
ณ ภัตตาคารปอมม์เตอแปง เมืองโลซานน์

วันพุธ ที่ ๒๓ กันยายน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทย และเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน พร้อมด้วย
ภริยา เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท และพระราชทานเลี้ยงพระกระยาหารกลางวันแก่พระเจ้าไมเกล
แห่งประเทศมาเนีย ณ โรงแรมโบริจ

LIRT

เวลาค่ำ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเลี้ยงอาหารค่ำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ไทย เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงบอนน์ พร้อมด้วยภริยา ณ ภัตตาคารเซียงไฮ้ เมืองโลซานน์

วันพุธ เวลา ๑๑.๐๐ น. (เวลาเมืองโลซานน์) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินจากประเทศสวิต โดยเครื่องบินพระที่นั่ง ของพระเจ้าโบดวงไปยังกรุงบรัสเซลล์ ประเทศเบลเยียม เป็นการส่วนพระองค์

วันจันทร์ที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๐๓

ตามข่าวจากขบวนเสด็จ ฯ นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินกลับจากกรุงบรัสเซลล์ ประเทศเบลเยียม สู่ที่ประทับ ณ เมืองโลซานน์แล้ว เมื่อตอนบ่ายวันเสาร์ ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๐๓

วันอาทิตย์ ที่ ๒๗ กันยายน เวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงแบมินตัน ณ ปาเจียง เดส์ สปอร์ตส์ เมืองโลซานน์

วันอังคารที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๐๓

ตามรายงานที่ได้รับต่อมาจากขบวนเสด็จ ฯ วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน เวลาเช้า ณ ที่ประทับ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานให้นายวัลโตลอง แห่งวิทยุกระจายเสียงเมืองโลซานน์ และ นายโคลต โปรไวสต์ แห่งหนังสือพิมพ์ เฟอย ตาวิสต์ เมืองโลซานน์ เผ้าทุลละของขลุ่ยพระบาท ตามลำดับ

ต่อจากนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้นักเรียนไทยที่เมืองโลซานน์และกรุงปารีส เผ้าทุลละของขลุ่ยพระบาท

วันพุธที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๑

ตามรายงานจากชบวนเสด็จ ฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินจากเมืองเจนัว โดยเครื่องบินพระที่นั่งเพื่อเยือนสหพันธ์สาธารณรัฐออสเตรียเป็นทางการ เมื่อเช้าวันที่ ๒๔ เดือนนี้ เวลา ๙.๒๐ น. และเสด็จพระราชดำเนินถึงกรุงเวียนนาแล้ว รวม ๑๑.๒๐ น. ตามเวลาในท้องถิ่น ในวันเดียวกัน ท่านประธานาธิบดี พร้อมด้วยบุคคลสำคัญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐออสเตรีย ได้มาคอยรับเสด็จ ฯ และถวายพระเกียรติเป็นอย่างดีทุกประการ ภายหลังนั้น ท่านประธานาธิบดี ได้ไปส่งเสด็จ ฯ ณ โรงแรมอิมพีเรียล ซึ่งจัดถวายเป็นที่ประทับ

ในตอนบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จ ฯ เยี่ยมท่านประธานาธิบดี ในโอกาสนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงแลกเปลี่ยนเครื่องราชอิสริยาภรณ์กับท่านประธานาธิบดี และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ กับ ดร. นางมาร์ธา คีเด ด้วย

ภายหลังนั้น พระราชทานให้คณะทูตานุทูตประจำประเทศออสเตรีย และกรีซ เฝ้า ทูลละอองธุลีพระบาท ณ ฮอฟเบอร์ก มาร์เบิล ฮอลล์

เวลาค่ำ ท่านประธานาธิบดี ได้จัดงานเลี้ยงพระกระหาวถวายพระเกียรติเป็นทางการ ณ ฮอฟเบอร์ก ฮอลล์ ฮอฟ แวงเคิร์ตส์ เสร็จแล้ว เสด็จ ฯ ไปในงานรับรอง ณ พระราชวังเชินบรุน

พระราชโองรณเลขอำนาจพรในโอกาสวันประกาศอิสรภาพของสหรัฐบราซิล

เนื่องด้วยวันที่ ๗ กันยายน ตรงกับวันประกาศอิสรภาพของสหรัฐบราซิล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระราชโองรณเลขอำนาจพรพร้อมด้วยพระราชปรารภณาคันตีไปยังประธานาธิบดี ฯ และประชาชนชาวบราซิล ในโอกาสนี้ด้วย

ประกาศแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่จะได้เสด็จพระราชดำเนินไปในการอภิเษกสมรสสมเด็จพระราชาธิบดีคอนสแตนตินที่ ๑๓ พระมหากษัตริย์แห่งชาวเฮลลีนส์ และเสด็จพระราชดำเนินไปเยือนสหพันธ์สาธารณรัฐออสเตรเลียเป็นทางการ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๐๗ เป็นการสมควรที่จะแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในระหว่างที่มีได้ประทับอยู่ในราชอาณาจักร และโดยที่ทรงพระราชดำริว่า สมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ สมควรจะทรงรับพระราชภาระในการนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ตลอดเวลาที่ไม่ประทับอยู่ในราชอาณาจักรดังนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๗ เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) พลเอก หลวงสุทธิสารวรรณกร

ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่องการเสด็จพระราชดำเนินประเทศสวิตเซอร์แลนด์ กรีซ ออสเตรีย

ด้วยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงรับเชิญเสด็จพระราชดำเนินไปร่วมในพิธีอภิเษกสมรสระหว่างสมเด็จพระราชาธิบดีคอนสแตนตินที่ ๑๓ พระมหากษัตริย์แห่งกรีซ กับเจ้าฟ้าหญิง แอน-มารี แห่งเดนมาร์ก ระหว่างวันที่ ๓๕-๓๗ กันยายน ๒๕๐๗ และทรงได้รับคำเชิญจากประธานาธิบดีแห่งออสเตรีย ให้เสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศออสเตรีย ระหว่างวันที่ ๒๙ กันยายนถึง ๖ ตุลาคม ๒๕๐๗ ด้วย แต่เนื่องจากการเสด็จพระราชดำเนินประเทศทั้งสองดังกล่าว ระยะวันเวลาไม่ติดต่อกัน จึงจะเสด็จพระราชดำเนินไปประทับที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์เป็นการชั่วคราวทั้งก่อนและหลังพิธีอภิเษกสมรส แล้วจึงจะเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศออสเตรีย กำหนดเสด็จออกจากพระตำหนักจิตรลดารโหฐานในวันเสาร์ที่ ๓๒ กันยายน ๒๕๐๗ เวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกา ๓๐ นาที ในระหว่างที่มีประทับอยู่ในพระราชอาณาจักทรงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งสมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ เป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ฉะนั้น จึงขอประกาศเพื่อประชาชนได้ทราบทั่วกัน และขอเชิญชวนให้น้อมจิตถวายพระพรชัยมงคลให้เสด็จพระราชดำเนินด้วยความสุขสวัสดิ์ และทรงประสบความสำเร็จตามพระราชประสงค์จําแนงหมายทุกประการ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๐๗

จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

พิธีวางศิลาฤกษ์ที่ทำการสำนักงานใหญ่ขององค์การ สปอ.

เมื่อวันที่ ๘ ก.ย. ๐๗ เวลา ๑๕.๔๕ น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ที่ทำการสำนักงานใหญ่ขององค์การ สปอ. ที่จะสร้างขึ้นใหม่

ณ ถนนศรีอยุธยา พระนคร ในการนมัสการหน้าท้าวขององค์การ สปอ. และผู้มีเกียรติอื่น ๆ ได้ไปเฝ้า
ทูลละอองธุลีพระบาทเป็นจำนวนมาก

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงจุติอุบัติขึ้นบูชาพระรัตนตรัยแล้ว นายกนต์ธีร์
ศุภมงคล เสด็จฯ อธิการองค์การ สปอ. ได้กราบบังคมทูลรายงานความว่า พิจารณาที่มีการร่วมชุมนุม
กันในวันนี้ นับเป็นการเฉลิมฉลองวันครบรอบปีที่ ๑๐ ของการลงนามในสนธิสัญญาป้องกันร่วม
กันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้อย่างเหมาะสม ความสัมพันธ์ดังกล่าวเริ่มเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๘
อันเป็นเวลาที่คณะมนตรี สปอ. เปิดประชุมครั้งแรก ณ กรุงพระมหานคร ภายหลังที่บรรดา
ชาติที่ลงนามได้ให้สัตยาบันสนธิสัญญาครบถ้วน ในการประชุมครั้งนั้นคณะมนตรีตกลงให้กรุงเทพ
พระมหานครเป็นที่ตั้งถาวรของคณะผู้แทนมนตรี

เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๑๘ รัฐบาลของไทยได้ส่งของธุลีพระบาท ๖ ได้เสนออาคาร
ริมถนนราชดำเนิน ซึ่งสร้างขึ้นสำหรับราชการกรมตำรวจอุทิศให้ใช้เป็นสำนักงานถาวรขององค์การ
มาจนกระทั่งทุกวันนี้ ครั้นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของ สปอ. ขยายขึ้น เป็นที่ปรากฏว่าองค์การ
จำเป็นต้องได้บริเวณที่ทำการเพิ่มเติม และเห็นว่าที่ดัดที่สุดคือต้องสร้างอาคารเพิ่มเติม จึงได้มีการดำเนิ
การในเรื่องนี้ ในการที่จะสร้างที่ทำการสำนักงานแห่งใหม่ขึ้นที่บริเวณที่ริมถนนศรีอยุธยา

อาคารแห่งใหม่นี้จะเป็นอาคารเพอโรคอนกรีต ตอนกลางมี ๕ ชั้น ขนาบข้างด้วยปีก
ขวาซ้าย ยกพื้นขึ้นบนเสาตอม่อ ๓ ชั้น แบบส่วนรวม เป็นแบบง่ายและเหมาะสมแก่การใช้ปฏิบัติ
งาน พื้นสมัยกว้างขวางรับกับเนื้อที่ดิน ๓๐ ไร่

เมื่อเสด็จฯ อธิการองค์การ สปอ. กราบบังคมทูลรายงานจบแล้ว นายถนัด คอมันตร์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และประธานคณะผู้แทนมนตรี สปอ. ได้กราบบังคมทูลให้
ทรงทราบถึงความเป็นมาและความสำคัญขององค์การ สปอ. ตามลำดับ เสร็จแล้วพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวมีพระราชดำรัสตอบดังต่อไปนี้ -

ข้าพเจ้า มีความ ยินดีที่ ได้มาในงานพิธีวางศิลาฤกษ์ ก่อตั้งสำนักงานถาวร ขององค์การ
สนธิสัญญาป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในวันนี้

ระหว่างสิบปีที่แล้ว สปอ. ได้แสดงให้เห็นคุณประโยชน์เป็นอันมากที่ได้ช่วยเสริมสร้าง
ความมั่นคงร่วมกัน ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หลักประกันตามกติกาสนธิสัญญากรุงมนิลา

LIRT

ทำให้รัฐบาลของประเทศภาคีทั้งหลาย รวมทั้งประเทศไทยด้วย สามารถดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมได้กว้างขวางออกไปด้วย รัฐบาลไทยจึงมีความพอใจที่สามารถจัดหาที่ดินให้ สปอ. เพื่อสร้างอาคารที่ใช้เป็นสำนักงานถาวรขององค์การได้ในพระนคร

ข้าพเจ้าหวังว่า การสร้างอาคารนี้จะอำนวยความสะดวกให้องค์ การดำเนิน งานตามแผน ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นลำดับ เป็นประโยชน์แก่บรรดาประเทศภาคีสืบไป

บัดนี้ได้เวลาประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์แล้ว ขอให้สถานแห่งนี้มีความมั่นคงถาวร เป็นที่อำนวยความสะดวกแก่ประชากรในภาคพื้นนี้สืบไปตลอดกาลนาน และขอให้ท่านที่มาร่วมประชุมพร้อมกัน ณ ที่นี้ มีความสุขความเจริญด้วยกัน

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำรัสตอบจบแล้ว ทรงประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์แล้วเป็นเสร็จพิธี

นายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์

เมื่อวันที่ ๒๔ ก.ย. ๒๕๐๗ เวลา ๑๑.๐๐ น. จอมพล ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้แทนหนังสือพิมพ์ ณ ทำเนียบรัฐบาล โดยมีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี และข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ร่วมด้วย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงการพิจารณาแต่งตั้งอธิบดีศาลอุทธรณ์ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้มาเรียนหาหรือในเรื่องนี้หรือไม่

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องนี้ยังไม่ได้พบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ส่วนที่ว่าการขัดแย้งกันในเรื่องการแต่งตั้งอธิบดีศาลอุทธรณ์นั้น นายกรัฐมนตรียังไม่ทราบรายละเอียดและตามกฎหมายก็เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งได้ โดยได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต. ด้วย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงการประชุมเกี่ยวกับปัญหาโจรจีนชายแดนระ หว่างไทย ไทยกับมาเลเซีย ซึ่งกำหนดว่าจะประชุมกันในเดือนหน้านั้น มีระเบียบวาระการประชุมอย่างไรบ้าง

นายกรัฐมนตรีตอบว่า การประชุมเรื่อง นี้เดิมกำหนด จะประชุมกันที่ กรุงเทพฯ ใน เดือนนี้

LIRT

แต่หัวหน้าฝ่ายมาเลเซียที่จะมาประชุมต้องเดินทางไปนิวยอร์ก ดังนั้นการประชุมจึงยังมิได้กำหนดเป็นที่แน่นอน ระเบียบวาระของการประชุมก็เป็นการร่วมมือในการปราบปรามพวกก่อการร้ายทางจังหวัดชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซีย

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามต่อไปถึงการประชุมสามเจ้าดาวที่ล้มเหลวว่า นายกรัฐมนตรีมีความเห็นอย่างไรในเรื่องนี้

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ในเรื่องนี้ เจ้ามหาชีวิตของลาวก็ไม่เห็นด้วยกับการประชุมเรื่องลาวในประเทศอื่น ควรจะได้พูดคุยตกลงกันในประเทศลาว ฉะนั้น นายกรัฐมนตรีจึงคิดว่า คงจะได้มีการประชุมหารือตกลงกันระหว่างสามเจ้าดาวในประเทศลาวกันต่อไป

ต่อข้อเรียนถามถึงการโอนโรงเรียนประชาบาลไปให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการนั้น นายกรัฐมนตรีมีความเห็นอย่างไร เพราะขณะนี้ได้มีการพูดถึงเรื่องนี้นักมาก

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เรื่องนี้ได้ตกลงกันตั้งแต่รัฐบาลก่อนในอันที่จะโอนโรงเรียนประชาบาลไปให้เทศบาลหรือท้องถิ่นจัดทำ แต่ก็เป็นการค่อยทำค่อยไป ท้องถิ่นใดสามารถรับได้ก็รับไป ขณะนี้ในกรุงเทพ ฯ ก็มีการโอนไปให้เทศบาลดำเนินการหลายแห่งแล้ว และทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้รายงานการขัดแย้งแต่อย่างใดขึ้นมา

ผู้แทนหนังสือพิมพ์เรียนถามต่อไปว่า การที่บริษัทเคอเกรมองค์ซึ่งประมูลวางผังท่อประปาเป็นเงินเกือบพันล้านบาท แต่มีข่าวว่าบริษัทได้เอาเงินไปให้บางคนประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท นั้น มีความเห็นอย่างไรต่อข่าวนั้น

นายกรัฐมนตรีตอบว่า ที่ว่า ๑๐๐ ล้านบาทนั้น นายกรัฐมนตรียังไม่ได้รายงาน แต่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการสอบสวน ว่า มีเงินบางส่วนของบริษัทเคอเกรมองค์ โอนไปให้กับผู้มีส่วนตัวของนางประเทียม ชลทรัพย์ เป็นจำนวน ๑๘ ล้านบาท จึงได้มอบให้ทางตำรวจไปสอบสวนในเรื่องนี้

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามถึงการแลกเปลี่ยนบุคคลที่ถูกจับกุม ใน กัมพูชาและในประเทศไทยระหว่างไทยกับกัมพูชานั้น จะพิจารณาอย่างไร

LIRT

นายกรัฐมนตรีตอบว่าเรื่องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ซึ่งรักษาการในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็ได้ชี้แจงไปแล้ว คือทางกัมพูชาต้องการให้มีการแลกเปลี่ยนผู้ที่ถูกจับระหว่างไทยกับกัมพูชา และกัมพูชาขอให้ตั้งผู้ดูแลสถานทูตของแต่ละฝ่ายขึ้นใหม่ แต่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเราไม่เห็นด้วย ทางเราต้องการให้มีการแลกเปลี่ยนบุคคลที่ถูกจับไปเท่านั้น ส่วนการดูแลสถานทูตของแต่ละฝ่าย ทางเราขอให้สถานทูตที่รับหน้าที่เป็นผู้ดูแลประโยชน์ของแต่ละฝ่าย คือไทยเราก็สถานทูตพม่าในกัมพูชาเป็นผู้ดูแล ส่วนกัมพูชา ก็สถานทูตอินโดนีเซียในไทยเป็นผู้ดูแล คือไม่ต้องคนไปเฝ้าดูแลสถานทูต

ต่อข้อเรียนถามถึงการพิจารณายกเลิกประกาศคณะปฏิวัติว่าได้ดำเนินไปเพียงใดแล้ว

นายกรัฐมนตรีตอบว่า เวลานี้ก็ได้มอบให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับประกาศคณะปฏิวัติ คือประกาศคณะปฏิวัติฉบับไหนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงใดก็ให้กระทรวงนั้นพิจารณาว่าสมควรจะยกเลิกเพียงใด

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามต่อไปถึงการสอบสวนผู้ดูแลนักเรียนไทยในญี่ปุ่นว่า ได้ผลเพียงใด

นายกรัฐมนตรีได้มอบให้ พลเอก เนตร ฆะมะโยธิน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้แทน ซึ่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงว่า ตามรายงานของผู้ดูแลนักเรียนไทยในญี่ปุ่นซึ่งรายงาน พร้อมกับเลขาธิการ ก.พ. ได้ร่วมรายงานชี้แจงมานั้น สรุปได้ว่านักเรียนไทยที่เป็นชาวญี่ปุ่นมีสองคน คือ นายทุนไทย สุจริตกุล และ นายปริญญา วัฒนภูมะ นักเรียนไทยทั้งสองคนไม่ได้อยู่ในความดูแลของ ก.พ. นักเรียนในต่างประเทศนั้นแบ่งเป็นสองประเภท คือประเภทที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. และไม่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. นักเรียนที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. นั้นผู้ดูแลของ ก.พ. ในแต่ละประเทศควบคุมนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด ส่วนประเภทที่ไม่ได้อยู่ในความดูแลของ ก.พ. นั้น นักเรียนหาที่เรียนเอง รวมทั้งอื่น ๆ ด้วย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นชาวนอน นักเรียนไทยสองคนมิได้อยู่ในความดูแลของ ก.พ. ผู้ดูแลนักเรียนไทยจึงไม่อาจจะชี้แจงรายละเอียดได้ แต่เท่าที่ทราบก็ว่าสถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงโตเกียว ได้ปฏิบัติไปอย่างดีแล้ว สำหรับข้อเท็จ

LIRT

จริงของเรื่องที่เกิดขึ้นสรุปได้ว่า

๑) เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ค.ศ. นายทุนไทย สุจริตกุล ถูกรถแท็กซี่ซึ่งขับด้วยความเร็วเฉี่ยว จึงได้ต่อว่าผู้ขับรถแท็กซี่ชาวญี่ปุ่น และเกิดทำหยาบต่อสู้กัน ผลปรากฏว่า นายทุนไทย ถูกชนล้มและถูกกระแทบ จึงได้ร้องขอความช่วยเหลือ นายปริญา วังนภุมะ ผ่านมา จึงเข้าช่วยเหลือโดยให้ไม้ค้ำรถแท็กซี่ แล้ววิ่งหนีเข้าห้องพักไป

๒) คนขับรถแท็กซี่ได้รับบาดเจ็บที่หน้า จึงได้แจ้งความที่สถานีตำรวจ นายปริญา วังนภุมะ ถูกตำรวจจับ โดยหมายศาล ภายหลังจากการสอบสวนแล้ว ถูกฟ้องศาล ศาลตัดสินปรับ ๒ หมื่นเยน และจากการสอบสวนปรากฏว่า นายปริญา วังนภุมะ ขาดการต่ออายุ ทะเบียนคนต่างด้าว พนักงานอัยการญี่ปุ่นจึงส่งตัว นายปริญา ไปยังที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองเพื่อสอบสวนต่อไป

๓) สำหรับ นายทุนไทย ได้มีนักเรียนไทยนำไปพบกับเลขาธิการเอกอัครราชทูตไทยในกรุงโตเกียว ซึ่งเลขาธิการเอกอัครราชทูตไทยในกรุงโตเกียว ได้ไปยังสถานีตำรวจ ซึ่งเรื่องกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา และเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้กักขังตัวไว้แต่อย่างใด

๔) เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ค.ศ. เลขาธิการเอกอัครราชทูตไทยในกรุงโตเกียวได้ไปยังที่ทำการตรวจคนเข้าเมืองและได้ไปเยี่ยมนายปริญา วังนภุมะ และสังเกตเห็นว่า นายปริญา ได้รับการปฏิบัติเป็นอย่างดีพอสมควรจากเจ้าหน้าที่ญี่ปุ่น บัตรทะเบียนคนต่างด้าวของ นายปริญา ที่ขาดอายุตั้งแต่เดือนธันวาคม ปีที่แล้ว นายปริญาได้ขอต่ออายุต่อเจ้าหน้าที่แล้ว แต่กำลังหาผู้รับรองยังไม่ได้จนกระทั่งถึงวันที่เกิดเหตุ

๕) เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองชี้แจงว่า ในเรื่องนี้ทางปฏิบัติสองทางคือ (ก) ส่งตัวกลับ (ข) การขอยุ่ต่อไปต้องยื่นคำร้องต่อกระทรวงยุติธรรม ซึ่งนายปริญา ได้ขอยุ่ต่อไปโดยจะหาผู้รับรอง เพราะมีความประสงค์ที่จะมีงานในบริษัทแห่งหนึ่งเป็นเวลา ๒-๓ ปี

๖) ในที่สุดเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองญี่ปุ่นแจ้งว่ายังจะต้องสอบสวน นายปริญาอีก จึงยังไม่ยอมให้ประกันไป แต่พร้อมที่จะให้ประกันเมื่อการสอบสวนเสร็จ

ญี่ปุ่นได้ชี้แจงเพิ่มเติมอีกด้วยว่ากระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นได้สนใจในเรื่องนี้ และได้มีการประชุมหารือในเรื่องนี้เป็นารภายใน ขณะนี้ยังไม่ทราบความคิดเห็นของทางกระทรวงการต่างประเทศญี่ปุ่นว่ามีความเห็นอย่างไรในเรื่องนี้

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงต่อไปว่า ชาวต่างชาติจากการติดต่อกับเลขานุการเอกของสถานเอกอัครราชทูตไทยในญี่ปุ่นว่า นายทุนไทย สุจริตกุล บัดนี้ได้พ้นข้อหา ในการทำร้ายคนขับแท็กซี่แล้ว ส่วนนายปริญญา วัฒนกุลมะ ได้มีชาวญี่ปุ่นประกันตัวออกมาแล้ว

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกล่าวต่อไปว่า สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับว่า ผู้ดูแลนักเรียนไทยได้นำเงินไปฝากยังธนาคารอื่นนั้น ทางสำนักนายกรัฐมนตรี และทาง ก.พ. จะได้สอบสวนผู้ดูแลนักเรียนไทยในญี่ปุ่นต่อไป

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงต่อไปว่า เรื่องนักเรียนไทยในต่างประเทศนั้น นายกรัฐมนตรีมีความสนใจในเรื่องนี้มาก เพราะเกี่ยวกับเกียรติยศและชื่อเสียงของคนไทยในต่างประเทศ และได้มอบหมายให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไปสอบสวนในเรื่องนี้ ที่ญี่ปุ่นนั้นขณะนี้มีนักเรียนไทยไปศึกษาเป็นจำนวน ๗๐๐ คน แต่เป็นนักเรียนที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ. ประมาณ ๒๕๐ คนเท่านั้น อีก ๔๕๐ คน ไม่ได้อยู่ในความดูแลของ ก.พ. ซึ่งนายกรัฐมนตรีมีความปรารถนาที่จะให้นักเรียนทั้งหมดได้อยู่ในความควบคุมดูแลของ ก.พ. แต่เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับสิทธิ ซึ่งจะได้พยายามหาทางแก้ไขต่อไปเพื่อให้ความเป็นอยู่ของนักเรียนไทยในต่างประเทศเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกล่าวต่อไปอีกว่า ในการเดินทางไปประชุมสหภาพรัฐสภาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ได้ไปดูงานเกี่ยวกับนักเรียนไทยในต่างประเทศด้วย ซึ่งก็ปรากฏว่าขณะนี้มีนักเรียนไทยไปเรียนในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เช่น เยอรมันตะวันตก ขณะนี้มีนักเรียนไทยไปเรียนถึง ๗๐๐ คน ซึ่งแต่ก่อนมีประมาณ ๑๐๐ คนเท่านั้น ส่วนประเทศอังกฤษมีนักเรียนประมาณ ๒ พันคน ประเทศฝรั่งเศสน้อยหน่อย คือประมาณ ๓๐๐ คน ส่วนในสหรัฐอเมริกา มีนักเรียนไทยประมาณ ๒ พันคน ฉะนั้น จึงเป็นที่สนใจของรัฐบาลเป็นอย่างมากในอันที่จะให้นักเรียนไทยที่อยู่ในต่างประเทศเป็นไปด้วยความเรียบร้อยด้วยที่สุด

LIRT

ผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เรียนถามต่อไปถึงการประกันราคาลดลงทางเกษตร ซึ่งนายก รัฐมนตรีตอบชี้แจงว่า เรื่องนี้ได้ทราบทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้มอบหมายให้อธิบดี กรมการข้าวไปพิจารณาอยู่

ป ระธานาธิบดีโซการ์โนแวะเยือนประเทศไทย

เมื่อวันที่ ๑๗ ธ.ย. ๒๕ เวลา ๑๗.๔๕ น. ประธานาธิบดีโซการ์โน แห่งสาธารณรัฐ อินโดนีเซีย ได้เดินทางจากจาร์จาร์ตมาถึงสนามบินดอนเมือง เมื่อมาถึง พลโท พระยาศัลยวิธาน นิเทศ สมุหราชมณฑลเพชร ผู้แทนผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ได้ให้การต้อนรับ แล้วจากนั้น ศอ.ม.ด. ถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีได้ให้การต้อนรับ หลังจากนั้น นายกรัฐมนตรีได้นำ ประธานาธิบดีโซการ์โน ขึ้นสู่แท่นรับความเคารพจากแถวกองเกียรติยศของกองทหารอากาศ เสร็จ แล้ว ให้เข้าสู่ห้องรับรอง ประธานาธิบดีโซการ์โนได้ทักทายกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ประเทศ ข้าราชการต่างประเทศ แล้วจึงเดินทางเข้าสู่พระนคร ในการต้อนรับวันนี้มีนายทหาร ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ตลอดจนชาวจีนอินโดนีเซียที่อยู่ในประเทศไทย ได้ไปให้การต้อนรับเป็นจำนวนมาก

ประธานาธิบดีโซการ์โนเดินทางมาแวะเยือนกรุงเทพฯ ครึ่งนี้ ก็เพื่อจะเดินทางไปร่วม ประชุมประชุมของประเทศที่มีนโยบายวางตัวเป็นกลาง การประชุมดังกล่าวจะมีขึ้นที่โคโรโนสท สาธารณรัฐอาหรับ ในวันที่ ๕ ตุลาคม ค.ศ. นี้ แต่ก่อนที่จะเข้าร่วมประชุมนี้ ประธานาธิบดี โซการ์โนจะแวะไปยังเวียนนา นครหลวงของออสเตรีย เพื่อให้แพทย์ตรวจสุขภาพเสียก่อน

คณะผู้แทนหน่วยสหภาพรัฐสภาไทพเดินทางกลับ

ตามที่คณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาได้เดินทางไปร่วมในการประชุมสหภาพรัฐสภาครั้งที่ ๕๓ ณ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก นั้น บัดนี้ คณะผู้แทนฯ ดังกล่าวซึ่งประกอบด้วย พลเอก เนตร เหมะโยธิน หัวหน้าคณะผู้แทน ฯ พร้อมด้วยนายแพทย์วิจิตร วีรานุกัตติ และพันเอก เขตรัย

ทองสิงห์ จะเดินทางกลับถึงท่าอากาศยานกรุงเทพ ฯ โดยสายการบินสวิสแอร์เที่ยวบินที่ ๕๐๔ ใน
วันจันทร์ที่ ๒๑ เดือนนี้ (ก.ย.) เวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น.

ผู้มีเกียรติชาวต่างประเทศเข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

เมื่อวันที่ ๘ ก.ย. ๖๗ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา Mr. Reinhard Schlagintweit อุปทูต

ผู้รักษาสถานเอกอัครราชทูตเยอรมันประจำประเทศไทยนำคณะสมาชิกแห่งรัฐสภาเยอรมันจำนวน
๕ ท่าน เข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ในการนี้ นาย
ทวี บุณยเกตุ พระสุยพาศย์สุวัฒน์ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ พร้อมด้วย นายวิทย์
ศิริวิยานนท์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ นายประเสริฐ มีทมะสุนทร เลขาธิการสภาผู้แทน
ราษฎร นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขาธิการสภาฯ กับเจ้าหน้าที่ของสภาฯ ได้ให้การต้อนรับ
พร้อมด้วยคำกล่าวต้อนรับ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม จนถึงเวลา ๑๑.๒๐ นาฬิกา
คณะสมาชิกฯ คณะนี้ จึงได้อำลากลับ

อนึ่งในตอนเที่ยงวันเดียวกันนี้ ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหาร
กลางวันเพื่อเป็นเกียรติแก่คณะสมาชิกแห่งรัฐสภาเยอรมัน ณ ห้องพิชัยปรีชา ถนนสุขุมวิท ในการ
เลี้ยงมีผู้มาร่วมถึงถึงยี่สิบกว่าคน อาทิ นายทวี บุณยเกตุ พระสุยพาศย์-
สุวัฒน์ รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของสถานเอกอัครราชทูต
เยอรมันประจำประเทศไทย และหลวงอรรถปรีชาอนุภากร นายวิทย์ ศิริวิยานนท์ และนาย
เทวชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของสำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร งานเลี้ยงได้สิ้นสุดเมื่อเวลา ๑๓.๓๐ น.

ผู้มีเกียรติชาวต่างประเทศเข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ

เมื่อวันที่ ๑๔ ก.ย. ๖๗ เวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา M. E. Monsieur Achille Clarac

เอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย นำคณะสมาชิกวุฒิสภาฝรั่งเศส ซึ่งมี นาย Jacques
Baumel เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนกลุ่มมิตรภาพฝรั่งเศส - ญี่ปุ่น เข้าเยี่ยมคำนับประธานสภาร่าง

รัฐธรรมนูญ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ในการนี้ ฯพณ ฯ พลเอก หลวงสุทธีสารวรรณกร ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ พระศุภยพากย์สุวมันต์รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ พร้อมด้วย นายประยูร กาญจนกุล นายสมภพ ไทระกิตย์ นายเดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ์ สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ และนายประเสริฐ บัณฑิตกุล เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ รองเลขาธิการสภา ฯ กับเจ้าหน้าที่ของสภา ฯ ได้ให้การต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี ต่อจากนั้นได้นำชมพระที่นั่งอนันตสมาคมจนถึงเวลา ๑๐.๕๕ นาฬิกา จึงได้อำลากลับ

ผู้สื่อข่าวต่างประเทศเข้าเยี่ยมค้ำับประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ

เมื่อวันที่ ๒๖ ธ.ค. ๖๗ เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา เจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่น ประจำประเทศไทย นำคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่น จำนวน ๗ คน ซึ่งนาย Tokuji Tokonami เป็นหัวหน้าคณะ เข้าเยี่ยมค้ำับประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม ในการนี้ ฯพณ ฯ พลเอก หลวงสุทธีสารวรรณกร ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ พระศุภยพากย์สุวมันต์ รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ พร้อมด้วยนายประเสริฐ บัณฑิตกุล เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และเจ้าหน้าที่ของสภา ฯ ได้ร่วมให้การต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี ต่อจากนั้นได้นำชมพระที่นั่งอนันตสมาคม จนถึงเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา คณะสมาชิกสภา ฯ คณะนี้ จึงได้อำลากลับ

อนึ่ง คณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรญี่ปุ่นได้มอบของที่ระลึกแด่ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญด้วย

สรุป

เหตุการณ์สำคัญของโลก

(ตุลาคม ๒๕๖๗)

เวียดนามใต้

เมื่อต้นปีที่ผ่านมา นายพลเจียง วันจินห์ ประธานของเวียดนามใต้ ได้ประกอบพิธีสถาปนาแห่งชาติขึ้น เพื่อทำหน้าที่วางรัฐธรรมนูญฉบับเฉพาะภาคใต้ใหม่ กฎหมายฉบับนี้มุ่งปฏิบัติงานเพื่อให้เวียดนามใต้มีรัฐบาลพลเรือนและจัดตั้งรัฐสภาขึ้น สมาชิก ๑๗ คน ประกอบด้วยผู้แทนศาสนาต่าง ๆ และกลุ่มชนทุกฝ่ายในประเทศ คณะกรรมการดังกล่าวเรียกร้องให้ประชาชนตั้งอยู่ในความสงบ ไม่ปฏิบัติอะไร ๆ ที่รุนแรง เพื่อให้ได้มุ่งหน้าจัดตั้งรัฐบาลพลเรือนให้ได้ นายพลเจียงเจียนกั น ช. รัฐมนตรี แจ้งว่า ยังคงตั้งใจจะ ขับไปปฏิบัติหน้าที่ทางการเมือง ประชาชนขอรับรอง เขาอาจจะลาออกจากตำแหน่งก็ได้ แต่จะเป็นไป ตามของรัฐบาลพลเรือนของเวียดนามใต้ต่อไป ทั้งนี้ถึงกับ ทบทวนกำหนดเวลาจัดตั้งรัฐบาลพลเรือนไว้ว่า จะไม่มีการเปลี่ยนให้แก่วิชาการพลเรือนภายในวันที่ ๒๗ เดือนกันยายน

นายพลเจียง ค นท์ได้ประกาศ ปลัดว่า รัฐมนตรี ในคณะรัฐบาลพลเรือน ๑๖ คน นั้น เทียมเทียม ซึ่งเป็นกรรมการคณะนายพล ๑ ใน ๓ ที่บริหารประเทศได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประเทศต่าง ๆ ในยุโรป เพื่อขอใบประเทศเหล่านั้นที่ให้ความช่วยเหลือเวียดนามใต้ ส่วนพันเอกพั่มม้งอกเตา เลขาธิการฝ่ายหนังสือพิมพ์ของนายพลเจียง คานท์ได้รับคำสั่งให้ไปเป็นเจ้าหน้าที่แถลงข่าวประจำสถานเอกอัครราชทูตเวียดนามใต้ที่วอชิงตัน บุคคลทั้งได้ออกเดินทางไปแล้วก่อนออกเดินทาง พันเอกพั่มม้งอกเตาแจ้งว่า การที่เขาถูกเนรเทศไปต่างประเทศพร้อมกับนายพลตรัน เทียมเทียมนั้น เพราะนายพลเจียงคานท์เกรงว่า เขาทั้งสองจะก่อรัฐประหาร เพราะ

มีข่าวลือว่า เขามีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนการจับนายพลเจียน คานห์ออกจากตำแหน่งนายค รัฐมนตรี ส่วนพลจัตวาโดเมา ซึ่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายสังคมและวัฒนธรรมก็ได้ขอลาออกจากตำแหน่ง และพลจัตวาเจียนเกา เลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็ได้ขอลาออกด้วย นายพลทั้งสองคนนั้นจะกลับไปรับหน้าที่ทางทหารตามเดิม

สหรัฐได้แถลงยืนยันนโยบายของตนที่มีต่อเวียดนามใต้ ประธานาธิบดีจอห์นสัน แถลงในรัฐนิวแฮมป์เชียร์ว่า สหรัฐจะไม่ยอมทอดทิ้งเวียดนามใต้อย่างเด็ดขาด แต่ทหารสหรัฐในเวียดนามใต้จะไม่รุกขึ้นไปทางเหนือ และจะไม่ทิ้งระเบิดเวียดนามเหนือในขณะนี้ สหรัฐจำเป็นต้องยับยั้งใจ ในเมื่อต้องส่งทหารของตนไปสู้รบกับทหารจีนคอมมิวนิสต์ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนนายบันดี ผู้ช่วยรัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐฝ่ายกิจการตะวันออกไกลก็ยืนยันว่า สหรัฐไม่ปรารถนาที่จะขยายสงครามในเวียดนามออกไป เว้นแต่อาจถูกคุกคามจำเป็นบังคับให้ทำเช่นนั้นก็ได้ ถ้าหากคอมมิวนิสต์บีบจนเวียดนามใต้จากภายนอกยิ่งขึ้น การแถลงดังกล่าวนี้แสดงว่า สหรัฐไม่ประสงค์จะขยายสงครามให้กว้างขวางออกไป แต่ก็ถือว่า การรุกรานของคอมมิวนิสต์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นภัยแก่สันติภาพ

นายพลเทเลอร์ เอกอัครราชทูตสหรัฐประจำไซ่ง่อนกล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่เวียดนามใต้กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้คือ ปัญหาการจัดตั้งรัฐบาลที่มั่นคง หลังจากนั้น ก็จัดการกับสถานการณ์ทางทหารได้ง่ายขึ้น และได้เรียกร้องให้ประชาชนเวียดนามใต้สมานสามัคคีสนับสนุนรัฐบาลของตน

หนังสือพิมพ์พีเพิลส์ เดลี อันเป็นปากเสียงของรัฐบาลปักกิ่งแจ้งว่า ถ้าหากสหรัฐกล้าขยายสงครามก็เท่ากับรุกรานภัยใส่ตัวเอง ทั้งจะต้องใช้หนี้การกระทำของตนอย่างแพงที่สุด

มอลเซือ อินโดนีเซีย

นับแต่อินโดนีเซียได้ส่งพลร่มลงไปยังลาบีส รัฐยะโฮร์ เมื่อวันที่ ๒ เดือนก่อนนั้น ทหารอินโดนีเซียที่เข้ามามีจำนวน ๑๐๐ คน ถูกจับได้กว่า ๖๐ คน และเสียชีวิตไปแล้ว ๒๗ คน ในจำนวนผู้ที่ถูกจับได้นั้น มีร้อยตรีโชติคโน ผู้บังคับหน่วยทหารร่มอินโดนีเซียรวมอยู่ด้วย

LIRT

ทหารผู้ให้สัมภาษณ์ยอมรับว่า ตนเป็นทหารประจำการอยู่ในกองทัพอินโดนีเซีย และแจ้งว่า เมื่อวันที่ ๒ เดือนก่อนได้ใช้เครื่องบินลำเลียงขนาดใหญ่แบบเฮลิคอปติค ๓ เครื่อง ลำเลียงทหารร่วมเข้ามาปลดปล่อยลงในรัฐยะโฮร์ แต่เครื่องบินดังกล่าวได้ไปถึงดินแดนมลายาเพียง ๒ เครื่องเท่านั้น ร้อยตรีโชติคโณยอมรับว่า ถูกผู้บังคับบัญชาหลอกว่า เมื่อมาลงในมลายาแล้วประชาชนให้การต้อนรับ แต่การณ์กลับตรงกันข้าม เพราะปรากฏว่าชาวมาเลเซียถือว่า ทหารอินโดนีเซียเป็นข้าศึกและถูกจับ การดำเนินงานของพลร่มอินโดนีเซียในมาเลเซียไม่ได้ผลอะไรเลย นอกจากนี้ยังมีทหารพลร่มอินโดนีเซียอีก ๒ คนที่แต่งกายแบบพลเรือนยอมจำนนแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารของมาเลเซีย ยังคงเหลือพลร่มอินโดนีเซียที่ยังไม่ถูกจับอีกราว ๖ คน

ตนกู อับดุล ราห์มาน นายกรัฐมนตรีมาเลเซียเรียกร้องให้ประชาชนเตรียมพร้อมอยู่เสมอ แม้ว่าขณะนี้การเผชิญหน้าของมาเลเซียได้หมดลงไปแล้ว ตนกูย้ำว่า การขยี้ทำลายมาเลเซียไม่ใช่ทำได้ง่าย ๆ เพราะประชาชนมาเลเซียมีความตั้งใจจริงและมีกำลังใจจริง

เมื่อกลางสัปดาห์นี้ นายแฮสลัง รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศออสเตรเลียแถลงว่า ทหารออสเตรเลียมีหน้าที่จะต้องช่วยเหลือป้องกันมาเลเซีย ออสเตรเลียถือว่า การที่อินโดนีเซียรุกรานมาเลเซียขณะนั้น เป็นเรื่องไร้เหตุผล ออสเตรเลียได้ติดต่อหารือเหตุการณ์กรณีมาเลเซียกับรัฐบาลอังกฤษอย่างใกล้ชิดเสมอ และได้ตกลงกันระหว่างประเทศออสเตรเลีย อังกฤษ นิวซีแลนด์ และมาเลเซีย ไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในการช่วยเหลือป้องกันมาเลเซีย

เมื่อต้นสัปดาห์นี้ ประธานาธิบดีโชการ์โนแห่งอินโดนีเซียได้ไปมอสโคว์ เพื่อเจรจากับประธานาธิบดีมิโกยัน และนายครุสเชฟ นายกรัฐมนตรีโซเวียต เรื่องที่เจรจากันนั้นเกี่ยวกับเรื่องอินโดนีเซียขออาวุธจากโซเวียตเพิ่มขึ้น ประมาณว่าในปัจจุบันนี้ ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและการทหารที่โซเวียตให้ ทำให้อินโดนีเซียเป็นหนี้โซเวียตอยู่ราว ๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์อเมริกัน เมื่อเสร็จจากการเจรจาประชุมของประเทศทั้งสองออกแถลงการณ์ร่วมกันเห็นพ้องกันว่า ไม่มีงานใดที่สำคัญยิ่งไปกว่าการต้อนรับลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิอาณานิคมเดิมและอาณานิคมใหม่ นอกจากนี้โซเวียตยังให้คำมั่นว่าจะสนับสนุนอินโดนีเซียในนโยบายขยี้ทำลายมาเลเซีย

เจ้าหน้าที่อังกฤษในกรุงลอนดอนวิจารณ์ว่า การสนับสนุนของไซเวียตแก่อินโดนีเซีย ในนโยบายขั้วมาเลเซียนั้น จะขัดแย้งกับที่ไซเวียตเสนอต่อองค์การสหประชาชาติว่าควรจะทำความตกลงกันในกรณีพิพาทโดยสันติวิธี

ทางการไซเวียตได้ส่งเครื่องบินลำเดียว ๖ เครื่องให้แก่กองทัพอากาศอินโดนีเซีย ณ ฐานทัพอากาศบันดุง ทางภาคตะวันตกของชวา เครื่องบินที่กล่าวนี้เป็นเครื่องบินอีกรุ่นหนึ่งที่ไซเวียตส่งไปให้อินโดนีเซีย ตามข้อตกลงที่ทำไว้เมื่อ ๖ ปีที่แล้ว

ลาว

เจ้าสุววรรณภุมมา นายกรัฐมนตรีลาว แถลงในสภาผู้แทนราษฎรลาวว่า รัฐบาลลาวตกลงเรียกตัวเฟิ่ง เอกอัครราชทูตลาวประจำเวียดนามเหนือกลับประเทศ เพราะทูตผู้นี้เป็นผู้ฝักใฝ่กับฝ่ายขบวนการปะเทดลาว แม้ว่าจะสังกัดฝ่ายเป็นกลาง ถ้าหากไม่กลับ ก็จะถูกปลดออกจากตำแหน่ง เมื่อปลายเดือนที่แล้ว ทหารรัฐบาลลาวจับทหารเวียดนามเหนือได้ ๓ คน เป็นเครื่องยืนยันว่า เวียดนามเหนือส่งทหารเข้าสมทบช่วยเหลือฝ่ายขบวนการปะเทดลาวสู้รบฝ่ายรัฐบาล แต่เวียดนามเหนือปฏิเสธเรื่องนี้ และกล่าวหาว่า การประทุษร้ายของรัฐบาลลาวนั้นเป็นการกล่าวร้ายตนโดยไม่มีมูลความจริง

ปลายสัปดาห์นี้ เจ้าสุววรรณภุมมา ออกเดินทางจากเวียงจันทน์ไปร่วมการประชุมกลุ่มประเทศเป็นกลางที่โคโร เจ้าสุววรรณภุมมาแจ้งด้วยว่า หวังว่าจะพบเจรจากับเจ้าสุภานุวงศ์ หัวหน้าฝ่ายขบวนการปะเทดลาวอีกที่ปารีสในวันที่ ๑๕ เดือนนี้

การเจรจาระหว่าง ๓ เจ้าลาวที่กรุงปารีสนั้น ได้ประชุมกันอย่างเป็นทางการเพียงครั้งเดียว และเสร็จสิ้นลงโดยทำความตกลงอะไรกันไม่ได้ ที่ประชุมได้มอบให้เจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยเจรจากันต่อไป นายพลภูมิ หน่อสุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้าลาวฝ่ายขวาแจ้งว่า ตราบใดที่ยังมีการเจรจากัน ตราบนั้นก็ยังมีความหวังจะตกลงกัน

ระหว่างที่อยู่ที่ปารีส นายพลภูมิ หน่อสุวรรณ ได้เจรจากับเจ้าหน้าที่รัฐบาลฝรั่งเศส

นายพลกุ่มมีอ้างถึงว่า ในลาวยังมีเกียรติภูมิของฝรั่งเศสอยู่มาก จึงปรารถนาให้ฝรั่งเศสช่วยสนับสนุนลาวต่อไป นอกจากนี้ นายพลกุ่มมียังได้เจรจากับเจ้าหน้าที่รัฐบาลอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาลาวในฐานะที่อังกฤษเป็นประธานร่วมของที่ประชุมที่เจนีวา

จีนคอมมิวนิสต์

เมื่อวันที่ ๑ เดือนนี้ อันเป็นวันครบรอบการจัดตั้งรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ขึ้น ที่ปักกิ่ง ครบรอบปีที่ ๑๕ นายลิวเซาซี ประธานาธิบดีจีนคอมมิวนิสต์จัดงานเลี้ยงรับรองแขกต่างประเทศ และในโอกาสนั้นได้กล่าวหาว่า สหรัฐเป็นตัวการรุกรานจีน ก็ได้เรียกร้องให้ประเทศในเอเชียแอฟริกาตลอดจนลาตินอเมริการ่วมกันต่อต้านสหรัฐอเมริกา แต่ไม่ได้พูดถึงเรื่องจีนคอมมิวนิสต์กำลังพิจารณาอยู่กับไซเบีต

ขณะที่มีข่าวแพร่สะพัดอยู่ในประเทศอื่น ๆ ว่า ในวันชาติจีนนี้ จีนคอมมิวนิสต์อาจทดลองระเบิดปรมาณูลูกแรก แต่ทางปักกิ่งเองกลับนิ่งเฉยไม่ได้กล่าวถึงแต่อย่างใด เกี่ยวกับเรื่องนี้ นายตัน วัค รัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐกล่าวว่า จีนคอมมิวนิสต์อาจทดลองระเบิดปรมาณูในเร็ววัน เพราะได้พยายามสร้างมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็ยังเห็นว่า จีนคอมมิวนิสต์จะสร้างระเบิดปรมาณูทดลอง และทดลองเป็นผลสำเร็จได้ต้องใช้เวลาอีกตั้ง ๑๐-๑๕ ปี จึงจะสร้างระเบิดปรมาณูเป็นอาวุธได้

ส่วนนายวิลเลียม บันดี ผู้ช่วยรัฐมนตรีต่างประเทศฝ่ายกิจการตะวันออกไกลของสหรัฐ ก็ได้ให้ความเห็นว่า แม้จีนคอมมิวนิสต์จะสร้างระเบิดปรมาณูขึ้นได้ และนำออกทดลอง ขณะนี้ การทดลองระเบิดปรมาณูของจีนก็ไม่มีมีความสำคัญอย่างใดในแง่ทางการทหาร เพราะยังไม่มีสิ่งที่แสดงว่า จีนคอมมิวนิสต์มีทางสร้างระเบิดปรมาณูขึ้นเป็นอาวุธได้หรือนำระเบิดปรมาณูไปโจมตีเป้าหมายได้

สหรัฐอเมริกา

เมื่อต้นสัปดาห์มีการเปิดเผยรายงานของคณะกรรมการ ซึ่งประธานาธิบดี จอห์นสัน แห่งสหรัฐแต่งตั้งขึ้น ให้ทำหน้าที่สอบสวนกรณีสังหารประธานาธิบดีเคนเนดี คณะกรรมการตั้ง

กล่าวมีจำนวน ๗ นาย นายเอิร์ล วอเรน ประธานศาลสูงเป็นประธานคณะกรรมการ คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำการสอบสวนอย่างถี่ถ้วนแล้ว ลงความเห็นว่า ลีโอต วอลด์ เป็นผู้สังหารชีวิตประธานาธิบดีเคนเนดี และกระทำการแต่ลำพังผู้เดียว ไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า ลีโอต วอลด์ มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลใดหรือหมู่คณะใด ทั้งแจ็ก รูบ์ ซึ่งยิง ลีโอต วอลด์ ตาย และตัว ลีโอต วอลด์เอง ไม่ได้มีส่วนร่วมสมคบคิดกับผู้อื่น หรือกลุ่มใดทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ เพื่อสังหารชีวิตประธานาธิบดีเคนเนดี กับทั้งไม่มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า มีรัฐบาลต่างประเทศใด อ้างชักจูงหรือส่งเสริมให้ลีโอต วอลด์กระทำการเช่นนั้น และไม่มีหลักฐานที่แสดงว่า เจ้าหน้าที่ของ รัฐบาลกลางหรือรัฐต่าง ๆ มีส่วนคบคิดวางแผนแต่อย่างใด

คณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานตำหนิตำรวจลับของสหรัฐอเมริกาบกพร่อง จึงทำให้เหตุร้ายเช่นนั้นเกิดขึ้น และไม่มีการประสานงานกันระหว่างตำรวจลับองค์การ เอฟ.บี.ไอ. และ ตำรวจเมืองดีลลาส ซึ่งเป็นสถานที่ที่เกิดเหตุ รายงานของคณะกรรมการได้เสนอแนะวิธีการต่าง ๆ หลายประการ รวมทั้งให้ดำเนินการเพื่อกู้คืนประธานาธิบดีให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเสนอให้ รัฐสภาสหรัฐตรากฎหมายกำหนดว่า การสังหารชีวิตประธานาธิบดีหรือรองประธานาธิบดีเป็นอาชญากรรมที่รัฐบาลกลางมีอำนาจที่จะพิจารณาลงโทษ เพราะเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้การทำความผิดเป็นหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุ จะพิจารณาตามกฎหมายของแต่ละรัฐ

พร้อมกันนี้ คณะกรรมการสอบสวนยังเสนอแนะให้ประธานาธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ ๔ นาย เพื่อพิจารณาว่าควรจะทำหน้าที่คุ้มครองให้ความปลอดภัยแก่ประธานาธิบดีเพียงใด.

เกลือทอง

ตีพิมพ์โดย

หนังสือรัฐสภาสาร สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร—เจ้าของ นายอาสา ทรพยอนนท-บรรณรักษ์
สำนักงาน อยู่ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พระที่นั่งอนันตสมาคม พระนคร
พิมพ์ที่ โรงพิมพ์พัฒนารัตนพิมพ์

Legislative Institutional Repository of Thailand